

ZNIČTE

KRYPTONIT

ZNIČ TO,
ČO TI KRADNE SILU

JOHN
BEVERE

OBSAHUJE DVD S DOPLNKOVÝMI MATERIÁLMI
KU KNIHE *ZNIČTE KRYPTONIT*

Milý priateľ,
táto kniha je dar pre teba. Modlím sa, aby posolstvo, ktoré je
napísané na týchto stranách navždy zmenilo tvoj život!

Verím, že žijeme v posledných dňoch. Vo svete, kde je skutočný
duchovný kryptonit, ktorý sa snaží ukradnúť našu silu ako kresťanov
na každý deň.

Na mnohých kresťanov prichádza frustrácia a únava, keď sa znovu
a znovu snažia vyslobodiť z vecí, ktoré ich držia pred napredovaním.
Ale Boh to tak nikdy neplánoval. On ťa predurčil byť víťazným
v každej jednej oblasti tvojho života, a dokonca má pre teba ešte
oveľa viac. On ti dáva silu prekonať čokoľvek, čo ti príde do cesty.

Zdieľam s tebou príbeh mojej vlastnej cesty, ktorá ma priviedla do
života prerazenia a odhalím ti kľúčové biblické pravdy, ktoré navždy
zmenili môj život. Aj ty si môžeš užívať život v intimité
a hlbokom spolení s Bohom. Môžeš mať energickú, mocnú vieru,
ktorá ovplyvňuje svet vôkol teba. Ale najprv musíš poraziť svoj
duchovný kryptonit.

Cít sa slobodne zdieľať toto posolstvo a akékoľvek materiály, ktoré
nájdeš online na [CloudLibrary.org](https://www.CloudLibrary.org) s ľuďmi, ktorých poznáš.

Váš brat v Kristovi,

John Bevere
JohnBevere@ymail.com

 MESSENGER
INTERNATIONAL
[MessengerInternational.org](https://www.MessengerInternational.org)

ZNIČTE

KRYPTONIT

John Bevere je praktický, relevantný, moderný prorok, ktorý nám ukazuje, ako prekonať hriech milosťou, ktorá nás zmocňuje. V jeho novej knihe *Zničte Kryptonit* nám zjavuje, že každý z nás má vo svojom živote kryptonit, ktorý môže byť prekonaný iba Božou láskou. Vďaka Bohu, že dal Johnovi toto zjavenie!

- Robert Morris

Zakladateľ a Senior Pastor cirkvi *Gateway Church*,

Dallas/Fort Worth, Texas

Autor bestsellerov *Požehnaný život (The Blessed Life)*,

Boh, ktorého som nikdy nepoznal (The God I Never Knew),

Skutočne slobodný (Truly Free), Frequency

Toto posolstvo je naliehavou prosbou pre telo Kristovo, aby sa odmietlo uspokojiť so všetkým, čo je menej, ako všetko to, čo má preňho Boh! Verím, že Johnovo biblické vnímanie a motív pomôcť veriacim skutočne žiť pre Boha, bude život-meniace pre tých, ktorí si to vezmú k srdcu.

- Joyce Mayer

Učiteľka Biblie a autorka bestsellerov

John v knihe *Zničte Kryptonit* jasne zjavuje pevnosti, ktoré nám môžu brániť k dosiahnutiu nášho úplného potenciálu v Kristovi. Táto kniha je mocná, priama a prinesie čitateľov tvárou v tvár s kryptonitom, ktorý majú vo svojich životoch.

- Jentezen Franklin

Senior pastor cirkvi *Free Chapel*

Autor bestsellerov v *New York Times*

Zjavenie Johna Beverea o biblických princípoch, učeniach a láske voči ľuďom buduje tak jednotlivca, ako aj Božie kráľovstvo už niekoľko dekád. Jeho knihy siahajú do štyroch končín zeme

a majú nesmierny vplyv na životy ľudí. Som veľmi vďačný za jeho priateľstvo, službu a jeho neustálu poslušnosť v písaní.

- Brian Houston

Zakladateľ a globálny Senior Pastor cirkvi *Hillsong Church*

Usvedčujúce. Plné Ducha Svätého. Mocné. Zničte Kryptonit s dychtivosťou plnou milosti a pravdy zatrasie pomaly skľučujúcimi sa pevnosťami známeho hriechu. Verím, že táto kniha pomôže priviesť generáciu, pre ktorú je pravda relatívna a poslušnosť neznáma, k radosti v Bohu, ktorý sa neuspokojí s ničím iným ako s tým, čo je pre nás to najlepšie - sloboda v Ňom a odovzdanie sa Jemu.

- Louie Giglio

Pastor cirkvi *Passion City Church* a zakladateľ *Passion Conferences*

Autor knihy *Goliáš musí padnúť (Goliath Must Fall)*

Knihy Johna Beverea sú skvelé, no táto prekvapí mnohých. Nie je to preto, že by sa odchýlil od jeho jedinečnej schopnosti adresovať životne dôležité témy. Pravý opak je pravdou. Milosť byť hlboko relevantný, ktorú v živote má, je v jeho knihách vycibrená. Čo však mnohých prekvapí je to, ako odkryje niečo, čo máme priamo pod nosom, a pritom je to úplne nepovšimnuté. Povedať, že táto kniha je potrebná, je veľmi zľahčené vyjadrenie. *Zničte Kryptonit* je nevyhnutným čítaním pre veriacich v dnešnej dobe.

- Bill Johnson

Bethel Church, Redding, California

Autor knihy *Boh je Dobrý (God is Good)*

ZNIČTE KRYPTONIT

ZNIČ TO,
ČO TI KRADNE SILU

JOHN
BEVERE

Killing Kryptonite (Slovak) by John P. Bevere
© 2019 Messenger International
MessengerInternational.org
Originally published in English as Killing Kryptonite
ISBN 978-1-937558-13-0 (International edition)
ISBN: 978-1-937558-11-6 (Hardcover edition)
ISBN 978-1-937558-12-3 (Electronic edition)

Additional resources in (Slovak) by John and Lisa Bevere
are available for free download at: CloudLibrary.org

To contact the author : JohnBevere@ymail.com
This book is a gift from Messenger International and is NOT FOR SALE

Zničte kryptonit, Slovenský jazyk, John P. Bevere, Jr
Copyright © 2019 Messenger International
Pôvodne vydané v anglickom jazyku s názvom Killing Kryptonite by John P.
Bevere, Jr.
© 2019 Messenger International
Messenger International, P.O. Box 888, Palmer Lake, CO 80133-0888, USA
MessengerInternational.org

Ďalšie materiály v slovenskom jazyku sú dostupné na internetovej
stránke www.CloudLibrary.org
Autora môžete kontaktovať na adrese: JohnBevere@ymail.com
Táto kniha je dar od organizácie Messenger International,
je distribuovaná **ZADARMO** a nesmie byť predávaná.

Copyright© 2019 Syloam pre slovenský jazyk

Vydavateľ: SYLOAM – Kresťanská medzinárodná misia
Černyševského 11, 851 01 Bratislava
www.syloam.eu

Preklad: Dominika Szentiványi, B.Th.
Jazyková úprava: Mgr. Martina Ficová
Redaktori vydavateľstva: Miroslav Fic
Grafika: Darko Brvenik
ISBN: 978-80-89414-99-4

Pokiaľ nie je vyznačené inak, citáty Písma sú prevzaté
z ekumenického prekladu Biblie.
©Slovenská biblická spoločnosť, Banská Bystrica, 2008

Túto knihu venujem tímu *Messenger International*.

Z Božej milosti sme spolu zasiahli niekoľko miliónov ľudí evanjeliom Ježiša Krista. Nič z toho by sa nestalo skutočnosťou nebyť vašej viery, talentov, nesebeckých darov a ťažkej práce.

Lisa a ja si vás vážime, veľmi radi s vami pracujeme a tešíme sa na deň, kedy Ježiš večne odmení vašu vernú službu.

*Veď kto je naša nádej alebo radosť,
alebo veniec chvály pred naším Pánom Ježišom
pri jeho príchode, nie práve vy?
Áno, vy ste naša sláva i radosť.*

- Prvý list Tesaloničanom 2:19-20, SEB

Ďakujeme, Messenger Team 2019!

OBSAH

O tejto knihe	11
Úvod	13

PRVÁ ČASŤ: MOC JEDNÉHO

1. Otázka, ktorej sa vyhýbame	19
2. Predstavenie kryptonitu	29
3. Jeden	39
4. Nákazlivý kryptonit	49
5. Staň sa zmenou	59
6. Motivácia	69
7. Moc jedného	79

DRUHÁ ČASŤ: IDENTIFIKÁCIA KRYPTONITU

8. Manželská zmluva	91
9. Cudzoložstvo voči Bohu	101
10. Čo je za modlárstvom?	111
11. Modlárstvo veriacich	123
12. Zmierňujúci tlak	133
13. Kryptonit!	143
14. Hriech	153

TRETIA ČASŤ: ÚČINKY KRYPTONITU

15. Sila hriechu (1. Časť)	165
16. Sila hriechu (2. Časť)	175
17. Zvedený	185
18. Napodobenina Ježiša	195
19. Miesto začiatku	205
20. Pokánie	219
21. Traja králi	231

ŠTVRTÁ ČASŤ: ODSTRÁNENIE KRYPTONITU

22. Konfrontácia	243
23. Tolerancia	255
24. Láska a pravda	267
25. Zničenie kryptonitu	277
26. Hriech, ktorý nie je hriech	289
27. Dvere na hostinu	299
28. Povstaň	311
Otázky k diskusii	321
Prílohy	331

O TEJTO KNIHE

Kniha *Zničte Kryptonit* sa môže čítať od začiatku do konca ako každá iná kniha. Kapitoly v knihe sú krátke, a tak prispôsobené i na denné čítanie, ktoré by nemalo zabráť viac ako desať či pätnásť minút vášho času.

V každej kapitole sa nachádza časť zvaná Aplikácia, ktorá vám pomôže aplikovať pravdy z danej kapitoly do vášho života. Prosím vás, aby ste nepreskakovali tieto časti - sú dôležitou súčasťou pre váš osobný úžitok z tejto knihy. Preto odporúčam, aby ste čítali iba jednu kapitolu denne. Umožní vám to vytvoriť priestor pre vykonanie potrebných krokov vyplývajúcich z aplikácie predtým, ako sa posuniete na ďalšiu kapitolu.

Pre tých z vás, ktorí by radi prechádzali knihu *Zničte Kryptonit* v skupinke, som priložil materiál k diskusiám, ktorý nájdete na konci knihy. Taktiež som vytvoril multimedialne štúdium, ktoré je súbežné s obsahom tejto knihy. Je to skvelá možnosť pre tých z vás, ktorí by radi hlbšie študovali túto tému. (Viac informácií o tomto štúdiu nájdete na konci knihy.)

Ak čítate túto knihu ako súčasť štúdie *Zničte Kryptonit*, doporučil by som vám pozrieť si, či vypočuť video alebo audio nahrávku vyučovania na priloženom DVD alebo na CloudLybrary.org, a ako skupinka odpovedať na diskusné otázky, ktoré nájdete na konci knihy. Každý člen skupinky by si mal prečítať príslušnú kapitolu pred nasledujúcim stretnutím.

Užite si túto cestu!

John

ÚVOD

Toto ťa možno prekvapí, no nikdy v živote som nechcel prestať písať knihu tak veľakrát, ako teraz. O chvíľu to vysvetlím viac, avšak čo má kniha s názvom Zničte Kryptonit spoločne s nasledovníkmi Krista? Dovoľ mi, aby som ti to v krátkosti vysvetlil.

Mnohí z nás poznajú slovo “kryptonit” z fiktívneho príbehu Supermana. Príbeh, ktorý sa stal akoby americkou legendou, pôvodne napísali stredoškolskí kamaráti Jerry Siegel a Joe Shuster, a bol prvýkrát publikovaný v júni v roku 1938 ako komiks. Dej príbehu je o dobrotivom hrdinovi so super-shopnosťami, ktorý predstavoval dokonalý protilek na nacistickú tyranu. Supermanova popularita nadmerne rástla, a napokon bola publikovaná nielen v novinách, ale aj v rádiu, televízii, dokonca aj ako filmový trhák.

Po nejakej dobe sa stali tieto príbehy pre divákov nudné kvôli Supermanovej odolnosti voči zraneniu. To však v roku 1940 motivovalo spisovateľov predstaviť kryptonit, a ten sa stal známou hmotou; ide o zmes zo Supermanovej planéty, ktorá dokázala neutralizovať jeho super-schopnosti. Pod vplyvom kryptonitu Superman nebol o nič silnejší ako akýkoľvek iný človek.

Aj my ako kresťania máme “kryptonit”, ktorý neutralizuje silu a charakter, ktorý nám Boh dal. Čo je to? Ako to rozpoznáme? Ako vplýva na nás jednotlivcov a ako na kolektív? Ako zabraňuje našej efektívnosti a ovplyvňuje náš dosah na neveriacich? Čo strácame, keď sme pod vplyvom kryptonitu? Prečo je tak dobre zamaskovaný? Toto sú niektoré z otázok, ktoré v tejto knihe adresujem.

Toto je dvadsiata kniha, ktorú som s pomocou a vedením Ducha Svätého napísal. Ako som už spomínal, asi päť alebo šesťkrát som chcel v procese písania prestať. Jeden z dôvodov: Privádzalo ma to tvárou v tvár k problémom, ktoré som nemohol v mojom živote ignorovať. Musel som sa spýtať sám seba: „*Som spokojný so životom, ktorý úplne nenapĺňa zmysel života, pre ktorý som bol stvorený? Žažívame ako cirkev skutočne Božiu prítomnosť a zmocnenie meniť naše komunity?*“ Dokonca som sa niekoľkokrát zobudil a povedal tieto slová: „Otče, nie som si istý, či sa mi táto kniha páči. Chcem ju prestať písať.“

No zakaždým som vnímal prísne “Nie” od Ducha Svätého. Nakoniec, pri poslednej takejto udalosti ma uistil, že toto poslanstvo prinesie dôležité porozumenie, ktoré spôsobí budovanie zdravých jednotlivcov, rodín, ako aj globálnych cirkevných zborov. Princípy tohto poslanstva môžu zmeniť celé mestá.

Po tomto zaslúbení som sa vo viere opäť pustil do písania. Po dopísaní poslednej časti tejto knihy, posledných siedmich kapitol, som jasne uvidel prínos tohto poslanstva. Nielenže som videl akú múdrosť toto poslanstvo nesie, ale zjavná bola aj jeho naliehavosť. Teraz to považujem za jedno z najdôležitejších poslanstiev publikovaných v mojom mene.

Keďže som už prezradil ovocie, ktoré táto kniha prináša, možno máš pokušenie si hneď prečítať poslednú časť. Dovoľ mi varovať ťa: „Prosím, nerob to.“ Ak preskočíš prvé tri časti, výrazne znížiš vplyv tej štvrtej. Môžem to tiež prirovnať k príchodu do kina na posledných dvadsať minút filmu, aby si si pozrel len vyvrcholenie deja. Ten zážitok by nebol ani zďaleka taký silný, ako keby si to pozeral od začiatku. Ľudia, ktorí ho sledovali od začiatku plačú, kričia alebo sa radujú. No ty by si sa zamýšľal nad tým, prečo by niekto chcel takýto film vôbec pozerieť.

Táto kniha obsahuje dvadsaťosem kapitol rozdelených do štyroch častí, ktoré sa skladajú zo siedmich kapitol. Toto rozdelenie je úmyselné, so zámerom pomôcť čitateľom, ktorí vedú zaneprázdnený život. Môžeš stráviť desať či pätnásť minút čítaním jednej kapitoly denne po dobu štyroch týždňov. Alebo môžeš čítať jednu kapitolu za týždeň, čo ti potrvá zhruba šesť mesiacov. Alebo ju môžeš čítať tak, ako zvyčajne čítavaš knihy. Naším cieľom je pomôcť ti prečítať si toto posolstvo tak, aby to čo najlepšie vyhovovalo tebe.

Napokon by si sa na toto posolstvo mal pozeráť ako na cestu, ktorá prináša ochranu pred kryptonitom a pohľad, ktorý ovplyvní tvoj svet. Predtým, ako začneme, sa podme pomodliť a poprosiť Ducha Svätého, aby otvoril naše oči, aby sme videli nebeskú múdrosť, ktorá nás posilňuje k tomu, aby sme naplnili náš zámer na zemi.

Otče, v Ježišovom mene, otvor moje oči, uši a srdce, aby som videl, počul a vnímal Tvoju vôľu pre môj život. Duchu Svätý, uč ma hĺbke a vážnosti cestám Ježiša Krista pri čítaní tohto posolstva. Vzhliadam k Tebe ako k môjmu Učiteľovi. Hovor ku mne každou vetou z tejto knihy, aby mohol byť môj život navždy zmenený. Amen.

MOG JEDNÉHO

「 PRVÁ ČASŤ 」

OTÁZKA, KTOREJ SA VYHÝBAME

Mimoriadna poznámka autora:

Milý Priateľ, ak si tak ešte neurobil, tak ti veľmi odporúčam prečítať si Úvod. Pomôže ti to porozumieť tomuto posolstvu. Uži si svoju cestu!

Zničte Kryptonit? Je táto kniha o Supermanovi? Nie, no nájdeme prekvapujúce paralely medzi jeho príbehom a našim životom viery. Zvážme spolu tieto zhody.

Superman nie je z tohto sveta; Božie dieťa nie je z tohto sveta.

Má nadprirodzené schopnosti, ktoré ľudské bytosti nemajú; my máme nadprirodzené zmocnenie na rozdiel od tohto sveta.

Bojuje proti zlu; my bojujeme proti zlu.

Oslobodzuje a ochraňuje utláčaných od zločincov; my vyslobodzujeme zajatých a chránime slabých.

On čerpá svoju silu zo slnka; my čerpáme našu silu od Syna.

Je len jedna vec, ktorá dokáže Supermana zastaviť: kryptonit
- fiktívna rádioaktívna hmota pochádzajúca z jeho planéty.

Taktiež vznikol “kryptonit” na našej domácej planéte, ktorý môže neutralizovať Božie dieťa. Áno, nevznikol na zemi, ale pochádza odtiaľ, odkiaľ pochádzame i my. Nielenže kryptonit zneutralizoval Supermanove nadprirodzené schopnosti, ale urobil ho slabším než obyčajnú ľudskú bytosť. Naš kryptonit robí to isté.

Čo je našim kryptonitom? Predtým, ako odhalíme jeho identitu, vám musím ozrejiť Supermanov príbeh. Obrovská výhoda kryptonitu nad Supermanom spočíva v tom, že nie je ľahko rozpoznateľný, takže Superman mohol byť pod jeho vplyvom skôr, ako ho stihol identifikovať. Tak isto kryptonit oslabuje ako veriacich jednotlivcov, tak aj telo Kristovo a mnohí ho stále nerozpoznali. Zámerom tejto knihy je identifikovať ho, odhaliť spôsob, akým môžeme kryptonit a jeho vplyv na nás ako jednotlivcov, aj na komunity eliminovať. Začnime otázkou.

Najväčšia túžba

Aká je naša najväčšia túžba? Povedal som “naša”, pretože ak sme úprimní, je rovnaká u každého z nás. Chceme byť úspešnými, najlepšimi v našom obore, populárnymi, šťastne ženatí/vydaté, užívať si skvelé priateľstvá, byť súčasťou energetickej komunity, byť zdraví alebo mať dostatok zdrojov a robiť čokoľvek, čo sa nám zapáči?

Každá z týchto oblastí je nám príťažlivá a väčšina z nich dokonca nevyhnutná, ale naozaj odhaľujú našu najväčšiu túžbu? Nepoznáme predsa ľudí, ktorí toto všetko majú a napriek tomu sa cítia prázdni? Nepočujeme príbehy hollywoodskych hercov, generálnych riaditeľov, profesionálnych atlétov, zastupiteľov vlády a iných, ktorí dosiahli to, čo spoločnosť považuje za vrchol úspechu v živote a napriek tomu majú pocit, že im niečo chýba? Niektorí z nich sa vo svojej prázdnote obrátia ku drogám, alkoholu, exotickým činnostiam alebo aféram. Iní sa obrátia ku viere, new age či okultizmu dúfajúc, že to naplní prázdnotu, ktorá rozožiera ich vnútro.

Ak sme úprimní, hlboko vo vnútri všetci vieme, že je tam viac. Naozajstné uspokojenie, po ktorom túži každý muž i žena, nájdeme v intímnom vzťahu s našim Stvoriteľom, či už si to uvedomujeme alebo nie. Nezáleží na tom, čo si o Bohu myslíš, On je tvojou najhlbšou túžbou. Spokojnosť a naplnenie hľadá každá ľudská bytosť, a to možno nájsť len ak nastane zmierenie so Stvoriteľom.

V skutočnosti Boh “i večnosť dal do ich srdca” (Kazateľ 3:11, ROH). Pokiaľ má klamstvo kontrolu nad nami, naše srdcia inštinktívne túžia po “Kráľovi vekov” (pozri Prvý list Timotejovi 1:17, SEB). Božie slovo hovorí vzhľadom na každú ľudskú bytosť:

*“Veď im je zjavné, čo možno poznať o Bohu;
Boh im to totiž zjavil. Lebo jeho neviditeľnú skutočnosť,
jeho večnú moc a božstvo možno od stvorenia sveta
poznávať uvažovaním zo stvorených vecí”
(Rimanom 1:19-20)*

Boh nie je neznámy pre žiadnu ľudskú bytosť. Ak sú ktorýkoľvek muž alebo žena naozaj úprimní, priznajú si, že v jednom bode svojho života mali hlbokú túžbu poznať Boha. Všetci inštinktívne vieme, že On je vševediaci, všemocný a všadeprítomný.

Všetci tí, ktorí vstúpili do vzťahu s Ním vedia, že Jeho prítomnosť, moc, nádhera a majestátnosť je ohromná a neporovnateľná. On je tak mocný, že niektoré z tých najmocnejších bytostí vo vesmíre, známe ako serafíni, neustále stoja v úžase v nebesiach a jeden druhému hovoria o Jeho úžasnej veľkosti. Tieto mohutné tvory to robia s takou vášňou a silou, že ich hlasy otriasajú verajami obrovskej arény v nebesiach, v ktorej je pravdepodobne viac ako bilión bytostí.

Božia múdrosť, pochopenie, kreativita, priamosť a znalosť sú tak rozsiahle, že sú nepreskúmateľné. Tí najmúdrejší vedci stáročia hľadali a študovali tajomstvá Jeho stvorenia, a nikdy úplne neobsiahli a nepochopili tú komplexnosť a úžas.

Žiadna ľudská bytosť ešte nepochopila ani nezažila tú plnosť Jeho láskavej dobroty, súcitu a láskyplnej milosti. Jeho láska nemá hraníc.

Potom, čo si už 40 rokov užívam privilégium byť s Ním vo vzťahu, som bol nedávno znovu úplne ohromený myšlienkou na nášho Stvoriteľa, na to, ako nás zachránil z odsúdenia, za ktoré si môžeme sami. Dal nám, ľuďom, všetku autoritu spravovať zem, no my sme ju dali do rúk Jeho úhlavného nepriateľa, satana a jeho padlým anjelom. Boh vopred vedel o našej zrade, a predsa bol ochotný zaplatiť tú nesmiernu sumu, aby nás vytiahol z otroctva a zajatia. My sami sme sa odsúdili, no On nám dal seba samého. Urobil to bez toho, aby porušil svoje Slovo, a to bolo možné jedine tak, že sa On stal človekom.

Keďže Boh dal zem človeku, nemohol si ju ako Boh vziať späť - vyžadovalo si to Syna človeka, ktorý by ju získal späť. Práve preto sa Ježiš narodil z panny: Stal sa stopercentným človekom, no keďže Jeho Otcom bol Duch Boží, bol oslobodený z otroctva, do ktorého ľudstvo upadlo. Ježiš bol Boh zjavený v tele. Vedel o tom hroznom utrpení, ktoré malo byť súčasťou nášho vyslobodenia, no On nás tak hlboko miloval, že sa slobodne rozhodol zaplatiť túto cenu za našu slobodu.

Celá táto kniha a viac dielov by mohlo byť napísaných výlučne o Jeho добрote, veľkolepej láske, moci či majestátnosti. Ale to, čo je motiváciou pre písanie tejto knihy je úplne iná otázka.

Otázka, ktorej sa vyhýbame

Keďže sme deťmi tak úžasného Boha, mohli by sme jednoduchou logikou usúdiť, že by sme mali žiť výnimočný život. Nielenže je tento úsudok správny, ale je aj podložený Písmom. Toto všetko je nám zaslúbené:

- Jeho Božská prirodzenosť,
- nesebecký charakter,
- bezpodmienečná láska a odpustenie,
- neopísateľná radosť a pokoj,
- nadprirodzená moc,
- blahobyť,
- vitalita,
- zdravie,
- bezpečnosť a stabilita.

Tento zoznam ani zďaleka nie je úplný - je tam viac. Máme zasľúbené aj:

- Božiu múdrosť,
- poznanie,
- porozumenie,
- duchaplnosť,
- bystrý pohľad a kreativitu.

Každé z týchto zasľúbení je určené produkovať plodnosť a úspech v našich skutkoch. V skratke to znamená, že sú nám zasľúbené nebeské atribúty. Ježiš s dôrazom prehlásil, že Jeho kráľovstvo je v nás, preto by sa mala stať Jeho vôľa na zemi tak, ako je v nebi.

Avšak nezdá sa, že by tieto vlastnosti boli zjavné na makro ani individuálnej úrovni. Ak to naozaj úprimne zhodnotíme, vidíme výrazný rozdiel medzi Božím ľudom a ľuďmi vo svete? Vynikáme my ako nasledovníci Pána Ježiša? Svieta naše svetlo uprostred temnej generácie? Vidíme značný rozdiel medzi cirkvou a spoločnosťou, ak porovnáme mieru rozvodovosti? Trpíme závišťou, žiarlivosťou, ohováraním, sporom, rozdelením, ktorého dôsledkom sú zničené vzťahy? Vidíme, že by charakter, integrita a moralita boli dramaticky odlišné od skazenosti nášho národa? Vidíme rozdiel medzi veriacimi a neveriacimi v oblasti zdravia a prospechu? Máme dostatok finančných a iných prostriedkov? Dokážeme naplniť potreby núdznych a hlásať evanjelium každému človeku?

Zdá sa nám to ako vysoká či nadsadená latka? V starom zákone bolo obdobie, kedy bol výskyt striebra tak bežný ako kameň a kvôli veľkému nadbytku bol považovaný za bezcenný (pozri Prvá kniha kráľov 10:21, 27). Na druhej strane, v dnešnej dobe sa často stretávam s vedúcimi služieb, ktorí majú nedostatok prostriedkov a s pastormi, ktorí túžia pomáhať svojim komunitám, no bráni im v tom nedostatok pracovníkov, financií a ďalších prostriedkov. Je to v oboch prípadoch “ako v nebi, tak aj na zemi?”

Ježiš zaslúbil, že nám dá všetko, čo potrebujeme, ak budeme najprv hľadať Božie kráľovstvo a Jeho spravodlivosť. Ani raz Ježiša nezastavil nedostatok prostriedkov od toho, aby robil to, čo mal. Žiaľ, v cirkvi sme sa stretli aj s vyučovaním, ktoré kládlo veľký dôraz na bohatstvo a prosperitu. Toto nevyvážené vyučovanie priviedlo ľudí k presvedčeniu, že mať hojnosť je zlá vec. Ale čo máme dať, ak sami nemáme nič?

Ak dovolíme Božiemu kráľovstvu, aby malo vplyv na náš život, Boh nám dá všetko, čo je potrebné pre šírenie Jeho vôle na zemi. Boh nie je zlý vodca - On nežiada od svojich nasledovníkov, aby konali Jeho vôľu bez toho, aby im k tomu dal všetky potrebné prostriedky. A dokonca ešte dôležitejší dôvod je ten, že On je dobrý Otec. On chce žehnať svoje deti, ale nechce, aby nás majetok ovplyvňoval a ovládal. Koreňom všetkého zla nie sú peniaze, ale “láska k peniazom.”

Bolo obdobie v starovekom Izraeli, kedy v celom národe nebol ani jeden chudobný človek. Čítame: “A Júda a Izrael bývali bezpečne, každý pod svojím viničom a pod svojím fíkom od Dána až po Béršebu po všetky dni Šalamúnove” (Prvá kniha kráľov 4:25 ROH *pozn. prekladateľa Prvá kniha kráľov 5:5 SEB, SLB*). Dán bolo mesto úplne na severe Izraela a Béršeba úplne na juhu, takže Písmo nám tu hovorí, že z celého národa sa nemuseli starať ani o jednu osobu - žiadny jednotlivec či skupina nepotrebovali štátne finančné príspevky! Čo spôsobilo takúto hojnosť?

Dokonca to nebola len jednorázová udalosť. Ak sa pozrieme na Boží ľud v Starom zákone, vidíme, ako mnohé generácie neuveriteľne prosperujú – sú silné ekonomicky, sociálne a vojensky. Mali nadbytok prostriedkov, jedla a bohatstva. Neboli porazení, keď zažívali vojenské útoky, práve naopak, odchádzali s triumfálnym víťazstvom. Iné národy žasli nad kvalitou života, ktorú si oni užívali. Pamätajme na to, že toto bolo počas Starého zákona, ktorý je podriadený Novému zákonu!

Ježiš je sprostredkovateľom lepšieho zákona, ktorý bol založený na lepších zaslúbeniach (pozri List Židom 8:6). Ak sa pozrieme na Jeho život, vidíme vládných predstaviteľov, byrokratov (vyberáčov daní), šľachticov, prostitútky, zlodejov, bohatých, chudobných - zjednodušene povedané, všetky vrstvy prichádzali k Ježišovi. Kamkoľvek Ježiš išiel, tam boli zmenené komunity. Nikdy Mu nechýbalo nič, čo bolo potrebné na naplnenie akejkoľvek potreby. Ak na Jeho tím prišli nejaké útoky, nemali žiadne trvalé následky a často sa dokonca obrátili v úžasné príbehy úspechu.

Členov ranej cirkvi označovali ako “Tí[ch], čo prevracajú celý svet *hore nohami*” (Skutky apoštolov 17:6, SEB; kurzívou pozn. prekladateľa pridané podľa anglického prekladu Biblie New King James). Ani oni nemali nedostatok, čítame, že “na všetkých spočívala veľká milosť [Božie požehnanie]. Nikto totiž medzi nimi netrpel biedou” (Skutky apoštolov 4:33-34, SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené z anglického prekladu Biblie New Living Translation). Boli tak jedineční, že často museli presvedčiť vojenských dôstojníkov či vodcov komunit, že nie sú bohovia a nemali by ich uctievať. Občania tohto sveta ich videli ako supermužov a superženy ich generácie. Eliminovali choroby a nemoci tých, ktorí nimi trpeli. Žiarili ako jasné svetlo uprostred temnej generácie.

Dovoľ mi sa opäť opýtať, či sú naše životy výrazne odlišné od našej spoločnosti. Sviati naše svetlo tak jasne, že nás iní vidia

ako významný Boží ľud? Prispôbovali sme našu teológiu a hľadali výhovorky z toho, čo Písmo jasne vyučuje, aby sme vysvetlili, prečo tieto zaslúbenia boli určené len pre obdobie Nového zákona a nás sa už netýkajú? Novozákonní pisatelia nám dali odpovede, no my sa vyhýbame odpovedať na tieto ťažké otázky.

Čo ak by sme skutočne počúvali, čo nám Písmo hovorí?

Mojím zámerom nie je niekoho obviňovať, len nás vyzývam, aby sme zvážili tieto otázky: Je toto “príd' kráľovstvo tvoje, buď vŕľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi?” Nemôžeme ignorovať Ježišove slová: “Božie kráľovstvo je medzi vami [alt. vo vás]” (Evanjelium podľa Lukáša 17:21, SEB). Jeho kráľovstvo je tu, uprostred tela Kristovho, cirkvi. Žijeme v našej generácii tak, ako žil Ježiš v tej Jeho? Vari nevieme, že ten “Kto hovorí, že zostáva v Ňom, má aj sám žiť tak, ako žil On?” (Prvý Jánov list 2:6, SEB)

Sme tak efektívni, ako bola prvá cirkev v zasahovaní tohto sveta pre Pána? Vidíme, že celé regióny počujú Božie slovo len za dva roky? (pozri Skutky apoštolov 19:10) Pamätajme i na to, že oni nemali internet, Facebook a ďalšie sociálne siete, televíziu, a dokonca ani rádio. Aj tak každý človek - nielen v meste či národe, ale celom regióne - počul evanjelium.

Zažívame to i my? Buďme úprimní v našom zhodnotení.

Vyhýbali sme sa očividným faktom výhovorkou “Boh už takto vecí nerobí.” Je to tak, akoby sme prispôbobi evanjelium nášmu stavu. Zdá sa, že sme sa vzdialili – dokonca až pohrdli – čímkoľvek, čo vyzdvihuje moc, silu, úspech, hojnosť, plodnosť či zdravie. Vravíme, že také poslanstvo je extrémne, nevyvážené a sebecké. Tým sa chránime pred odpoveďami na niektoré ťažké otázky a nájdeme si výhovorku, prečo neprinášame evanjelium tomuto svetu.

Takže otázka, ktorú si kladiem o nedostatku našej efektivity je otázka, nad ktorou premýšľajú viacerí, ak nie všetci z nás. Ale prečo sa ju nepýtame? Prečo nehľadáme odpovede? Môžeme váhať preto, že tieto otázky môžu odhaliť problémy, s ktorými nie sme ochotní jednať? Ale ak sa tieto otázky nepýtame a nekonáme na základe odpovedí, tak zostávame hlboko pod latkou života, ktorú máme zaslúbenú a pre ktorú sme povolani.

Po tom, čo som v službe už viac ako tridsaťpäť rokov a ťahá mi na šesťdesiatku, som pripravený a ochotný klásť túto otázku. Dokonca cítim Božie pnutie, aby som konfrontoval tento problém. Verím, že ak úprimne zvážime túto otázku, s pomocou Božieho slova odomkneme plnosť života, do ktorej sme povolani.

Ak by si aj ty rád poznal odpovede, tak ťa pozývam na toto biblické dobrodružstvo. Nebude rýchle a niekedy môže byť bolestivé, podobne, ako keď má zručný chirurg v operačnej sále zložitý prípad. Lekár sa stará o svojho pacienta a podstúpi nevyhnutné kroky k záchrane jeho života.

Duchu Svätému na nás ako jednotlivcoch, ale aj ako na Božom ľude záleží viac ako nejakému lekárovi. Pamätaj si tieto slová, keď budeš čítať niektoré z tých náročnejších kapitol. Výsledkom bude sila, zdravie, život, láska a vitalita. Verím, že tieto odpovede majú potenciál zmeniť smerovanie nášho života, našich komunit a tejto generácie.

Ak so mnou súhlasíš, tak poďme na to!

Aplikácia

Boh nás v Jakubovom liste 1:22 varuje: “Buďte uskutočňovateľmi slova, nielen poslucháčmi, ktorí klamú sami seba” (SEB). Toto nám hovorí, že ak počujeme slovo od Boha (z Písma, od Ducha Svätého alebo niekoho, kto zdravo vyučuje), ale nekonáme na základe toho, tak v skutočnosti klameme sami seba.

Dôkazom toho, že niečomu veríme nie je to, že súhlasíme s tým, čo niekto vyučuje, ale že to aplikujeme. Preto sú tieto časti aplikácie na konci každej kapitoly tak veľmi dôležité. Každá jedna časť by ťa mala motivovať k tomu, aby si konal na základe pravdy, ktorá bola zjavená v kapitole, ktorú si práve dočítal. Táto aplikácia je krátka a jej splnenie by ti nemalo zabráť mnoho času.

Ak si vyhradiš čas na každú jednu z nich, vyťažíš viac z tejto knihy a tvoja skúsenosť bude oveľa hlbšie transformovať tvoj život.

Keď sa pýtame tieto ťažké otázky, ktorým sa vyhýbame, je to ako ísť k zubárovi s kazom. Najprv musíme nabráť odvalu a čeliť tomu, aby sme mohli žiť s dlhodobým benefitom, ktorý to prináša.

Ako sa tvoj život odlišuje od tohto sveta? Povedali by o tebe ľudia, že žiješ tak, ako žil Ježiš? Nevyhni sa tejto otázke; čel jej. Ako by sa tvoj život zmenil, keby si žil ako Ježiš? Ktoré z tvojich zvykov by si prestal robiť? Ako by to zmenilo tvoj prístup k ľuďom, s ktorými sa pravidelne stretávaš? Ako by sa zmenil tvoj rodinný život?

Nájdí si čas napísať pár myšlienok k týmto otázkam. Použi Bibliu ako svojho sprievodcu. Pomôže ti to určiť si cieľ, ku ktorému sa môžeš uberať. Keď budeš mať napísané svoje odpovede, modli sa za ne. Pozvi Ducha Svätého, aby ti ukázal jednu z tých odpovedí, na ktorej pracuje v tvojom živote v tomto období. Popros Ho, aby ti tú jednu vec oživil, aby ti dala silu zmeniť sa.

「 PREDSTAVENIE KRYPTONITU 」

V našej úvodnej kapitole som sa *pokúsil* hovoriť o Božej veľkosti. Použil som slovo “pokúsil”, pretože napriek tomu, že použijeme veľkolepé alebo zložité slová nikdy sa ani len nepriblížime k reálnemu opisu Jeho majestátnosti. Nikto nie je väčší ako On – nikto sa Mu ani len nepriblíži. Boh nemá adekvátneho súpera a nikto sa Mu nevyrovná. Vláadne od večného počiatku po večnú budúcnosť. On je úžasný!

Ako Jeho deti by sme mali odzrkadľovať Jeho obraz. Biblia o tom jasne hovorí a dáva to úplný zmysel. Božie slovo prehlasuje o Jeho synoch a dcérach “aký je On, takí sme aj my v tomto svete” (Prvý Jánov list 4:17). Apoštol Ján nepovedal: “aký je On, takí budeme i my v ďalšom živote.” Nie, Ján hovorí, že aký je On, takí sme aj my práve teraz v tomto svete! To spadá do kategórie ohromujúce! Opäť čítame: “Pre jeho slávu a dokonalosť nám daroval vzácne a veľmi veľké zaslúbenia. Tieto zaslúbenia nám umožňujú mať účasť na *Jeho Božskej prirodzenosti*” (Druhý Petrov List 1:4 pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie New Living Translation, v kurzívach zdôraznené autorom).

Zamysli sa nad tým. Ty a ja sme dostali *Jeho Božskú prirodzenosť*. Nie prirodzenosť najslávnejšieho človeka na zemi. Nie, my sme dostali Božiu prirodzenosť a Peter dodal slovo “božskú”, aby sa uistil,

že tomu správne porozumieme. Grécke slovo, ktoré tu je použité je *theios*, ktoré definujeme ako “niečo jedinečne Božie a niečo, čo pochádza od Neho” (WSNTDICT pozn. prekladateľa Slovník slov z Nového zákona). Slovo “prirodzenosť” alebo “príroda” pochádza z gréckeho slova *physis* a jeho definície sú nasledovné: “vyprodukovať, podstata, vo svojej podstate a vlastnosti” (WSNTDICT pozn. prekladateľa Slovník slov z Nového zákona). Keď tieto slová spojíme, získame význam: “Toto sú zaslúbenia, ktoré ti umožňujú mať účasť na jedinečnej Božej podstate.”

Sme v skutku narodení z Boha.

Zarmucuje ma, keď Boží služobníci hovoria niečo ako “V skutočnosti nie je žiadny rozdiel medzi kresťanom a hriešnikom; Kresťanom bolo len odpustené.” Je to herézia a spôsobuje dve hrozné veci: Po prvé, znevažuje to, čo Boh vykonal pre nás skrze Ježiša a po druhé, ruší Božie zaslúbenia, a tak drží Jeho ľud v zajatí korupcie tohto sveta, ktorá vzniká túžbami nášho padlého tela.

Dokonca i príroda sa vyhýba takejto herézii. Počuli ste už niekedy o tom, že by levica porodila veвериčku, alebo že čistokrvný dostihový kôň porodil dažďovku? Sme zrodení z Boha a sme Jeho potomstvo. Je napísané: “Milovaní, teraz [nie *neskôr*, keď prídeme do neba] sme Božími deťmi” (Prvý Jánov List 3:2, SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené a v kurzívach zdôraznené autorom).

Vo svetle toho, že sme Jeho milovaní, by sme mali zjavovať nesebecký charakter, bezpodmienečnú lásku, neopísateľnú radosť, pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum, nadprirodzenú moc, blaho, vitalitu, kreativitu, božskú múdrosť, hlboké porozumenie, najvyššie poznanie, zreteľné pochopenie - a tento zoznam nie je ani z ďaleka úplný! Písmo nám zaslubuje takéto vlastnosti na mnohých miestach, a tak znovu moja otázka znie: “Prečo to nevidíme v živote jednotlivcov či v cirkvi?”

Predtým, ako sa budeme venovať práve tejto alebo podobným otázkam, by som vás rád pripravil na proces tejto knihy. Môže sa zdať, že tieto nasledujúce kapitoly sú negatívne a ťažké, no sľubujem, že odpovede sú na ceste a budú uspokojujúce.

Zváž tento scenár: Ak lekár v rannom štádiu správne diagnostikuje melanóm a navrhne ako riešenie malý ambulatný chirurgický zákrok, môže sa to na prvý pohľad zdať ako negatívna situácia. Pacient si môže povedať: “No čo už, mám rakovinu! Nechcem o tom nič počuť ani ísť cez všetky potrebné liečenia, aby som sa zbavil tejto choroby. Ale spravím to, lebo si chcem zachrániť život.” Zváž však aj túto možnosť: Ak by lekár ignoroval tento problém a poučal by pacienta o tom, aby žil zdravým životným štýlom, jedol riadnu stravu, pravidelne cvičil a udržoval si pozitívny bezstresový postoj, tak by melanóm naďalej rástol, až kým by bol neoperovateľný a spôsobil smrť pacienta.

Boh nás miluje priveľmi na to, aby ignoroval chorobu, ktorá nás utláča a môže nás dokonca i zabiť. On vie, že to, čo nás obmedzuje len tak poučovaním o pozitívnom životnom štýle nezmizne. Práve naopak, musíme to konfrontovať a odstrániť. On je Otcom, ktorý sa skutočne stará o naše zdravie a blaho.

Ako budeš čítať nasledujúce kapitoly pamätaj na to, že sa diagnóza musí prejaviť, aby mohlo prísť to správne riešenie. Konečným výsledkom v tvojom živote bude hojnosť opísaná v Písme.

Adresujeme našu otázku

Ak je Jeho kráľovstvo v nás, prečo sa nedeje na zemi to, čo v nebi? Prečo niektorí z veriacich, čo žili v období Starého zákona a boli súčasťou “podradeného” zákona, ktorý bol založený na menších zaslúbeniach, žili spôsobom, ktorý vo veľkej miere presahuje to, čo vidíme dnes? Písmo nám opakovane odpovedá na túto otázku! Jednu z odpovedí nájdeme v Pavlovom liste Korinťanom:

“Nech teda skúma človek sám seba a tak je z chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, je a pije si odsúdenie. [Preto je medzi vami veľa slabých a chorých a viacerí umierajú.] Keby sme však sami seba súdili, neboli by sme súdení. Tým však, že nás súdi Pán, vychováva nás, aby sme neboli odsúdení so svetom.”
(Prvý list Korinťanom 11:28-32, SEB; zdôraznené autorom).

Neúctivosť Korinťanov voči večeri Pánovej je známa, no následky nie sú limitované len na špecifické skutky, ako mnohí predpokladali. Dokonca v ich ponímaní bola večera Pánova praktizovaná ako obed či večera, čo sa odlišuje od novodobého slávnostného prejavu, ktorý poznáme my. Ako budeme v našom štúdiu pokračovať uvidíme, že koreňom problému, ktorým si privodili odsúdenie, bolo ich vedomie o neposlušnosti voči Bohu a to, že i napriek tomu v tom pokračovali.

Sú tu uvedené tri následky ich správania - zoslabenie, choroba a fyzická smrť. Význam posledných dvoch následkov je celkom jasný, ale čo ten prvý? Niektoré definície “slabosti” sú nedostatok sily či zdatnosti alebo neschopnosť a bezmocnosť. Toto slovo môže zasahovať rôzne oblasti života. Celkovo to znamená, že nie je možné byť človekom, akým sme boli stvorení.

Pozrime opäť na Supermana. Hmota, ktorá bola nebezpečná iba pre neho - vzala mu silu a spravila ho bezmocným- bol kryptonit. Superman mal schopnosti, ktoré boli z iného sveta. Dokázal robiť nadprirodzené činy a vlastnil nadprirodzené poznanie, pohotové zmyslové vnímanie, nevšednú moc a neochvejný charakter. Avšak, ak bol vystavený kryptonitu, tak ochorel a oslabil - bol dokonca slabší ako bežní ľudia. Ak by mu bol dlhodobo vystavený, hrozila by mu až smrť.

V princípe apoštol Pavol odhalil kryptonit cirkvi. Oslabuje nás a zabraňuje nám kráčať v moci božskej prirodzenosti.

Kráľ Dávid priznal, že bolo obdobie v jeho živote, kedy nečinil pokánie a nevyznal svoje hriechy, nariekal: “Moja životná sila vysychala ako v letnej páľave” (Žalm 32:4, SEB). Anglický preklad Biblie *The Message* zaznamenal jeho slová takto: “Všetka šáva môjho života vyschla.” V inom verši čítame “Vlastnou vinou [Kvôli hriechu] mi opadla sila a moje kosti skrehli” (Žalm 31:11, SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené z anglického prekladu Biblie New Living Translation).

Jakub to vyjadril takto: ”Hriech, keď je dokonaný, prináša smrť. Nebuďte oklamaní, bratia moji milovaní” (Jakub 1:15-16, pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie New King James Version). Jakub jasne hovorí veriacim a varuje ich, aby sa nenechali podviesť mocou hriechu. Ak s hriechom nejednáme, dokáže veriacemu spôsobiť to, čo kryptonit Supermanovi, dokonca až do bodu smrti. Takisto varuje i Pavol ako milujúci duchovný otec cirkev v Korinte – a nás – pred vplyvmi duchovného kryptonitu.

Silné upozornenie

Prvé, čo by malo byť zdôraznené pri týchto vyzývajúcich veršoch je varovanie. Pavol nepovedal: “Toto je *dôvod*, prečo zažívate oslabenie, chorobu alebo predčasnú smrť.” Inak povedané, Pavol nenapísal, že všetky ťažkosti, choroby či smrť sú dôsledkom hriechu. Často ako veriaci bojujeme s ťažkými situáciami, pretože žijeme v padlom svete, ktorého súčasťou sú skutočné prirodzené či duchovné mocnosti.

Dobrym príkladom je situácia, kedy Ježiš spolu s učeníkmi stretol muža, ktorý bol slepý od narodenia. Učeníci sa ho spýtali: “Majstre, kto zhrešil: tento či jeho rodičia, že sa slepý narodil” (Evanjelium podľa Jána 9:2, SEB). Pre nich jediným vysvetlením bolo, že choroba tohto muža je dôsledkom hriechu.

Ježiš im hneď odpovedal: “Ani tento nezahrešil, ani jeho rodičia.” Ježiš rýchlo a rozhodne zastavil toto nesprávne a hrozné zmýšľanie.

Nie všetky choroby, oslabenia či predčasná smrť sú dôsledkom hriechu.

Rovnaké zmýšľanie stálo za Elífazovou, Bildadovou a Cófarovou kritikou nad Jóbovým údelom. Ich obvinenia tvrdili, že Jóbovo utrpenie je dôsledkom hriechu (pozri Jób 5:17; 8:4–6; 11:13–15; 22:1–11). No tesne predtým, ako sa začalo Jóbovo utrpenie, sa Boh pýšil, že “na zemi nieto jemu podobného, bezúhonného, úprimného, bohabojného muža, ktorý by sa stránil zlého” (Jób 1:8, SEB). Jóbovo utrpenie nemalo nič spoločné s hriechom či nedostatkom jeho integrity. Boh bol chvíľu ticho, no napokon povedal Elífazovi: “Môj hnev vzplanul proti tebe a proti tvojim dvom priateľom, lebo ste nehovorili správne o mne” (Jób 42:7, SEB). Keď označujeme Boha ako toho, kto karhá, či trestá niekoho ako dôsledok hriechu, ak to nie je pravda, dopúšťame sa vážneho obvinenia voči Božiemu charakteru.

Pred mnohými rokmi, keď som bol mladý vo viere, boli v mnohých cirkevných zboroch ľudia odsudzovaní za hriech, keď zažívali utrpenie vo svojom živote. Toto zmýšľanie majú niektorí ľudia i dnes, no našťastie to nie je také rozšírené, ako to bolo kedysi. Biblické vyučovanie a správne vodcovstvo odstránili mnoho chybného učenia v cirkvi. Spôsob, akým sa v dôsledku tohto zmýšľania s niektorými ľuďmi jednalo je nesmierne neprijateľný, odsudzujúci, a dokonca nenávisťný. Smutné však je, že niektorí kvôli tomu opustili život viery.

Na druhej strane, musíme mať tiež na pamäti Ježišove slová mužovi, ktorý bol tridsaťosem rokov chorý: “Pozri, ozdravel si! Už nehreš, aby sa ti nestalo niečo horšie” (Evanjelium podľa Jána 5:14, SEB). Nemožno popierať skutočnosť Ježišovho výroku o hriechu, ktorý otvára dvere následkom a ťažkostiam do nášho života. Ježiš miloval tohto muža až natoľko, že položil svoj život za neho. Ježiš ho upozorňoval, pretože ho vrúcne miloval.

Chýba nám skutočná láska, keď sa vyhýbame riešeniu takýchto problémov. Keď sa snažíme vyhýbať správaniu, ktoré by mohlo byť niekým prijaté ako zlomyseľné, obviňujúce či odsudzujúce, sa často stane, že prejdeme do druhého extrému a nezareagujeme alebo nepovieme vôbec nič. Napriek tomu vidíme stav, ktorý Pavol opisuje, že mnohí sú bezmocní, chorí a umierajú skôr, ako by mali. Je toto láska? Naozaj to odzrkadľuje starostlivosť?

Máme odpovede pre druhých, ale vyhýbame sa ich zdieľaniu, pretože nechceme byť nepochopení. Takže budme úprimní: Kde je skutočne naša láska? Milujeme cirkev ako Ježiš a Pavol, ktorí hovorili pravdu? Zameriavame sa na seba, našu povesť, možnú stratu našich nasledovníkov alebo sa bojíme stretnúť sa s nepochopením?

Moja cesta

V prvých rokoch mojej služby som neustále ľudí povzbudzoval a bol nadpriemerne pozitívny voči všetkým v mojom okolí. Vyhýbal som sa konfrontácii ako nejakej epidémii. Dokonca som klamal, aby som sa tomu vyhol, a namiesto toho vždy povedal niečo povzbudzujúce. O Johnovi Bevereovi sa hovorilo: “On je taký priateľský - je to jeden z najláskavejších mužov v celom našom spoločenstve.” Potešilo ma, keď som sa o tom do počul.

Boh ku mne prehovoril, keď som sa jedného dňa modlil: “Ľudia o tebe hovoria, že si jeden z najláskavejších mužov v celom spoločenstve, však?”

Odpovedal som: “Áno, je to tak.” Myslel som si, že i Boh sa z toho teší, no spôsob akým ku mne vtedy Duch Svätý hovoril nasvedčoval, že to tak zrejme nie je.

Nasledujúca veta potvrdila moje obavy. Povedal: “Synu, ty nemiluješ ľudí v tomto spoločenstve.” Zostal som v šoku a odpovedal: “Čože? Ale ja ich mám rád, veď to o mne ľudia aj hovoria.”

Nato mi odpovedal: “Vieš, prečo stále hovoríš iba pozitívne a povzbudzujúco?”

“Prečo?” spýtal som sa opatrne.

“Pretože sa bojíš ich odmietnutia” odpovedal.

Bol som z toho zhrozený a zarazený, až som onemel.

“Ak by si mal týchto ľudí skutočne rád,” pokračoval, “tak by si im povedal pravdu aj vtedy, ak by si vedel, že odmietnu to, čo hovoríš alebo dokonca odmietnu teba.”

Bol to zlomový moment v mojom živote. Hneď som sa zmenil, no prešiel som do druhého extrému. Hovoril som síce ľuďom pravdu, ale chýbala mi taktnosť a nežnosť, pretože mi stále chýbala tá najdôležitejšia vec: *pravá láska*. Cestoval som a slúžil v menších spoločenstvách a žiaľ, svojím prístupom ubíjal ovce. Keď sa na to pozriem retrospektívne, je mi ľúto ľudí, ktorých som karhal bez povzbudenia, ako aj ich pastorov, ktorí museli všetky ich zranenia dávať do poriadku.

V roku 2001 som slúžil na veľkej konferencii v jednom obrovskom spoločenstve v Európe. O pár mesiacov neskôr som sa dopyčul od ľudí z troch rôznych kontinentov, že pastor toho spoločenstva povedal vplyvným vodcom, že som bol tvrdý a ubíjal ovce. A mal pravdu.

Táto zdrvivajúca správa ma priviedla na kolena. Modlil som sa - skôr som kričal - ako nikdy predtým, aby Boh naplnil moje srdce Jeho láskou a súcitom k Jeho ľudu. A On to urobil. Po prvýkrát v živote som pochopil, čo to znamená skutočne milovať ľudí, ktorým slúžim.

Nielen zopár, ale mnoho

Pamätaj na to, že Pavol skutočne horlivo miloval Cirkev v Korinte. Dokazuje to, keď píše: “Prečo? Pretože vás nemilujem? Boh vie, že vás milujem” (Druhý list Korinťanom 11:11; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie New Living Translation).

V inej časti toho istého listu píše Pavol: “Písal som vám totiž v hlbokom súžení a úzkosti srdca i s mnohými slzami nie preto, aby ste boli zarmútení, ale aby ste spoznali nesmiernu lásku, ktorú k vám prechovávam” (Druhý list Korinťanom 2:4, SEB). Toto spoločenstvo Pavla nesprávne pochopilo. Jeho korekcie a upozornenia považovali za príznaky nedostatku lásky, áno, toto sa môže stať v cirkevnom, ale aj v akomkoľvek inom prostredí. Je mnoho ľudí, ktorí sú ako som bol ja: prísni, krutí a dogmatickí a s nedostatkom skutočnej lásky, starostlivosti a súcitu. Môžno sú silní a hovoria odvážne prehlásenia, ale ich motiváciou je mať pravdu. Mnohí sa stali obeťami takéhoto zneužitia autority. To však neznamená, že všetky nápravy a výstrahy pre cirkev sú podobné. Pavlove slová boli niekedy silné, nápravné a napomínajúce, ale vychádzali zo srdca vášne a lásky.

V rovnakom duchu Pavol neskôr píše: “Ja však veľmi rád vynaložím všetko, ba vydám aj seba samého za vaše duše. Ak vás ja tak veľmi milujem, mám byť menej milovaný?” (Druhý list Korinťanom 12:15). Jeho frustrácia je zrejmá. Jeho láska a hlboké znepokojenie pre ich prospech je nesprávne pochopené a je považovaný za krutého vodcu – mohli by sme povedať, že ho vidia ako toho, kto chce nad nimi vládnuť.

Preto je potrebné si uvedomiť, že Pavlove slová, hoci sú rúzne voči týmto drahým ľuďom, keď hovorí, že sú mnohí slabí, bojujú so zdravotnými problémami a predčasne umierajú, sú z jeho vrúcnej lásky k nim.

Bolo by omnoho jednoduchšie prijať, keby povedal “niektorí”, ale on konkrétne hovorí “mnohí”. Ako sa môžeme vyhnúť tomu, aby sme čelili pravde, ktorú komunikuje? Ak sa to vzťahuje na nich, vzťahuje sa to aj na nás? Zahrnul by to Boh v Písme, ak by to bol len jedinečný prípad? Nemalo by sa to vzťahovať aj na nás dnes? Odpoveď je nepochybne “áno”.

Jeden posledný bod: Pavol nerieši len ich správanie v cirkevnom prostredí. V tomto výroku je omnoho viac, no mnohí z nás - vrátane mňa, dlhé roky - sme vôbec nepochopili toto poslanstvo správne. V nasledujúcej kapitole sa budeme podrobnejšie zaoberať významom jeho slov.

Aplikácia

Vráť sa a znovu si prečítaj začiatok tejto kapitoly, aby si si pripomenul to, čo je možné. Pamätaj na to, že toto prehlásenie je aj o tebe: “Veď aký je On, takí sme aj my na tomto svete” (Prvý Jánov list 4:17 SEB). Boh ťa povolal žiť ako Ježiš v tvojom živote práve teraz, nie niekedy inokedy.

Ako ťa tieto slová vyzývajú v tom, ako premýšľaš o svojom každodennom živote? Predtým, ako si porozumel potenciálu, ktorý máš v Kristovi, si si možno nemyslel o sebe, že si slabý, ale teraz, keď to vieš, považuješ sa za slabého alebo silného? Je múdre, ak si zhodnotil, že si slabý. Boh hovorí, že Jeho sila sa dokonale prejavuje v našej slabosti (pozri Druhý list Korintánom 12:9).

Boh premení naše slabosti na silu iba ak sa pred Ním pokoríme (pozri Prvý Petrov list 5:5). Požiadaj Boha, aby ti zjavil akékoľvek dôvody, prečo je slabosť v tvojom živote. Napíš si ich a požiadaj Ho o kľúč k slobode pre každú oblasť. Nechaj si čas na to, aby si si napísal Boží liek, ktorým sa zmení každá slabosť na silu.

JEDEN

Vráťme sa späť k slovám apoštola Pavla cirkvi, ktorú miluje:

“Nech teda skúma človek sám seba a tak je z chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije [*nehodne, a nectí si telo Kristovo*], je a pije si odsúdenie. Preto je medzi vami veľa slabých a chorých a viacerí umierajú. Keby sme však sami seba súdili, neboli by sme súdení. Tým však, že nás súdi Pán, vychováva nás, aby sme neboli odsúdení so svetom” (Prvý list Korintňanom 11:28-32, SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom a v [] preklad z anglického prekladu Biblie New Living Translation).

V tejto kapitole sa sústreďíme na Pavlove slová “nehodne“ a “nectí si telo Kristovo“. Sú tu dve veci, ktoré si vyžadujú náš bezprostredný záujem, na ktoré by som rád poukázal: Po prvé, nehovorí to jednotlivcom, ale všetkým v tomto spoločenstve, ktorým je v tomto prípade cirkev v meste Korint.

V posledných desaťročiach sa kládol veľký dôraz na náš osobný vzťah s Ježišom Kristom. Samozrejme, je to veľmi dôležitá a reálna súčasť kresťanstva. Čo však nebolo natoľko zdôraznené je význam dôležitosti ‘byť jedno telo’. Jednoducho povedané, všetci sme jedno v Kristovi. Je teda dôležité zvažovať obidve tieto pravdy bez toho, aby sme jednu z nich zanedbali.

Po druhé, anglický preklad Biblie New King James Version prekladá Pavlove slová trochu inak. Čítame tam, že príčinou toho, že sú mnohí slabí, chorí a predčasne umierajú je to, že “nerozoznávajú Pánovo telo” (verš 29). Keď preskúmame obidve tieto verzie, získame lepšie porozumenie o tom, čo tu Pavol hovorí.

Aby sme získali celkový prehľad, musíme sa pozrieť na predošlú kapitolu v Prvom liste Korintánom, kde Pavol píše o vyslobodení Izraelského národa z Egypta a ich blúdení na púšti. V strede listu Pavol objasňuje dôvod, prečo im dáva do pozornosti tento príbeh: “Toto sa im stalo *výstrahou a nám*, ktorých zastihol koniec vekov, to bolo napísané ako napomenutie” (Prvý list Korintánom 10:11, SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). Pavol tu neopisuje len nejaké ponaučenie z histórie, ale poskytuje varovanie pre súčasnosť, aby nás chránil pred určitým súdom.

Apoštol Pavol opísal zmluvný vzťah medzi Bohom a Izraelom predtým, ako sa zameral na ich skúsenosť na púšti. Uvádza, že *všetci* boli vedení Božím Duchom (oblak), *všetci* boli vyslobodení z Egypta (typ sveta), *všetci* boli pokrstení (my sme boli pokrstení do jedného tela), *všetci* jedli rovnaký duchovný pokrm a *všetci* pili tú istú duchovnú vodu (Božie slovo) - vidíme tu evidentný dôraz na slovo *všetci*. Potom to zhrnul slovami, že skala, ktorá s nimi bola je Kristus. Podstata toho, čo chcel povedať je veľmi jasná: Izraeliti boli jedno telo a každý z nich patril k jednému Bohu, ktorého poznáme ako Boha, čo dodržiava svoju zmluvu. To je jednoznačne prepojené s tým, kto sme my ako telo Kristovo.

Pavol potom povedal jeden srdcervúci výrok: “Ale vo väčšine z nich nemal Boh zaľúbenie, veď zahynuli na púšti” (10:5, SEB). Božia láska voči nám je hlboká, je hlbšia, než si to my dokážeme predstaviť. Pravdou je, že nikdy nemôžeme urobiť nič preto, aby nás Boh miloval viac alebo menej. Avšak je dôležité povedať, že môžeme ovplyvniť to, či v nás má Boh zaľúbenie. Preto na inom mieste Pavol píše: “usilujeme sa, aby sme sa mu páčili”

(Druhý list Korinťanom 5:9, SEB). Toto by malo byť najvyšším cieľom nielen pre nás, ale aj pre každého veriaceho.

Prečo ľudia zo Starého zákona zomreli mimo Božie zaslúbenia? Pavol hovorí o piatich hriechoch, ktoré boli príčinou ich pádu: žiadostivosť (vedome túžili po niečom, čo nepochádzalo od Boha alebo po niečom, čo bolo mimo Božieho zaopatrenia pre nich), uctievanie modiel, sexuálna nemorálnosť, skúšanie Boha a sťažovanie sa. O pár veršov neskôr Pavol píše:

“Prihováram sa vám ako rozumným: Posúďte sami, čo hovorím. Nie je vari kalich dobrorečenia, ktorý žehnáme, účasťou na Kristovej krvi? A chlieb, ktorý lámeme, nie je azda účasťou na Kristovom tele? Keďže je jeden chlieb, (my mnohí sme jedno telo,) lebo všetci máme podiel na jednom chlebe. Pozrite na Izrael podľa tela: Azda tí, čo jedia obety, nemajú (účasť) aj na oltári?”

(Prvý list Korinťanom 10:15-18, SEB;
pozn. prekladateľa, v () zdôraznené autorom)

Tu znovu vidíme, že Pavol hovorí o večeri Pánovej a ukazuje nám ucelenejší obraz problému, ktorý opisuje v 11. kapitole v Prvom liste Korinťanom: *nerozoznávajú Pánovo telo*. Priznáva, že nás je *mnoho* – mnoho rôznych jednotlivcov a každý z nás má osobný vzťah s Bohom skrze Ježiša Krista. Keď sa však na to pozrieme z Božej perspektívy, tak uvidíme, že v Jeho očiach sme jedno. Toto je ústrednou témou toho, čo Pavol hovorí. Sme jedno telo Kristovo; sme *zjednotení* tak ako Izrael.

Teraz sa teda musíme spýtať: “Či to, že sú slabí, chorí a predčasne umierajú bol súd vyrieknutý nad jednotlivcami, ktorí zhrešili, alebo týmito následkami trpelo celé telo Kristovo v Korinte na základe hriechu niekoľkých jednotlivcov?” Nepochopte ma zle – a toto chcem naozaj zdôrazniť: Naozaj sú v našom živote osobné následky za hriech, ale v tejto biblickej pasáži potrebujeme upriamiť

svoju pozornosť na pravdu, ktorú Pavol zjavuje. Oslovuje veriacich ako telo, ako cirkev, ako zjednotený ľud.

V tomto prípade je to telo Kristovo v meste Korint.

Skutok žiadostivosti jedného muža

Vráťme sa k Izraelskému národu, ktorý je pre nás príkladom, avšak preskočme jednu generáciu a pozrime sa na obdobie Jozuovho vedenia. Títo veriaci odvážne prešli cez riekú Jordán a napochodovali do zaslúbenej krajiny. Ich prvou úlohou bolo zničiť obrovské mesto Jericho. Niet pochyb, že táto úloha pre nich bola zastrašujúca, ale Boh bol samozrejme pripravený im opäť ukázať svoju moc a silu. Boh dal Jozuovi podrobné inštrukcie a jednou z nich bolo:

“Jericho a všetko, čo je v ňom, musí byť úplne zničené ako obeť Hospodinovi ... Neberte si nič z toho, čo je určené na zničenie ... Všetko striebro, zlato, bronzové a železné predmety sú zasvätené Hospodinovi a musia byť prinesené do Hospodinovej klenotnice.”
(Jozua 6:17-19; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie New Living Translation)

Všetky poklady Jericha mali byť zasvätené do Hospodinovej klenotnice. Patrili výhradne len Jemu a nič z toho nebolo pre úžitok jednotlivca.

Nadišiel čas útoku a Izraeliti boli neporaziteľní. Úplne všetko, čo bolo v meste, zničili svojimi mečmi – mužov i ženy, mladých i starých, dobytok, ovce, kozy aj somáre. Potom celé mesto so všetkým, čo v ňom bolo okrem zlata, striebra, bronzu a železa, ktoré boli uložené do Hospodinovej klenotnice, spálili. Prekvapivo, ani jeden z Izraelitov nezahynul, dokonca nebol ani zranený.

Musíme pamätať na to, že toto je jedno z miest, do ktorého predošlá generácia poslala vyzvedačov, ktorí sa k Mojžišovi vrátili so správou: “Ľud tej krajiny je však mocný, mestá sú opevnené a veľmi veľké” (Numeri 13:28, SEB). Boli to dospelí potomkovia tejto generácie, ktorí zaútočili na toto mesto a zničili ho bez akýchkoľvek zranení. Izrael bol nadprirodzene zmocnený. Avšak čítame:

“Potom sa (Izraeliti) previnili porušením kliatby. Achán, syn Karmiho, syna Zabdiho, syna Zeracha z Júdovho kmeňa si totiž vzal niečo z vecí pod kliatbou, a preto vzplanul Hospodinov hnev proti (Izraelitom)”
(Jozua 7:1, SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Všimnime si, že Písmo nehovorí: “Ale muž meno Achán sa previnil porušením inštrukcií.” Nie, píše sa tam, že “Izraeliti sa previnili!” A zaujímavé je, že sa tam tiež píše “preto vzplanul Hospodinov hnev proti Izraelitom.” Nepíše sa, že “preto vzplanul Hospodinov hnev proti Achánovi.” Izrael bol zjednotený, a keď jeden člen zhrešil žiadostivosťou proti Božiemu zákonu, zodpovednosť za to niesol celý Izrael.

Tragický dôsledok bude zjavný krátko potom. Ďalším mestom na zničenie bolo Aj. Bolo to omnoho menšie mesto, a tak vodcovia povedali: “Všetok ľud ta nemusí vyjsť, stačí, keď vyjde dvetisíc alebo tritisíc mužov a dobjú Aj. Neunúvajte všetok ľud; ich je totiž málo. Tak sa vybralo z ľudu asi tritisíc mužov, tí však ušli pred ajskými mužmi” (Jozua 7:3-4; SEB).

Približne šesťsto tisíc bojovníkov sa zúčastnilo na bitke proti Jerichu. Vidíme, že mesto Aj bolo v porovnaní s ním podstatne menšie. Čítame však: “Ajskí muži zabili z nich asi tridsaťšesť mužov. Prenasledovali ich od brány až po Šebarím a na svahu ich pobili” (Jozua 7:5; SEB).

Je to ten istý národ, ktorý pred nedávnom zničil väčšie a mocnejšie mesto Jericho bez akýchkoľvek zranení? A teraz je vojsko slabé, ustupujúce a úplne porazené. Boli vystavení kryptonitu.

Tragicky zomrelo tridsaťšesť mužov v boji – zatiaľ, čo v Jerichu neboli slabí, nikto neustupoval a nikto nebol zranený, a ani nikto nezomrel!

Tu sa na chvíľku zastavme a zamyslime: Achán zhrešil, no jemu ani jeho rodine sa nič nestalo. Na druhej strane, po boji v meste Aj sa sedemdesiatim dvom matkám a otcom nevrátil syn z boja, tridsiatim šiestim ženám sa nevrátil manžel, a mnohým deťom sa nevrátil domov otec. Nebolo to preto, čo ich syn, manžel alebo otec urobil – oni nezhrešili. V skutočnosti to bol dôsledok hriechu iného muža z inej rodiny!

Izrael zostal paralyzovaný strachom. Jozua a všetci vodcovia padli na tvár pred Bohom. Vieš si to predstaviť? Sú zmätení, bezradní a volajú na Boha: “Ach, Pane, Hospodine, prečo si previedol tento ľud cez Jordán? Či preto, aby si nás vydal do rúk Amorejčanom, aby nás vyhubili?” (Jozua 7:7; SEB)

Pozrime sa na Hospodinovu odpoveď: “Vstaň! Prečo ležiš tvárou na zemi? Izrael sa prehrešil, prestúpil zmluvu, ktorú som mu dal ako príkaz” (Jozua 7:10-11; SEB).

Boh nepovedal: “Je medzi vami muž, ktorý zhrešil!” Nie, On znovu prehlásil, že “Izrael zhrešil!” Nikto nevedel, že Achán zhrešil. Nikto nebol spoluúčastný na jeho žiadostivosti. A napriek tomu trpelo celé telo následkami duchovného kryptonitu. Jozua zistí, kto zhrešil a konfrontuje Achána, na čo odpovedá:

”Naozaj. Ja som sa prehrešil proti Hospodinovi, Bohu Izraela. Toto som urobil: Videl som medzi korisťou pekný šinársky plášť, dvesto šeklov striebra a jeden zlatý

prút vážiaci päťdesiat šeklov. Zatúžil som po tom a vzal som si to”

(Jozua 7:20-21; SEB)

Jozua spolu s vodcami okamžite jednali s Achánovým prehrešením a ďalej čítame, že “Potom Hospodin odvrátil páľavu svojho hnevu” (Jozua 7:26; SEB).

Príklad

Tento incident zo Starého zákona ilustruje Pavlovo poslanstvo cirkvi v Korinte. Píše: “Toto je dôvod, prečo sú mnohí z vás slabí a chorí, a niektorí dokonca aj zomreli.” V ďalšej kapitole objavíme, že hriech, ktorý spáchali niektorí jednotlivci, ovplyvnil celú cirkev, nielen jednotlivcov, ktorí sa prehrešili.

Pýtal si sa niekedy, že prečo je dnes toľko veriacich v našich spoločenstvách slabých, trpiacich pretrvávajúcimi chorobami a rôznymi ochoreniami? Títo naši drahí akoby nemohli byť uzdravení zo svojich chorôb, a niektorí dokonca predčasne zomierajú. Prečo máme v našich spoločenstvách toľko slobodných mamičiek závislých na príspevkoch či sociálnej výdajni a nedokážu sa postarať o všetky výdaje? Prečo je toľko veriacich nezamestnaných alebo žije na minimálnom rodinnom rozpočte a sú závislí od štátu?

Zoznam takýchto ťažkostí, ktoré nevieme prekonať kvôli našej slabosti, je takmer nekonečný.

Za dní Šalamúna nebola ani jedna osoba, ktorá by bola nezamestnaná či odkázaná na sociálnu pomoc. V knihe Skutkov apoštolov nečítame, že by trpeli nedostatkom, ľudia boli okamžite uzdravení z chorôb, rôznych ochorení a neduhov. Prečo to nevidíme aj dnes? Môže byť, že hriech niektorých jednotlivcov ovplyvňuje životy mnohých ďalších? Je možné, že by sme zažívali to, čo Izrael pri meste Aj?

Opäť je dôležité zdôrazniť, že naozaj sú v našom živote osobné následky za hriech. Achán bol napokon odsúdený, no celý Izrael pocítil následky duchovného kryptonitu kvôli jeho hriechu. Dúfam, že ako budeme pokračovať v našom skúmaní, tvoje vedomie toho, že si súčasťou jedného tela bude rásť rovnako ako tvoj osobný vzťah s Ježišom a že si uvedomíš skutočnosť, že tvoje skutky ako jednotlivca môžu priniesť požehnanie alebo následky pre celé telo Kristovo.

Predtým, ako túto kapitolu uzavriem, by som znovu rád zdôraznil, že často sa nám to môže zdať ako negatívne, keď jednáme s oslobodzujúcou pravdou alebo prichádzajú myšlienky typu *prečo by som to mal vyťahovať?* Avšak, keď v konečnom dôsledku vyjde pravda najavo, prináša so sebou slobodu na miesta, kde stáli prekážky.

Ježiš to povedal takto: “poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí” (Evanjelium podľa Jána 8:32; SEB).

Aplikácia

Možno si videl film *Gladiátor* a pamätáš si, ako generál Maximus kričal: “Zostaňte spolu! Ako jeden!” a videl si víťazstvá, ktoré táto stratégia priniesla. Nie je žiadnym tajomstvom, že najefektívnejšia vojenská stratégia je rozdeliť a dobyť.

Ježiš to dobre vedel a učil, že dom rozdelený proti sebe neobstojí (pozri Evanjelium podľa Matúša 12:25). Telo Kristovo je oslabené ako celok, keď je rozdelené vo svojej oddanosti voči Kristovi.

To znamená, že jednou z najlepších vecí, ktorú môžeš urobiť pre celosvetový vplyv cirkvi, je žiť svoj vlastný život v úplnej oddanosti Ježišovi. To znamená, že každý deň zasvätiš všetko, čo robíš na Božiu chválu.

Boh chce celý tvoj život, nielen tvoje nedeľné ráno. Ak nežiješ celý svoj život – v práci, v rodine, vo voľnom čase atď. – na Božiu chválu, tak z toho dnes potrebuješ činiť pokánie. Požiadaj Ježiša, aby ti zjavil, čo znamená životný štýl uctievania pre teba. Zapiš si, čo ti Boh zjaví alebo povie. Zasväť znovu svoj život Bohu a popros Ducha Svätého, aby Ťa naplnil.

4

「NÁKAZLIVÝ KRYPTONIT」

Spôsob, akým Boh stvoril naše telo nám pomáha porozumieť jednote, ktorú máme mať ako cirkev (Prvý list Korintánom 12:25; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie The Message).

Zamysli sa nad svojím telom, nad tým, ako sú všetky údy prepojené, dokonca aj keď nie sú blízko pri sebe. Tvoj malíček na nohe je prepojený s tvojim nosom, tvoja pečeň je prepojená s tvojim kolenom, tvoje ústa sú prepojené s tvojou miechou, a to je len začiatok. Neexistuje ani jeden úd na tvojom tele, ktorý by prežil bez ostatných. Inak by nebol súčasťou tvojho tela.

Ak ťa niečo bolí, netrpia tou bolesťou všetky údy? Ak niekto ochorie a má chrípku alebo nejaký vírus, ktorý napadne celé telo, čím sa vytratí chuť do jedla, telo oslabne, trpí bolesťou a nevie zdravo premýšľať. Na druhej strane, ak je jeden z údov ocenený, teší sa z toho celé telo. Keď niekto dostane masáž chrbta alebo hlavy, celé telo má z toho pôžitok a cíti úľavu od bolesti. To, čo sa deje, sa rozhodne páči celému telu.

My ako cirkev sme jedným údom. Izrael, ktorý si berieme za náš príklad, bol tiež jedným údom a Achánov hriech neovplyvnil len jeho, ale celé spoločenstvo. Izrael bol neporaziteľný v boji proti Jerichu, avšak len o niekoľko dní neskôr bola armáda toho

istého národa oslabená, porazená, ustúpila od svojho nepriateľa a v boji zažila obrovské straty. Obrazne povedané, Izraeliti sa dostali pod vplyv duchovného kryptonitu. Nezažívala to isté aj cirkev v Korinte? Aby sme na túto otázku zodpovedali, musíme sa na to pozrieť hlbšie.

Ako som už naznačil, vnímanie večere Pánovej v ranej cirkvi bolo odlišné od nášho. Pre nich to bola večera, pre nás je to symbol, ceremónia. Ak sa teda pozrieme na ich správanie, o ktorom Pavol písal v kontexte, uvidíme, že je veľmi odlišné od čohokoľvek, čo zažívame v dnešnej dobe my. Avšak dôležitý je pôvod a podstata ich správania.

Špecifické pre túto situáciu je, že niektorí jednotlivci v Korintskom spoločenstve nečakali na príchod všetkých členov. Tí, ktorí prišli zavčas jedli a pili pravdepodobne to najlepšie jedlo a víno, ktoré bolo k dispozícii a ľuďom, ktorí prišli neskôr zostali už len zvyšky. Mnohí biblickí učenci a historici usudzujú, že zanedbávali chudobnejších ľudí v nižšom postavení. Pozrime sa na Pavlove slová:

“Ved’ (niektorí) z vás sa ponáhlate zjesť svoju vlastnú večeru bez toho, aby ste sa podelili s ostatnými. Dôsledkom čoho, sú niektorí hladní, zatiaľ čo iní sú opití... Lebo ak niekto je a pije nehodne voči telu Kristovmu, je a pije si Božie odsúdenie. Preto je medzi vami (mnoho) slabých a chorých a niektorí dokonca aj zomreli.”

(Prvý list Korinťanom 11:21,29-30; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie New Living Translation, v () zdôraznené autorom)

Pozrime sa na tie dve slová, ktoré som v texte zdôraznil, *niektorí* a *mnoho*. Je jasné, že tu Pavol hovorí o hriechu niektorých (verš 21), avšak výsledkom je, že mnohí sú slabí, chorí a predčasne umierajú (verš 30). Táto situácia nie je odlišná od Achánovej; viacerí z ľudí,

ktorí neboli voči Bohu neposlušní, zažívali následky Božieho súdu za vedomú neposlušnosť jednotlivca.

Anglický biblický komentár *Pillar New Testament Commentary* píše nasledovné: Nemožno tvrdiť, že chorí a umierajúci boli vinní z hriechu, avšak následky mohli postihnúť aj spoločenstvo ako celok, ako to bolo aj pri väčšine duchovných morov či súžení v Starom zákone.

Podobná situácia

V predchádzajúcich kapitolách sa Pavol zaoberal iným typom hriechu, ktorý tiež ovplyvňoval celé spoločenstvo. Začína slovami: “Dokonca počuť, že je medzi vami smilstvo, a to také smilstvo, akého niet ani medzi pohanmi” (Prvý list Korintňanom 5:1; SEB). V tomto prípade sa jedná o muža, ktorý vyznával, že je nasledovníkom Ježiša Krista – je Božím dieťaťom, Ježišovým bratom a členom Božej rodiny – no vedome žil v sexuálnom hriechu.

Pavol neprináša nápravu len pre tohto jednotlivca, ktorý sa hriechu dopustil. Cirkev ho prijala ako brata a člena spoločenstva, avšak vodcovia nejednali s jeho hriechom, ale radšej odvrátili svoj zrak.

Prečo ignorovali jeho správanie? S najväčšou pravdepodobnosťou nekonfrontovali jeho hriech preto, lebo ho nechceli uraziť. Možno to bol vplyvný muž, verejný zastupiteľ, známy atlét, alebo odvádzal vysoké desiatky. Korint bolo veľké a vplyvné mesto, ktoré sa považovalo za centrum umenia. Je možné, že tento muž bol obdivuhodný herec v ich verzii Hollywoodu, populárny muzikant, ktorého piesne boli veľmi slávne alebo spevák, ktorý bol kľúčový vo chváliacom tíme. V Písme sa to síce nespomína, avšak môžeme predpokladať, že ich napredovanie by sa zbrzdilo, ak by odišiel.

Môžu existovať aj rôzne iné dôvody. Možno si mysleli, že by viac nepočúval Božie slovo, keby odišiel. Možno si to odôvodňovali takto: “Je lepšie, ak je v našom spoločenstve a počuje evanjelium, ako keby bol vo svete.” Je tiež možné, že ich hlavnou hodnotou bolo vidieť ľudí opakovane prichádzať do ich spoločenstva a takáto konfrontácia by mohla ohroziť opätovnú návštevnosť. Ďalšou možnosťou je i odôvodnenie typu: “Veď on je nový vo viere; dajme mu ešte čas.” Som si istý, že dúfali, že tento človek časom pochopí, že žije v hriechu a zanechá svoj hriešny život.

Pavol rázne hovorí vedúcim Korintského spoločenstva, že by mali tohto muža vylúčiť. Tu sú Pavlove slová:

A vy sa ešte vystatujete, nie aby ste sa radšej rmútili a vylúčili spomedzi seba toho, kto sa takéhoto činu dopustil.

(Prvý list Korinťanom 5:2; SEB)

Musíte tohto muža vylúčiť.

(Prvý list Korinťanom 5:5; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie New Living Translation)

Zbavte sa starého “kvasu” tým, že odstránite hriešneho človeka spomedzi seba.

(Prvý list Korinťanom 5:7; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie New Living Translation)

“Odstráňte zlého spomedzi seba!”

(Prvý list Korinťanom 5:13; SEB)

Pavol sa o tom zmieňuje štyrikrát v jednej malej kapitole! Zamysli sa nad tým – v trinástich veršoch Pavol štyrikrát prikázal tejto skupine, aby vylúčili tohto muža zo spoločenstva a v jednom bode im dokonca povedal, aby odstránili zlého spomedzi seba. To je silné tvrdenie! Pamätajme na to, že Pavol miluje toto spoločenstvo a taktiež miluje aj toho človeka.

Možno sa pýtate: “Naozaj Pavol miluje tohto muža? To snád nie!” Pravdou však je, že on ho naozaj miluje, pretože v Písme nie je napísané nič, čo by nebolo písané z lásky. Celé Písmo je Bohom vdýchnuté a Boh je láska (pozri Druhý list Timotejovi 3:16 a Prvý Jánov list 4:8).

Prosím, pamätajte na to, že Pavol toto nehovorí len vodcom v meste Korint, ale celej cirkvi. Pavol neustále žiada o to, aby sa jeho listy čítali vo všetkých spoločenstvách. Prečo na tom Pavol tak veľmi trvá? Odpoveď nájdeme v nasledovnom výroku: “Neviete azda, že [tento hriech je ako] trocha kvasu [ktoré] prekvasí celé cesto?” (Prvý list Korinťanom 5:6; SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené z anglického prekladu Biblie New Living Translation) Tu opäť vidíme, že ovplyvnený nie je len jeden človek, ale celé spoločenstvo. Ďalej Pavol písal:

“Vyčistite starý kvas, aby ste boli novým cestom, keďže ste nekvaseným chlebom; veď Kristus, náš (velkonočný Baránok), bol obetovaný. Slávme teda sviatky nie so starým kvasom ani s kvasom zla a nešlachetnosti, ale s nekvaseným chlebom čistoty a pravdy”

(Prvý list Korinťanom 5:7-8; SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Pavol sa vrátil späť k ústrednej téme o večeri Pánovej. Obetný Baránok bol centrálnou témou veľkonočných sviatkov v Izraelskej kultúre. Pre nás je týmto nepoškvrneným obetným Baránkom Ježiš. Tak, ako prvá Pascha bola významná vyslobodením Izraela z otroctva v Egypte, tak aj obetná smrť Pána Ježiša značí naše vyslobodenie z otroctva hriechu, ktorého symbolom je večera Pánova.

Ich ďalšie slávnosti boli: Obet vďaky z prvej žatvy, Letnice, Sviatok plesania, Deň zmierenia a Slávnosť stánkov. Avšak tieto slávnosti boli predobrazom nášho vyspelejšieho kresťanského

života. Zjednodušene povedané, Pascha bola oslavou spasenia. Keď to Pavol píše, hovorí o našom vstupe do Kráľovstva. Poukazuje na to, že Paschu nemôžeme sláviť “s kvasom zla a nešľachetnosti.” Takže pristupovať k tejto situácii s postojom “veď on je nový vo viere” nie je správne pre neho ani pre nás. Často si takto odôvodňujeme postoj v situácii, kedy čelíme osobe, ktorá žije v hriechu a my by sme to najradšej prehladli; je to klamlivé a zavádzajúce, pretože v cirkvi nie je miesto pre žiadny vedomý hriech. (V neskorších kapitolách sa pozrieme na rozdiel medzi “vedomým hriechom” a pádom do hriechu.)

Po druhé, je potrebné si všimnúť, že Pavol hovoril o hriechu tohto človeka ako o kvase. Kvas sa šíri cez celú dávku cesta a spôsobuje jeho nárast. Izrael bol veľmi rázne upozornený ohľadom Paschy slovami: “Hneď v prvý deň odstránite kvas zo svojich domov. Každý, kto by od prvého do siedmeho dňa jedol niečo kysnuté, bude *odstránený* z Izraela” (Exodus 12:15; SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). Slovo “odstránený”, ktoré je tu spomenuté, je veľmi rázne, ako aj Pavlov príkaz. Boh tým chcel ukázať Izraelu i nám, že keď s Ním uzavrieme zmluvu, tak v našom spoločenstve nemôže byť nikto “oddaný hriechu.” Všetci musia činiť pokánie z vedomej neposlušnosti voči Božiemu slovu, v opačnom prípade prenesú kvas a následky ich hriechu aj do spoločenstva.

V *The Pillar New Testament Commentary* sa píše nasledovné:

Pavol zdôrazňuje (jednoznačným gréckym slovosledom), že skrze čo i len “malú” časť cirkvi, len jednu osobu, sa môže hriech pomaly, ale isto rozšíriť do celého spoločenstva, ak ho nekonfrontujeme. Vedomý hriech môže spôsobiť vážne následky v spoločenstve. Rovnako ako kvas v chlebe aj hriech sa šíri celým spoločenstvom a nenávratne ho premieňa.

Nesúhlasím s jedným bodom, ktorý je uvedený v tomto komentári. Pri skúmaní kvasu som zistil, že sa nešíri *pomaly*, ale *rýchlo*. Avšak to, čo je v tomto komentári bez akýchkoľvek pochybností pravdivé je, že sa isto rozšíri do celého spoločenstva.

Znamená to teda, že by sme mali zabrániť ľuďom, ktorí vedome žijú v hriechu navštevovať naše zhromaždenia? To rozhodne nie! Na našich zhromaždeniach by malo byť nespočetné množstvo neveriacich, avšak nie ako *členovia cirkvi*, ani by sa *nemali považovať za členov*, kým neučinia úprimné pokánie z ich vedomého hriechu a neodovzdajú celý svoj život Ježišovi Kristovi. Pavol to hovorí veľmi jasne:

“V liste som vám napísal, aby ste sa nestýkali so smilníkmi. Nie však vôbec so smilníkmi (tohto sveta) či s lakomcami, vydieračmi a modloslužobníkmi, veď to by ste museli odísť zo sveta.”

(Prvý list Korinťanom 5:9-10; SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Ako nasledovníci Krista sme povolani ísť do sveta, vystierať sa k ľuďom, ktorí sú v ňom a pozývať ich na naše zhromaždenia, aby počuli Božie slovo – ale nie kompromitovanú či limitovanú verziu pravdy o ich duchovnom stave. Mali by sme sa neustále vystierať, jesť, priateľiť sa, milovať a slúžiť neveriacim tak, ako to robil Ježiš.

Avšak Pavol hovorí niečo úplne iné, keď sa jedná o niekoho, kto vyznáva, že je veriaci:

“Chcel som vám napísať, aby ste sa nestýkali s takým, (ktorý sa nazýva bratom), no pritom je smilník, lakomec, modloslužobník, rúhač, opilec alebo vydierač; s takými ani len nejedávajte!”

(Prvý list Korinťanom 5:11; SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Je zrejmé, že Pavol tu nehovorí o kresťanovi, ktorý “padol do hriechu,” ale skôr o človeku, ktorý tvrdí o sebe, že je veriaci a “vedome žije v hriechu.” Prečo o tom tento cirkevný otec hovorí tak rázne? Jednoducho povedané, je to dôkaz o jeho skutočnej láske k cirkvi. Nechce, aby cirkev trpela, zatiaľ čo *údajne chráni* “veriaceho”, ktorý vedome zotrúva v hriechu.

Zamysli sa nad tým takto: Čo by urobila komunita, ak by mal niekto mimoriadne nákazlivú chorobu, ktorá sa prenáša vzduchom na kohokoľvek, kto sa k chorému priblíži? Umiestnili by chorého do karantény, a tak by uchránili väčšinu ľudí pred nakazením sa. Ak by to neurobili, choroba by sa rozšírila ako lesný požiar a celá komunita by trpela touto chorobou a jej následkami. Aké by mohli byť rozsiahle následky? Vymenujem len zopár, ako strata zamestnancov, strata produktivity, prerušenie komunitných služieb či ekonomická strata.

Pavol ďalej hovorí o človeku, ktorý vedome zotrúva v hriechu:

“Potom ho musíte vydať satanovi, aby bola jeho hriešna prirodzenosť zahubená a aby bol jeho duch zachránený v deň, keď sa vráti Pán.”

(Prvý list Korinťanom 5:5; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie New Living Translation)

Tomuto bratovi hrozí smrteľné nebezpečenstvo večného zatratenia, ak by sa nezmenil. Preto som vyššie použil slovné spojenie “údajne chráni”. Pravdou je, že človek, ktorý vedome zotrúva v hriechu, je vo väčšom nebezpečenstve ak je súčasťou spoločenstva, pretože bude mylne predpokladať, že bude spasený, no až v deň posledného súdu pochopí svoj hriešny stav, ale už bude príliš neskoro.

Utrpenie, ktorému by tento človek čelil mimo Božej ochrany, by ho pravdepodobne prinútilo zamyslieť sa nad sebou a vrátiť sa k Ježišovi celým svojím srdcom, celou dušou, a presne to sa stalo

aj s týmto človekom (Pavol o tom písal v Druhom liste Korintňanom). Utrpenie nás vie prebrať k realite, ako aj v prípade márnratného syna, ktorý sa vrátil domov, keď uvidel dopad svojho hriešneho života. Ak by ho otec podporoval i naďalej a posielal mu financie, tak by si syn nikdy neuvedomil realitu svojej vzbury.

Ako v nebi...

Vráťme sa späť k našej hlavnej téme. V posledných dvoch kapitolách sme jasne videli, že my sme jedno telo Kristovo a ako telo môžeme všetci mať prospech z príspevkov jednotlivca alebo trpieť kvôli jeho vedomému hriechu.

Z toho plynie pravda, ktorú nemôžeme len tak zanedbať. Následky vyhýbania sa tejto téme v cirkvi pretrvávajú už príliš dlho. Pokiaľ ich budeme i naďalej ignorovať, tak sa ich v skutočnosti nikdy nezbavíme.

Budme odvážni a vzoprime sa im. Celé nebo nás k tomu povzbudzuje. Sme povolaní byť vífaziacou cirkvou, nezastaviteľné telo Kristovo, ktoré nie je iné ako bol sám Ježiš. Choroby, vážne ochorenia, chudoba, nedostatok zdrojov a aj ďalšie zbrane nepriateľa by sa mali vzdialiť od Pánovej cirkvi.

Sme povolaní vládnuť v autorite a byť plní nadprirodzenej moci, aby sme sa vífazne vzopreli nebeským nepriateľom. Budeme v tom úspešní, keď sa prestaneme báť konfrontovať náročné témy, ktoré nás sužujú.

Musíme odvážne veriť, že to, čo je v nebi sa môže diať aj na zemi!

Aplikácia

Toto je veľmi dôležitá téma, s ktorou sa, žiaľ, len zriedka stretávame v našich moderných spoločnostiach. Je potrebné zvážiť, že: Po prvé, Boh nás povoláva žiť v slobode a nie v hriechu, túži po tom, aby sme sa Mu naplno odovzdali. Po druhé, keď sa tak veriacim nedarí žiť, ovplyvňujú nielen svoje životy, ale životy celého tela Kristovho.

Vytvor si čas nato, aby si sa zamyslel nad tým, čo si čítal. Nedovoľ, aby sa tieto pravdy stali len dobrými nápadmi, na ktoré o pár dní zabudneš. “Prežívaj” ich. Hlboko sa nad nimi zamysli. Modli sa a skúmaj svoje vnútro pred Bohom. Dovoľ, aby sa pre teba stali tak dôležitými, ako boli pre apoštola Pavla.

STAŇ SA ZMENOU

Moja generácia zažívala viac vyučovania o osobnom chodení s Ježišom než o tom, ako sú všetci veriaci jedno telo. Aj ja sám som len nedávno v plnosti pochopil realitu tejto pravdy o cirkvi. Nechcem, aby ste ma zle pochopili - samozrejme, že som čiastočne rozumel tejto pravde, ale nie v takom rozsahu, ako jej rozumiem dnes.

Často mi prišlo na um námorné vojsko, letectvo a armáda, v USA známe ako Navy SEALs, keď Duch Svätý prebúdza moje vedomie o tejto skutočnosti.

Jeden z mojich priateľov je členom týchto elitných bojovníkov. Pätnásť rokov bol aktívnou súčasťou SEAL tímov a momentálne pôsobí ako inštruktor. Rozhodol som sa ho kontaktovať, keď som už dlhšie premýšľal nad týmito pravdami o tele Kristovom. Vedel som, že SEAL je blízka skupina bratov a chcel som sa o tom dozvedieť viac. Zavolať som mu a spýtal sa nasledovné otázky: “Ako sa členovia SEAL vidia navzájom a ako spolu pracujú? Ako vytvárajú medzi sebou tak úzke prepojenie?”

Jeho prvá odpoveď znela takto: “Člen SEAL tímu myslí na seba na poslednom mieste.”

Vždy som mal rád jeho stručné a výstižné odpovede. Vedel som, že tento telefonát mi dá veľa, tak som ticho čakal, čo mi povie ďalej.

“Vážime si jeden druhého viac ako seba samého. Nemusíme si kryť chrbát, lebo vieme, že vždy tam je jeden z našich SEAL bratov.”

V tom momente mi začal “kázať”: Keď sa pozrieme na šiestu kapitolu Listu Efežanom, nájdeme tam Božiu výzbroj, ktorá kryje výhradne prednú časť tela – náš chrbát nekryje nič. Božím zámerom bolo, aby každý z nás robil to, čo členovia SEAL, aby sme si navzájom kryli chrbát – aby sme zmýšľali jednotne ako jedno telo. Ak to nerobíme, jediný, kto kryje môj chrbát som ja sám. Avšak, ak sa na to pozrieme ako na tím, tak každý jeden člen v mojej čate mi kryje chrbát.”

Ďalej pokračoval: “Všetko, čo robím ako člen SEAL tímov, je pre dobro mojich bratov. Sme školení nepremýšľať v zmysle jednotlivcov, ale ako o celku, o jednotke. Napriek tomu, že sme vyškolení odborníci v rôznych oblastiach – ako výbušniny, komunikácia, ostreľovač, lekár, zbrane a tak ďalej, fungujeme ako jednotka, ako jeden celok. Nikdy nejdeme na misiu s postojom: *“Niektorí z nás sa nemusia vrátiť alebo len štyridsať percent z nás sa vráti späť.”* Nie, strážime si postoj: *“V plnom počte ideme a v plnom počte sa i vrátime.”*

Bol som ohromený tým, čo mi povedal. Nakoniec som sa spýtal: “Ako učíte členov vašich tímov, aby mali takýto postoj?”

“To sa nedá naučiť” odpovedal. “Základný SEAL výcvik je považovaný za najťažší a najnáročnejší výcvik v armáde, a to je dôvod, prečo približne deväťdesiat percent tých, ktorí sa zaregistrovali do SEAL programu, buď samovoľne program opustia alebo sú vyčlenení. Tí, ktorí zostanú, tvoria jednotku vysoko vyškolených, plne vyzbrojených jednotlivcov. Každý si cení muža,

ktorý stojí vedľa neho viac ako seba samého a je ochotný zomrieť za niečo, čo je väčšie ako on sám.”

Potom dodal: “John, ako by to len vyzeralo, keby sa takto správala cirkev?”

Žiaľ, s jeho rečníckou otázkou môžem len súhlasiť. Pravdou však je, že na to máme potenciál. Je to veľmi skutočná súčasť *Božej prirodzenosti*, ktorá je vložená do nás v momente znovuzrodenia. Kázanie a učenie, ktoré dostávame, je *naším* tréningom a malo by v nás tento postoj vyprodukovať. Avšak, ak počúvame len skresanú verziu evanjelia, budujeme nesprávnu vec - našu nevykúpenú dušu. Toto je z veľkej časti dôvodom, prečo je novodobá cirkev v stave, v ktorom sa nachádza. Mnohí z nás chcú byť povzbudzovaní a pozdvihovaní na duchu viac, ako vyzývaní. Tak veľa nám chýba.

Môj priateľ je bojovník, no aj tak vníma slabosť cirkvi v novodobých časoch. Vedel, že ak by čo i len jeden člen tímu SEAL bol slabý, ohrozený alebo by opustil svoju pozíciu, všetci členovia tímu by trpeli ako skupina alebo zomreli kvôli lenivosti, alebo neschopnosti jednej osoby. To, čo je zakorenené v ňom, potrebujeme ako členovia Kristovho tela vložiť do nášho zmysľania.

Staň sa zmenou

Existuje pozitívny aspekt toho, o čom sme tu diskutovali? Samozrejme - s Bohom ho vždy nájdeme!

Uvedomujem si, že si sa mohol pozerieť na pravdy z predchádzajúcich kapitol negatívne, mohli ťa odradiť a sklamať. Ak by si sa zameral iba na skutočnosť, ako by mohli skutky iných ľudí nepriaznivo ovplyvniť tvoj život, priznávam, že by to mohlo byť skľučujúce. Avšak, túto pravdu prinášam na svetlo preto, aby sme videli pokrok v spoločnosti a v plnosti objavili mieru Božej veľkosti a moci tak, ako ju naša generácia ešte nikdy nevidela. Zmena však nepríde, ak tomu neveríme a nebudeme žiť inak.

Z toho vyplýva, že *Ty sa môžeš stať zmenou*. Ako by to mohlo začať, ak to nezačne s tebou alebo so mnou? Boh nás povoláva, aby sme sa stali agentmi zmeny!

Spozoroval si niekedy, čo sa stane, keď osoba, ktorá má citlivé svedomie, ale navonok vedie nedisciplinovaný život, zrazu prevezme zodpovednosť aj za životy iných ľudí? Často sa vynára na povrch to najlepšie, čo sa v tej osobe skrýva! Ako príklad si zoberme mladú matku. Keď bola slobodná, bola divoká, bláznivá, a dokonca aj trochu hlúpa. Jej skutky neovplyvňovali život nikoho iného, iba život jej samej. Potom sa však zalúbila, vydala a mala dieťa. Zrazu sa toto dievča, ktoré kedysi viedlo nekontrolovateľný život, zmení na zodpovednú ženu. Ak by aj naďalej žila svojim predošlým spôsobom života, zistila by, že jej skutky neovplyvňujú iba jej život, ale aj život jej muža a dieťaťa, ktorých veľmi miluje.

Toto isté sa musí diať aj s každým jedným z nás voči cirkvi. Musíme sa navzájom milovať. Musíme si byť vedomí možnosti, že nielen my sme ovplyvnení našou neposlušnosťou voči Božiemu Slovu. Sme súčasťou jedného tela! Možno práve preto spomína Pavol toto prikázanie, keď píše o večeri Pánovej v Korintskom spoločenstve:

“Všetko je dovolené, no nie všetko osoží. Všetko je dovolené, no nie všetko buduje. Nikto nech nehľadá, čo osoží iba jemu, ale to, čo osoží inému.”

(Prvý list Korinťanom 10:23-24; SEB)

A znovu hovorí Pavol Cirkvi vo Filipách:

“Nech každý považuje ostatných za lepších a nadradených nad samým sebou [premýšľajte jedni o druhých lepšie, ako sami o sebe] ... Nech je vo vás ten istý postoj a zmysel a skromná myseľ [pokora], ktorá bola v Kristovi Ježišovi.”

(List Filipanom 23:3, 5; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie Amplified Bible)

Toto je zmýšľanie, ktoré mal Ježiš. Toto bolo v centre, v srdci toho, čo Ho motivovalo, aby prišiel a dal svoj život za nás. Mohol sa zachrániť. Mohol povolať légiu anjelov, aby Ho vyslobodili z rúk Jeho popravcov, ale v tom momente myslel na nás. Staral sa viac o náš blahobyť, než o ten svoj.

Tu je dobrá správa: Keď my ako jednotlivci kráčame v poslušnosti voči Božiemu Slovu, nakoniec budeme požehnaní. Možno prekonáme nepríjemné, a dokonca aj ťažké situácie kvôli neposlušnosti niektorých, ktorí sú súčasťou tela Kristovho, ale nakoniec zažijeme blahobyť.

Eliáš je príkladom takéhoto utrpenia, ako následku správania sa druhých ľudí. Na zemi už roky nepršalo kvôli neustálemu hriechu Achaba a Jezábel, ako aj Izraelského národa, ktorý bol ľahostajný voči hriechu. Eliáš sa nestravoval štedro ako ľudia za čias kráľa Dávida a kráľa Šalamúna. Namiesto toho musel jesť chlieb a mäso, ktoré mu roky prinášali vrany - to nebolo nič príjemné! Bola to monotónna strava bez zeleniny, medu, džúsu alebo mnohých ďalších lahôdok, ktoré boli k dispozícii v časoch hojnosti. Túto biedu znášal kvôli správaniu druhých ľudí. Ale Eliáš bol súčasťou jedného národa a jedného tela. Jeho poslušnosť nakoniec priniesla zmenu a ... dážď. To požehnilo národ a nakoniec aj jeho osobný život.

Zmluva pokoja

Ak sa pozrieme na inú udalosť pred časom Eliáša, znovu vidíme *mnohých* trpieť kvôli správaniu *niektorých* ľudí. Izrael bol na púšti a táboril v Šittíme. Čítame:

“Keď Izrael býval v Šittíme, ľud [niektorí z ľudu] začal smilniť s Moábčankami, ktoré ho pozývali na obetné hostiny na počesť svojich božstiev. Ľud sa zúčastňoval ich obetných hodov a klaňal sa ich bohom.

*Keď sa Izraeliti dostali do služby Baal-Peóra,
Hospodinov hnev vzplanul proti nim.*

(Numeri 25:1-3; SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené
z anglického prekladu Biblie *New Living Translation*;
zdôraznené autorom)

Znovu si všimnime slovo “niektorí”. Boh povedal svojmu ľudu, aby neuctieval iných bohov, aby sa neodovzdával cudzím ženám, aby nepáchal sexuálnu nemorálnosť. Ale neposlušné skutky *niektorých* priniesli súd celému zhromaždeniu (národu) a my neuvidíme len *niektorých*, ale *mnohých* ovplyvnených týmto súdom.

*“Hospodin povedal Mojžišovi: Vezmi všetkých
predstavitelov ľudu a pre Hospodina im dolám kosti
a vystav ich na slnku, aby sa prudký hnev Hospodina
odvrátil od Izraela.”*

(Numeri 25:4; SEB)

Opäť objavujeme, že skutky (niektorých) predstaviteľov ľudu spôsobili horlivý, žiarlivý hnev Pána, ktorý horel proti celému Izraelu. Tvorili jeden národ, jeden ľud a jedno telo.

Približne v rovnakom čase, keď Mojžiš vydal príkaz na popravu predstaviteľov ľudu, istý Izraelita, menom Zimri, vzal do svojho stanu pred Mojžišom a všetkým ľuďom madianskú ženu Kozbi. Toto bola známa a neprijateľná neposlušnosť voči Božiemu Slovu. Ihneď Pinchás, syn Eleazárov a vnuk Áronov, chytil kopiju, vbehol do Zimriho stanu a bodol kopiju nielen do neho, ale aj do Kozbi a jedným bodnutím ich oboch popravil. Ďalej čítame: “Tak bola zastavená pohroma medzi Izraelitmi. Tých, čo pre túto pohromu zomreli, bolo dvadsaťštyritisíc” (Numeri 25:8 - 9; SEB). Opäť mnohí zomreli; mnohí trpeli; mnohí boli postihnutí konaním *niektorých* ľudí. Národ bol *zjednotený* v Božích očiach.

Boh potom vyhlásil: "Pinchás, syn Eleazára, vnuk kňaza Árona, odvrátil môj hnev od Izraelitov, keď medzi nimi horlil za mňa, ako ja horlím za nich. Preto som v žiarlivosti nemusel vyhubiť Izraelitov."

(Numeri 25:11; SEB)

Pinchásova vášeň bola Božou vášňou - dobrom celého národa. Pinchás bol ten, ktorý priniesol zmenu k lepšiemu. Nebolo treba celý národ, stačil jeden muž.

Pavol bol ten jeden muž, plný Božej vášne pre cirkev v Korinte. On priniesol túto zmenu, keď odvážne konfrontoval cirkev pravdou. Vzal Božie Slovo - Meč Ducha - a bodol do človeka žijúceho v sexuálnej nemorálnosti. V Starom zákone to bola fyzická kopija; v Novom zákone a dnes, táto "kopija" povstáva, keď sa odvážne postavíme hovoriť pravdu, aj keď si ostatní zapchávajú uši, alebo zatvárajú oči pred vedomým hriechom jednej osoby alebo niekoľkých ľudí v ich komunite.

Posledný človek, na ktorého Pavol myslel, bol on sám. Neodlišoval sa od môjho priateľa z tímu SEAL. Dobro druhých kládol pred jeho vlastný komfort a popularitu. Dokonca riskoval úplne odmietnutie cirkvou v Korinte. Jeho srdce pre nich horelo, dokonca aj keď sa ukázalo, že čím viac ich miluje, tým menej milujú oni jeho.

Pinchás sa nezaujímal o seba; vedel, že môže byť obvinený z toho, že je hrubý, krutý, bezcitný, zaostalý, extrémny vo svojej viere alebo staromódny. Bol to len jeden muž. Čo si pomyslia, čo povedia alebo urobia ľudia? Na tom nezáležalo. Žalmista to opísal takto: "Povstal Pinchás, vykonal rozsudok a pohroma prestala" (Žalm 106:30; SEB). Bol horlivý pre Boha a pre to, na čom Bohu záležalo - Jeho ľud. Miloval ich komunitu. Bol agentom zmeny!

Pozrime sa, čo o ňom hovorí Boh:

*“Povedz mu teda, že s ním (uzatváram zmluvu pokoja).
Podľa tejto zmluvy bude (jemu a jeho potomstvu) trvalo
patriť kňazstvo, pretože horlil za svojho Boha a bude
teda vykonávať obrad zmierenia za Izraelitov.”*
(Numeri 25:12-13; SEB; pozn. prekladateľa
v () zdôraznené autorom)

Toto prehlásenie mi vždy udieralo do očí počas mnohých rokov štúdia Biblie. Nielenže o tom Mojžiš písal, ale aj Žalmista neskôr zdôraznil jeho odmenu:

*“Povstal Pinchás, vykonal rozsudok a pohroma prestala.
To sa mu počítalo za spravodlivosť z pokolenia
na pokolenie až naveky.”*
(Žalm 106:30-31; SEB)

Spomínam si na úžas, ktorý som pocítil, keď som prvýkrát videl veľkú odmenu tohto mladého muža, ktorý neváhal riskovať a postaviť sa za to, čo sa páči Bohu. Nebola to len dočasná odmena, ale večná odmena zapečatená zmluvou. Pamätajte, že Boh nikdy neporuší svoje zmluvy. Táto odmena je taká veľká, že ovplyvnila nielen jeho, ale všetky deti a deti ich potomkov po všetky generácie - *vrátane našej!* Všetky nasledujúce generácie mali byť odmenené za jeho ochotu postaviť sa za to, čo bolo správne v Božích očiach.

Keď som videl Pinchásov príbeh, rozhodol som sa, že budem vždy hovoriť pravdu, aj keby výsledkom mala byť strata lásky, ako to bolo v Pavlovom prípade. Videl som veľkú odmenu nielen pre mňa, ale aj pre Lisu, našich synov a ich deti, a všetky budúce generácie. Má to byť zmluva pokoja, ktorá nikdy nemôže byť zlomená, požehnanie, ktoré by vydržalo z generácie na generáciu.

Preto je pre mňa ohromné vidieť, ako vášnivo naši synovia slúžia Bohu. Často som chodil slúžiť a málo času som trávil doma.

Keď to zrátam za obdobie kedy vyrastali, je to minimálne polovica dní, čo som bol preč. Zdá sa však, že zmluva pokoja, ktorú Boh zaslubuje tým, ktorí sa stanú agentmi zmeny, bola zabezpečená a chránená pre naše deti. Očakávam to isté požehnanie aj pri našich vnúčatách.

Je tu nejaké požehnanie skryté v pravde, ktorú sme doposiaľ odkryli? Áno, je to *zmluva pokoja*, ktorá je zaslúbená nielen vám, ale aj vašim potomkom, pokiaľ ste hlasom zmeny - pokiaľ ste horliví pre Božie cesty, aj keď iní nie sú.

Vidíme, ako je lepšie hovoriť pravdu pomocou meča ducha v láske, ako mlčať a sledovať, ako hriech zotrúva a šíri sa ďalej v našom spoločenstve veriacich?

Pre mňa je odpoveď jasná, ale nechám na teba, aby si urobil svoje rozhodnutie.

Aplikácia

Dobrá správa, na ktorú ste čakali je tu: Rázne zastávanie pravdy z lásky voči Bohu a Jeho ľudu nás zjednocuje s ľuďmi, ktorí dostali večné, zmluvné sľuby požehnania od Boha, ktoré určili nielen budúcnosť pre ich životy, ale aj pre životy ich potomkov.

Viete si predstaviť niečo väčšie, lepšie, čo by ste mohli spraviť pre vaše potomstvo? Žiadne svetské, fyzické dedičstvo nenesie také zaslúbenie - peniaze by sa mohli nazbierať počas jednej alebo dvoch generácií. Žiadne množstvo vedomostí alebo nahromadenej múdrosti nemôžeme ponechať mnohým ďalším generáciám. Iba dedičstvo založené na Božom zaslúbení a Jeho vernosti môže mať dlhotrvajúci vplyv.

Aké dedičstvo by si chcel zanechať pre nasledujúce generácie? Ako by si chcel, aby si ťa ľudia na zemi pamätali a ako by si chcel byť známy v nebi? Najväčším kľúčom k týmto túžbam je to, ako sa postavíš za lásku a pravdu v tom krátkom čase, ktorý na zemi máš.

MOTIVÁCIA

Nedávno som mal problémy s posielaním sms správ na mojom iPhone. Skúsil som všetko, aby som tento problém odstránil. Zavrel som všetky aplikácie, vypol som mobil a znovu ho zapol, dokonca som skúsil aj “vynútené ukončenie aplikácie:” možnosť, na ktorú sa človek obráti, keď už nič iné nefunguje. Potom som pokračoval v komplikovanejších krokoch, ale tohto otravného problému som sa nezbavil.

Táto skúsenosť potvrdila to, ako veľmi sa spoliehame na naše smartfóny v každodennom živote. Práve v tom čase bol náš najmladší syn v Indii, kde kázal na konferencii a rozdával knihy pastorem a lídrom. Narazil na nejaké problémy, a tak mi písal smsky, no ja som mu niekoľko hodín nemohol odpísať kvôli poruche na mojom mobile. Trvalo mi viac ako pätnásť minút kým som napísal jednu alebo dve vety, a potom môj mobil zrazu zavrel aplikáciu správ a samozrejme zmizlo všetko, čo som napísal, a musel som začať opäť úplne od začiatku. Po štyroch hodinách sa mi podarilo odoslať jednu krátku správu. Chcel som mu povedať viac, ale nemohol som. Asi ani nemusím hovoriť, ako veľmi som bol z toho frustrovaný.

Napokon som zobral telefón k odborníkom - technikom, ktorí vedeli ďaleko viac o tom, ako ten mobil funguje. Už niekoľko dní som sa snažil vyriešiť tento problém, ale oni našli koreň problému za menej ako pätnásť minút. O niekoľko hodín nato, som mohol

znovu bez problémov smskovať. Vysvitlo, že som neúmyselne urobil niečo, čo zaseklo celý operačný systém môjho mobilu.

Čo ak by som nehľadal riešenie? Čo ak by som nevyhľadal pomoc odborníkov? Doteraz by som používal ten telefón ďaleko pod jeho funkčnú úroveň a strácal by som veľa času. Brzdilo by to moju komunikáciu s rodinou, s mojím tímom a s priateľmi.

Zoberme to ešte o krok ďalej. Predpokladajme, že by som nikdy predtým nezažil realitu smskovania. Pred tridsiatimi rokmi som ani nevedel čo je to sms a nieto ešte smartfón. Len pred sto rokmi nebola dokonca ani možnosť uskutočniť medzikontinentálny telefonát; jednoducho to neexistovalo. Vtedy by som bol rád, že môžem makať štyri hodiny na tom, aby som okamžite poslal správu môjmu synovi v Indii. Akákoľvek komunikácia by bola lepšia než vôbec žiadna komunikácia.

Bez toho, aby som vedel, čo mám k dispozícii, neusiloval by som sa tak, aby som našiel riešenie aj napriek ťažkostiam, ktoré mi stáli v ceste. Ale zažil som výhody iPhone, takže to, čo spôsobovalo moju frustráciu bolo vedomie o tomto produkte.

Bez toho, aby sme poznali náš potenciál, nám bude chýbať túžba a snaha niečo skutočne dosiahnuť. Väčšina z nás nepozná moc jednotnej vojenskej armády tak, ako ju pozná môj priateľ, ktorý je súčasťou tímu SEAL. Dokážete si predstaviť, že by nastala nejaká porucha v jeho čate, ktorá by spôsobovala zlyhanie? Nebol by len podráždený, ale celkom pravdepodobne aj mŕtvy.

Keď sa spätne pozriete na príbeh Starého zákona, dokážete si predstaviť to rozhorčenie, ktoré zažil Izrael s Achánom? Zažili veľký úspech v boji pri Jerichu, no po boji v Aj absolvovali tridsaťšesť pohrebov blízkych priateľov a utešovali rodiny mŕtvych vojakov.

Dokážete si predstaviť Pavlova frustráciu, keď videl, že jeho milovaní Korinťania trpia strašnými následkami duchovného kryptonitu - oslabnutia, choroby, ktorá neustáva a predčasnej smrti? Poznal ich potenciál, ale oni boli slepí. Ich osobné preferencie prevažovali nad väčšie dobro komunity ako celku.

A čo ty? Ako je to s kresťanskou komunitou, ktorej súčasťou si aj ty? Dúfam, že dôvod, prečo čítaš toto náročné posolstvo je ten, že hlboko vo vnútri vieš, že v skúsenosti kresťana je toho viac. Boh dal túto túžbu do tvojho srdca. Mať väčší záujem žiť v Jeho prítomnosti, zažívať plnosť v živote a byť svedkom dynamickej duchovnej transformácie v tvojom spoločenstve, ako sa dočasne vyhybať pravde, ktorá sa nepočúva ľahko.

Prišlo tvoje svetlo

Zo štúdia tejto knihy vyplynú dve hlavné výhody: Jedna výrazne zvýši efektivitu v tvojom spoločenstve, a druhá rozšíri tvoj osobný život o plnosť, naplnenie a intimitu s Bohom. (Až do tohto momentu sme sa zameriavali na spoločenstvo alebo komunitu, ale pomaly prejdeme späť na teba ako jednotlivca.)

Aká by mala byť naša vízia pre komunitu alebo naše spoločenstvo? Rovnako ako v prípade s mojim iPhonom, odpoveď na túto otázku bude podnecovať tvoju túžbu a motiváciu pokračovať v hľadaní a napravovaní toho, čo nám bráni dosiahnuť náš potenciál.

Izaiáš prorokoval:

*“Vstaň, zasviieť, lebo prichádza tvoje svetlo
a Hospodinova sláva vychádza nad tebou. Lebo hľa,
tma bude pokrývať zem a temnota národy, ale nad
tebou vyjde Hospodin a jeho sláva sa zjaví nad tebou”*
(Izaiáš 60:1-2; SEB)

Prvá vec, na ktorú by som rád poukázal je tá, že Izaiáš tu nehovorí o nebi. A nehovorí ani o tisícročnom Kristovom kraľovaní - o čase, keď Ježiš bude vládnuť na tejto zemi tisíc rokov, ako je to opísané v knihe Zjavení. Prorok tiež nepoukazuje na nové nebo a zem, ktoré Peter a ďalší pisatelia predpovedajú. Nie, opisuje časový úsek, v ktorom temnota pokryje zem. Takže toto proroctvo určite môže a myslím, že aj hovorí o prítomnosti.

Podľa proroka bude hlboká temnota na ľuďoch, nielen v určitých oblastiach, ale po celej zemi. Žijeme v čase, kedy hĺbka temnoty stále rastie. Stále sa oddalujeme od srdca nášho Stvoriteľa. Nehovorím len o ateistoch, agnostikoch a tých, ktorí sú súčasťou rôznych kultov, ale o mnohých, ktorí sa priznávajú ku kresťanstvu. Toto je čas, kedy Pavol konkrétne uvádza: “Príde totiž čas, keď ľudia neznesú zdravú náuku, ale podľa vlastných žiadostí sa budú zhaŕňať za učiteľmi, aby im štekli uši” (Druhý list Timotejovi 4:3; SEB). Potom narieka: “odvrátia sluch od pravdy” (verš 4; SEB).

V tomto časovom období Izaiáš uvádza, že autentickí veriaci budú žiariť- budú vyčnievať. Zamyslime sa nad tým takto: Ak vstúpiš do tmavej miestnosti a zapneš svetlo, tma okamžite zmizne. Tma nemôže prekonať svetlo; svetlo vždy zvíťazí nad tmou.

Ježiš hovorí, že sme svetlom sveta. Mali by sme žiariť, mali by sme byť silnejší ako tma, ale ako to v skutočnosti vyzerá? Podľa Izaiáša by sme mali žiariť tak, aby neveriaci videli Božiu *slávu*.

Hebrejské slovo pre “slávu” je *kabod*, čo znamená nádhera, veľkoleposť, bohatstvo, sila, hojnosť, česť, majestátnosť a ťarcha. Zamysli sa na chvíľu nad tým, čo sa tu píše. Keď Biblia hovorí o Božej sláve, hovorí o Božej nádhere, o Božej veľkoleposti, Božom bohatstve, o Božej sile, o Božej hojnosti, o Božej cti a o Božej majestátnosti. To posledné slovo “ťarcha” alebo “váha” by naznačovalo, že tieto atribúty nie sú nedostatočné, ale skôr, že sú v plnej sile. Jednoducho povedané, je to váha Jeho veľkoleposti.

Pavol píše, že Boh dal toto vedomie, aby "zažiaril[o] v našich srdciach, aby priviedol na svetlo poznanie Božej slávy na tvári Ježiša Krista" (Druhý list Korinťanom 4:6; SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené prekladateľom). Pavol ďalej hovorí:

"Tento poklad však máme v hlinených nádobách, aby (naša) nesmierna moc bola z Boha, a nie z nás." (Druhý list Korinťanom 4:7; SEB; pozn. prekladateľa v () doplnené podľa anglického prekladu Biblie New Living Translation)

Všimni si jeho slová "naša nesmierna moc." Božia nádhera, veľkoleposť, bohatstvo, hojnosť, česť a majestátnosť žiari v našich srdciach v plnej sile. Preto hovorí, že "[naša] nesmierna moc bola z Boha, a nie z nás." Hovoríme tu o moci - je to sila preraziť akúkoľvek temnotu, ktorá by sa nám pokúsila postaviť do cesty na našej misii.

Keď SEAL tím ide na misiu, nemajú v pláne vrátiť sa späť porazení a väčšinou sa im v tom aj darí. My však máme istejší sľub ako SEAL tím! Za tým našim stojí oveľa väčšia moc k úspechu!

Aby som mohol zachovať tento význam pre zvyšok tejto knihy, často budem hovoriť o "Jeho sláve" ako o "Jeho veľkoleposti" (ale maj na pamäti aj ďalšie definície, ktoré som uviedol v predchádzajúcich odsekoch).

Izaiáš hovorí, že Jeho veľkoleposť bude *vychádzať* na nás a nie *spadať* na nás. Vychádzať z čoho? Z našich srdcí! Pamätaj: "Tento poklad však máme v hlinených nádobách" (Druhý list Korinťanom 4:7; SEB).

Preto sa pýtam: "Prečo sa Jeho majestátna veľkoleposť cez nás nezjavuje aj v našom spoločenstve? Prečo je toľko slabých, chorých, a dokonca aj predčasne umierajúcich? Je to kvôli nášmu tolerovaniu duchovného kryptonitu?"

Potenciál spoločnosti

Čo by mohlo byť dnešným pozitívnym potenciálom spoločnosti? Zamyslime sa nad začiatkom cirkvi. V deň Turíc sa asi 120 učeníkov skrývalo v miestnosti.

Píše sa o nich, že “zotrúvali jednomyselne” na modlitbe. Čo im umožňovalo túto jednotu? Keď Ježiš vstal z mŕtvych, povedal najmenej päťsto veriacim, aby išli do hornej miestnosti a čakali na zaslúbenie Otca (pozri Prvý list Korinťanom 15:6 a Evanjelium podľa Lukáša 24:33-53). Prečo ich bolo o desať dní neskôr len 120? Prečo nečakali všetci a čo sa stalo s tými ostatnými 380?

Keď Pavol písal do Korintu v roku 56 n.l., boli ešte nažive, no napriek tomu sa nikde viac nespomínajú. To, čo vieme povedať s istotou je, že nečakali na zaslúbenie Otca v Jeruzaleme tak, ako im to Ježiš prikázal (pozri Skutky 1:1-15).

Je možné, že títo 380 považovali Jeho slová len za návrh? Alebo si možno mysleli, že splniť to, čo od nich Ježiš žiadal bolo príliš ťažké? Možno verili, že Mu môžu slúžiť tak, ako im to príde vhod. Som presvedčený, že niektorí z nich dokonca kázali o vzkriesení.

Avšak Duch Boží, tiež nazývaný ako Duch *slávy* (pozri Prvý Petrov list 4:14), ich nenaplnil. Iba tí 120 boli pokrstení Duchom Božej veľkoleposti. Čo ich zjednotilo? Určite nie to, že sa pridržali vlastných názorov, čo môže byť pravdou o tých 380. Osobne si myslím, že to bola ich jednoznačná poslušnosť voči Božiemu Slovu, ktoré nebrali len ako Ježišov návrh.

Božia sláva (ktorá zahŕňa aj Jeho moc) ich v ten deň naplnila a znovuzrodilo sa viac ako tritisíc ľudí! Nerozdávali žiadne letáky, nezverejšňovali to v židovských magazínoch, neuplatňovali žiadne stratégie na sociálnych sieťach, ani rozhlas nebol plný propagácie. Dokonca to nebolo ani naplánované stretnutie a Božia veľkoleposť sa napriek tomu zjavila celému mestu.

Onedlho nato sa znovuzrodilo ďalších päťtisíc mužov bez toho, aby sme prirátali ženy a deti, keď videli muža, ktorý sa narodil zmrzačený, ako vbehol do chrámu. Peter a Ján nemali ani len čas nato, aby dali výzvu pre tých, ktorí by chceli prijať Pána - zatkli ich skôr, než to stihli urobiť!

Celý Jeruzalem bol v zmätku z toho, čo sa dialo. Všetci počuli zvuk mohutného vetra. Ľudia v meste počuli, ako učeníci prehlasujú úžasné zaslúbenia o Božej veľkoleposti v cudzích jazykoch a dialektoch, ktoré nikdy predtým neštudovali. Všetci videli ohromné zázraky v mene Ježiš.

O pár dní neskôr sa celá spoločnosť modlila a celá budova sa otriasala. Biblia nezveličuje. Keď je napísané, že sa budova otriasala, tak si môžeme byť istí, že sa naozaj otriasala. Z týchto veriacich plynula veľká moc, hojnosť a uzdravenie.

Správa odtiaľ znela nasledovne: “Nikto totiž medzi nimi netrpel biedou” (Skutky apoštolov 4:34a; SEB). Vidíme, že Peter kráčal po uliciach, nie po jednej ulici, ale po *uliciach*, a všetkým chorým a trápeným nečistými duchmi stačilo byť vo vzdialenosti jeho tieňa, a Písmo hovorí: “všetci boli uzdravení” (Skutky apoštolov 5:16; SEB). To je Božia veľkoleposť! Je to akoby veriaci kráčali v nemocnici a všetci chorí by boli uzdravení.

Biblia nám tiež hovorí, že jeden muž so svojou manželkou klamali svojmu pastorovi počas jednej bohoslužby a zomreli. Správa o tejto udalosti sa roznesla po meste a spôsobila “veľký strach” u všetkých, ktorí to počuli, no učeníkov si vysoko vážili (pozri Skutky apoštolov 5:1-13). Tento zdravý strach ľudí neodpuďoval; práve naopak, priťahoval početné davy ľudí: “a ustavične pribúdalo mnoho mužov i žien, čo uverili v Pána” (Skutky apoštolov 5:14; SEB).

Toto dianie nebolo vyhradené len pre Jeruzalem. Celé mestá zažívali uzdravenie a spasenie, ako Ježišovi nasledovníci odvážne zvestovali to, čo zažili. Filip, ktorý obsluhoval v reštaurácii, išiel do mesta Samária. Čítame, že: “Veď z mnohých posadnutých vychádzali s veľkým krikom nečistí duchovia, mnohí ochrnutí a chromí boli uzdravení. A v tom meste zavládla veľká radosť” (Skutky apoštolov 8:7-8; SEB).

Dokonca aj veľmi známy šaman “uveril ... dal sa pokrstiť a pridržal sa Filipa” (Skutky apoštolov 8:13; SEB). Celé mesto vedelo o Ježišovi a mnohí prišli k Nemu, aby boli spasení.

V ďalšom prípade čítame, že Peter na mieste uzdravil ochrnutého muža, ktorý bol chromý už 8 rokov. Písmo zaznamenáva, že “ho videli všetci, čo bývali v Lydde a na rovine Šarón, a obrátili sa k Pánovi” (Skutky apoštolov 9:35; SEB). Nielen jedno mesto, ale dve mestá a vidíme, že všetci, čo tam bývali boli spasení.

Žena menom Tabita vstala z mŕtvych v Joppe a zvesť o nej sa niesla celým mestom - opäť je zasiahnutý niekto z domácich.

Peter je napokon zajatý, avšak do väznice s maximálnou ostražitosťou prichádza anjel a vyslobodí Petra uprostred noci.

Kráľa zasiahol anjel, keďže nevzdal Bohu slávu, on zomrel a stal sa potravou pre červy. Božia veľkoleposť odhaľuje temnotu v celom národe. Svetlu nemožno utiecť!

Zázraky, veľká moc a spása jednotlivcov sa začína šíriť do pohanských komunít a miest. Dokonca vieme, že “všetci, čo bývali v Ázii, Židia i Gréci, počuli Pánovo slovo” (Skutky apoštolov 19:10; SEB). Nie je to len niekoľko miest, ale celý región. A *všetci* počuli! Nemali žiadne sociálne médiá ako Facebook, Instagram alebo Twitter. Neboli žiadne webové stránky, satelitné komunikácie, televízia ani rádio. Neboli žiadne autá ani bicykle,

aby sa ľudia mohli jednoducho zhromaždiť! Ale každý v tomto celom kraji počul slovo Pána! Toto sa deje, keď sa cirkev zjednotí – keď Božie Slovo prevažuje v našich kresťanských spoločenstvách.

Toto je Božia veľkoleposť, ktorá sa prejavila v ranej cirkvi. V ďalšej kapitole však uvidíme, že Boží zámer pre našu generáciu je ešte väčší. To, čo zažili v ranej cirkvi, sa ani len nepribližuje k Božej veľkoleposti a moci, ktorá prinesie návrat nášho Pána a Kráľa, Ježiša Krista!

Aplikácia

Keď vidíme všetky tie neuveriteľné zázraky Nového zákona, je jednoduché pomyslieť si, je *Skvelé, že sa to dialo im, ale niekomu ako som ja sa takéto niečo stať nemôže*. Preto je posolstvo tejto kapitoly tak dôležité - znamenania a zázraky sa nediali preto, lebo ľudia boli výnimoční. Diali sa preto, lebo títo obyčajní ľudia jednoducho verili a poslúchali Božiu veľkoleposť, ktorá v nich povstávala.

Ak Božia veľkoleposť mohla povstať v nich – vo chvastavých, nevzdelaných, mladých, neskúsených, tvrdohlavých ľuďoch, ktorí pracovali v obyčajných, svetských zamestnaniach – tak vieme, že nato, aby v nás povstala nebeská veľkoleposť nepotrebujeme žiadne svetské kvalifikácie. To, čo nás kvalifikuje je, ako verne budeme veriť a nasledovať Božie Slovo.

Veríš, že je možné opäť vidieť takéto a aj väčšie zázraky? Ak by sa takéto veci diali v tvojom zbore, vkročil by si do toho oboma nohami vpred? Chceš prijať všetko to, čo ti Boh túži dať? Vyjadri odpovede na tieto otázky v jednoduchej modlitbe k Bohu. Potom čiň pokánie za moment, kedy si sa považoval za nekvalifikovaného alebo dokonca diskvalifikovaného z takéhoto životného štýlu. Odovzdaj Bohu svoje obavy a odovzdaj sa Jemu.

MOC JEDNÉHO

Ježiš mal poslednú možnosť modliť sa za svoj tím a za nás predtým, ako bol ukrižovaný. Svoju modlitbu začína slovami: “Neprosím však len za nich, ale aj za tých, ktorí skrze ich slovo uveria vo mňa” (Evanjeliom podľa Jána 17:20; SEB). Niet pochýb o tom, že vo svojej modlitbe zahrnul teba i mňa. Aj my sme Ho spoznali skrze ich slovo, či už sme ho čítali priamo my alebo nám o tom niekto iný povedal.

Ježiš je Synom človeka, preto má autoritu prosiť o to, aby sa vôľa Otca diala ako v nebi, tak aj na zemi. Počúvaj, čo sa modlil:

*“aby všetci boli (jedno), ako ty, Otče, si vo mne
a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet veril,
že si ma ty poslal. A slávu, ktorú si dal mne,
dal som ja im, aby boli (jedno), ako sme my (jedno).”*
(Evanjeliom podľa Jána 17:21-22; SEB;
pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Modlil sa, aby sme boli *jedno*, aby svet uveril, že Ježiš Kristus je Spasiteľom celého ľudstva. Čo bude niesť túto zvesť do sveta? Odpoveď znie nič iné ako Jeho *sláva*. Toto je kľúčom pre našu misiu. Boh vyhradil svoju slávu (svoju veľkoleposť) pre tých, ktorí sú *jedno*. Kľúčom však je, *aby sme boli jedno v Ňom, ako On je jedno s Otcom*.

Ako bol On jedno s Otcom? Opakovane hovorí vyhlásenia ako: “nehľadám svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal” (Evanjelium podľa Jána 5:30b; SEB). Na inom mieste hovorí: “Veď som nezostúpil z neba, aby som plnil svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal” (Evanjelium podľa Jána 6:38; SEB). Tiež hovorí: “Hľa, prichádzam ... aby som plnil tvoju vôľu, Bože” (List Hebrejom 10:7; SEB). Ježiš bol jedno s Otcom, pretože hľadal a robil to, čo Otec žiadal, dokonca aj keď to nebolo populárne alebo príjemné.

Toto isté možno povedať aj o prvých učeníkoch. V deň, keď Boh cez nich zjavil svetu svoju veľkoleposť boli *zjednotení*. Bolo to 120 nasledovníkov, nie desiatky tisícových zástupov, ktoré počúvali Ježiša počas jeho trojročnej služby. Nebolo to ani tých 380 ľudí, ktorí ho videli v zmŕtvychvstalom tele, no brali Jeho slová len ako návrh. Boli to tí, ktorí boli *zjednotení* vo viere.

Pavol nás všetkých prosí: “Usilujte sa zachovávať jednotu ducha vo zväzku pokoja” (List Efezanom 4:3; SEB). Potom hovorí o daroch, ktoré sám Ježiš dal cirkvi – apoštolov, prorokov, evanjelistov, pastorov a učiteľov. Ich zodpovednosťou je budovať cirkev, ktorá má špecifické poslanie:

*“kým všetci nedospejeme k jednote viery a poznania
Božieho Syna, v dokonalého človeka, ktorého mierou
dospelosti je plnosť Krista”*
(List Efezanom 4:13; SEB)

Naše poslanie alebo cieľ sa nijako nelíši, od poslania rannej cirkvi: byť *jedno* a následne odhaľovať Božiu veľkoleposť (slávu). Neexistuje žiadna iná cesta! Naša generácia sa musí *zjednotiť* - vo viere a v poznaní. Jediná cesta k skutočnej jednote sa nijako neodlišuje od jednoty medzi Ježišom a učeníkmi: poslušnosť voči Božiemu Slovu.

Zamyslime sa nad tým: Izrael porazil Jericho, keď boli ako národ *zjednotení*. Počas vlády kráľa Šalamúna bol Izraelský

národ neporaziteľný a jednotlivci žili úspešné a spokojné životy, čo zažilo len málo generácií, a to preto, lebo boli ako národ zjednotení. Nájdeme aj ďalšie príklady, ale myslím, že podstata je nám už jasná.

Na druhej strane vidíme, že keď Pavol adresoval duchovný kryptonit v Korinte, začal slovami: “Predovšetkým totiž počúvam, že keď sa schádzate v cirkvi, vyskytujú sa medzi vami roztržky” (Prvý list Korinťanom 11:18a; SEB). Je zrejmé, že neboli *jedno*. Vyvstáva teda otázka: “Čo im bránilo v jednote?” Bolo to ich flirtovanie s kryptonitom – ich neposlušnosť voči Božiemu Slovu. Nijako sa to nelíši od Achánovej neposlušnosti voči Božiemu Slovu, čo spôsobilo, že Izrael už viac nebol *jedno*. Nebol neporaziteľný národ pri útoku na Aj.

Pavol potom ďalej hovorí niečo, čo sa zdá byť priam nelogické:

“a do istej miery tomu aj verím. Veď musia byť medzi vami aj roztržky, aby sa ukázalo, kto z vás sa osvedčí.”
(Prvý list Korinťanom 11:18b; SEB)

Prečo je dôležité, aby boli uznaní tí, ktorí majú Božie osvedčenie? Odpoveď je veľmi dôležitá pre vydláždenie cesty k jednote vo viere a poznaní. A to je rovnako dôležité, ako poslušnosť väčšiny, a v Achánovom prípade odhalenie jeho neposlušnosti pre dobro a poslanie celého Izraela. Tak, ako bolo dôležité, aby bolo 120 neochvejných, poslušných učeníkov oddelených od 380, ktorí si išli svojou cestou, tak isto to bolo dôležité aj pre cirkev v Korinte. Poslušnosť *väčšiny* a neposlušnosť *niektorých* musela vyjsť na svetlo. Ak by sa tak nestalo, cesta k jednote by bola zablokovaná a zabránilo by to Božej sláve (veľkoleposti), aby sa zjavila v Korinte. Bolo tiež dôležité priniesť nápravu nevinným osobám, ktoré neboli neúctivé k večeri Pánovej, ale samé trpeli (boli slabí, chorí a predčasne umierali), pretože niektorí sa správali neúctivo.

Pavol si bol vedomý, že je dôležité, aby sa jednota stala prioritou. Vedel, čo sa stalo v Jeruzaleme, Samárii, Antiochii a ďalších mestách, ktoré boli úplne ovplyvnené Božou veľkoleposťou. To je dôvod, prečo nielen prosil o jednotu v Korintskej cirkvi, ale tiež naliehal na to isté pre veriacich v Efeze, Filipách a Kolosei - rovnako nalieha na nás všetkých dnes, aby sme boli *jedno*. Z Ježišovho príkladu vieme, že neexistuje iná cesta k tejto jednote, len ako je poslušnosť voči Božiemu Slovu.

“ Väčšie ”

A čo dnes? Je jednota viery stále naším cieľom? Dovoľte mi, aby som sa na začiatok zdieľal s mojím zážitkom na modlitbách, na ktorý nikdy nezabudnem. Veľmi jasne som počul tieto slová: “Synu, kniha Skutkov apoštolov sa bude javiť ako detské predstavenie oproti tomu, čo sa chystám urobiť skrze cirkev pred príchodom Môjho Syna.”

Bol som v šoku. V skutočnosti som tomu neveril. Namietal som slovami: “Otče, potrebujem tri rôzne biblické state z Písma, aby som tomu uveril.” Zaujímavé bolo, že som nepociťoval nespokojnosť, keď som o to požiadal. Máme predsa *všetko skúmať* (pozri Prvý list Tesaloničanom 5:21; SEB) a vieme, že “každá výpoveď bude postavená na výpovedi dvoch alebo troch svedkov” (Druhý list Korinťanom 13:1; SEB).

V jednej z pasáži, na ktorú ma nasmeroval sa píše:

“Lebo takto hovorí Hospodin Zástupov: Ešte raz, po krátkom čase zatrasiem nebom i zemou, morom i suchom. A zatrasiem všetkými národmi, a príde žiadúčne všetkých národov, a naplním tento dom slávou, hovorí Hospodin Zástupov. Väčšia bude sláva tohoto posledného domu ako tamtoho prvého, hovorí Hospodin Zástupov, a na tomto mieste dám pokoj, hovorí Hospodin Zástupov.”

(Aggeus 2:6-7,9; ROH)

Niečo z histórie: Izrael bol v zajatí už mnoho rokov, spočiatku pod vládou Babylona a neskôr Perzie. Boh dal do srdca kráľa Perzie, aby prepustil Židov, ktorí sa túžili vrátiť do svojej vlasti a znovu postaviť chrám, ktorý Nebúkadnesar a jeho babylonská armáda zničili. Mnohí sa vrátili do svojej vlasti a rekonštrukciu chrámu začali s nadšením, ale nakoniec stratili záujem kvôli ich osobným záujmom a odporu miestnych obyvateľov. Na obnovenie jednoty a túžby po stavbe Božieho chrámu boli potrebné proroctvá Aggeusa, Zachariáša a ďalších vodcov.

Najdôležitejšou otázkou však je, či mal prorok na mysli chrám, ktorý nakoniec postavili alebo nejaký iný chrám? Neskôr Ježiš povedal, že “Zbúrajte tento chrám a ja ho za tri dni postavím” (Evanjelium podľa Jána 2:19; SEB). Aj napriek tomu, že stál uprostred fyzického chrámu, nehovoril o ňom, ale skôr o chráme Jeho tela. Vieme to isté aplikovať aj tu?

Biblické komentáre a historici uvádzajú, že fyzický chrám, ktorý bol znovu postavený po sedemdesiatich rokoch zajatia Izraela, neprevyšoval veľkoleposť Šalamúnovho chrámu ani vo vzhľade, ani v zjavení Božej prítomnosti. Dokonca ani o niekoľko rokov neskôr, kedy Herodes zvelebil vzhľad chrámu, nebol chrám považovaný za veľkolepejší ako za čias Šalamúna. Keď Šalamún zasvätil Bohu fyzický chrám, Božia sláva bola taká veľká, že hustý oblak naplnil budovu a kňazi nemohli pokračovať vo svojej službe. História nepotvrďuje, že by sa niečo také dramatické stalo v obnovenom chráme.

Farizeji nepochopili Ježišove slová o zničení a znovu postavení chrámu za tri dni, pretože predpokladali, že ide o fyzický chrám. Ak by sme aj my obmedzili Aggeusovo proroctvo na fyzický chrám, tak isto by nám unikol význam jeho slov.

Na aký chrám sa teda odvoláva a v akom časovom období? Pavol hovorí: “Azda neviete, že ste Božím chrámom a že vo

vás prebýva Boží Duch?” (Prvý list Korinťanom 3:16; SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). Ten istý Duch, ktorý naplnil Šalamúnov chrám, žije v nás - kolektívne. Osobne verím, že o tomto chráme hovoril Aggeus, a cirkev je posledným domom; jeho sláva (veľkoleposť Božej prítomnosti a moci) je väčšia ako sláva predošlého chrámu. Pavol píše: “Veď ak je slávne to, čo je pominuteľné, omnoho slávnejšie je to, čo zostáva” (Druhý list Korinťanom 3:11; SEB).

Zamysli sa nad slávou (veľkoleposťou a mocou), ktorá je zjavená v Starom zákone: Mojžišova tvár tak žiari veľkou Božou nádherou, že mu cez tvár musia dať závoj, aby ju stlmili. Akonáhle je svätostánok postavený, Božia prítomnosť sa prejavuje tak mocne, že sa k nej nikto nemôže priblížiť. Akonáhle Šalamún postaví a zasväti chrám, naplní ho až taká veľká Božia prítomnosť, že kňazi nemôžu pokračovať vo svojej službe. Prítomnosť Božej slávy bola úžasná - skutočne úžasná. No podľa Pavla: “Lebo to, čo bolo raz slávne, stratilo svoju slávu pre vznešenejšiu slávu” (Druhý list Korinťanom 3:10; SEB).

Ale o aké časové obdobie ide? Hovorí Aggeus od začiatku cirkvi až po jej koniec? Inými slovami, je to od čias Ježišovho nanebovstúpenia až do Jeho druhého príchodu?

Pozrite sa znovu na Božie slová, ktoré napísal Aggeus:

“Lebo takto hovorí Hospodin Zástupov: Ešte raz, po krátkom čase zatrasiem nebom i zemou, morom i suchom. A zatrasiem všetkými národmi, a príde žiadúcné všetkých národov, a naplním tento dom slávou, hovorí Hospodin Zástupov.”

(Aggeus 2:6-7; ROH)

Sláva, o ktorej hovorí, sa vyskytuje v časovom období, počas ktorého sa vyskytne chvenie. V Liste Hebrejom nachádzame potvrdenie: “Jeho hlas vtedy otriasol zemou, teraz však sľubuje:

Ja ešte raz zatrasiem nielen zemou, ale aj nebom. A toto “ešte raz” naznačuje premenu toho, čo je otrasiteľné, lebo je stvorené, aby ostalo to, čo je neotrasiteľné” (List Hebrejom 12:26-27; SEB).

List Hebrejom bol napísaný v roku 68 n.l., dávno po udalostiach, ktoré som citoval v predchádzajúcej kapitole, t.j. kedy chorí ľudia naplnili ulice Jeruzalema, mestá prichádzali k Pánovi, celé regióny počúvali Božie Slovo a tak ďalej. Preto sa nemôže toto zasľúbenie v Liste Hebrejom týkať časového obdobia knihy Skutkov, ale skôr budúcnosti - času konca, keď bude zatrasené celým stvorením. Toto zažije nová generácia, ktorá uvidí návrat Pána Ježiša Krista.

V Písme vidíme celkom jasne osvedčený model: *Boh vždy zachraňuje to najlepšie na záver*. “Lepší je koniec veci ako jej začiatok” (Kazateľ 7:8; SEB).

Ježiš poukazuje na tento model, keď necháva to najlepšie víno na záver na svadbe v Káne Galilejskej. Neskôr prehlasuje, že “ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte *väčšie*” (Evanjelium podľa Jána 14:12; SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). Prečo by “väčšie skutky” mali prísť potom, ako Ježiš vystúpi na nebo? Pretože vždy zanechá to najlepšie nakoniec.

To isté platí aj pre cirkev; jej koniec bude lepší, ako jej začiatok. Kniha Skutkov apoštolov poukazuje na jej pozoruhodný začiatok, takže môžeme vôbec pomyslieť na to, že by koniec doby cirkvi na zemi bol menej slávny, menej mocný, menej vplyvný ako jej začiatok? Pamätaj na to, že Pavol dôrazne hovorí: “aby sa vaša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci” a “Božie kráľovstvo totiž nespočíva v reči, ale v moci” (Prvý list Korinťanom 2:5, 4:20 SEB). Moc je obrovský aspekt toho, ako Boh zjavuje kráľovstvo na zemi.

Obnova

Je viacero odsekov v Písme, ku ktorým ma Duch Svätý v ten deň viedol, ale jedno je jasné z tých, ktoré som už s vami zdieľal, a to je, že vízia nás veriacich sa musí rozšíriť – dokonca by mala až prevyšovať to, čo čítame v knihe Skutkov apoštolov. Zaujímavé je, že Duchom Svätým naplnený apoštol Peter hovorí:

“aby poslal predurčeného vám Krista Ježiša, ktorého však musí prijať nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých svojich svätých prorokov od veku.”

(Skutky apoštolov 3:20-21; ROH)

Pozrime sa lepšie na tieto slová. Po prvé, Ježiš musí zostať v nebi, kým sa niečo stane. To znamená, že sa nemôže vrátiť, kým sa nestane to, čo nám zaslúbil náš Otec. Aký je to sľub, o ktorom hovorili aj proroci? Ide o obnovu chrámu. Inými slovami, nádhera, veľkoleposť, bohatstvo, hojnosť, česť a majestátnosť Boha už nebudú na svete nedostačujúce, pretože sa zjavia v plnosti a prostredníctvom Jeho chrámu.

Deje sa to už teraz? Je cirkev tak mocná, že vidíme celé mestá alebo regióny, ktoré prichádzajú k spásu? Vidíme, že nemocnice sú vyprázdnené? Vidíme, ako sa otvárajú slepé oči, ako ľudia zmrzačení od narodenia znovu skáču a chvália Boha? Trasú sa budovy z moci našich modlitieb? Vidíme takú hojnosť medzi službami a cirkvami, že nezažívame nedostatok zdrojov na zasiahnutie stratených v žiadnom národe? Jednotlivci v cirkvi nemajú žiadne potreby? Môže to byť dôvodom, prečo sa prorok Aggeus pýtal:

“Kto ostal medzi vami z tých, ktorí videli tento dom v jeho prvotnej sláve? A ako ho vidíte teraz? Či sa nezdá vašim očiam ako holé nič?”

(Aggeus 2:3; SEB)

Aggeus sa to pýtal ľudu, ktorý pred ním stál, ale rovnako sa to pýta Hospodin dnes nás. Buďme úprimní: v porovnaní s knihou Skutkov, Jeho zjavná prítomnosť, ktorú zažívame, sa teraz zdá našim očiam ako *holé nič!* Ak to jasne nevidíme, nebudeme sa zanietene usilovať o to, aby bola Jeho veľká moc obnovená v cirkvi. Namiesto toho sa uspokojíme s cirkvou tak bezmocnou, ako teraz zostala.

Môžeme si dovoliť tolerovať nedostatok jednoty, ktorým nás sužuje kryptonit? Prosím, počujte, čo sa snažím povedať - musíme sa neustále usilovať byť jedno v Ňom, a to môže nastať len skrze vieru a poslušnosť voči Jeho Slovu.

Teraz, keď už jasne vidíme, kam máme ísť, potrebujeme zistiť, čo je našim kryptonitom, ktorý bráni nášmu pokroku ako jednotlivcom, tak aj spoločenstvu veriacich.

Aplikácia

Kým nevidíme, čo všetko je možné, nemôžeme byť spokojní s tým, čo sme prijali ako normálne. Ale teraz, keď si si prečítal túto kapitolu vieš, čo je možné, takže musíš čeliť jasnému rozhodnutiu: Prijmeš oslabený a bezmocný život s obmedzeným vplyvom, ako ho väčšina cirkvi pozná, alebo uchopíš celoživotné úsilie o život v moci, ktorý sa vyznačuje plnosťou a veľkoleposťou Ježiša Krista.

Nemôžeš konať a napredovať, kým si nebudeš istý, že je to naozaj možné. Bez skutkov budeš žiť v relatívnej bezmocnosti. To znamená, že prvým krokom ku skutkom je veriť Božiemu Slovu a prijať Jeho víziu pre tvoj život.

V Liste Efežanom čítame, že Ježiš nás očisťuje svojimi slovami a naše slová môžu priložiť ruku k dielu. Napíš si vyznanie o živote v moci, do ktorého ťa Boh povolal – niečo ako “Ježiš ma naplnil Duchom moci, aby som mohol zmeniť tento svet” alebo “Božia veľkoleposť sa vynára z môjho vnútra, aby som sa vystieral

k strateným,” alebo “Som pomazaný, aby som ovplyvňoval svojich rovesníkov a premieňal moje pracovisko” – začni prehlasovať tieto pravdy nad sebou každý jeden deň a sleduj, ako tvoje sebavedomie k skutkom bude narastať každý deň.

IDENTIFIKAČIA KRYPTONITU

「DRUHÁ ČASŤ」

MANŽELSKÁ ZMLUVA

V nasledujúcich kapitolách sa môže zdať, že kráčame bežným chodníkom, ale dovoľ mi uistiť ťa, že keď pomenujeme niekoľko dôležitých právd, budeme pokračovať v diskusii o duchovnom krytonite, ktorý sužuje cirkev.

Typické manželstvo?

Zvážme nasledovný príbeh, ktorý je podľa môjho názoru najlepšou ilustráciou nášho exkluzívneho posvätného vzťahu s Bohom.

Mladý muž menom Justin chodí s Angelou už rok. V jeho očiach je krásna a má nádhernú osobnosť. Je do nej skutočne hlboko zamilovaný a vie, že ona je tá, s ktorou chce stráviť zvyšok svojho života.

Justin naplánuje mimoriadny večer. V tom najlepšom momente pred ňou pokľakne a otvorí malú škatuľku, v ktorej sa skrýva nádherný diamantový zásnubný prsteň.

Angela je úplne dojatá. V šoku si rukami zakryje tvár a slzy radosti jej začínajú tiecť po lícach. Zaplavená emóciami, v tichosti s nadšením na tvári prikývne hlavou. "Áno, áno, áno, vezmem si ťa!" vychádza z jej úst po tom, čo sa trochu upokojí.

O niekoľko mesiacov nato je všetko pripravené na ich rozprávkovú svadbu. Ich medové týždne sú plné lásky, smiechu, dobrodružstva a spoločného snívania o budúcnosti. Je to všetko, čo si mladý muž či žena mohli priať, ba dokonca i viac.

Ako čas plynie Justin si uvedomuje, že Angela je úžasnejšia, ako si myslel. Má rada dobrodružstvo, miluje sa zabávať a má veľký zmysel pre humor. Má skvelé vzťahy so svojou rodinou a vychádza s takmer každým. Je šikovná, vtipná a zdá sa, že vždy je o krok pred ním. Je kreatívna, umelkyňa a naozaj vynaliezavá. Justin je ohromený krásnymi doplnkami, ktorými neustále zveľaduje ich domov. Varí oveľa lepšie ako Justin, a ako úžasný bonus je aj zorganizovaná. Netreba dodávať, že sa teší z jej príspevku do ich novej reality. Ich budúcnosť vyzerá veľmi pozitívne.

O niekoľko mesiacov po svadbe, keď už si zvykli na nový rytmus manželského života, sa Justin vracia domov z práce. Predpokladá, že Angela už čaká na ich tradičné zvitanie v objatí s bozkom. Hľadá ju - najprv v obývačke, potom v kuchyni, v záhrade a nakoniec v spálni, kde ju konečne nájde.

Zdá sa, že sa chystá ísť von. Romantická hudba plní miestnosť spolu s význačnou vôňou jej parfumu. Na Justinovo prekvapenie je pekne upravená a oblieka sa do krásneho oblečenia, ktoré si v minulosti obliekla, keď ju vzal do ich obľúbenej reštaurácie.

Je otočená chrbtom k nemu, takže nevidela svojho manžela vstúpiť do miestnosti. Justina chytí panika: *“Och nie, mali sme dohodnuté plány na večer, na ktoré som zabudol? Mal som sa cestou zastaviť v kvetinárstve a kúpiť jej kyticu ruží!”* Radostným, no nervóznym pozdravom preruší ticho v miestnosti slovami: *“Ahoj zlatko.”*

Trošku zaskočená, radostne odvetila: *“Ahoj miláčik.”*

Justin sa jej teda prizná: *“Asi som na niečo zabudol. Mali sme plány nadnes večer?”*

Hned mu odpovedá: “Ale nie zlatko.”

Trochu zmätený sa rýchlo snaží zhodnotiť situáciu, a tak dospel k záveru, že ho chcela prekvapiť. Pomyslí si, že to *asi bude výnimočný večer doma, alebo idú niekam do mesta*. Už je oblečená a chýbajú len malé úpravy k dokonalosti. Justin ju pochváli: “Wow, dnes večer vyzeráš naozaj nádherne!”

Zdvorilo mu odpovedá: “Vďaka, zlatko.”

Justin stále nevie, čo sa deje, a tak sa spýta: “Mám sa aj ja pekne obliecť?”

Angela je trochu zmätená jeho otázkou, no odpovie: “Môžeš, ak chceš.”

Justin, v úsilí pochopiť o čo ide, hovorí: “No, predsa musím vyzerat tak dobre ako ty. Nechcem byť v pracovnom oblečení, keď ty si pekne vyobliekaná.”

Napokon sa Angela pokúsi ozrejmiť mu túto trápnu situáciu slovami: “Vieš, zlatko, idem dnes večer von.”

“Viem, veď preto som sa chcel pekne obliecť” odpovedá Justin, ktorý je teraz naozaj úplne zmätený.

V snahe všetko mu objasniť Angela hovorí: “Nie, zlatko, idem s Tonym. Pôjdeme na večeru, skočíme do kina a pôjdeme do Fairmont hotela. Mala by som sa vrátiť niekedy okolo poludnia.”

“Kto je Tony?!” pýta sa Justin.

“Len môj bývalý priateľ zo strednej školy,” odpovedá, akoby sa nič nedialo.

“Čo?! Nemôžeš s ním ísť von!”

“Prečo nie?”

“Pretože sme manželia; sme si navzájom oddaní. Nerandíme s inými ľuďmi!”

“To myslíš vážne?” odpovedala. “Mám veľa chlapcov, s ktorými sme si stále blízki. Myslíš, že ich opustím len preto, že sme manželia?”

“Áno, to manželia robia! Odovzdávajú sa výhradne a úplne tomu, s kým sú v manželstve” odpovedá Justin so zraneným a nahnevaným tónom.

“No počkaj, miláčik!” ozve sa Angela v snahe vyjasniť a trochu upokojiť ich prvú väčšiu nehodu. “Ty si môj najobľúbenejší. S tebou predsa trávim najviac času. Milujem ťa viac ako ktoréhokoľvek z mojich bývalých priateľov. Ale naozaj nemôžeš očakávať, že sa s nimi nebudem viac stretávať. S niektorými sme si veľmi blízki už niekoľko rokov, stále ich milujem a chcem si s nimi užívať. Čo je na tom zlé?”

Iste už viete, že to asi nedopadlo veľmi dobre.

Porovnanie

Viem, že sa tento príbeh zdá byť absurdný, ale dovoľ mi položiť niekoľko otázok na obhajobu Angelinho argumentu: Nie je Justin jej najobľúbenejším? Nemiluje ho viac ako ostatných mužov? Nemá vášeň pre ich vzťah? Netrávi väčšinu času s ním? Nie je skvelou manželkou v mnohých ohľadoch?

Zamysli sa nad tým takto: Justin si za ženu mohol vziať lajdáčku, ktorá by sa nestarala o ich domácnosť a nevedela by variť. Ženu, ktorej by chýbala motivácia a neprispievala by do ich spoločného

života. Očakáva snáď, že Angela bude dokonalá v každom smere? Jediné s čím sa musí zmieriť je to, že ju pustí von s niekoľkými ďalšími mužmi. Má ju predsa na deväťdesiat percent on. Prečo je tak rozčúlený?

Samozrejme, pre väčšinu ľudí sú tieto otázky absurdné.

Zdá sa, že Angela nebola nikdy informovaná o základných hodnotách manželstva. Nikto jej nepovedal, že je to zmluva medzi mužom a ženou zotrvať vo vzťahu výhradne medzi sebou. Do manželstva vstúpila s iným nastavením ako Justin. Angela si myslela, že je to prospešné, praktické a koniec koncov aj zábavné. Doma bude mať skvelý život a naďalej si bude môcť užívať výhody ďalších vzťahov. Tento názor však zneuctuje zmluvu o svätom manželstve.

Ešte to trochu zjednoduším. Keď si žena oblečie nádherné biele šaty a kráča uličkou v kostole alebo na akomkoľvek mieste, kde sa odohráva obrad, komunikuje niečo významné: Lúči sa s akýmkoľvek vzťahom s iným mužom na celej planéte. Ukončuje všetky minulé vzťahy so svojimi bývalými priateľmi rovnako, ako vyhlasuje, že od toho dňa nebude otvorená žiadnym novým vzťahom s inými mužmi. Muž, ktorý ju čaká pred oltárom, vyznáva to isté.

Zoberme to osobne. Ako by si reagoval, keby si sa ocitol v podobnej situácii ako Justin? Alebo, čo keby ti osoba, s ktorou sa plánuješ vziať, počas zásnub povedala, že takto sa bude po svadbe správať? Vzali by ste sa aj tak?

Nemyslím si. Určite by si zareagoval nejako takto: “Nie, to v žiadnom prípade!”

Prečo by si bol tak neústupný? Jednoducho povedané, nechcel by si uzavrieť manželskú zmluvu za takýchto podmienok. Zdráhal

by si sa záväzku na celý život s partnerom, ktorý nie je úplne odovzdaný do tohto zväzku.

Takže za takýchto podmienok by si nevstúpil do manželstva, ani by si takéto správanie v manželstve neakceptoval. Budme teda úprimní: Naozaj si myslíme, že si Ježiš príde po nevestu, ktorá sa správa ako Angela? Zastav sa na chvíľu a zamysli sa nad tým. Náš vzťah s Ním je pripodobnený vzťahu medzi manželom a manželkou. Pavol píše:

“Preto človek zanechá otca i matku a pripúta sa k svojej žene. A tí dvaja budú jedným telom. Toto tajomstvo je veľké, no hovorím to vzhľadom na Krista a Cirkev.”

(List Efežanom 5:31-32; SEB)

Boh ustanovil manželskú zmluvu od počiatku preto, aby vyobrazil náš vzťah s Ním. Ježiš je v Novom zákone zobrazený ako ženích a cirkev ako Kristova nevesta. Prečo nielenže ospravedľňujeme, ale občas aj podporujeme správanie podobné Angelinmu voči nášmu Ženíchovi? Apoštol Jakub je pri riešení tejto otázky celkom presvedčivý.

V týchto veršoch hovorí ku kresťanom, ktorí sa priznávajú ku svojej viere:

“Prosíte, ale nedostávate, lebo prosíte zle; chcete to premárniť podľa svojich zlých žiadostí. (Cudzoložnice), či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu? Kto teda chce byť priateľom sveta, prejavuje sa ako nepriateľ Boha. Alebo si myslíte, že Písmo nadarmo hovorí: Boh žiarlivo túži po duchu, ktorého vložil do nás? Priblížte sa k Bohu a On sa priblíži k vám. Očistite si ruky, hriešnici, a vy, vnútorne rozpoltení, posväťte si srdcia! Bedákajte, nariekajte a plačte! Váš smiech nech sa obráti na nárek a radosť na žiaľ.”

(Jakubov list 4:3-5 , 8-9; SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Toto sú veľmi silné slová. Dokonca v období, kedy je nevera vo vzťahoch pomerne bežná, sa zdajú byť priam až drastické či zveličené. Keď som bol mladší, mojim veľkým zlovykom bolo veci *zveličovať*. Hovoril som o extrémnych dôsledkoch, ba dokonca aj o náklonnosti, ktorá bola nereálna. Hrozným následkom pre mňa bolo to, že ma moja rodina a priatelia prestali brať vážne.

Myslím, že z toho sme všetci vinní na nejakej úrovni. Mladí rodičia často hovoria svojmu dieťaťu: “Ešte raz to urobíš a príde trest.” Možno to funguje prvý alebo druhýkrát, ale nakoniec dieťa začne toto tvrdenie spochybňovať a zistí, že to tak naozaj nie je. V tomto bode dieťa prestane brať vážne slová rodičov. Rovnaká reakcia sa vyskytuje na školách, v podnikoch, vo vláde, v novinách a medzi priateľmi či rodinnými príslušníkmi. Príliš často si neuvedomujeme váhu varovaní, ktoré nás majú chrániť.

Tragicky sa táto istá mentalita prejavuje aj v našom správaní voči varovaniu z Písma. Musíme mať na pamäti, že Boh myslí vážne to, čo hovorí. Je dôležité si uvedomiť, že celé Písmo je inšpirované Bohom (pozri Druhý list Timotejovi 3:16). Takže, keď čítame to, čo píše Jakub, v skutočnosti nám to hovorí sám Boh.

Ak si naozaj vezmeme do srdca to, čo som tu napísal, tak sa budeme zdravo chvieť. Kresťan, ktorého vernosť je rozdelená medzi Boha a svet, je *cudzoložníkom*. Je to silné slovo. Existuje mnoho hriechov, ktoré môže manžel alebo manželka spáchať proti svojmu partnerovi - ohováranie, klamstvo, krádež, krik, hrubosť, a tak ďalej. Každé z nich ubližuje vzťahu a nemalo by sa brať na ľahkú váhu, ale ani jedno nie je také vážne ako cudzoložstvo. To je dôvod, prečo bol Justin tak veľmi šokovaný a rozrušený Angelínym postojom. Cítil sa zradený na tej najvyššej možnej úrovni a ona nevidela nič zlé na jej nevernosti.

Apoštol Jakub pokračuje tým, že keď sme duchovní cudzoložníci, tak sa sami staviame do role nepriateľa voči Bohu. Je to neskutočne

vážna situácia a my sme tí, ktorí ju spôsobujeme. Boh netúži po tom, aby sme boli Jeho nepriateľmi, pretože nás veľmi miluje, ale keď dávame svoju lásku a náklonnosť k veciam a spôsobom tohto sveta, sami sa stávame Božími nepriateľmi.

Môžeme brať tieto slová na ľahkú váhu? Môžeme predstierať, že tieto Jakubove slová nie sú v Novom zákone a ignorovať ich? Jakub nebol jediný, kto o tom písal. Pozrieme sa spolu aj na Pavla, ktorý spomedzi všetkých autorov Nového zákona mal najväčšie zjavenie Božej milosti a tiež písal podobné posolstvo. Ani apoštol lásky Ján či Peter alebo Júda nie sú výnimkou. Najdôležitejšie však je, že sám Ježiš po vzkriesení hovoril to isté spoločenstvám v Ázii.

V nasledujúcich kapitolách sa spolu pozrieme do hĺbky toho, ako z nás duchovné cudzoložstvo robí nepriateľov voči Bohu. Zistíme, že tento postoj a správanie sú naozaj kryptonitom, o ktorom tu hovoríme.

Aplikácia

Náš Boh je žiarlivý Boh. Väčšina z nás to už dlho vie, pretože nás to Písmo učí, no napriek tomu si mnohí kresťania nenašli čas sa nad tým skutočne zamyslieť, alebo si myslia, že sa to týka iba Starého zákona. Nič nemôže byť ďalej od pravdy. Keby aj nič iné, tak Ježišova obeť nám ukazuje, že Jeho láska je láskou najvernejšieho ženícha.

Takže vidíme, že by sme mali chcieť, aby Boh žiarlil vo svojej láske k nám a my by sme Ho mali žiadať o milosť, aby sme Ho mohli milovať rovnakou vášňou a oddanosťou. To je jediný spôsob, kedy sa intimita stáva možnou.

Preskúmaj dnes svoje srdce. Je tvoja láska k Ježišovi exkluzívna? Popros Ducha Svätého, aby ti ukázal možno inú lásku v tvojom živote, ktorá by mohla vyústiť k cudzoložstvu voči Bohu. Ak ti niečo odhalí, podstúp potrebné zmeny. Premýšľaj nad

tvojim exkluzívnym vzťahom s Bohom a znovu sa mu odovzdaj tak, ako by si obnovoval svoje manželské sľuby k Nemu.

CUDZOLOŽSTVO VOČI BOHU

Slová apoštola Jakuba: “*Cudzoložnice, či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu?*” sú tak silné, že sa len zriedka nachádzajú v evanjelizačných posolstvách v našich spoločenstvách, na konferenciách alebo v jednotlivých rozhovoroch. Ale ako ich môžeme prehliadať? Nie je to len nejaký ojedinelý výrok v Písme, táto téma sa v Biblii objavuje často.

Ak sa pozorne pozrieme na Jakubove slová a jeho varovanie, objasní nám to akékoľvek nedorozumenie či strach, ktoré z ich môžu plynúť. Napísal:

“Cudzoložnice, či neviete, že priateľstvo so svetom je nepriateľstvom proti Bohu? Kto teda chce byť priateľom sveta, prejavuje sa ako nepriateľ Boha.”
(Jakubov list 4:4; SEB)

Po prvé, Boh nerobí zo seba nepriateľa. Skôr my sme tí, ktorí sa stávame Jeho nepriateľmi. Obidva scenáre sú skľučujúce; avšak je v nich rozdiel.

Každý z nás sa určite niekedy stal pozorovateľom konfliktu medzi dvomi osobami, pričom tento konflikt vyvolala len jedna z osôb. Inými slovami, jedna osoba spustila hádku a druhá zaangažovaná osoba by sa najradšej ani nehádala. Napríklad v roku 1941 sa Japonsko rozhodlo zbombardovať Pearl Harbor,

čím zo seba urobili nepriateľa Spojených štátov. Amerika by si tento konflikt nevybrala ani si ho neželala. Vzhľadom k ich vlastnej provokácii, Japonsko utrpelo hnev mocnejšieho národa.

To je presne to, čo tu Jakub hovorí. Boh netúži bojovať proti ľuďom – Jeho deťom, keď už sme pritom - ale nebude sa tomuto konfliktu vyhýbať, ak sa budeme prispôsobovať tomuto svetu. Grécke slová s významom nepriateľ, ktoré sa tu nachádzajú, sú echthra a echthros, v tomto poradí.

Majú úplne rovnaký význam a jediným rozdielom je, že to prvé je podstatné a druhé prídavné meno.

Použili anglickí prekladatelia príliš silné slovo? Je “nepriateľ” miernejšie slovo v pôvodnom jazyku? Ani nie. Jeden grécky slovník používa tieto slová ako definície: nepriateľ, nepriateľstvo a nehostinnosť (CWSB). Ďalšie hovorí: “žiť s niekým v nepriateľstve” (BDAG), ďalšia definícia znie nasledovne: “stav nepriateľstva voči niekomu alebo s niekym” (Louw-NIDA). Poukazujem na definície z troch uznávaných slovníkov, aby som upevnil tvrdenie toho, že nemáme žiadny dôvod, aby sme si v tomto verši vybrali iné slovo ako “nepriateľ.” Je veľmi dôležité pochopiť závažnosť toho, čo sa tu hovorí.

Je tu ešte jeden údaj, ktorý pridá na závažnosti. Skutočnosť toho, že po tom, čo Jakub napíše toto varovanie, zdôrazňuje ho slovami: “Znovu vám hovorím.” To znamená, že to, čo hovorí, je veľmi dôležité. Opakovanie jeho varovania sa považuje za jednu z ustanovených foriem literárnej komunikácie medzi starovekými Židmi. Hoci väčšina rukopisov Nového zákona sú prevzaté z gréčtiny, autormi boli hebrejskí apoštoli.

Aj v angličtine máme niekoľko metód, ako zdôrazniť význam dôležitého slova alebo frázy. Môžeme použiť tučné písmo, kurzívu, podčiarknutie, veľké písmená alebo pridať výkričník pre dôraz.

Toto všetko sú spôsoby, ako upozorniť na slovo alebo tvrdenie, ktoré je veľmi dôležité. Avšak hebrejskí autori by napísali slovo alebo frázu dvakrát, aby pridali dôraz, a vždy boli opatrní s voľbou svojich slov, aby nezveličovali.

Takže nielenže je Jakubovo varovanie vážne a silné, je zdôraznené tak, ako je to nevyhnutné. Jednoducho povedané, nemôžeme to prehliadať.

Cudzoložnice

Takže, čo konkrétne hovorí Jakub, keď používa slovo “cudzoložníci”? Po prvé, nehovorí to pre všetkých ľudí, ale iba pre veriacich. Vieme to preto, lebo v celej svojej knihe používa slová “moji bratia.” Po druhé, neveriaci ľudia nemôžu páchať cudzoložstvo voči Bohu, pretože neveriaci nežijú v zmluvnom vzťahu s Bohom.

Pozrime sa na to takto: Som ženatý s Lisou Bevere, preto by som nemohol spáchať cudzoložstvo alebo manželskú neveru voči Jane Smith, pretože s ňou nemám uzatvorený manželský zmluvný vzťah.

Jedine tí sa môžu dopustiť nevery voči Bohu, čo prijali Ježiša Krista ako svojho Pána a Spasiteľa. Všetci ostatní sú cudzinci voči Bohu – sú od Neho ďaleko a nie sú s Ním v zmluvnom vzťahu. Grécke slovo pre “cudzoložníkov” je *moichos*. Toto slovo má v gréčtine ženský rod, avšak anglický preklad je v mužskom rode. Lepšie stvárnenie by bolo “cudzoložnica”. Preklady Biblie King James Version a New King James Version sa pokúsili zamedziť tomuto rozdielu tým, že použili “cudzoložníci a cudzoložnice”. Zdá sa, že prekladatelia New Living Translation a ďalšie populárne anglické preklady Biblie sa vyhýbali ženskému rodu. Možno nechceli, aby si čitatelia mysleli, že to Jakub hovorí len ženám. Ak si však čítame celý kontext jeho listu, je nám celkom jasné, že Jakub ho adresuje všetkým veriacim. Biblické komentáre sa

zhodujú, že Jakub tento list neadresuje výhradne len ženám. Prečo to teda nebolo preložené ako *cudzoložnica* je záhadou, a to nielen pre mňa, ale aj pre biblických komentátorov.

Ešte väčšou záhadou však je, že ženský rod *cudzoložnice* zapadá do kontextu celej Biblie lepšie. Boh často prirovnáva náš vzťah s Ním cez metaforu manželstva, On je našim manželom a my sme Jeho manželkou.

Proroci v Starom zákone to často opísali nasledovne. Izaiáš píše: “Tvojím manželom je predsa tvoj Tvorca, Hospodin zástupov je jeho meno” (Izaiáš 54:5; SEB). Následne, keď bola vernosť Izraela zrušená jeho neverou, bol aj obvinený z cudzoložstva.

Ezechiel píše: “Potom ťa budem súdiť podľa predpisov o cudzoložniciach” (Ezechiel 16:38; SEB). Boh hovoril skrze Jeremiáša: “No ako neverná žena opúšťa svojho druhu, tak ste ma neverne opustili vy, dom Izraela — znie výrok Hospodina” (Jeremiáš 3:20; SEB).

Celá služba proroka Hozeáša vykresľuje neveru manželky voči svojmu manželovi. Hozeáš si mal vziať za ženu prostitútku. V tejto kázni zo skutočného príbehu predstavuje Hozeáš Pána a jeho žena Gomer Boží ľud. Z toho mohol Izrael jasne vidieť, ako sa ich modlárstvo neodlišovalo od ženy, ktorá bola cudzoložila voči svojmu manželovi, nielen s jedným, ale s niekoľkými milencami. Izrael bol *cudzoložnica*.

Ján Krstiteľ pokračuje v tejto metafore manželstva, keď hovorí: “Kto má nevestu, je ženích. Ženíchov priateľ, ktorý stojí a počúva ho, sa veľmi raduje zo ženíchovho hlasu” (Evanjelium podľa Jána 3:29; SEB). Aj tu je Ježiš ženích a Boží ľud je považovaný za nevestu.

Aj Ježiš urobil to isté, keď volal Boží ľud “zlé a cudzoložné pokolenie” (pozri Evanjelium podľa Matúša 12:39; 16:4).

Slovo pre “cudzoložné”, ktoré tu používa, je opäť ženské podstatné meno, nie mužské.

Apoštol Pavol pokračuje v tejto metafore, keď hovorí, že sme nevesta a Ježiš je ženích (List Efežanom 5:31-32). Takže, opakovane vidíme v Písme, či už v Starom alebo v Novom zákone, že Boží ľud je vyobrazený ako manželka v našom vzťahu s Bohom. To znamená, že Jakub je v súlade s osvedčenou biblickou štruktúrou, keď používa ženské podstatné meno pre “cudzoložnice”.

Modloslužba je cudzoložstvo

Prehlásenia cudzoložstva proti Bohu nad Júdeou a Izraelom v Starom zákone je vždy úzko spojené s modloslužbou. Jednoducho povedané, ľudia boli neverní voči Bohu. Keď rozmýšľame nad modloslužbou, predstavíme si sochy, oltáre alebo chrámy iných bohov. Avšak dôvodom, prečo Ježiš povedal, že sú cudzoložníci nebolo to, že uctievali gravírované podoby iných bohov. Oni Ho požiadali, aby nejakým znamením dokázal, že je Mesiáš.

Ak sa pozrieme na Jakubovo prehlásenie o Božom ľude ako o cudzoložníci, ani tam to nebolo kvôli sochám, oltárom alebo chrámom. Zaujímavé je, že to na čo Jakub poukazuje, je veľmi podobné správaniu v meste Korint, ktoré adresoval Pavol – uprednostňovanie bratov a sestier (Jakubov list 2:1-13); ohováranie alebo negatívne reči o druhých (Jakubov list 3:1-12); prejavovali závišť, žiarlivosť a sebeckosť (Jakubov list 3:13-18), a túžili a usilovali sa o vlastné pôžitky (Jakubov list 4:1-3).

Všetky tieto aktivity poukazujú na cudzoložstvo.

Je tu prerušená súvislosť Písma? Je Boží ľud obvinený z cudzoložstva, ktoré bolo spojené s niečim iným než modlárstvom? Jednoduchá odpoveď znie: “Vôbec nie.” Všetko to spolu súvisí, je to prepojené.

V tomto bode moderná cirkev zdanlivo ignoruje varovanie Ježiša, Pavla, Jakuba, ako aj ďalších pisateľov Nového zákona. Jednoducho povedané, úplne zjednodušujeme význam modlárstva na sochy, oltáre, chrámy a uctievanie cudzích bohov. Pravdou je, že modlárstvo je relevantné aj pre súčasné západné kresťanstvo. V skutočnosti je modlárstvo u nás rozšírené viac ako v krajinách, kde sú postavené chrámy, sochy a oltáre.

Mojím zámerom je ukázať, že nielenže sa modloslužba vyskytuje aj dnes v našej kultúre, ale je to ten istý kryptonit, ktorý bránil úspechu Júdey a Izraela – ten istý kryptonit, ktorý Pavol adresoval v meste Korint, ten istý, ktorý adresovali Jakub a ďalší novozmluvní autori. Rovnaký kryptonit bráni aj dnes jednotlivcom a spoločnostiam v úspešnom zdielaní Božej veľkoleposti tomuto stratenému a umierajúcemu svetu.

Motivácia tohto sveta

Predtým, ako sa budeme zaoberať priamo modloslužbou, by som rád pokračoval v skúmaní Jakubovho odvážneho vyjadrenia. Dôrazne hovorí, že “chcete to premárniť podľa svojich zlých žiadostí” a následne spája ich motiváciu so svetom. Nakoniec je udaná hranica, ktorá je jednotná v celom Novom zákone. Jednoducho povedané, svet je motivovaný vlastnými túžbami. Apoštol Ján to hovorí takto:

“Veď nič z toho, čo je vo svete - žiadostivosť tela, žiadostivosť očí a vystatovanie sa blahobytom - nie je z Otca, ale zo sveta.”

(Prvý Jánov list 2:16)

V tejto stati Písma Jánove slová zahŕňajú *všetko*, čo je vo svete. Existuje mnoho modiel, ale každá z nich spadá do niektorej z kategórií, ktoré sa nachádzajú v tomto verši. Cudzoložiť so svetom znamená byť *poháňaný silnými túžbami*, ktoré prinesú pôžitok našim piatim zmyslom alebo budú kŕmiť tvoju sebestačnosť bez Božej prítomnosti. Inými slovami ide o *tvoju pýchu*.

Anglický preklad Biblie *The Message* to parafrázuje slovami “chceš ísť vlastnou cestou, chceš všetko iba pre seba, a chceš byť dôležitým”. Toto je hnacou silou tohto sveta. Zastávaš pozíciu typu: “Ja viem, čo je pre mňa to najlepšie, a to aj chcem.”

Íronia je v tom, že sám Boh naozaj túži a chce pre teba iba to najlepšie. Túto pravdu si musí každý jeden z nás uchovať hlboko v našich srdciach. Je to veľmi dôležité, pretože svet je ako zvodný milenec, ktorý ťa ťahá preč od Boha. Svet ťa láka myšlienkami, že všetko to, čo ti vie ponúknuť je viac ako to, čo ti ponúka Boh. Preto Jakub hovorí veľmi rázne, že:

*“Nemýľte sa, bratia moji milovaní. Každý dobrý údel
a každý dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel,
v ktorom niet premeny ani tieňa zmeny.”*
(Jakubov list 1:16-17; SEB)

Jakub začína slovami nemýľte sa, nenechajte sa podviesť svetovým lákadlom. Jeho poslanstvo znie asi takto: *Pre teba nie je nič, čo by bolo dobré, čo nie je od Boha*. Ak si uchováš túto pravdu vo svojom srdci, pomôže ti to nevzdialiť sa. Nezáleží na tom, ako dobre niečo vyzerá, ako prospešne sa to javí, akým šťastným, vtipným, zábavným, prijatým v spoločnosti, populárnym, či bohatým ťa to urobí. Ak je to v rozpore s písaným Božím Slovom, nie je to pre teba dobré. Nakoniec ťa to privedie na miesto, kde sa nechceš nachádzať, a to je miesto smrti. “Niektorá cesta sa človeku vidí ako správna, no napokon je to cesta k smrti” (Príslovia 14:12; SEB).

Cesta každého jednotlivca je odlišná a existuje mnoho ciest, ktoré vedú k cudzoložstvu so svetom, ale predsa len majú niečo spoločné: Javia sa ako dobré – správne, prospešné, výnosné, prijateľné alebo múdre. Ale ak sú v rozpore s Písmom, všetky z nich končia smrťou.

Skutočne verím, že toto je dôvod, prečo Boh napísal toto varovanie:

“A teraz, deti, počúvajte ma a dávajte pozor na slová mojich úst: Nech ti srdce neodbočí na cesty sveta a netúlaj sa po svetských chodníkoch! Veď je mnoho obetí, čo svet priviedol k pádu, a veľký počet tých, čo svet zmárnil. Dom sveta je cesta do podsvetia, čo zostupuje do komnát smrti.”

(Príslovia 7:24-27; SEB; pozn. prekladateľa podľa autora vymenené slovo “jej” za “svet”)

Šalamún to píše, aby upozornil na smilstvo, ale je tu aj hlbšie prorocké posolstvo: Vyvaruj sa lákavým metódam tohto sveta; prostriedky, ktoré používa sú silné a lákavé. Prečo toľko národov, vrátane Izraela a Júdey, tak ľahko spadlo do pasce smrti? Naozaj sme tak naivní, že si myslíme, že sa nás to dnes už netýka? Na začiatku ďalšej kapitoly zistíme, ako reálne je to aj dnes.

Aplikácia

Nikto nevstupuje do manželstva s tým, že chce byť neverný. Zatiaľ čo sa sľuby môžu zdať odstrašujúce, ženích a nevesta sa usilujú pevne stáť na svojich sľuboch. Prečo teda zlyháva tak veľa manželstiev, a niektoré dokonca práve kvôli nevere? Odpoveď na túto otázku je zložitá, no všetko to však padá na neschopnosti udržovania stráže proti silám, ktoré ničia náš vzťah.

Tvoj vzťah s Bohom je tvoj život – doslova. Neexistuje žiadny život mimo Boha. Lenže svet sa nás snaží zviest' do cudzoložstva proti Nemu. Najlepší spôsob, ako môžeme zostať v strehu, je úplne nasledovať Boha.

Čo môžeš urobiť preto, aby si sa uistil, že dávaš Bohu svoje všetko?

Ako vyzerá tvoj harmonogram? Chrániš si svoj čas oddelený pre Boha, čas pre čítanie Božieho Slova, modlitbu či pôst? Vyhľadávaš príležitosti k službe Bohu vo svojom domácom zbore, na pracovisku alebo v spoločnosti? Pracuješ takým spôsobom, ktorý uctieva Boha? Urči si jeden spôsob, ako sa budeš uisťovať, že sa držíš ďaleko od cudzoložstva voči Bohu. Zadefinuj si svoj plán, napíš si ho a potom ho začni uskutočňovať.

ČO JE ZA MODLOSLUŽBOU?

Musíme odhaliť záhadu modloslužby. Nebude to jednoduché ani rýchle, ale keď to odhalíme, bude to pre nás prínosné na mnohých úrovniach. Najväčším prínosom bude získanie poznatkov potrebných na to, aby sme to vedeli odhaliť v našich životoch. Dá nám to najlepšiu predstavu o duchovnom kryptonite. Začnime tým, že sa pozrieme na jeho korene.

V prvej kapitole tejto knihy som hovoril o tom, že Boh “i večnosť dal do ich srdca” (Kazateľ 3:11; ROH). Každý človek na tejto planéte sa rodí s týmto vrozeným atribútom. Pavol to potvrdzuje tým, že píše: “Keď teda pohanovia (*neveriaci*), ktorí nemajú zákon, od prírody konajú, čo žiada zákon, aj keď nemajú zákon, sami sú si zákonom. Dávajú najavo, že to, čo žiada zákon, zapísané je v ich srdciach. Súčasne o tom vydáva svedectvo ich svedomie a ich myšlienky sa navzájom obviňujú alebo obraňujú” (List Rimanom 2:14-15; SEB).

Toto je pravda: Každý intuitívne pozná Božie cesty, pretože sú vpísané do nášho svedomia už od narodenia. To sa stalo očividné pre mňa a pre Lisu, keď sme vychovávali našich štyroch synov. Keď boli ešte ako deti, dokonca predtým, ako sme ich učili “nesmieš”, už vtedy mali pocit viny, keď zbili brata, hádzali jedlo, zúrili od zlosti alebo sa správali nejakou podobne.

Nielenže je poznanie Boha v srdci každého jedného z nás, ale je to zjavné aj v celom stvorenstve:

“Veď im je zjavné, čo možno poznať o Bohu; Boh im to totiž (zjavil). Lebo jeho neviditeľnú skutočnosť, jeho večnú moc a božstvo možno od stvorenia sveta poznávať uvažovaním zo stvorených vecí. A tak (nemajú ospravedlnenie.)”

(List Rimanom 1:19-20; SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Zamysli sa na moment nad zvýraznenými slovami v týchto dvoch veršoch: “zjavil” a “poznávať”, čo vedie k tomu, že “nemajú ospravedlnenie.” Podstatou teda je, že neexistuje žiadne ospravedlnenie pre človeka za to, že nepozná Boha. On sa dal spoznať každému úprimnému človeku, ktorý túžil po pravde.

Počul si už niekedy ľudí pýtať sa túto otázku: “Ale ako je to s človekom, ktorý žije v odľahlých častiach Afriky a nikdy nepočul o Bohu? Ako môže byť spasený? Ako by ho mohol Boh vystaviť súdu?”

Tieto otázky sú len výhovorky, pretože oni to už dobre vedia alebo nie sú ochotní sa to naučiť. V srdci vedia, že Boh je skutočný, ale rozhodli sa túto pravdu odmietnuť. Čo nie sú ochotní uchopiť je, že možnosť poznať Boha je sprístupnená každému, kto hľadá pravdu. Ak by boli naozaj úprimní tí, čo sa tieto otázky pýtajú, priznali by, že Boha odmietajú. Žalmista ďalej potvrdzuje ustavičný hlas stvorenstva, ktorý prehlasuje Božiu existenciu:

“Nebesia rozprávajú o Božej sláve, obloha hlása dielo jeho rúk. Deň dňu odovzdáva správu, noc noci zvestuje poznanie bez reči, bez slov, nepočuť ich hlas. Ich posolstvo znie po celej zemi a ich oznamy doletia až po končiny sveta.”

(Žalm 19:2-5; SEB)

Realita Božej nesmiernej veľkoleposti sa nepretržite hlása po celom svete sekundu každej minúty, minútu každej hodiny, dvadsaťštyri hodín denne a 365 dní v roku. Nemyslíš si, že to platí aj pre muža v odľahlých častiach Afriky? Ľudia si môžu nasadiť masky a rozhodnúť sa ignorovať Božiu existenciu, ale pravda je nielenže vložená do ich srdc už pri pôrode, ale deň čo deň a noc čo noc o nej hovorí stvorenstvo. Ak sa tomu len človek úmyselne nevyhýba a nepresviedča sám seba o opaku, čím by ako blázon otupil svoje srdce, tak nedokáže utiecť pred touto skutočnosťou.

Rozhodujúci okamih

Rozhodujúci okamih nastáva v bode, keď sa človek buď rozhodne hľadať živého Boha alebo “uspokojí” túžbu po Ňom tým, že sa obráti na nejakého boha alebo bohov, čím si od Neho oddelí svoje srdce. Možno si teraz myslíš, že “*žijem na západe a bohovia nie sú súčasťou našej kultúry. Nemáme sochy, ikony, chrámy ani nič podobné.* Prosím, maj so mnou trpezlivosť a ukážem ti, že aj na západe sú rôzni bohovia, ktorí sa až tak nelíšia od bohov iných kultúr.

Ako vznikajú títo *bohovia*? Pamätajme na to, že ľudstvo vytvorilo všetkých *bohov* či *modly*. Ľudia sa prirodzene usilujú naplniť ich vrodennú túžbu po Bohu. Ak je vytvorená alternatívna verzia božstva, potom ten, kto ju zhotovil určuje, čo boha bude tešiť a vytvára povedomie, že to božstvo sa postará alebo splní, čo si ľudia prajú – a tak uspokojia človeku vrodennú potrebu uctievania. Teraz počúvaj, čo hovorí Pavol ďalej:

“pretože hoci poznali Boha, neoslavovali ho ako Boha ani mu neďakovali. Vo svojom uvažovaní upadli do márnosti a ich nerozumné srdce sa zatemnilo. Tvrдили, že sú múdri, a stali sa bláznami. Slávu nepominuteľného Boha zamenili za zobrazenú podobu pominuteľného človeka, vtákov, štvornožcov a plazov”
(List Rimanom 1:21-23; SEB)

Hlavným problémom nie je vytváranie rôznych podôb (modly), to je len dôsledok hlbšieho problému – *neuctievali Jeho ako Boha*. V tomto bode je veľmi dôležité určiť, čo skutočné “uctievanie” je. Ak budeme uvažovať o skutočnom uctievaní ako o “pomalej piesni”, ktorú spieva chválospevový tím, tak vôbec nepochopíme toto posolstvo. Najpravdivejšia definícia skutočného uctievania nie je hudba a spev, ale *poslušnosť*.

Ako autor niekoľkých kníh som sa naučil, že keď v knihe predstavujem pomerne nový pojem, musím k nemu uviesť buď jeho priamu definíciu alebo ho použiť spôsobom, ktorý jasne ozrejmi čitateľom jeho význam. To platí pre všetkých autorov, a Boh v tom nie je výnimkou.

Vo všeobecne uznávaných anglických prekladoch Biblie (ako napríklad New King James Version, English Standard Version, New American Standard Bible New Living Translation) sa slovo “uctievanie” prvýkrát nachádza v Genesis 22:5. Abrahám tu informuje svojich sluhov o tom, čo sa on a jeho syn Izák chystajú robiť na hore. Abrahám hovorí, že “ja pôjdem s chlapcom ešte ďalej a tam budeme *uctievať*” (Genesis 22:5; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie New Living Translation). Čo budú robiť o niečo ďalej? Išli spievať Bohu pomalú pieseň alebo s muzikantmi a spevákmi viedli na hore večer chvál? Určite nie. Bol tam preto, lebo *poslúchol* slová Hospodina, ktoré počul pred tromi dňami – obetovať svojho jediného syna.

Anglický preklad Biblie New Living Translation používa slovo “uctievať” v Liste Rimanom 1:21, zatiaľ čo niektoré iné preklady používajú slová ako “osláviť” alebo “vzdať česť”. Všetky tieto slová spolu súvisia. Oslavujeme Boha a vzdávame Mu česť, keď sme Mu poslušní. Keď nie sme poslušní, dopúšťame sa ponížovania a zneuctovania. Môžeme sa tváriť, že Ho uctievame, chváliť sa a chváliť, písať piesne o Bohu a tak ďalej, no urážame Ho, ak nečiníme to, po čom túži Hospodin, a to je pravý opak uctievania (vzdávania cti).

Nadišiel deň, keď Boh povedal: “Nenávidím, zavrhujem vaše sviatky a nemôžem cítiť vaše slávnostné zhromaždenia. Odstráň odo mňa hluk tvojich piesní, brnkanie tvojich hárf nechcem počúvať. Ale nech prúdi ako voda právo a spravodlivosť ako nevysychajúci potok!” (Amos 5:21, 23-24; SEB) Spravodlivý život, nie to, čo si my určíme. Spravodlivý život je poslušnosť Božej autorite.

V Starom zákone dal Hospodin Mojžišovi pokyny o obetiach, v ktorých má On záľubenie. Zahŕňali niekoľko obetí, ktoré Mu Boží ľud mohol prinášať, ako spôsob uctievania: jahňa (pozri Exodus 29:39-41), býk (pozri Exodus 29:10-14), obilie (pozri Exodus 29:41), a veľa ďalších. Tiež mohli prinášať spaľovanú obeť s kadidlom do chrámu (pozri Leviticus 2:2). V iný deň povedal Boh:

“Na toho zhliaďnem, kto je pokorný, má skrúšeného ducha a trasie sa pred mojím slovom. Ten, čo zabíja vola, akoby zabíjal človeka, kto obetuje jahňa, akoby vykrúcal krk psovi, kto prináša pokrmovú obeť, akoby obetoval bravčovú krv, kto páli kadidlo, akoby žehnal modlu.”
(Izaiáš 66:2-3; SEB)

Začína tým, že identifikuje tých, ktorí spadajú pod Jeho požehnanie. Tých, ktorí sa *trasú pred Jeho Slovom*. To opisuje niekoho, pre koho je poslušnosť najdôležitejšia. Oni budú tí, ktorým On venuje svoju pozornosť.

Potom sa obráti na tých (proti tým), ktorí si vyberajú svoj vlastný spôsob ako Ho budú uctievať (poslúchať). Nielen, že ich uctievanie nebolo prijaté, ale bolo dokonca prirovnané k ľudským obetiam (chladnokrvnej vražde), obetiam psov, bravčovej krvi a posväcovaniu modly. V Jeho očiach sú takéto obeť odporne. Ak by niekto obetoval takéto ohavnosti, alebo by spáchal vraždu, tak by bol vyhostený zo spoločenstva Izraela alebo potrestaný smrťou. To je celkom silné tvrdenie! Očividne ich uctievanie

bolo na míle vzdialené od skutočného uctievania, aj keď bolo v súlade s pokynmi pre uctievanie, ktoré sú uvedené v knihe Exodus a Levitikus.

Anglický preklad Bible *The Message* to parafrázuje takto: “Skutky, ktorými uctievate sú skutkami hriechu.”

Pamätajte na to, že toto je ľud, ktorý mal zmluvu s Hospodinom, oni prijali Božie zaslúbenia. Prečo im boli povedané tak hrozné slová? Pretože uctievali len tak, ako sa to páčilo im a Hospodina neposlúchali. To isté platí aj pre nás: môžeme Bohu spievať piesne, navštevovať bohoslužby, alebo vyznávať svoju vernosť k Bohu, a to dokonca aj v súlade s Novým zákonom. Ak však našim základom nebude poslušnosť voči Bohu, naše uctievanie je vzdialené od skutočného uctievania. Nie je predsa napísané: “Ako poslušné deti nedajte sa ovládať žiadosťami?” (Prvý Petrov list 1:14a)

Druhý koreň problému, ktorý Pavol zmieňuje, je nevzdávanie vďaky Bohu alebo nevďačnosť. Ak veríme, že máme nárok na určitý životný štýl, že si zaslúžime určité materiálne veci, alebo očakávame nejaké postavenie, sme zameraní len na seba a v dôsledku toho sme nevďační. Koniec koncov sme predsa tvrdo pracovali, dobre plánovali, stanovili si ciele, niečo sme dosiahli alebo vytvorili, takže máme pocit hrdosti z našej práce.

Dôsledok správania

Tento náš postoj poslúchať, ctiť a vzdávať vďaku, ktorý je našou vrodenu túžbou, preukazujeme niečomu inému ako Bohu, a tak na základe toho si vytvárame modly. Pavol ďalej píše:

“Preto pre túžby ich srdc vydal ich Boh napospas nečistote, takže sami zneuctovali vlastné telá. (Božiu pravdu zamenili za lož) a úctu a službu preukazovali stvorenstvu namiesto Stvoriteľovi, ktorý je požehnaný naveky. Amen.”

(List Rimanom 1:24-25; SEB;

pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Pamätaj na to, že koreňom ich neposlušnosti je neposlušnosť a nevďačnosť voči Bohu. Teraz uctievame (poslúchame) našu hriešnu prirodzenosť. Podriaďujeme sa tomu, čo je stvorená, a je porušené a prekliate. Naša morálka je kompromitovaná a *pravda je zamenená za lož*. Predpokladáme, že máme múdrosť, no v skutočnosti je to bláznovstvo. To, čo svet považuje za normálne v skutočnosti vôbec nie je normálne. Takto to pokračuje ďalej, až kým to, čo je skutočne *dobré* je označené ako *zlé*, a to čo je skutočne *zlé* je označené ako *dobré*. Ďalej čítame:

“Preto ich Boh vydal napospas hanebným vášňam.”
(List Rimanom 1:26a; SEB)

V nasledovných veršoch Pavol vymenoval 137 slov v anglickom preklade Biblie New Living Translation, kde vypísal dvadsaťdva priestupkov voči Bohu. Vymenoval priestupky ako vražda, svár, nenávisť, chamtivosť, neposlušnosť voči rodičom a homosexualita. V skutočnosti päťdesiatdeväť z tých 137 slov (čo je asi štyridsaťtri percent) hovorí o homosexualite, o ďalších dvadsaťjeden priestupkoch neuvádza bližšie informácie. Prečo to tak je? Vymedzuje Boh homosexualitu preto, aby sme sa mohli správať k homosexuálom horšie ako k iným hriešnikom? Rozhodne nie, dáva tým jasne najavo, že jedným z ukazovateľov spoločnosti, ktorá strmhľav smeruje k modloslužbe, je sympatia k homosexualite. Vráťme sa späť k slovám Pavla:

*“Preto ich Boh vydal napospas hanebným vášňam.
Lebo ich ženy zamenili prirodzený styk za
protiprirodzený. Podobne aj muži zanechali prirodzený
styk so ženou a rozpálili sa rozkošníčkou vášňou jeden
voči druhému; muži s mužmi páchali hanebnosti
a sami na sebe si odniesli zaslúženú odplatu za svoje
poblúdenie.”*
(List Rimanom 1:26-27; SEB)

Spoločnosť, ktorá odmieta ctiť Boha, vzdávať Mu vďaku a poslúchať Ho, sa prikloní smerom k uznaniu a schvaľovaniu, nakoniec i povzbudzovaniu sexuálnych zvrátenosti, najmä homosexuality. Pavol označuje toto správanie ako hanebné a neprirodzené.

Pravda je zamenená za lož, čo v konečnom dôsledku vedie k nejasnostiam ohľadom pohlavia.

V januári 2017 časopis *National Geographic* venoval svoj mesačník téme, ktorú nazval “Revolúcia pohlavia”. Redaktori zhromaždili celý rad jedincov, ktorí reprezentovali rôzne orientácie, či už sexuálne alebo pohlavné, vytvorené človekom. Časopis konzultoval popredných odborníkov v oblasti ľudskej sexuality z univerzít a vysokých škôl. Niektoré pojmy, ktoré použili na opis sexuálnej a pohlavnej preferencie boli: *ageder*, homosexuál, obojpohlavný, transexuál, bezpohlavný, genderqueer, intersexuál, heterosexuál, *bi-gender*, *intersex nonbinary*, *transboy*, *transgirl* a iné. Znie to sofistikovane, ale spadá to do kategórie bláznovstva a mylnej predstavy.

Ľudia, ktorí vymyslia takéto pojmy, sú považovaní za inteligentných, vzdelaných a najlepších odborníkov. Kam týmto myslením speje naša spoločnosť? Štúdie ukázali, že vláda Spojených štátov použila viac než dvesto miliárd dolárov na otázky týkajúce sa pohlavnej identity a homosexuality.¹ Na koľko skvelých príležitostí mohli byť tieto financie použité? Tieto finančné prostriedky mohli byť využité na zlepšenie verejných školských zariadení, posilnenie policajných jednotiek, na rekonštrukcie letísk a ďalších verejných priestorov, no hlavne mohli pomôcť ľuďom bez domova, slobodným matkám a osobám so zdravotným postihnutím. Avšak toto obrovské množstvo financií sa minulo za účelom výberu sexuálnej orientácie, ktorá je v rozpore s tým,

¹ Mat Staver: Homosexuality Costs The Government Tens Of Billions Of Dollars Brian Tashman | April 16, 2015 12:40 pm - <http://www.rightwingwatch.org/post/mat-staver-homosexuality-costs-the-government-tens-of-billions-of-dollars>

ako Boh stvoril človeka. Hneď na začiatku Písma vidíme, že: “Boh stvoril človeka ... Stvoril ich ako muža a ženu” (Genesis 1:27; SEB). On rozhoduje o našom pohlaví. On vie, čo je pre nás to najlepšie, pretože nás miluje.

Toto všetko sa deje s mienkou, že títo ľudia sú múdri, aj keď je to v skutočnosti hlúpe plytvanie zdrojov. Najhoršie na tom všetkom je to, že tým povzbudzujú nesprávne správanie ľudí a držia ich v otroctve života, pre ktorý neboli stvorení.

Ako spoločnosť sme sa nechali oklamať klamstvom, že sa jedná o “ľudské práva”, čím sme dovolili určitému percentu jedincov, aby to spojili s diskrimináciou na základe rasy alebo pohlavia. Toto sú práva, o ktoré by sme mali bojovať, to však nie je ani len podobné prípadom, kedy sa ľudia sami rozhodnú zmeniť identitu, s ktorou sa narodili.

Pavol hovoril proroctvá o tom, že takéto absurdné správanie nastane, keď prestaneme skutočne uctievať (počúvať) Boha a prestaneme byť vďační. Prečo teda vodcovia neodhalia a nepostavia sa proti týmto nezmyselným názorom? Začali sme sa báť pravdy a prijali sme klamstvá a podvody. Upadli sme do modloslužby, a to má veľký vplyv na náš národ.

Spoločnosť to nazýva pokrokom, ale v skutočnosti sme klesli do bláznovstva. Pavlove slová, napísané už tak dávno, odhaľujú, že sú pohlavné a sexuálne zvrátenosti zakorenené v modloslužbe. Ďalej uvádza aj iné dôsledky:

“A pretože odmietli uznať Boha, vydal ich Boh napospas ich skazenému rozumu, takže robia, čo sa nesluší. Sú plní všelijakej nespravodlivosti, zloby, lakomstva, zla, plní závidi, vraždy, sváru, podvodu, nízkosti. Sú to ohovárači, klebetníci, nenávidia Boha, povyšujú sa, sú pyšní, vychvalujú sa, vymýšľajú zlé veci, neposlúchajú rodičov, sú nerozumní, nestáli, neláskaví, nemilosrdní.”

(List Rimanom 1:28-31; SEB)

Nato, aby sme spozorovali takéto správanie v našej spoločnosti, nemusíme robiť veľké štúdie alebo ísť na kurz o sociálnej vede, pretože je to tak veľmi rozšírené a ničí to životy, rodiny a národy. Toto perverzné správanie a jeho akceptovanie spôsobuje úpadok spoločnosti, prerušenie dôvery v priateľstvách a rôzne vojny.

Ak by už len toto bol celý dopad, tak by to bolo dosť tragické, no Pavol na záver konštatuje:

“Poznajú Božie ustanovenie, že tí, čo páchajú takéto veci, zasluhujú si smrť. A predsa to nielen sami robia, ale aj schvaľujú, keď to robia iní.”

(List Rimanom 1:32; SEB)

Vláda, médiá, televízni a filmoví producenti, sociálni pracovníci, vedúci predstavitelia, vplyvní ľudia a celá spoločnosť sú si plne vedomí tohto rozporu správania voči nášmu Stvoriteľovi, ale ignorujú to, čo im hovorí svedomie a čo vidia v stvorení. V snahe utíšiť hlas svojho svedomia povzbudzujú ostatných, aby robili to isté v nádeji, že to stlmí pravdu v ich srdciach.

Všetky typy správania, ktoré som vyššie uviedol, sú len dôsledkom problému, ktorého koreňom je modloslužba – neuctievanie Boha (neposlušnosť) a neprejavovanie vďačnosti, ktorú si On zaslúži. Skutočné uctievanie neplynie z našich prázdnych slov, ale zo skutkov poslušnosti voči Nemu. To platí pre celé ľudstvo, ale teraz obráťme svoju pozornosť na to, čo to znamená v živote človeka, ktorý je vo vzťahu s Bohom.

Aplikácia

Uctievanie je naše rozhodnutie Boha počúvať, ctiť a ďakovať Mu. Vynechaním ktoréhokoľvek z týchto prvkov sa vystavujeme klamstvu, ktoré vedie k modloslužbe. To platí pre nás individuálne, ako aj pre našu kultúru.

Prvá zmienka v Písme o uctievaní nastáva v momente, keď Abrahám poslúchol Boha tým, že išiel obetovať Izáka. Čo povedal Boh tebe, aby si urobil? Môže to byť niečo, k čomu ťa Duch Svätý vyzval pri čítaní Biblie a možno je to niečo špecifické, čo ti položil na srdce.

Ako sa zmenil tvoj postoj voči tej veci po prečítaní tejto kapitoly?

Venuj chvíľku Bohu a spýtaj sa Ho, aké kroky môžeš podniknúť k naplneniu tejto výzvy. A nezabudni sa poďakovať za to, že si na to zvolil teba, že sa s tebou zhovára a za to, že je s tebou, keď Ho uctievaš svojou poslušnosťou.

MODLOSLUŽBA VERIACICH

To, že sa modloslužba nachádza na svete je dosť zlé, oveľa horšie však je, že sa nachádza aj u tých, ktorí majú zmluvu so živým Bohom.

Jakub takúto modloslužbu nazýva cudzoložstvom. Označuje ju tak preto, že máme zmluvu s Bohom. Rovnako, ako sa v manželstve v prípade nevery daný partner dopúšťa cudzoložstva, tak aj my, keď sa dopúšťame modloslužby, páchame cudzoložstvo voči nášmu Manželovi, Pánovi Ježišovi Kristovi.

Kráľ Saul a Amalékovia

Začneme v Starom zákone a presunieme sa do Nového. Izrael mal zmluvu s Hospodinom, ktorá pochádzala od ich otca Abraháma. Boh dal Saulovi, kráľovi Izraela, nariadenie skrze proroka Samuela: “počúvaj na hlas slov Hospodinových” (Prvá kniha Samuelova 15:1; ROH). Niet pochýb o tom, čo bola Božia vôľa; bolo to priame a výstižné. Úlohou kráľa bolo zničiť Amalékov – každého muža, ženu, dieťa a zviera. To bola Božia odplata za to, čo vykonali Izraelitom, keď sa im pri východe z Egypta postavili do cesty v čase, keď boli najzraniteľnejší. Kráľ Saul okamžite zhromaždil a zmobilizoval armádu na Amalékov útok. Avšak čítame:

“Saul zaútočil na Amaléka v úseku od Chavily po Šúr, ktorý je východne od Egypta. Agaga, kráľa Amalékov, zajal živého a na všetok ľud zeme uvalil hubiacu kliatbu mečom. Saul a ľud ušetrili Agaga i najlepšie kusy stáda, dobytku, tučného statku a baranov. Čo malo nejakú cenu, ušetrili od kliatby. Nechceli to zničiť. Kliatbu vykonali len na tom, čo bolo bezcenné a bezvýznamné. (Prvá kniha Samuelova 15:7-9; SEB)

Mnohým v Izraeli sa mohlo zdať, že Saul poslúchol Pánovo Slovo, no vzápätí čítame, že “Hospodin oslovil Samuela: Lutujem, že som Saula ustanovil za kráľa, lebo sa odo mňa odvrátil a moje príkazy nesplnil. Samuela to trápilo a celú noc volal k Hospodinovi” (Prvá kniha Samuelova 15:10-11; SEB). Saul nevzdával Bohu úctu a poslušnosť Jeho slovu, ktorú si zaslúžil. Nebol Bohu verný.

Spomínam si na rozhovor s jedným zmäteným otcom, ktorý sa mi zveril, že jeho najväčšia výzva, ktorú prežíval so svojim synom v tínedžerskom veku bola, že jeho syn z časti urobil to, čo mu bolo povedané, no vzápätí si išiel robiť, čo sa mu zapáčilo, čo väčšinou znamenalo, že trávil čas s priateľmi.

Vždy sa nahneval, keď ho otec konfrontoval a odpovedal: “Ale no tak oci, prestaň byť na mňa tak prísny! Urobil som deväťdesiat percent toho, čo si mi povedal. Prečo si taký náročný? Prečo nevidíš tých deväťdesiat percent, čo som spravil a pozeráš na tých desať, čo som *nespravil*?” Jeho otec bol z toho frustrovaný.

Povedal som tomuto otcovi: “Tak potom aj Boh je náročný.” Pripomenul som mu túto udalosť s Amalékmi. Povedal som mu, že tam muselo byť najmenej stotisíc mužov, žien a detí, ktorých Saul zabil. Som si istý, že tiež počet oviec, kôz a dobytku, ktorý zabil bol omnoho väčší než počet tých, čo zostali nažive. Takže by sme mohli s prehľadom povedať, že Saul urobil viac ako deväťdesiat percent toho, čo mu povedal Boh, a napriek tomu Boh povedal, že ho Saul neposlúchol a neskôr, keď opisoval Saulovo správanie, použil aj slovo “vzbura” (verš 23).

Toto biblické pozadie pomohlo otcovi spoznať, že na správaní jeho syna je naozaj niečo nesprávne.

Dokonca som si istý, že kráľ Saul z deväťdesiatich deviatich percent splnil to, čo mu Boh povedal. Prečo sa Boh nezameral na všetko to, čo Saul urobil namiesto toho jedného percenta, ktoré nesplnil? Toto by sa v očiach mnohých ľudí zdalo ako náročná požiadavka, ale pre Boha je čiastočná poslušnosť – dokonca aj takmer úplná poslušnosť – prejavom neposlušnosti a vzbury. Nevzdávame tak Bohu chválu a úctu, ktorá Mu patrí.

Samuel potom konfrontuje Saula, ktorý je oklamáný a úplne popiera Samuelove obvinenia. On však poukáže na zvieratá, ktoré boli obetované. Saul sa pokúsil zvaliť vinu na ľudí, ale Samuel ho opravil: “Nie, ty si tu zodpovedný a ty si ten, kto Boha neposlúchol” (parafráza). Samuel prehlásil úžasnú pravdu o modloslužbe potom, čo bol Saul prorockou konfrontáciou pritlačený k múru:

*“Vzdorovitosť je [ako] hriech veštenia
a vzbura [ako] kúzlo a úcta k terafím.
Pretože si zavrhol slovo Hospodina,
i on ťa zavrhol, aby si už nebol kráľom.”
(Prvá kniha Samuelova 15:23; SEB)*

Teraz sa zameriam na druhú vetu týchto slov – “vzdorovitosť je ako ... modloslužba.” Tvrdohlavosť znamená “tlačiť” alebo “naliehať”. Saul sa odklonil [doslova odtlačil] od pravdy, od úplnej poslušnosti.

Ďalšie slová “je ako” sú vo verši vyznačené v zátvorkách, čo znamená, že sa nenachádzajú v pôvodnom texte. Takéto hebrejské slová tam nie sú, aby sa nám to lepšie čítalo. Lepším prekladom by bolo “Tvrdohlavosť je ... modloslužba.”

Pravda je taká, že keď niekto pozná pravdu, pozná Božiu vôľu. Vie, čo mu Boh povedal, a aj napriek tomu sa od toho odkloní

a neposlúchne, dopúšťa sa modloslužby. Prečo? Preto, lebo vo svojom živote postavil vlastnú vôľu, agendu, priania a túžby vyššie ako Boha.

Saul veril v Boha, a dokonca vyznal, že “Hospodina som predsa poslúchol.” No keďže neposlúchol úplne a rozhodol sa, že radšej dá túžby ľudí (presnejšie povedané svoje vlastné túžby) pred Slovo od Pána, dopustil sa modloslužby. Tak ho to oslepilo, že opovrhol Pánom.

To, čo bolo pravdou v Liste Rimanom ohľadom celého ľudstva je pravdou aj o Saulovi. Koreňom Saulovej modloslužby neboli sochy, figúrky, oltáre alebo chrámy. Skôr išlo o nevzdávanie náležitej chvály (poslušnosti) Bohu a tomu, čo nám zjavil. Takéto správanie vedie k podvedomej výmene pravdy za lož, a tak sa klamstvo zmocnilo Saula. Viedlo ho to k “pochabým myšlienkam” a “skutkom, ktoré sa nikdy nemali stať.” Tragickým následkom Saulovej modloslužby bol jeho život, ktorý narastal v skazenosti. Stal sa žiarlivým, náročným, nerozumným, nenávisným útočníkom plným hnevu voči Božím služobníkom, vrahom, a dokonca navštívil čarodejnicu radšej ako Boha. Toto sú niektoré z dôsledkov charakterových rysov Saula, pričom koreňom každej jednej bola modloslužba.

Ludia, ktorí majú vzťah s Bohom, a napriek tomu sa rozhodnú nasledovať vlastné túžby než to, čo Pán jasne zjavil v Písme, často nevidia svoju vlastnú neposlušnosť. Aj nás, rovnako ako Saula, zaslepila modloslužba a nevidíme pravdu. Vymenili sme pravdu za lož a myslíme si, že Boh je na našej strane. Myslíme si, že rozumie nášmu srdcu, a preto nám odpustí naše správanie alebo schváli náš životný štýl. No v skutočnosti sme sa postavili do opozície voči Bohu a stali sme sa Božími nepriateľmi.

Spokojnosť

Ďalší aspekt modloslužby predstavím pomocou definícií dvoch kľúčových slov. Prvé z nich je “spokojnosť”. *Merriam-Webster*

definovala nespokojnosť ako “prežívanie alebo preukazovanie uspokojenia s nadobudnutým majetkom, statusom alebo situáciou.” Najpoužívanejšie grécke slovo pre vyjadrenie spokojnosti je *arkeo* a definujeme ho ako “postačovať, stačiť, uspokojiť a nepriamo byť silný alebo schopný niekomu pomôcť” (WSNTDICT pozn. Prekladateľa°; Slovník slov z Nového zákona).

Nemôžeme správne slúžiť, ak neprežívame spokojnosť. Ak túto vlastnosť postrádame, máme sklon k pozeraniu sa na situácie z uhla pohľadu, *aký prínos z toho budem mať ja?* Navonok sa naše slová a skutky môžu zdať nesebecké, avšak, ak nie sú založené na spokojnosti, náš motív bude sebecký.

Pavol napísal do cirkvi: “Nehovorím to preto, že by som mal nedostatok. Lebo ja som sa naučil vystačiť s tým, čo mám” (List Filipanom 4:11; SEB). Pavol mal potreby, avšak práve informoval ľudí, ktorým slúžil, že dar nevyhľadával pre svoj, ale pre ich úžitok. Pri písaní Biblie nemohol klamať alebo zveličovať, takže vieme, že to bol jeho skutočný zámer a nielen nejaké “politicky korektné” vyjadrenie. Jediný dôvod, prečo mohol byť jeho zámer nesebecký je ten, že bol dokonale spokojný, dokonca aj keď čelil reálnym potrebám.

Správa pre veriacich preto je: “Veľkým ziskom je však zbožnosť spojená *so spokojnosťou*. Ak máme pokrm a odev, budme s tým *spokojní*” (Prvý list Timotejovi 6:6, 8; SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom).

S uspokojením je spojený “veľký zisk”. Avšak tento zisk sa nie vždy zobrazí v našom harmonograme. Spokojnosť nám pomáha zostať stabilnými a nevzdať sa skôr, než vidíme odpoveď na našu modlitbu.

V modlitbe som si pýtal od Pána Jeho definíciu spokojnosti. V mojom srdci som počul nasledovné: *Dokonalé uspokojenie v Mojej vôli*. Život nášho Pána Ježiša je obrazom spokojnosti.

Opakovane počujeme v Jeho slovách: “Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, čo ma poslal, a dokonáť jeho dielo” (Evanjelium podľa Jána 4:34; SEB). Jeho spokojnosť a záväzok voči Božej vôli je zrejmý v Mesiášskom žalme, v ktorom čítame: “Mám radosť, keď činím tvoju vôľu, Bože môj, a tvoj zákon zanechávam v mojom srdci” (Žalm 40:8; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie New King James Version). Žiadna túžba alebo vášeň mimo Božej vôle neexistuje. Jeho vášňou bolo naplniť pranie svojho Otca.

Nemali by sme si však spokojnosť popliesť so samolúbstvou (aroganciou), pretože si významom vôbec nie sú podobné. Vidíme, že Ježiš “silným hlasom a so slzami prednášal prosby a modlitby” (List Hebrejom 5:7; SEB). Prevracal stoly peňazomencom a túžil stolovať s apoštolmi večer pred Jeho utrpením. Nebol spokojný, keď videl ľudí v otroctve, chorých a stratených; bojoval za utlačaných. Avšak bol spokojný, keď išlo o jeho potreby a želania. Svoje žiadosti predkladal svojmu Otcovi a veril, že sa o ne Jeho Otec postará.

Z tejto spokojnosti sa zrodili slová: “Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca,” z ktorých plynulo nadprirodzené zabezpečenie a stabilita, čo viedlo k smelému vyhláseniu: “Viem, odkiaľ som prišiel a kam idem” (Evanjelium podľa Jána 6:57 a 8:14; SEB). Vďaka tomu nemohol byť odradený či oklamáný a bol dokonalým Služobníkom!

Žiadostivosť

Druhým kľúčovým slovom, ktoré nám pomôže definovať modloslužbu, je “žiadostivosť”. Je pravým opakom spokojnosti. Keďže sa s týmto slovom nestretávame často v našich každodenných rozhovoroch, je potrebné ho definovať za účelom rozpoznanie a porozumenia Písmu.

Začnime s anglickou definíciou. Jedna, zo slovníka Merriam Webster, je “silná túžba získať alebo vlastniť niečo údajne dobré.”

V gréčtine nájdeme viac deskriptívny opis. Ešte predtým sa však pozrime, čo hovorí Pavol predtým, ako spomenie *žiadostivosť* v Liste Kološanom.

“Ak ste teda boli spolu s Kristom vzkriesení, [hľadajte] to, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha.
[Myslite] na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi.
Lebo ste umreli a váš život je skrytý s Kristom v Bohu.
Keď sa zjaví Kristus, váš život, vtedy sa aj vy spolu s ním zjavíte v sláve.”
(List Kološanom 3:1-4; SEB)

Pavol nám dáva kľúč k zotrvaní v stave *spokojnosti*. Až vtedy budeme schopní uvedomiť si, že nám absolútne nič nechýba, keď naozaj uchopíme, že sme skrze Ježiša Krista v zmluvnom vzťahu so Všemohúcim Bohom. Ježiš hovorí, že “kráľovstvo je naše,” a keď budeme najprv hľadať Jeho kráľovstvo, nie na druhý alebo tretíkrát, všetko, čo potrebujeme, nám bude pridané.

Toto odhaľuje prvý útok nepriateľa voči Ježišovi. Keď bol Ježiš pokúšaný na púšti, satan sa snažil o to, aby Ježiš hľadal zaopatrenie mimo svojho Otca. Podmienky, v ktorých sa nachádzal, boli skľučujúce; Ježiš mal po štyridsať jednodňovom pôste veľký hlad. Túžbou nepriateľa bolo dostať Ho zo stavu *spokojnosti* do *žiadostivosti*, Ježiš ho však odmietol. Krátko po tom prišli za Ježišom anjeli a priniesli Mu pokrm z neba! V Ježišom prípade bola stratégia nepriateľa neúspešná. To však neznamená, že to nebude skúšať na nás. Jeho zámerom je, aby sme prešli zo stavu *spokojnosti* kráľovského zabezpečenia do oblasti, kedy zabezpečenie hľadáme vlastnými spôsobmi.

Pavol hovorí, že tí, ktorí *hľadajú* Boha, a to nielen pre svoj vlastný prospech, ale tí, ktorí vášnivo túžia po Jeho srdci a potešení, sa stanú tými, ktorí budú mať svoju *mysel' upriamenú* na to, čo je hore. Keď toto docielime, stávame sa podobní Ježišovi. Našou vášňou je činiť vôľu Toho, ktorý nás poslal. Úžasným výsledkom je,

že tak ako Ježiš ani my nemôžeme byť zastrašení alebo oklamaní, a sme pripravení stať sa kráľovskými služobníkmi!

Pavol ďalej pokračuje:

“Umŕtvujte teda to, čo je vo vašich údoch pozemské: smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadostivosť a lakomstvo, ktoré je modloslužbou. Pre tieto veci prichádza Boží hnev na neposlušných synov.”

(List Kološanom 3:5-6; SEB; pozn. prekladateľa zdôraznené autorom)

Všimni si Pavlove slová “zlú žiadostivosť, ktorá je modloslužbou.” Tu je druhý kľúč k tomu, aby sme porozumeli, čo modloslužba naozaj je. V pohanských národoch je ľahké odhaliť modloslužbu, keď vidíme vytvorené sochy, oltáre a chrámy, ale odhaliť to v “civilizovanej kultúre” si vyžaduje porozumenie a rozoznávanie. Pavol hovorí, že keď sa presúvame zo spokojnosti do žiadostivosti, tak sa posúvame aj zo vzťahu intimity s Bohom do modloslužby a cudzoložstva.

Pozrime sa spolu na grécke slovo *pleonexia*, ktoré v preklade tohto verša znamená “žiadostivosť”. Uvediem tri rôzne definície z uznávaných zdrojov.

Pillar: “Nevhodná túžba chcieť viac.”

BDAG (pozn. prekladateľa Grécko-Anglický slovník Nového Zákona): “Stav, kedy si želáme mať viac, než sme hodní mať.”

CCE: “Znamená to sebaobdiv, chamtivý duch.”

Upriamime svoju pozornosť na poslednú definíciu “sebaobdiv, chamtivý duch.” Keď nie je naša zanietenosť upriamená na kráľovstvo, pretože sme ho neľadali, ako prvé sklzneme do núdzového režimu prežitia. Vtedy si myslíme, že vieme,

čo potrebujeme preto, aby sme boli uspokojení. Budeme hľadať potešenie, bohatstvo a materiálny zisk, slávu, status, pozície, povest', spoločnosť, naplnenie, moc, autoritu, žiadostivosť a mnoho ďalších túžob plynúcich zo sebaobdivu. V tomto stave sa nachádzame, keď nie sme spokojní. Usilujeme sa, pretože nám chýba pokoj v tom, čo nám Boh dal. Ocitáme sa v rozpore s Jeho plánmi a progresom v našom živote.

Niet pochyb o tom, že spokojnosť a žiadostivosť sú nepriateľskými silami. Spokojnosť nás vzdaluje od modloslužby a prináša bližšie k Božiemu srdcu, zatiaľ čo žiadostivosť nás vzdaluje od Boha a ženie nás k oltáru modloslužby. Sú to slová s opačným významom, čo znovu poukazuje na ich rozdiel. Je ľahké pochopiť, prečo je autor Listu Hebrejom taký odvážny, keď hovorí:

“Vaše správanie nech neovláda láska k peniazom (žiadostivosť); buďte spokojní s tým, čo máte. Veď Boh povedal: Nezanechám ťa, ani ťa neopustím. Preto smelo môžeme hovoriť: Pán mi pomáha, nebudem sa báť. Čože mi môže urobiť človek?”
(List Hebrejom 13:5-6; SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené podľa anglického prekladu Biblie *New King James Version* a v () zdôraznené autorom)

V ďalšej kapitole zistíme, že zbožná spokojnosť nám dodáva dôveru v akejkoľvek nepriaznivej situácii. Chráni nás pred nástrahami voči veriacim, ktorých je tento svet plný. Spokojnosť v sebe ukrýva veľký zisk a pokoj, ktorý presahuje každý rozum.

Na rozdiel od toho žiadostivosť je plná nepokoja a poháňaná neutíchajúcimi túžbami a vášňami. Je to stav, kedy nám hrozí podvod a zničenie.

Aplikácia

Je dôležité, aby sme správne pochopili pravdu Božieho Slova. Ono je napísané pre nás, a preto sa nemôžeme vyhovárať. Keď raz budeme stáť pred Bohom, nikto z nás nebude môcť povedať: “Ale Pane, ja som nevedel!” Veľmi jasne sa všetkým ľuďom zjavuje vo svojom stvorení a svoju vôľu zjavuje aj v Písme, takže sa nikto nemôže vyhovárať.

Napriek tomu, že sa to ťažko počúva, môžeme byť radi, že vieme o tom, že neúplná poslušnosť je identická s modloslužbou. Vždy zvládneme skúšku, ak vieme z čoho pozostáva. To je prejavom Božej dobroty a milosrdenstva!

Keďže je jednoduché prehliadnuť momenty, kedy sme boli len čiastočne poslušní, tvrdohlaví alebo lakomí, popros Ducha Svätého, aby ti zjavil všetky oblasti tvojho života, ktoré sem spadajú. Čiň pokánie za oblasti, ktoré ti ukáže a popros Ho, aby ťa očistil. Nakoniec Ho popros, aby znovu naplnil tvoj život a posilnil ťa k nasledovaniu Jeho vôle s úplnou poslušnosťou.

ZMIERNENIE TLAKU

V predchádzajúcej kapitole som prezentoval dva rôzne aspekty modloslužby – tvrdohlavosť a žiadostivosť. Teraz ich spojíme, pretože idú ruka v ruke. Budeme o krok bližšie porozumeniu toho, čo robí veriacich zraniteľnými pred kryptonitom, keď odhalíme, ako spolu tieto dva aspekty súvisia.

Náročný scenár

Zamyslime sa opäť nad kráľom Saulom. Nebol spokojný v zotrúvaní v Božej vôli. Tvrdohlavosť ho priviedla k žiadostivosti. Jeho prvé zaznamenané zlyhanie nebolo pri Amalékoch; nastalo už na začiatku jeho vlády, keď bojoval proti Filištíncom. Títo nepriatelia Izraela zhromaždili obrovskú armádu pozostávajúcu z tritisíc vozov, ktoré na dnešnú dobu môžeme prirovnať k tankom, a pešiakov toľko ako piesku na morskom pobreží! Utáborili sa v Michmáse a boli pripravení na útok. Oproti tomu bola Saulova armáda nič. Vznikla len prednedávnom a pomaly sa dostávala do formy. Čítame:

“Keď izraelskí muži videli, že sú v tiesni a že sa k nim blíži nepriateľ, poukryvali sa do jaskýň, do skalných trhlín, do dutín a jám. Hebreji prešli cez Jordán do krajiny Gádu a Gileádu. Saul zostával v Gilgále a ľud, čo prišiel za ním, sa chvel strachom.”

(Prvá kniha Samuelova 13:6-7; SEB)

Vieš si predstaviť ten tlak, ktorý Saul prežíval? Predstav si, že ty si vodca, veliteľ a kráľ, a tvoja začínajúca armáda čelí oveľa skúsenejšiemu výkonnejšiemu a mohutnejšiemu vojsku. Priamo pred Saulovými očami sa odohráva jeho najhoršia nočná mora a muži v jeho armáde sa vydali na útek. Avšak pomoc je na ceste – pomoc v podobe proroka Samuela, ktorý má v ten deň prísť, aby priniesol obeť Pánovi. Toto by malo obnoviť dôveru vojska voči Saulovmu vodcovstvu a pridať na odvahe k boju. Vyskytol sa však problém:

“Vyčkával ešte sedem dní do času, ktorý určil Samuel. Samuel však do Gilgálu neprichádzal a ľud sa začal rozchádzať. Saul prikázal: Prineste mi spaľovanú obeť a obeť spoločenstva. Tak obetoval spaľovanú obeť.”
(Prvá kniha Samuelova 13:8-9; SEB)

Nebolo žiadnym tajomstvom, že Saul nebol Boží povolaný, aby prinášal obeť. Táto činnosť bola vyhradená pre kňaza (Samuel bol aj prorok, aj kňaz).

Na Saulovu obranu môžeme dodať, že si možno v takejto napätej situácii aj so svojimi mužmi myslel, že *zúfalá situácia si žiada zúfalé činy*. No Samuel bol pripravený vyjasniť ohľadom tejto záležitosti akékoľvek nejasnosti:

“Po jej skončení prišiel Samuel. Saul mu vyšiel v ústrety, aby ho pozdravil. Samuel sa spýtal: Čo si to urobil? Saul odvetil: Videl som, že ľud odo mňa odchádza, ty si na stanovený čas neprišiel a Filištínci sa zhromaždili v Michmáse. Pomyslel som si: Filištínci zídu teraz ku mne do Gilgálu a dosiaľ som si nenaklonil Hospodinovu tvár. Tak som sa odhodlal priniesť spaľovanú obeť sám. Samuel povedal Saulovi: To bolo od teba nerozvážne. Nezachoval si príkaz, čo ti dal Hospodin, tvoj Boh. Hospodin by bol teraz natrvalo upevnil tvoju kráľovskú moc nad Izraelom. Takto tvoje kráľovstvo neobstojí.

*Hospodin si už našiel muža podľa svojho srdca
a ustanovil ho za vojvodu svojho ľudu,
pretože si nesplnil jeho príkaz.*

(Prvá kniha Samuelova 13:10-14; SEB)

Presne toto je práca prorokov – odstrániť nejasnosti tým, že nás privedú späť k tomu, čo nám prikázal Pán. V ťažkom období môžu ľudia ľahko zabudnúť na to, čo je Božia vôľa. Saulove skutky neistoty a nespokojnosti komunikovali Izraelitom, že máme právo si v ťažkom období vybrať, čo je najlepšie. Byť Bohu za každú cenu poslušní alebo nie. Bez ohľadu na okolnosti je poslušnosť voči Bohu vždy to najdôležitejšie pre náš život.

Saulova neistota bola jednoducho prejavom nedostatku jeho spokojnosti. Chcel mať všetko pod kontrolou, no okolnosti boli na míle vzdialené od jeho túžob. Nenávidel tlak, pod ktorým bol a pokúšal sa ho zmierniť. Jeho nespokojnosť ho priviedla k žiadostivosti po pokoji, o ktorom sníval.

Pravdu, ktorú musí uchopiť každý z nás je, že: V službe Bohu často zažijeme súženie, ťažkosti a trápenie. Ježiš to zaručuje: “Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet!” (Evanjelium podľa Jána 16:33; SEB) Súženie určuje silu našej viery. Ak zistíme, že naša viera je oslabená, je najvyšší čas volať na Boha, čítať Jeho Slovo a čakať na Jeho Ducha. Ak to spravíme, vyjdeme z tohto súženia s väčšou a silnejšou vierou.

Naša viera je vzácna, vzácnejšia než akékoľvek bohatstvo na zemi. Zamysli sa nad tým takto: Ako by si reagoval, keby ti niekto ponúkol zaručene úspešný podnikateľský plán aj s investičným kapitálom? Sťažoval by si sa, že je to príliš ťažké a vyžaduje si to priveľa práce, alebo by si skočil rovno po tejto príležitosti a pridržal sa plánu, ktorý si dostal? Samozrejme, že by sme sa hneď pustili do práce a očakávali obrovský zisk.

Ten istý princíp funguje, aj keď čelíš súženiam, ktoré sú nad tvoje úsilie. A môžeš si byť istý, že Boh dopustí, aby takéto situácie prišli do tvojho života. Nie preto, aby v tebe spôsobil frustráciu, ale preto, aby si získal *odmenu, ktorou je väčšia viera*.

Ďalší náročný scenár

Pozrime sa na Dávida, ktorý bol pravým opakom Saula a čelil ešte náročnejšej výzve.

Dávid bol odmietnutý spolu s jeho poslednými šesťsto priateľmi na zemi. Nemajú za sebou dobrý deň a onedlho sa ešte zhorší. Vrátia sa domov do Ciklagu len preto, aby zistili, že zatiaľ čo boli preč ich napadli Amalékovia a vzali všetko, čo bolo pre nich cenné – manželky, deti a majetok, a nakoniec všetko podpálili. Nezostalo im vôbec nič!

Vieš si predstaviť, čo mohol Dávid v tomto momente prežívať? Viac ako dvanásť rokov sa skrýval na púšti v okolí Izraela. Nevidel svoju rodinu ani priateľov z detstva. Po celú túto dobu sa nemohol zúčastniť na bohoslužbách ani na spoločenských, či národných udalostiach. Musel sa skrývať a utekať pred tými najlepšimi Izraelskými vojakmi, ktorí ho hľadali.

Vzhľadom na všetky tieto nebezpečné okolnosti sa musel Dávid aj s jeho mužmi a ich rodinami utáboriť na dva roky v cudzej krajine. Ako dlho to bude ešte pokračovať? Kde bola odmena za službu Bohu? Dávid mohol niekoľkokrát vziať situáciu do vlastných rúk a zabiť vodcu Izraela, pod ktorého nadvládu ho Boh postavil. To by mohlo zmierniť tlak, ako aj súženie, ktoré prežíval. Ale Dávid bol štrnásť rokov verný, vytrvalý a udržal si stav spokojnosti.

Zastav sa a na chvíľu sa nad tým zamysli. Ocitol si sa niekedy v situácii, kedy si to chcel vzdať po troch týždňoch trápenia sa? Čo tak po troch mesiacoch, či dokonca troch rokoch?

Obdobie troch rokov je naozaj dlhý čas na prežívanie neustáleho nepokoja, no je to nič v porovnaní s Dávidovou skúsenosťou. Saulovo utrpenie trvalo približne jeden týždeň a vzdal to. Usiloval sa vybudovať si rešpekt a vyšší status v očiach jeho mužov a rozhodol sa neposlúchnuť Boha. Nečakal na povýšenie, ktoré pochádza len od Boha.

V Dávidovom prípade vidíme, že po návrate do Ciklagu nenašli nič, čo bolo pre nich cenné. Keď to Dávid a jeho muži zistili, smútili tak dlho, ako len vládali. Dávid sa domnieval, že padol na úplne dno, no tu to však nekončilo.

Do jeho života prichádza ešte väčšie súženie, keď sa jeho posledných šesťsto priateľov, ktorí mu na tomto svete zostali, rozhodnú ho zabiť!

“Dávid sa tým dostal do tiesnivého polohenia, lebo sa mu ľud vyhrážal ukameňovaním. Všetci boli totiž roztrpčení, každý pre svojho syna a dcéru.”
(Prvá kniha Samuelova 30:6; SEB)

Saulovi muži si vybrali útek z krízovej situácie, v ktorej sa ocitli. Saul sa teda cítil opustený, zúfalo túžil po ocenení, rešpekte a úcte. Vyhľadával to však skrze porušenie Božieho nariadenia.

Na rozdiel od Dávidových mužov, ktorí sa nerozhodli opustiť ho, ale zabiť! Dávidova situácia bola omnoho náročnejšia ako Saulova. Nespokojnosť Saula priviedla k tomu, aby svoj-pomocne zmiernil tlak, ktorý prežíval, miesto toho, aby dôveroval Bohu a čakal na Samuela. No Dávidova reakcia je celkom iná:

“Dávid však našiel odvahu v Hospodinovi, svojom Bohu. Dávid povedal kňazovi Ebjatárovi, Achimelechovmu synovi: Prines mi efod! Ebjatár mu ho teda priniesol. Dávid si pýtal odpoveď od Hospodina na otázku: Ak budem prenasledovať tú hordu,

*dohoním ju? Odpoveď znela: Prenasleduj ich,
iste ich dohoníš
a svojich vyslobodíš.”*
(Prvá kniha Samuelova 30:6-8; SEB)

Dávid sa nepokúšal vymaniť z tejto situácie. Nepovedal: “Už mám toho dosť! Načo je dobré, že som Bohu verne slúžil? Dal som Mu najlepšie roky svojho života a zato mám šéfa takeého tyrana? On môže za to, že môj život je ako peklo na zemi!”

David nikdy Boha nevinil. Dokonca ani nikdy nežiadal o palác. Dávid mal niekoľko možností pomstiť sa Saulovi za všetky ťažkosti, ktoré mu spôsobil tým, že ho zabije, a tak sa dostať na trón, ktorý mu Boh zaslúbil. Ale on to neurobil a čakal na Boha. Na rozdiel od Saula, Dávid zostal v stave spokojnosti a rozhodol sa na všetko pýtať Boha.

Božie vyslobodenie a zaobstaranie prichádza vždy! Predtým však prechádzame niekoľkými situáciami, kedy sa musíme rozhodnúť, či budeme Božie Slovo poslúchať alebo nie. Tak to bolo aj na púšti, keď satan pokúšal Ježiša, aby ukončil svoje súženie skôr, než mu prídu slúžiť anjeli. V takomto poradí sa to deje takmer vždy. Zotrvávanie v postoji spokojnosti nás chráni od toho, aby sme sami vyhľadávali zabezpečenie alebo povýšenie.

Späť k Amalékom

Preskúmajme Saulov život ešte lepšie a obráťme našu pozornosť na situáciu s Amalékmi. Vieme však, že z chronologického hľadiska sa táto situácia udiala až po ich stretnutí s Filištíncami.

Čo spôsobilo Saulovu neposlušnosť v situácii s Amalékmi? Prečo by ušetril život kráľa a zachránil najlepšie zvieratá, keď dostal tak jasné inštrukcie od Boha? Opäť to nie je nič iné ako žiadostivé správanie, ktoré poháňala Saulova neistota a nespokojnosť s Božou vôľou.

Po prvé, prečo ušetril kráľa? Dobytie národa je obrovským úspechom. V tých dňoch bolo bežné priniesť si po víťaznom boji do svojich palácov kráľov porazených národov. Mať vo svojom strede kráľa porazeného národa bolo ako mať živú trofej. Vždy, keď sa na neho pozreli, si pripomenuli víťazstvo nad celou jeho krajinou. Predstavitelia a služobníci paláca si pri pohľade na neho opätovne pripomínali, aký mocný bol ich vodca. Posilňovalo to ich ego a sebaistotu, čo bolo veľkým prínosom hlavne pre vodcov, ktorí bojovali s neistotou.

Po druhé, prečo si nechal to najlepšie z oviec a kôz, hovädzieho dobytky, vykŕmených teliat a jahniat? Opäť to bolo z toho istého dôvodu – Saul túžil po úcte a uznaní od svojich vojakov a ľudí. Ak by im dal tie najlepšie zvieratá Amalékov, bola by to živá pripomienka na ich mocného vodcu. Pri nasledovných bojoch by sa vždy rozpomenuli a vychvaľovali jeho silou, stratégiou a múdrosťou v bojoch proti nepriateľom. Videli by, že je Boh na jeho strane a nespochybňovali by tak jeho autoritu.

Saulova žiadostivosť ho privádzala k neustálej potrebe uznania. Po tomto víťazstve si dal dokonca postaviť aj pomník. Viac sa zaujímal o to, ako bude vyzeráť pred svojim vodcovským tímom a národom, ako o vlastnú neposlušnosť voči Božiemu nariadeniu, keď ho ohľadom tejto udalosti konfrontoval prorok (pozri Prvá kniha Samuelova 15:30).

Zjeho perspektívyby neprítomnosť Samuela - najuznávanejšieho proroka v krajine - výrazne znehodnotila jeho reputáciu, najmä po tom, čo ho Samuel vyzval k náprave. Usiloval sa uchrániť si uznanie vo vodcovstve a autorite, postavení, do ktorého ho postavil sám Boh. Žiadostivo dychtil po rešpekte, cti, veľkoleposti a autorite. Táto žiadostivosť ho priviedla k tvrdohlavosti a neposlušnosti voči Božiu nariadeniu.

Zjednodušene povedané, Saul neprežíval uspokojenie v Božej vôli.

Zdroj

Teraz jasnejšie vidíme, že modla sa pre nás stáva zdrojom niečoho vtedy, keď naplní naše žiadostivé túžby. Tento stav môže nastať v akejkoľvek oblasti nášho života.

Modla zaujme miesto, ktoré patrí Bohu. Môže nám poskytnúť šťastie, pohodlie, pokoj, zabezpečenie, autoritu, rešpekt a tak ďalej. Boh hovorí: “Nespravíte si modiel” (Levitikus 26:1; ROH). My sami si stavíme modlu, a to nie vždy z kameňa, dreva alebo drahých kovov. Moc modly je v našich srdciach.

Modla môže byť čokoľvek, čo v našich životoch dávame pred Boha! To je to, čo milujeme, čo sa nám páči, čomu dôverujeme, po čom túžime, alebo čomu venujeme viac pozornosti ako Pánovi. Pán zjavil mojej žene Lise, že modloslužba je to, z čoho čerpáš alebo do čoho vkladáš svoju silu. Veriaci je vtiahnutý do modloslužby vtedy, keď dovolí, aby bolo jeho srdce naplnené nespokojnosťou a hľadá naplnenie mimo poslušnosť voči Bohu. Toto naplnenie môže nájsť v osobe, majetku alebo v činnosti.

Dúfam, že už nám je jasné, že modloslužba je oveľa viac než len figurky, sochy, oltáre a chrámy. Vzhľadom na to, že sme často definíciu modloslužby zúžili len na podobné materiálne veci, mnohí nepostrehli niektoré z dôležitých varovaní v Písme. V nasledujúcich kapitolách budeme pokračovať v odhaľovaní modloslužby a jej pravej identity a zistíme, ako prevláda a škodí aj nám v západnej kultúre v dvadsiatom prvom storočí.

Aplikácia

Základným prvkom modloslužby je čerpanie alebo vkladanie sily do niečoho, alebo niekoho iného ako je Boh. Modla sa pre nás stáva zdrojom niečoho. Nemám tu na mysli extrémne rozhodnutia a nemyslím si, že by sme mali všetci opustiť naše zamestnania, lebo sa potrebujeme spoľahnúť na Boha, že sa o nás postará.

Avšak potrebujeme si uvedomiť, že Boh sa o nás stará aj skrze to, že máme prácu.

Vidíme, že Boh nám preukazuje lásku prostredníctvom našej rodiny, aj my ich ľúbime, ale uvedomujeme si, že zdrojom lásky je náš Boh. Najdôležitejšie je uvedomenie si, že Boh je zdrojom nášho života, za čo mu patrí naša úcta, ktorú prejavíme aj tým, že odmietame akékoľvek možnosti, ktoré nás vedú od Neho.

Dúfam, že už rozumieš, že modloslužba je viac než len klaňanie sa sochám. Popros Boha, aby ti ukázal, kde má modloslužba vplyv v tvojom meste alebo spoločnosti a potom sa prihováraj za oblasti, ktoré ti zjaví. Modli sa, aby Boh zažiaril svetlom Jeho pravdy do týchto miest, aby tam poslal Jeho deti ako svetlo, aby bol On zjavený ako Pán nad všetkým.

KRYPTONIT!

Stručne si zopakujme, čo sme prebrali v niekoľkých posledných kapitolách.

V ústredí modloslužby nie sú sochy, figúrky, oltáre alebo chrámy. Tieto materiálne veci sú len vedľajšie produkty hlbšieho problému. Modloslužba je ľudské oddelenie sa od toho, po čom Boh jasne túži, za účelom uspokojenia našich túžob alebo želaní, ktoré sú v rozpore s Jeho vôľou.

Pokrivený pohľad na Boha je vedľajším produktom našej žiadostivosti. Boh sa vzdiali od tých, ktorí sa zapájajú do modloslužby, a nechá ich napospas ich hriešnej prirodzenosti a v hanebných skutkoch ich skazených túžob. Radosť, potešenie a vynaložené úsilie v hriešnych túžbach v konečnom dôsledku prinášajú smrť namiesto života.

Tento scenár platí aj pre veriaceho. Kresťan sa zaoberá modloslužbou vtedy, keď ignoruje to, čo nám Boh jasne zjavil len preto, aby získal to, po čom tak veľmi túži. Takže v podstate je modloslužba vedomá neposlušnosť Božej vôli. Nie je to totožné so situáciou, keď veriaci padne do hriechu a činí pokánie. Modloslužba nastane, keď sa veriaci odovzdá do hriechu. Človek si vytvorí modlu v momente, keď postaví svoje túžby nad Božiu vôľu.

Modloslužba je *duchovný kryptonit*.

Ak sa pozrieme späť a zamyslíme nad tými rôznymi príkladmi, ktoré boli opísané v predchádzajúcich kapitolách, prideme k záveru, že tieto previnenia boli podobné. Achán bol jasne poučený, že všetko prevzaté z Jericha malo byť zasvätené Pánovi. Napriek tomu priznal, keď ho chytili, že: “Keď som videl medzi korisťou ... zažiadalo sa mi vecí, a vzal som ich” (Jozua 7:21; ROH). Anglický preklad Biblie New Living Translation uvádza nasledovné slová: “Tak veľmi som ich chcel.”

Pre Achána bolo dôležitejšie to, čo chcel on ako to, čo Boh žiadal. Chýbala mu bázeň a vedome neposlúchol Hospodina. Jeho vedomým hriechom nebolo nič iné ako *modloslužba*, alebo ako sme to my identifikovali, *duchovný kryptonit*. Nielenže jeho modloslužba priniesla odsúdenie Achánovi a jeho rodine, ale postihla aj ich komunitu. Izrael oslabil a už viac nebol schopný poraziť iné národy.

Cirkev v Korinte často uspokojovala svoje telesné túžby, a tým zanedbávala to, čo im Boh zjavil. Dokonca Pavol píše, že: “pretože ste ešte stále telesní” (Prvý list Korinťanom 3:3; SEB). Boli žiarliví, nejednotní, hádali sa medzi sebou, dopúšťali sa a prehliadali cudzoložstvo v ich strede, súdili sa a keď sa schádzali na večeru Pánovu, tak to vôbec nebolo preto, aby si pripomenuli, čo Ježiš urobil. Schádzali sa len pre uspokojovanie ich telesnej chuti; keď to ustanovili ako svoj zámer, vedome neposlúchli Božie nariadenia. Preto im Pavol píše: “A tak, bratia moji, keď sa zídete jesť, čakajte jeden na druhého! Ak je niekto hladný, nech sa naje doma, aby ste sa neschádzali na odsúdenie. Ostatné veci usporiadam, keď prídem” (Prvý list Korinťanom 11:33-34; SEB). Kvôli ich žiadostivosti (modloslužbe) boli mnohí slabí, chorí a predčasne umierali. Nežili ako vyslanci nebies.

To isté platí aj o ľuďoch, ktorým písal Jakub. Žiarlili jedni na druhých, ich motiváciou bola sebecká ctižiadostivosť, hádali sa a bojovali medzi sebou. Jakub poukázal na to, že “ste žiadostiví, ale nemáte” (Jakubov list 4:2; SEB). Opäť vidíme veriacich, ktorí páchajú hriech preto, aby uspokojili svoje sebecké túžby. Boli známi ako “cudzoložnica”, pretože vstúpili do modloslužby. Nebolo to preto, že postavili sochy, figúrky, chrámy alebo oltáre. Aj keď sa to tu priamo nespomína, duchovný kryptonit, ktorý tolerovali, im pravdepodobne bránil žiť nadprirodzený život.

Modloslužba nie je len hriech; je to *vedomý* alebo *známy* hriech. V podstate to znamená, že budeme robiť alebo vlastniť to, čo my považujeme za dôležité bez ohľadu na to, čo o tom hovorí Boh.

Takto to všetko začalo v záhrade. Adam a Eva túžili po tom, čo oni považovali za dobré, prospešné, výnosné, príjemné a čo by ich urobilo múdrejšími. Úmyselne neposlúchli to, čo im Boh jasne povedal.

Potom, čo sa rozhodneme vydať týmto smerom, otvoríme dvere pre podvod. Ešte stále sme plne presvedčení o tom, že náš vzťah s Bohom je v dobrom stave, no v skutočnosti to tak nie je. Boh nám potom bude musieť poslať posla – apoštola, proroka, pastora alebo priateľa, ktorému na nás záleží natoľko, že nám povie pravdu. Keby sa to tak aj stalo, klamstvo si už postavilo pevnosť v našom vnútri, z ktorej sa len veľmi ťažko možno vymaniť. V prvej kapitole Rimanom sa píše, že tí, ktorí sa takto správajú “nespravodlivosťou prekazujú pravdu” (List Rimanom 1:18; SEB). Pravda o Bohu je vzdialená, a preto je ťažšie ju vnímať a rozumieť jej. V dôsledku toho tí, ktorí sú v tom zapojení, “hoci poznali Boha, neoslavovali Ho ako Boha ani Mu neďakovali. Vo svojom uvažovaní upadli do márnosti a ich nerozumné srdce sa zatemnilo. Tvrdili, že sú múdri, a stali sa bláznami” (List Rimanom 1:21-22; SEB). Pravda sa stáva nedosiahnuteľnou. Sú vytvorené alternatívne a zvrátené vyučovania o Bohu, ktoré schvaľujú hriech a spochybňujú spôsob života.

Platí to aj pre veriaceho, ktorý sa zahráva s modloslužbou. Pozorne si prečítaj Jakubove slová: “Buďte činiteľmi slova, nielen poslucháčmi, ktorí klamú sami seba” (Jakubov list 1:22; SEB).

Keď jasne počujeme Božie Slovo a neposlúchneme ho, závoj s názvom “podvod” zastrie naše srdcia. Stále veríme, že v našom vzťahu s Bohom, Ježišom a Božím kráľovstvom je všetko v poriadku, no v skutočnosti sme od Boha vzdialení. Slovo “podvod” môžeme definovať ako “prijat' niečo za pravdivé alebo opodstatnené, čo je v skutočnosti falošné a neopodstatnené” (*Podľa slovníka Merriam-Webster*). Neviem, či to aj v tebe pôsobí zdravý strach ako vo mne, ale tajne dúfam, že áno. Úmyselná neposlušnosť nie je niečo, čo by sme mali brať na ľahkú váhu.

Nahovárame si, ak si myslíme, že môžeme ignorovať tieto varovania z Nového zákona, pretože sú prikryté Božou milosťou, odpustením a láskou. Pamätaj však na to, že ten istý Boh, ktorý preukázal svoju milosť, odpustenie a lásku v Novom zákone, odhalil aj nebezpečenstvá týkajúce sa praktizovanej neposlušnosti.

Nemôžeme si vybrať len tie state z Písma, ktoré sa nám páčia a ignorovať tie, ktoré sa nám nepáčia. Táto mentalita je samo o sebe podvodom. Musíme prijať celú pravdu Božieho Slova. Je smutné, že v súčasnosti zažívame epidémiu ignorancie pravdy v modernej cirkvi. Nie je to preto, že by Boh zadržoval pravdu; je to kvôli zotrávajúcej modloslužbe, ktorá sa vyskytuje v našich spoločenstvách.

Jakub ďalej pokračuje:

“Pretože ak niekto iba počúva slovo a neuskutočňuje ho, podobá sa mužovi, ktorý si v zrkadle prezerá svoju prirodzenú tvár. Pozrie na seba, odíde a hneď zabudne, ako vyzerá.”

(Jakubov list 1:23-24; SEB)

Ľudia, ktorí počúvajú Božie Slovo a neuskutočňujú ho, zabudnú na to, kým sú v Kristovi. Správajú sa inak na zhromaždeniach, skupinkách alebo konferenciách, kde je prehlasované Božie Slovo a v momente, keď odídu sa správajú ako ľudia zo sveta. Božie Slovo je zrkadlom, takže, keď sú pred ním, správajú sa podľa toho, čo vidia. Dôsledkom čoho je skreslené vyučovanie, ktoré vysvetľuje prečo je v poriadku nesprávať sa nijak inak ako ľudia z tohto sveta. Možno povieme, že “kresťania v skutočnosti nie sú iní ako ľudia vo svete, nám bolo len odpustené” alebo “Boh vie, že máme hriechu prirodzenosť a nikdy nebudeme schopní kráčať vo svätosti. Preto nás prikryl svojou milosťou.”

Môžeme nájsť samostatné časti Písma v Novom zákone, ktoré zdanlivo túto teóriu potvrdzujú, avšak mnoho ďalších by sme museli z Písma vyhodíť preto, aby sme mohli skutočne veriť tejto bludnej teológii.

Musíme sa rozhodnúť:

- Skutočne chceme žiť v bahne hriechu?
- Naozaj chceme byť ako Boží veľvyslanci pod vplyvom kryptonitu, ktorý obmedzuje našu silu?
- Túžime zotrvať v živote, ktorý je hlboko pod úroveň, pre ktorú sme boli stvorení, len preto, aby sme sa pridržali takéhoto podvodného učenia?
- Naozaj chceme žiť len tak ako tento svet, a nakoniec sa len vymaniť z tohto života a ísť do neba?
- Alebo chceme vidieť Božie kráľovstvo napredovať, naplňať víziu slávneho druhého chrámu (cirkvi), ktorú sme videli v predchádzajúcich kapitolách?

Keď sa pridržame kryptonitu, vzdáme sa našej sily, vitality, nadprirodzenej moci a schopnosti prevrátiť tento svet hore nohami. V podstate utláčame pravdu, zadržujeme ju a skrývame Ježiša pred svetom.

Preto Pavol hovorí Korinťanom:

“Uvažujte teda triezvo. Prebudte sa do svätosti života. Nezahrávajte sa so skutočnosťou vzkriesenia. Ignorancia voči Bohu je luxus, ktorý si nemôžete dovoliť v týchto dňoch. Nehanbite sa za to, že ste dovolili, aby medzi vami prebývalo takéto niečo tak dlhú dobu?”

(Prvý list Korinťanom 15:34; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *The Message*)

Tomuto spoločenstvu hovorí, že môžu žiť ako Ježiš; avšak ešte stále zotrávajú v modloslužbe. Stále veria, že pridržanie sa toho, čo oni považujú za dôležité, je cennejšie ako Božia pravda, ktorá im bola zjavená. Zahrávali sa s Božím Slovom, potláčali pravdu v ich osobných životoch, čoho dôsledkom je, že sú zmrzačení, bezmocní a neprinášajú zmenu do ich spoločnosti.

A to je tragické na mnohých úrovniach, avšak najhoršie na tom je to, že tí, ktorí sú stratení, sú obklopení modloslužobníkmi a nevidia nikoho, kto by reprezentoval Ježiša. V Ekumenickom preklade sa píše: “Vytriezvíte, ako sa patrí, a nehrešte! Veď niektorí nepoznajú Boha — na vaše zahanbenie to hovorím” (Prvý list Korinťanom 15:34; SEB). Pavol tomuto spoločenstvu hovorí, že: “Vy ste jediným Ježišom, ktorého stratení ľudia v Korinte uvidia. Ak vo vás nevidia dôkaz moci Jeho zmŕtvychvstania, nevidia vôbec nič. Prečo ste potláčali pravdu, nielen sami pre seba, ale aj pre cirkev a pre ľudí vo vašom okolí, ktorí nie sú spasení?”

Keď sme v spojení s Bohom, sme v súlade aj so životom ako takým.

Zamýšľal si sa už niekedy nad tým, prečo nie sme lákaví pre stratených ľudí vôkol nás? A ak aj sme pre nich lákaví, tak pre nesprávny dôvod. Sú očarení len našim zmyslom pre humor alebo pre našu šikovnosť, schopnosť zabávať sa, alebo pre štýl našej hudby? Ale vidia v nás a vôkol nás, v prvom rade, živého a mocného Kráľa? Zamyslime sa na chvíľku nad ranou cirkvou; neustále ich pokladali za “bohov”, boli dokonca prinútení padnúť a povedať: “My nie sme bohovia! Sme synmi Najvyššieho Boha.”

Peter musel veľmi rázne povedať strážnikovi rímskej armády: “Vstaň! Aj ja som len človek” (Skutky apoštolov 10:26; SEB).

Pavol musel kričať na občanov v Lystre: “Muži, čo to robíte? Aj my sme len ľudia, smrteľní tak ako vy” (Skutky apoštolov 14:15; SEB).

Občania na Malte “zmenili mienku a hovorili, že je boh” (Skutky apoštolov 28:6; SEB).

Vo “večerných správach” v Tesalonike vysielali: “Tí, čo prevracajú celý svet, prišli aj sem” (Skutky apoštolov 17:6; SEB).

Ľud v Jeruzaleme “ich zveleboval” (Skutky apoštolov 5:13; ROH).

Takéto správy chýbali v Korinte a chýbajú aj spoločnosti na západe. Je to preto, lebo sme sa uspokojili s kryptonitom? Osobne si myslím, že sme sa uspokojili s pokazeným iPhonom, ktorý už nezvláda poslať ani len smsku. Boli by sme radšej keby nám povedali, že telefón je neustále rozbitý, aby sme dokázali akceptovať to, že bez neho vieme prežiť.

Ja nie som za to, aby sme sa uspokojili len tak. Nie som za to, aby sme stratili Bohom danú vitalitu, život, silu, zdravie a schopnosť ukazovať živého Spasiteľa a Kráľa tomuto stratenému svetu.

Vnímam svätú naliehavosť, mandát od Boha napísať ti tieto slová. Je na tebe či sa uspokojíš žiť život plný špiny, nečistoty a odpadu tohto sveta. Je na tebe túžiť po lepšom živote, vzkriesenom živote.

Boh Otec to pre teba má – On dokonca *vášnivo túži* po tom, aby si žil lepší život! Túži po tom, aby si zažil Jeho prirodzenosť a moc viac, ako po tom túžiš ty.

Boh nás od toho neudržiava. Ak sa cítime od toho vzdialení, je to kvôli našej modloslužbe.

Ako pôjdeme v štúdiu ďalej, pozrieme sa hlbšie na podvod, ktorý mnohých v dnešnej cirkvi oslepil. Uvidíme, že to, čo sme my prijali v kresťanstve za normálne, vôbec nie je normálne z pohľadu nebeských štandardov.

Sme povolaní a máme ustanovenie veľkoleposti, ktorá na nás čaká. Je čas, aby sme zo seba striasli neposlušnosť a ľahostajnosť, a obliekli sa do veľkoleposti, slávy, majestátnosti a moci v Ježišovi Kristovi.

Aplikácia

Modloslužba nastáva vtedy, keď naše srdcia zatvrdnú voči tomu, čo povedal Boh. To je koreňom každej modloslužby. Preto povedal Hospodin Izraelu, aby si roztrhol srdcia a nie rúcha. Nechcel len povrchové pokánie, ktoré nepreniklo ku koreňu problému – ich zatvrdnutým srdciam, ktoré už viac nepočuli, ani nedbali na Jeho hlas.

Deutoronómium 8 hovorí, že dôvod, prečo Boh káznil Izrael je ten, aby vedeli, že človek bude žiť nielen z chleba, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst. Keď založíme život na Jeho slovách a keď Jeho hlas bude zdrojom pre náš život, uchráni nás to od modloslužby a bude nás poháňať do života moci, ktorý nás On povolal žiť.

Akú rolu má Boží hlas v tvojom živote? Kedy si hľadal Jeho vôľu v tvojom rozhodovaní sa? Vedieš s Bohom rozhovor, keď sa modlíš alebo je to len jednosmerná komunikácia? Vytvor teraz priestor na to, aby si pozval Boha do rozhovoru s tebou. Utíš sa pred Ním a započúvaj sa do Jeho hlasu. Hovor s Ním a keď skončíš, zapíš si to, čo ti povedal.

HRIECH

Hriech

Odvážime sa otvoriť takúto diskusiu? Je to príliš kontroverzná téma? Prečo by sme si nechceli byť vedomí nášho nepriateľa, aby sme mohli podniknúť vhodné opatrenia na to, aby sme to zvládli?

Hriech je slovo, ktoré sa mnohokrát používa len zľahka, alebo sa v našich konverzáciách, kázňach často nespomína vzhľadom na bolesť spôsobenú zákonníckym vyučovaním alebo kázaním. Pozrime sa na to teda vo svetle Písma.

“Vaše hriechy skryli pred vami Jeho tvár.”
(Izaiáš 59:2; ROH)

Hebrejské slovo pre “hriech” je *awon*. Je to jedno zo štyroch hlavných slov, ktoré v Starom zákone vyjadruje hriech. WSOTDICT, Slovník slov zo Starého zákona uvádza, že toto slovo “znamená hriech, ktorý je obzvlášť zlý, pretože jasne evokuje zámerné prekrúcanie alebo prevrátenie.” Je to *úmyselný* hriech alebo, ako sme ho označili my, *duchovný kryptonit*, ktorý nás oddeľuje od Boha. To nás odvádza od Božích vlastností, ktoré sú potrebné pre zbožný život. Keď páchame hriech bez zármutku, vstupujeme do modloslužby a stávame sa cudzoložníkmi. Sami sme sa stali nepriateľmi voči Bohu.

Slovo, ktoré v Novom zákone vyjadruje “hriech” je *hamartia* (príbuzné sloveso je *hamartano*). Tieto dve slová sa používajú najčastejšie na pomenovanie hriechu. WSNTDICT, Slovník slov z Nového zákona uvádza, že tomu, kto sa zapája do *hamartia* “chýba skutočný rozmer života, ktorým je Boh.”

Preruš na chvíľku čítanie a zamysli sa nad tým! Keď hrešíme, v podstate sa oddaľujeme od cesty, ktorej by sme sa nikdy nechceli vzdať (ak by sme zdravo premýšľali). Odkláňame sa od Zdroja všetkého života – prichádzame o radosť, pokoj, múdrosť, uspokojenie, spokojnosť, zabezpečenie a mnoho ďalšieho ... tento zoznam nemá konca.

Mnohí učitelia definujú hriech ako *minutie sa cieľa*. Je to správne, avšak myslíš si, že vo svetle predošlých definícií “minutie cieľa” adekvátne opisuje závažnú podstatu hriechu?

V Novom zákone sú použité aj ďalšie pomenovania hriechu, ako napríklad nespravodlivosť, priestupok, krivda a zneuctenie. Avšak mojím zámerom nie je venovať sa štúdiu každému z nich, ale rozvinúť hlavný aspekt hriechu a jeho schopnosti lákať ľudí preč od Zdroja života.

Hriech napáda našu vitalitu, lásku, silu, zdravú myseľ, vášeň a zámer. Nenechaj sa oklamať, hriech je škodlivý. Naozaj môže byť príjemný, ale len na čas. V podstate možno povedať, že keď sa zahrávame s hriechom, vymieňame krátkodobý pozitívny pôžitok za dlhodobý negatívny, pretože keď pôžitok upadne, hriech zostáva s dlhodobými následkami smrti. Naše telo sa k tomu prikláňa, avšak ako nové stvorenie v Kristovi máme Božiu prirodzenosť, vďaka ktorej vedome netúžime po hriechu a odolávame jeho nástrahám.

Hospodin povedal Kainovi: “pri dverách číha na teba hriech a jeho žiadostivosť, ale ty ju máš ovládať” (Genesis 4:7; SEB).

Všimni si, že sú dvere, ktorými hriech vstupuje do života človeka. Tieto dvere sa volajú “túžba” a Jakub píše: “Žiadostivosť potom, keď počne, porodí hriech” (Jakubov list 1:17; SEB). Tieto dvere sú na základe našich rozhodnutí ohľadom túžob otvorené alebo zatvorené. Hriech nás túži ovládať. Aj hriech plný túžob túži po tom, aby sme sa stali jeho otrokmi. Ježiš nás varuje: “Amen, amen, hovorím vám: Každý, kto pácha hriech, je otrokom hriechu” (Evanjelium podľa Jána 8:34; SEB).

Pavol rozvíja Ježišove slová, keď hovorí veriacim: “Či neviete, že ak sa niekomu oddávate za poslušných otrokov, ste otrokmi toho, koho poslúchate — buď otrokmi hriechu, ktorý vedie k smrti alebo otrokmi poslušnosti, ktorá vedie k spravodlivosti?” (List Rimanom 6:16; SEB) Ak by nám ani to nestačilo, aj Peter má čo dodať k téme hriechu: “veď každý je otrokom toho, čo si ho podmanilo” (Druhý Petrov list 2:19; SEB). Na otroctve nie je nič pekné a hriech je nemilosrdný dozorca. Nemali by sme sa s ním zahrávať, pretože má smrteľné účinky. Vedie len k silnejším túžbam a ženie nás k tomu, čo je pre nás z dlhodobého hľadiska škodlivé.

Hriech nám jasne neukazuje, že jeho úmyslom je zotročiť nás. Zavádza nás a ovláda tým, že zatvrdzuje naše srdcia (pozri List Hebrejom 3:13), a sťažuje nám cítiť, vnímať a počuť vedenie Ducha Svätého.

Hriech nás zvádza do škodlivej modloslužby. Pripomeňme si, že Boh sa zjavil Šalamúnovi dvakrát. Vieš si to predstaviť?! No aj napriek tomu, neskôr vo svojom živote uctieval falošných bohov. Možno si myslíš: *Ako by sa mohol niekto, kto Boha videl, obrátiť k falošným bohom?* Odpoveď je: podvodom. Ak sa to mohlo stať Šalamúnovi, ktorý Boha videl, o čo viac sa to môže stať nám, ktorí sme Boha nevideli?

Hriech nie je niečo s čím sa môžeme zahrávať. Má veľkú moc a môže rýchlo zmeniť srdce. Desivé na tom je to, že v stave kedy je naše srdce zatvrdené sme oklamaní a myslíme si, že robíme všetko správne, aj keď to tak nie je. Sme zaslepení a nevidíme ani vlastnú skazenosť. Nikdy neuver klamstvu, že “som prikrýty milosťou; takže koniec koncov budem v pohode aj keď zhreším.” Tento postoj je zahrávanie sa s ohňom. Dovoľ mi vysvetliť ti to lepšie.

Úmyselný hriech vedie k praktizovanému hriechu

Úmyselný hriech sa nakoniec stane *praktizovaným* hriechom. Takto nejako prebieha tento proces: Keď po prvýkrát neposlúchneme, počujeme, ako k nám hovorí naše svedomie. Zvyčajne to nie je hlas, je to skôr nepríjemný pocit. Naše srdce kričí: “minul si sa cieľa, odbočil si z cesty života, mal by si to zmeniť, činiť pokánie a prosieť o odpustenie!” Naše srdce je očistené a zostaneme citliví na hlas Ducha Svätého, ak v tom bode zanecháme naše hriešne správanie v úprimnom pokání. V Písme vidíme, že ten, “kto tají svoje previnenia, nebude mať úspech, kto ich však vyzná a zanechá, dosiahne milosrdenstvo” (Príslovia 28:13; SEB).

Ak však budeme ignorovať hlas nášho svedomia, naše srdcia zastrie závoj (o ktorom sme hovorili v predošlých kapitolách). Ak znovu neposlúchneme, nemáme až tak silno znepokojujúci pocit. Je to skôr tichší hlas, akoby vnútorné “štípnutie znepokojenia.” Naše svedomie už nie je také citlivé, a preto ho je ťažšie počuť. Stále môžeme poprosiť o odpustenie a zažiť obnovenie, ak naozaj zmeníme postoj našej mysle a nášho srdca k hriechu, ktorý sme učinili.

Ak budeme i naďalej ignorovať tento tichý hlas usvedčenia v našom svedomí, naše srdce zastrie ďalší závoj a naša citlivosť oslabne. Keď sa neriadime tým, čo je v Božom Slove, v našom svedomí je už len nepatrné chvenie nepohodlia. Je ho veľmi ťažko počuť, pretože naše svedomie je takmer úplne znečítivené. Stále môžeme poprosiť o odpustenie a zažiť obnovenie, ak naozaj

zmeníme postoj našej mysle a nášho srdca k hriechu, ktorý sme učinili, avšak je pre nás oveľa ťažšie priznať si chybu.

Ak budeme ignorovať aj toto nepatrné usvedčenie, ďalší závoj zastreje naše srdce. Ako tento proces pokračuje ďalej, naše svedomie je otupené a my sme slepí voči našej modloslužbe. Úplne strácame našu citlivosť na Ducha Svätého. Môžeme pravidelne hrešiť bez toho, aby sme sa cítili usvedčení. Sme v štádiu *praktizovaného* hriechu. Ešte stále môžeme prijať odpustenie a zažiť obnovenie, avšak máme len malú túžbu po odpustení, pretože už nevidíme náš hriech ako hriech.

Nasledovným krokom je, že Boh pošle proroka, pastora alebo priateľa, aby nám pomohol. Ak ho však nebudeme počúvať, ďalším krokom, ktorý Boh podnikne, aby nás zachránil, sú ťažké okolnosti v našom živote, utrpenie, dokonca aj súženie. Dávid hovorí: “Kým som nebol pokorený, blúdil som; teraz však zachovávam tvoju reč” (Žalm 119:67; SEB).

Priznajme si to; najlepší spôsob, ako sa môžeme od Boha učiť, je poslušnosť voči tomu, čo nám On zjaví, to nás chráni pred hriechom. On nás tak veľmi miluje, že použije aj ťažké okolnosti na to, aby keď Ho nepočúvneme, sme sa vrátili na cestu života.

Ak sa znovu pozrieme na Pavlove slová pre Korinťanov, uvidíme Boží pokus pritiahnúť ľud naspäť. Korintskej cirkvi hovorí: “Tým však, že nás súdi Pán, vychováva nás, aby sme neboli odsúdení so svetom” (Prvý list Korinťanom 11:32; SEB). Boh má nádej, že utrpenia, súženie alebo ťažkosti, ktoré dopustil, upriamia našu pozornosť na Neho, aby sme zišli z cesty smrti na cestu života.

Ten istý princíp vidíme aj v prípade, keď apoštol Pavol hovoril o mužovi, ktorý spal s nevlastnou matkou. Hovorí, že ho treba “vydať satanovi na záhubu tela [aby zničil telesnú žiadostivosť, ktorá ho viedla k incestu], aby bol [jeho] duch v Pánov deň zachránený

(Prvý list Korinťanom 5:5; SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené autorom). Keď tento cirkevný otec povedal, že ho musia “vydať satanovi na záhubu,” hovoril to, aby uchránil cirkev v Korinte od skazenosti tohto rýchlo šíriaceho sa hriechu, ako aj muža, ktorý bol v hriechu.

Boh miluje svoje deti láskou, ktorá je hlboká. Preto sa k nám pokúsi dostať rôznymi spôsobmi, aby nás vytrhol z otroctva hriechu. Uprednostňuje realitu toho, čo je pre náš život najlepšie, pred naším súčasným pohodlím.

V Liste Hebrejom vidíme prehlásenie, ktoré pomáha pochopiť, ako hriech funguje.

“Odhoďme všetku príťaž a hriech, čo nás [tak ľahko] opantáva a vytrvajme v behu, ktorý máme pred sebou.”
(List Hebrejom 12:1; SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené podľa anglického prekladu Biblie *New Living Translation*)

Všimni si, že použil slová “čo nás tak ľahko opantáva.” Hriech, ktorý ľahko opantáva mňa, nemusí byť ten istý hriech, ktorý tak ľahko opantáva teba. Pre mňa to bolo opilstvo, chamtivosť, drogová závislosť, ohováranie a iné očividné hriechy.

Bola to pornografia. To bol najväčší boj môjho života a v jednej z ďalších kapitol sa budem zdieľať o tom, ako som sa v roku 1985 konečne oslobodil z tohto krutého otroctva. Dôležité je, aby sme vedeli, k akým pokušeniam sme najviac náchylní a musíme urobiť všetko nevyhnutné preto, aby sme sa od toho odrezali. Ježiš to povedal takto:

*“Ak ťa zvádza na hriech tvoja ruka, odtni ju!
Lepšie je pre teba, ak vojdeš do života zmrzačený,
ako keby si prišiel s oboma rukami do pekla, do
neuhasiteľného ohňa. Ak ťa zvádza na hriech tvoja
noha, odtni ju.”*

*Pre teba je lepšie, ak vojdeš do života chromý,
ako by si mal byť s oboma nohami vrhnutý do pekla.
Ak ťa zvádza na hriech tvoje oko, vylúp si ho; lepšie ti
bude, ak vojdeš do Božieho kráľovstva jednooký,
než ako by ťa mali s oboma očami vrhnúť do pekla.”*
(Evanjelium podľa Marka 9:43, 45, 47; SEB)

Ježiš nehovorí doslovne, že si máme odrezáť ruku alebo nohu, alebo vylúpiť oko. On tu hovorí, že by sme mali odrezáť každú príležitosť, kedy nás môže hriech tak ľahko opantať.

Mám niekoľko priateľov, ktorí sú bývalí alkoholici a mal som tú česť jednému z nich pomôcť vyjsť z tejto závislosti. Odmieťa dokonca aj len ochutnať víno a dáva si pozor na to, aby sa neocitol v prostredí, v ktorom sa pije. Tento môj priateľ vie, že toto je oblasť hriechu, ktorá ho môže ľahko zotročiť. Je veľmi múdre, že sa podriaďuje slovám Ježiša, ktoré ho volajú k oddeleniu sa od príležitostí, ktoré ho môžu priviesť do otroctva hriechu.

Na druhej strane predtým, ako som sa stal kresťanom, som v období, keď som študoval na univerzite, pil s mojimi priateľmi. Avšak počas jedných vianočných prázdnin som bol v bare a moji kamaráti sa opili do nemoty. Videl som, že moja mama na mňa ešte čaká, keď som sa o pol jednej ráno vracal domov po tom, čo som mojich opitých kamarátov porozvážal domov. Povedal som jej o tom, čo sa v ten večer stalo a potom zo mňa vypadli tieto slová: “Mami, ja opíjanie sa ani nemám rád.”

Ona sa zasmiala a povedala: “Ty si naozaj Bevere.”

Vtedy som si uvedomil, že som môjho otca nikdy nevidel opitého. Opilosť nebola v našej rodine, takže to nebol hriech, ktorý by ľahko opantával rodinu Beverovcov, avšak boli tam iné. Týmto hriechom potrebujeme odrezáť prístup do našich životov.

*“A zabudli ste na povzbudenie, ktoré sa vám prihovára
ako synom: Syn môj, nepohrdaj Pánovou výchovou,
ani neklesaj, keď ťa karhá, lebo koho Pán miluje,*

*toho prísne vychováva a trestá každého,
koho prijíma za syna.”*

(List Hebrejom 12:5-6; SEB)

Pán nás vychováva, keď sa zapájame do hriechu. Pozrime sa stručne na Jeho proces: Prvým krokom je napraviť nás pomocou Jeho Slova skrze usvedčenie v našom srdci. Ak nebudeme počúvať – a dovoľíme závojom, aby pokryli naše svedomie – tak usvedčenie príde cez kamaráta, pastora alebo proroka. Ak ani vtedy nebudeme počúvať, použije si utrpenie, nešťastie alebo súženie.

Zváž nasledovné: prečo by napísal vo vyššie uvedenom verši “nevzdávaj to/neklesaj”, keď ťa Boh karhá? Pozorne si prečítaj čo nasledovalo:

*“Otcovia nás krátky čas vychovávali prísne a tak,
ako sa im to videlo dobré, no on nás vychováva pre naše
dobro, aby sme mali účasť na jeho svätosti. Pravda,
nijaká prísna výchova v tejto chvíli sa nezdá radostná,
ale trpká; neskôr však prináša ovocie pokoja
a spravodlivosti tým, ktorých vycvičila.”*

(List Hebrejom 12:10-11; SEB)

Všimni si, že výchova je trpká! To sa nedá viac zjednodušiť; Boh sa nebojí použiť “palicu pokarhania” na svojich deťoch. Akí sme hlúpi, keď sa rozhodneme nasledovať túžby, ktoré nie sú v súlade s Božou vôľou. Zamysli sa nad tým: Môžeme sa uchrániť od mnohej bolesti, ak sa budeme vyhýbať hriechu, ktorý nám prinesie pôžitok len na krátku chvíľu.

Duch Boží sa vystiera ku Korinťanom skrze apoštola Pavla, dokonca aj k mužovi, ktorý cudzoložil so ženou jeho otca. Boh sa k nám neustále vystiera v nádeji, že nás privedie späť na cestu života, aby sme mohli mať spoluúčasť na Jeho svätosti. Neexistuje spôsob, ako to možno obísť. Môžeme si užívať plnosť života tým, že zostaneme poslušní Božiemu Slovu alebo sa môžeme vydať

cestou modloslužby – cestou vedomého hriechu (duchovného kryptonitu), ktorý z dlhodobého hľadiska prináša bolesť a utrpenie.

Aplikácia

Hriech od prírody zvádza. Zvádza nás tým, že nám hovorí o tom, aké to bude, keď sa vydáme cestou hriechu. Klame nás o tom, že máme hriech pod kontrolou, avšak zotrúvaním v hriechu získava nad nami väčšiu kontrolu. Najhoršie je, že nás hriech zvádza od toho, aby sme žili v skutočnej sláve, do ktorej sme boli povolani žiť a bráni nám zažívať dynamický vzťah s Ježišom Kristom.

Ale ak poznáme víziu toho, čo Boh má pre naše životy – moc, nadprirodzené skúsenosti, slobodu, intimitu s Ním a ďaleko viac – pomáha nám to rozpoznať hriech plný falošného podvodu.

Popros Boha, aby ti ukázal akúkoľvek oblasť tvojho života, kedy si začal strácať víziu tvojho života, ktorú pre teba Boh má. Popros Ho, aby ti zjavil oblasť, v ktorej sa ti hriech alebo kompromis zdajú lákavými. Dovoľ Mu, aby ti zjavil novú víziu pre tieto oblasti tvojho života a zapíš si, čo ti zjaví.

ÚČINKY KRYPTONITU

「TRETIA ČASŤ」

SILA HRIECHU

(I. ČASŤ)

V Starom zákone Hospodin varoval Kaina: “pri dverách číha na teba hriech a jeho žiadostivosť, ale ty ju máš ovládať” (Genezis 4:7; SEB). To isté platí pre každého človeka. Hriech túži po nás; chce si nás zotročiť a ovládať nás. Hriech je podvod, ktorý nás zvádza na zlé. Je to náš mocný nepriateľ.

Ako môžeme ovládať hriech? Odpoveď znie: skrze poslušnosť voči Božej vôli, Božiemu Slovu a Jeho cestám. Pozrime sa opäť na to, čo Boh povedal Kainovi krátko predtým: “Či neprijmem aj teba, ak budeš robiť dobre?” No ak nerobíš dobre, pri dverách číha na teba hriech a jeho žiadostivosť” (Genezis 4:7; SEB). Autentická poslušnosť zabuchne *dvere túžob* po hriechu.

Pripomeňme si Pavlove slová veriacim (pamätaj na to, že on prijal najhlbšie zjavenie o Božej milosti):

“Či neviete, že ak sa niekomu oddávate za poslušných otrokov, ste otrokmi toho, koho poslúchate — buď otrokmi hriechu, ktorý vedie k smrti, alebo otrokmi poslušnosti, ktorá vedie k spravodlivosti?”
(List Rimanom 6:16; SEB)

Pavlove slová sú podobné tým, ktoré počul Kain. Avšak vidíme tam jeden obrovský rozdiel. V Starom zákone bol duch človeka mŕtvy.

Vo vnútri človeka neprúdila žiadna sila života. V Novom zákone, ako aj dnes, žije duch tých, ktorí veria v Ježiša; sú zjednotení s Bohom a obdržali Jeho Božiu prirodzenosť. Preto sa môžeme rozhodnúť poslúchať nášho “vnútorného človeka”, nášho ducha alebo sa môžeme rozhodnúť poslúchať nášho “vonkajšieho človeka”, naše telo.

Božia milosť vstúpila na scénu; neprišla nás len spasiť a odpustiť nám, ale aj posilniť k poslúchaniu pravdy. Sme vyzvaní slovami: “zachovávajme si milosť a pomocou nej slúžme Bohu s úctou a bážňou, aby sme sa mu páčili” (List Hebrejom 12:28; SEB). Milosť nám umožňuje poslúchať Boha.

Peter písal: “*Milosť* a pokoj nech sa rozhojňuje medzi vami ... Jeho božská moc [*milosť*] nám darovala všetko potrebné pre život a nábožnosť” (Druhý Petrov list 1:2–3; SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené a v kurzívach zdôraznené autorom). V oboch veršoch, ako aj mnohých ďalších v Novom zákone, je milosť vykreslená ako zmocňujúca sila. Máme novú prirodzenosť, ktorá je poháňaná Jeho darom milosti. To Kain a ani nikto v Starom zákone nemali k dispozícii.

Tak prečo sú mnohí veriaci neúspešní v ovládaní hriechu? Je dôležité uvedomiť si, že my máme prístup k sile zmocnenia, ale ak ju nebudeme využívať nebudeme z toho ani benefitovať. Boh dal každému jednému z nás možnosť výberu a nebude ju ovplyvňovať, či meniť. Takže hriech získava nadvládu nad kresťanom, keď sa rozhodne neposlúchnuť Boha. Prečo by to niekto dopustil? K tomuto môže prísť len vtedy, keď hriech presvedčí kresťana, že to, po čom túži, je prínosnejšie ako poslušnosť voči Bohu, a práve preto Pavol napísal:

“Ostňom smrti je totiž hriech a silou hriechu je zákon.”
(Prvý list Korinťanom 15:56; SEB)

Mnoho sa skrýva v týchto slovách: *Zákon* dáva hriechu moc nad človekom. Môžeme si však povedať: “Veď ja už nie som pod Mojžišovým zákonom!” Hoci je to pravda, je dôležité podotknúť, že nie vždy, keď sa v Písme spomenie slovo “zákon” hovoríme o Mojžišovom zákone. Jakub hovorí o “kráľovskom zákone” (pozri Jakubov list 2:8), ktorý hovorí o milovaní svojich blízkych. Vidíme taktiež “Boží zákon” (pozri List Rimanom 8:7 a List Hebrejom 8:10), ktorý je napísaný na srdciach veriacich. Čítame aj o “Kristovom zákone” (pozri List Galaťanom 6:2), ktorý naplníme, keď budeme nieť bremená jedni druhých. V Jakubovom liste vidíme aj “zákon slobody” (pozri 2:12), podľa ktorého budeme súdení. Pavol v Prvom liste Korinťanom 15:56 nehovorí o žiadnom z týchto zákonov, dokonca ani o Mojžišovom zákone.

Tak o akom zákone teda hovorí, že dáva silu hriechu nad kresťanom? Dovoľ mi objasniť ti to skôr, ako ho identifikujeme. Tu sú myšlienky ľudí, ktorí boli pod zákonom, ktorý Pavol opisuje: “Nemal by som pozerat tento film, lebo sa tam nadáva a je v ňom nahota”; “Mal by som dávať desiatky”; “Nemal by som sa pozerat na tú vyzývavo oblečenú ženu, čo tam stojí.”

Aký *zákon* zobrazujú tieto slová? Osoba, ktorá takto zmýšľa, je obmedzovaná Božím Slovom, pričom by mala prežívať práve radosť. Táto osoba vidí Božie Slovo ako obmedzujúce a zväzujúce, čo je v rozpore so slovami žalmistu: “Rád splním Tvoju vôľu, Bože môj, a Tvoj zákon v hĺbke srdca nosím” (Žalm 40:8; SLB). Osoba “pod zákonom” *nechce nadšene plniť Jeho vôľu* (pozri Evanjelium podľa Jána 7:17).

V podstate to môžeme zhrnúť v nasledovnom výroku: “Chcel by som ..., ale Božie Slovo mi to nedovoľuje.” Dokonalý príklad na tento prístup nachádzame aj v Starom zákone.

Prorok, ktorý nebol zosúladený

Bileám bol prorok, ktorý poznal Boží hlas a Pánove cesty mu neboli cudzie. Moabský kráľ, ktorý vládol aj nad Midiánskym ľudom, bol muž menom Balák. Občania celého tohto kráľovstva boli vydesení, pretože sa Izrael pohyboval smerom k nim. Izrael práve vyplienil Egypt – najmocnejší národ na svete – a prešiel cez Červené more. Egyptská armáda, poľnohospodárstvo a hospodárstvo boli zničené, dokonca prvorodený syn z každej rodiny je zázračne mŕtvy.

Po tom, čo Izraelský národ vyšiel z Egypta, zažil odpor od Amorejčanov, ale s prehľadom porazil aj ich. Izrael sa utáboril na moábskych stepiach, z čoho bol moábsky ľud, vodcovia a kráľ vydesení v domnienke, že s nimi Izraelský ľud naloží ako s Egyptom a Amorejčanmi.

Kráľ Balák bol informovaný o pozoruhodnom a mocnom prorokovi menom Bileám a o tom, že koho požehnal, tomu sa diali dobré veci. Ale ten, koho Bileám preklial, bol skutočne prekliaty. Kráľ Balák poslal svojich vodcov k prorokovi Bileámovi so slovami: “Pod' teda a pre mňa prekľaj tento ľud [Izrael], lebo je mocnejší než ja. Azda ho potom porazím a vyženiem z krajiny” (Numeri 22:6; SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené a v kurzívach zdôraznené autorom).

Bileám mu poslal nasledovnú odpoveď:

*“Dnes prenocujte tu,
potom vám odpoviem podľa toho,
čo mi oznámi Hospodin.
Moábske kniežatá zostali u Bileáma.”*
(Numeri 22:6; SEB)

Všimnime si Bileámovu zmienku o “Hospodinovi”. Neradil sa s nejakými cudzími bohmi, pretože bol prorokom jediného,

pravdivého Boha. Meno, ktoré tu používa pre “Hospodin”, je *Yahweh*. To je Božie meno a pisatelia Starého zákona toto slovo nikdy nepoužili pri falošných bohoch.

Ako často sa zmieňujeme o Ježišovi alebo o Bohu Otcovi ako o našom *Hospodinovi*? Nehovoríme o nikom inom ako o našom Stvoriteľovi, Najvyššom Pánovi a o Tom, kto položil svoj život za nás. Bileám urobil presne to isté.

Pozorne sa pozrime, čo v tú noc povedal Boh Bileámovi. Zaujímavosťou je i to, že Bileám sa nemusel k Bohu ani prihovoriť nato, aby k Nemu hovoril:

*“Boh prišiel k Bileámovi a spýtal sa ho:
Kto sú tí muži u teba?”*
(Numeri 22:9; SEB)

Akoby mu Boh povedal: “Kto sú títo muži pre Mňa? Nemyslíš vážne, že sa Ma ideš spýtať, či by si mal prekliat Môj vyvolený národ? Prečo by si sa za to potreboval modliť? Nie je to zřejmé?”

Existujú určité veci, za ktoré sa nepotrebujeme ani modliť! Už vieme, čo je vôľa Božia z toho, čo nám odhalil vo svojej písomnej zmluve. Nepotrebuješ sa modliť za to, či by si sa mal stretávať s inými kresťanmi. Boh už predsa povedal: “Neopúšťajme naše zhromaždenie, ako to majú niektorí vo zvyku” (List Hebrejom 10:25; SEB).

Nemusíš sa modliť za to, či by si mal dať dar tým, ktorí ti slúžia. Písmo jasne hovorí: “Preto aj Pán prikázal tak, aby tí, čo ohlasujú evanjelium, z evanjelia aj žili” (Prvý list Korintňanom 9:14; SEB).

Nemusíš sa pýtať, či by si mal vstúpiť do homosexuálneho vzťahu alebo podporiť v takom rozhodovaní niekoho iného. Boh už jasne povedal:

“Neviete vari, že nespravodliví nebudú dedičmi Božieho kráľovstva? Nemýľte sa! Ani smilníci, ani modloslužobníci, ani cudzoložníci, ani prostitúti mužov, ani ich súložníci, ani zlodeji, ani lakomci, ani opilci, ani rúhači, ani vydierači nebudú dedičmi Božieho kráľovstva.”

(Prvý list Korinťanom 6:9-10; SEB)

Nemusel by si sa pýtať Boha, či môžeš podvádzať na daniach, to je krádež. Nemusel by si sa Boha pýtať ani na to, či sa môžeš nasťahovať k svojmu frajerovi/k svojej frajerke a či by ste sa spolu mohli vyspať pred vstupom do manželstva; to je sexuálny hriech. Dokonca by si sa nemal pýtať Boha, či by si mohol vstúpiť do vzťahu so ženou niekoho iného; to je cudzoložstvo, a zoznam pokračuje ďalej a ďalej. V Novom zákone máme mnoho prikázaní, ktoré nám veľmi jasne ozrejmuje Božiu vôľu.

V podstate možno povedať, že Boh ďalej povedal: “Dobre, Bileám, keďže si to nepochopil alebo presnejšie povedané, nechcel pochopiť, veľmi jasne ti ozrejším Moju vôľu ... Nechod’ s nimi, neprekínaj tento ľud, lebo je požehnaný!” (Numeri 22:12; SEB)

Ďalší výklad už nie je potrebný.

Všimnime si Bileámovu reakciu na Božie nariadenie:

“Keď Bileám ráno vstal, povedal Balákovým kniežatám: Chodte do svojej krajiny, lebo Hospodin mi (zakázal) ísť s vami.”

(Numeri 22:13; SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Väčšina z nás by sa radovala z Bileáma. Chválili by sme jeho poslušnosť slovami: “Je to zbožný brat!” Avšak v tomto výroku vidíš náznak, kvôli ktorému sa domnievaš, že to tak asi nebude. Všimni si, že povedal: “Hospodin mi *zakázal*.” Nepovedal, že “Hospodin

mi jasne zjavil svoju túžbu, a preto s vami nepôjdem.” Použil slovo *zakázal*.

Zvážme tento príklad: skupina stredoškôľakov sa rozhodla ísť spolu na nákup a do kina. Amy sa spýtala svojich rodičov, či môže ísť s nimi. Ich odpoveď bola: “Amy, dnes večer chceme tráviť čas spolu ako rodina, boli by sme radi, ak by si zostala doma s nami.”

Priatelia Amy prídu pre ňu a zazvonia. Keď príde k dverám spýtajú sa: “Tak čo, ideme? Si pripravená?”

Amy so zamračeným výrazom odpovie: “Nemôžem ísť.” Inými slovami: *Chcem ísť s vami, ale musím zostať doma s rodinou*. Rozhodnutie rodičov jej bráni robiť to, čo by ona naozaj chcela. Slová jej rodičov sú pre ňu *zákonom*. Presne tak zareagoval aj Bileám.

Lákavejšia ponuka

Takže veľvyslanci z Moabu sa vrátili ku kráľovi a oznámili kráľovi Bileámovu odpoveď. No kráľ s odpoveďou nebol spokojný a rozhodol sa, že nie, pre neho nie je dosť dobrá odpoveď. Preto sa rozhodne k Bileámovi poslať váženejších starších s väčším darom. Kráľove slová zneli: “Prosím, nezdráhaj sa prísť ku mne! Preveľmi ťa poctím a urobím všetko, čo mi povieš. Poď, prosím, prekľaj tento ľud v môj prospech!” (Numeri 22:16-17; SEB)

Ak ti sused povie: “Dám ti všetko, čo mám,” to zrovna nemusí byť veľa, ale keď ti takúto ponuku dá kráľ celého národa, wow, to je skutočne obrovská ponuka.

Komik, menom Flip Wilson, bol veľmi známy, keď som bol na strednej škole. Jeden z jeho slávnych výrokov bol: “Diabol ma to prinútil urobiť.”

Bolo to vtipné a ľudia to často opakovali, ale tie slová nie sú pravdivé. Diabol nemôže prinútiť veriaceho niečo urobiť. Je napísané: “Ale každého pokúša vlastná žiadostivosť, ktorá ho zvádza a láka” (Jakubov list 1:14; SEB). Slovo *láka* je kľúčové slovo v tomto verši. Iba to môže urobiť diabol veriacemu. Nemôže ťa však lákať niečo, po čom netúžiš. Ak by si predtým mňa dal kokain, reagoval by som slovami: “Daj to odo mňa preč.” Nemohol by si ma lákať drogami, pretože po nelegálnych drogách netúžim.

Diabol je však šikovný a nie je lenivý. Nielenže poslal démonov, aby zmapovali tvoj život, ale aj život tvojho otca a matky, a ich otca a matky. On pozná tendenciu slabosti v tvojej rodine, pozná tie skryté túžby.

Zmapoval aj Bileámov život a vedel, že tento prorok má nezdravú túžbu po bohatstve, odmenách a statuse. Verím, že to je dôvod, prečo satan viedol bezbožného kráľa Baláka, aby dal Bileámovi lukratívnejšiu ponuku. No Bileáмова reakcia na túto významnú ponuku bola silná:

*“Keby mi dal Balák tolko striebra či zlata, koľko sa zmestí do jeho paláca, ani tak nemôžem prestúpiť rozkaz Hospodina, svojho Boha,
— nič nemôžem vykonať!”*
(Numeri 22:18; SEB)

Opäť by sme chválili Bileáma za jeho odvahu zostať poslušným Božiemu Slovu, aj keď dostal významnejšiu ponuku. Znovu však vidíme kľúčové slová, ktoré naznačujú, že prorok cíti obmedzenie. Povedal “nemôžem”, namiesto “nepôjdem”. Stále sa nič nezmenilo. Stále mu Božie Slovo bráni v niečom, pretože ho považuje za zákon, čo potvrdzujú jeho nasledovné slová:

“Zostaňte tu však aj cez noc, aby som sa dozvedel, čo mi ešte oznámi Hospodin.”
(Numeri 22:19; SEB)

Čo prosím? Mala by lukratívnejšia ponuka zmeniť Božie srdce? Mohol by niekto veriť tomu, že Boh mu nariadil povedať “nie” už hneď prvýkrát, pretože vedel, že kráľ pošle Bileámovi podstatne viac s ďalšími veľvyslancami? Aké absurdné zmýšľanie! Boh nenaznačoval Bileámovi, že má počkať na lepšiu ponuku. Takže, ak sa za to Bileám nepotreboval modliť prvýkrát, o čo viac to nebolo nutné druhýkrát! Boh už jasne vyjadril svoju vôľu pri prvých veľvyslancoch slovami: “Nechod’ s nimi.”

Aj napriek tomu sa Bileám rozhodol modliť ďalšiu noc. Počúvaj, ako na to reagoval Boh:

*“Ak ťa prišli tí muži volať, vstaň a choď s nimi.
Rob však len to, čo ti poviem.”*
(Numeri 22:20; SEB)

Počkať, počkať! Teraz Boh hovorí: “Choď s nimi.” Čítam to správne? Čo sa tu deje? Situácia sa prekvapivo zmenila! Bileám teraz prijal Slovo od Pána, aby išiel s kniežatami a staršími z Moábu. On teda urobil presne to, čo mu povedal Boh. Osedlal svojho somára a vydal sa na cestu s Moábskymi kniežatami. Je poslušný Božiemu nariadeniu. No pozrime sa, čo sa stalo:

“Jeho odchod roznieť Boží hnev.”
(Numeri 22:22; SEB)

Čo sa tu deje? Je Boh schizofrenik? Bileám predsa robí presne to, čo mu Boh nariadil noc predtým, ale teraz sa za to na neho hnevá. Ako si to máme vysvetliť?

V Písme nájdeme logickú odpoveď, ktorá nám veľa odhalí. Odpoveď nájdeme v tom, že *hriech dostáva silu zo zákona*. Prečo? To sa dozvieme v ďalšej kapitole.

Aplikácia

Mnoho veriacich potrebuje počuť posolstvo nádeje: Môžeš byť úplne oslobodený od moci hriechu.

Áno, prečítal si to správne. Pre kresťana je možné povzniesť sa nad hriech. Ježiš nezomrel len preto, aby ti vydobyl vstupenku do neba. Keď zomrel, tak ťa oslobodil z moci hriechu a smrti. Hriech nemá nad tebou moc, ale ty máš moc nad ním.

Toto je možné iba skrze Božiu milosť – v Jeho božskej moci je možné dosiahnuť niečo, čo je nemožné dosiahnuť ľudskou silou. Máme voľný prístup k milosti a moci, ale strácame tieto výhody, ak ich nepraktizujeme. Jedným z najčastejších spôsobov, prečo veriaci nepraktizujú túto silu je ten, že si neuvedomujú, že ju majú.

Dnes sa posilni proti hriechu a medituj nad Písmom, ktoré zjavuje, že máš naozaj nad ním moc. Medituj nad touto pravdou, až kým sa nestane realitou. Spoj sa s Bohom, čiň pokánie za akúkoľvek situáciu, kedy si dal hriechu moc nad tvojim životom a ďakuj Mu za to, že ťa z toho dnes oslobodzuje. Odpušť aj ty sám sebe svoje zlyhania a popros Boha, aby ti ukázal, ako vidí tvoju budúcnosť. Zapiš si to, čo ti ukáže alebo povie.

SILA HRIECHU

(2. ČASŤ)

Budeme pokračovať s prorokom Bileámom tam, kde sme skončili v predchádzajúcej kapitole.

Potom, čo prijal Božie nariadenie, aby nešiel s veľvyslancami do Moábu, predkladá pred Hospodina významnejšiu skupinu kniežat dúfajúc, že sa Jeho odpoveď zmení.

Ocitol si sa niekedy v takejto situácii? Stalo sa ti niekedy, že si vo svojom srdci vedel, čo Boh hovorí, ale aj tak si k Nemu prišiel na modlitbách dúfajúc v inú odpoveď? Možno si prikryl nevhodnú túžbu slovami: “budem sa za to najprv modliť” alebo “budem sa za to ešte raz modliť.”

Neviem ako ty, ale ja sa cítim vinný z takého správania a s niektorými smutnými skúsenosťami z môjho života sa podelím v tejto kapitole.

Bileám žiadostivo túžil po obeti aj po sláve, ktorú mu ponúkal mocný kráľ, ale neodvážil sa prijať to, čo bolo za “hranice” Božieho nariadenia. Bol aspoň natoľko múdry, že si bol vedomý toho, že nebude požehnaný, ak vedome neposlúchne Boha. Niekedy aj takéto zmýšľanie stačí nato, aby otvorilo dvere pre ešte väčší podvod.

Asi si vieme predstaviť Bileámov prekvapivý výraz, keď mu Boh povedal: “Vstaň a choď s nimi” (Numeri 22:20; SEB). Bileám bol možno zaskočený a možno si pomyslel: *Ešteže som sa za to znovu modlil!*

Ďalšie ráno teda Bileám vstal a išiel s nimi tak, ako mu Boh večer predtým povedal. A na naše prekvapenie čítame: “Jeho odchod roznieť Boží hnev” (Numeri 22:22; SEB).

Prosím? Čo je Boh schizofrenik? Samozrejme je to len rečnícka otázka, pretože my všetci dobre vieme, že to *nemôže byť pravda!* Ale prečo sa potom Boh hneval? Bileám predsa urobil presne to, čo mu Boh povedal – išiel. A Boh sa nahneval, že išiel. Čo sa tu deje?

Ak po niečom naozaj túžime (žiadosťivo) a Boh nám zjavil Jeho vôľu v tejto oblasti (či už skrze svoje Slovo alebo v modlitbe) a my po tom aj napriek tomu túžime, On nám to dá, dokonca aj keď vie, že to pre nás nie je to najlepšie a vie, že za to budeme nakoniec súdení.

Tieto slová ťa možno prekvapili, ale sú pravdivé. Dovoľ mi potvrdiť to príkladmi z Biblie.

Splnené požiadavky

Izrael túžil po kráľovi. Všetci starší Izraela prišli k Samuelovi, aby mu predložili ich túžbu. Povedali: “Ustanov nám teraz kráľa, aby nás súdil, ako je to u všetkých národov” (Prvá kniha Samuelova 8:5; ROH).

Samuel predložil požiadavku ľudu pred Hospodina a Boh odpovedal starším Izraela skrze proroka, a varoval ich dôvodmi, pre ktoré nie je pre nich dobré mať kráľa. Varoval ich o tom, že kráľ bude mať právo vziať ich synov do svojej armády. Kráľ nadobudne právo, aby zapriahol ich synov orať pôdu, konať žatevné práce, vyrábať zbrane a výstroj pre jeho vozy.

Bude môcť zobrať aj ich dcéry za mastičkárky, kuchárky, pekárkky, upratovačky a na rôzne iné práce. Tam to však neskončí, kráľ si zaberie ich najlepšie polia, vinice i olivové sady, najlepší dobytok a ovce, a dá ich svojim služobníkom. Boh im ďalej hovorí, že keď budú raz kvôli svojmu kráľovi, ktorého si zvolia, volať o pomoc, neozve sa im.

Ďalej čítame: “Ľud však nechcel poslúchnuť Samuela, lež vravel: Nie, nech nám vládne kráľ! Chceme byť ako ostatné národy”. (Prvá kniha Samuelova 8:19-20; SEB).

Samuel teda predniesol Hospodinovi po čom ľud tak vášnivo túžil. Hospodinova odpoveď Samuelovi bola proti Jeho vôli. Povedal: “Poslúchni ich a ustanov im kráľa” (Prvá kniha Samuelova 8:22; SEB). Boh im dal to, po čom žiadostivo túžili aj napriek tomu, že to nebolo pre nich to najlepšie. Dostali svojho panovníka. On, ako aj jeho nasledovníci robili to, pred čím Samuel ľud varoval.

Tu je ďalší príklad. Boh sa postaral nadprirodzeným pokrmom o Izraelský národ, keď vyšli z Egypta. Nazývame ho manna – alebo chlieb z neba, v inej časti Písma tiež nazývaný “anjelským chlebom” (pozri Žalm 78:25). Bolo to tak výživné, že neskôr Eliáš zjedol len dva koláče, ktoré mu stačili na štyridsať dní. Sú chvíle, kedy by som si aj ja rád pochutnal na takom jedle!

Avšak Izraelskému národu sa zunoval tento chlieb a chcel mäso. A tak predložili pred Boha svoju požiadavku. Žalmista píše: “Keď žiadali, nahnal im prepelice, sýtil ich nebeským chlebom” (Žalm 105:40; SEB). Boh odpovedal na ich žiadosť tým najúžasnejším spôsobom.

Čítame:

*“Na nebi uvoľnil východný vietor a južný prihnal
svojou mocou. Spustil na nich spfšku mäsa ako prach
– okrídlené vtáctvo ako morský piesok. Spustil ho
doprostred tábora, okolo ich príbytkov”*
(Žalm 78:26-28; SEB)

Boh nielenže odpovedal na ich požiadavku, ale urobil to zázrakom! *Svojou mocou* priviedol státisíce vtákov do tábora. Izraeliti nemuseli loviť a nepotrebovali psy, zbrane, klietky alebo iné zariadenia nato, aby niečo chytili. Prepelica im jednoducho priletela do tábora a ľudia ju len chytili vo vzduchu, zdvihli zo zeme. Ak by sa to stalo dnes, určite by boli sociálne média plné tohto príbehu a titulné stránky v novinách by nehovorili o ničom inom. Boh sa k nim priznal a postaral sa o nich, a napriek tomu Žalmista ďalej hovorí:

*“Najedli, ba presýtli sa; doprial im, čo si žiadali.
Nestihli uspokojiť svoju žiadostivosť, jedlo mali ešte
v ústach, keď Boží hnev vzplanul proti nim, pozabýjal
ich popredných mužov a pozrážal junač Izraela.”*
(Žalm 78:29-31; SEB)

Boh, nie falošný boh alebo démon, im dal to, čo si *žiadali*, dokonca to urobil nadprirodzene. Avšak skôr než dojedli, vzplanul proti nim Boží hnev!

Musíme mať na pamäti, že Boh sa predtým, ako stvoril ľudstvo, rozhodol dať nám slobodnú vôľu. Urobil to dokonca, aj keď vedel, že si možno vyberieme to, čo nie je v súlade s Jeho zámerom pre náš život, a čo v konečnom dôsledku môže byť pre nás škodlivé.

Pozrime sa na príklad márnokratného syna, ktorý žiadal o svoj podiel z dedičstva. Jeho otec vedel, že nie je zrelý nato, aby správne spravoval toto imanie. Otec podľahol veľkej túžbe syna po dedičstve a odovzdal mu jeho podiel. Ako dôsledok tejto situácie skončil jeho syn s hlbokým smútkom v chlieve.

Existujú aj ďalšie príklady v Písme, ale myslím, že tejto pravde už asi rozumieš. *Keď Boha vášnivo žiadame o niečo, čo nie je Jeho vôľa pre náš život, ocitneme sa v nepriaznivej, ba až škodlivej situácii.*

Múdry somár

Vo svetle týchto poznatkov sa teraz pozrime opäť na Bileáma.

Bol teraz na ceste ku moabskému kráľovi. Spreádzali ho kráľovi veľvyslanci, no Boh vzplanul hnevom nad jeho rozhodnutím. Zrazu sa Bileámovi do cesty postavil anjel. Prosím, pamätajte na to, že anjeli nie sú nejaké malé tučné bábätká s lukom a šípom, ale mohutné bytosti s veľkou silou. Domýšľam si, že táto bytosť mohla byť 2,5 až 3 metrov vysoká.

Anjel stál pred Bileámom s vytaseným mečom a Boh zázrakom otvoril *oslici* oči. Keď oslica uvidela anjela s pripraveným mečom, odbočila z cesty a išla do poľa, aby sa mu vyhla. Bileám z hnevu udrel svoju oslicu a viedol ju späť na cestu.

Anjel sa postavil na chodník, kde bol múr z jednej i z druhej strany. Keď oslica znovu uvidela anjela, snažila sa ísť od neho čo najďalej a pritisla Bileámovi nohu o múr. Bileám sa rozhneval ešte viac a opäť udrel svoju oslicu.

Anjel ho znovu predišiel a zastal na úzkom mieste, kde sa mu nedalo vyhnúť ani napravo, ani naľavo. Keď ho teraz oslica uvidela s vytaseným mečom, padla pod Bileámom. Bileám sa rozzúrila a znovu ju zbil.

Vtedy Hospodin otvoril oslici ústa a ona povedala Bileámovi: “Čo som ti urobila, že ma už tretíkrát biješ?” (Numeri 22:28; SEB)

Bileám a oslica viedli vyhrotený rozhovor, keď v tom Hospodin otvoril Bileámove oči a uvidel anjela. Hlboko sa mu poklonil a padol pred ním na tvár.

Až do tohto bodu som hovoril o anjelovi ako o jednom z nespočetného počtu anjelov, ktorí slúžia Bohu. Avšak je jasné,

že prekladatelia anglického prekladu Biblie *New King James Version*, ako aj ja sám, veria, že ten anjel bol sám Hospodin. Nechám, aby si si urobil vlastný názor, keďže nie je mojim zámerom ťa o tom presvedčiť.

Anjel konfrontoval Bileáma slovami: “Prečo si už trikrát zbil svoju oslicu? Ja som prišiel, aby som ti prekážal v ceste, lebo ťa vedie do záhuby. Oslica ma videla a trikrát sa mi vyhla. Keby sa mi nebola vyhla, bol by som ťa zabil a ju by som nechal nažive” (Numeri 22:32-33; SEB).

Táto oslica zachránila Bileámovi život! Bol by z neho mŕtvy muž, ak by sa nevyhol Hospodinovi. Radi by sme si mysleli, že Bileám povedal veľvyslancom z Moábu: “Chlapci, ja odchádzam. Povedzte svojmu kráľovi nech si nechá svoje peniaze.” To im však nepovedal. Namiesto toho sa Bileám priznal Hospodinovi:

“Zhrešil som, lebo som nevedel, že ty stojíš naproti mne na ceste, a tak teraz, ak je to zlé v твоjich očiach, vrátim sa domov.”

(Numeri 22:34; ROH)

Bileám si priznal svoj hriech, ibaže veľmi pokrytecky, keďže povedal: “ak je to zlé v Tvojich očiach.”

To myslíš vážne Bileám? Čo viac ešte potrebuješ? Aj napriek tomu, že sám Hospodin sa vyšiel dramatickým spôsobom postaviť proti nemu, Bileám sa ešte pokúsil získať to, po čom túžil. Tak veľmi túžil po peniazoch a sláve, ktoré mu kráľ ponúkol, že nedbal na Božiu výchovu. Modloslužba mu zaslepila zrak pred túžbami Božieho srdca.

Presne to sa stane aj nám, keď sa cítime obmedzovaní Božími prikázaniami a naše túžby prevážia našu poslušnosť voči Bohu. Hriech si použil podvod, aby nabral na sile. Nevidíme, že robíme niečo, čo nie je v súlade s Bohom. Tí, čo sú poslušní Božiemu

Slovu, to vidia jasne, ibaže kvôli modloslužbe, ktorá ich zotročuje, sa aj oni môžu pokúšať získať Boží súhlas, aby získali to, po čom tak veľmi túžia.

Moje nedostatky

Keď som mal okolo tridsať rokov, Boh nám s Lisou ukázal, že nie je Jeho vôľa, aby sme uzavreli zmluvu s jedným známym vydavateľstvom. Povedal som “nie”, keď ma toto vydavateľstvo oslovilo prvýkrát. Ale nebolo to podobné Bileámovmu stretnutiu s Balákovými veľvyslancami.

Toto vydavateľstvo mi volalo takmer každý deň. Povedali mi, že moje poslanstvo je dôležité pre dnešnú cirkev a spomenuli, ako sa z niekoľko ďalších neznámych autorov stali známi spisovatelia po tom, čo s nimi začali spolupracovať. Prehltol som jeho háčik lichôtok aj s navijakom. V tom čase moje dve svojpomocne vydané knihy nezasahovali mnoho čitateľov. Chcel som ten národný vplyv, ktorý mi tento vydavateľ vedel ponúknuť. Aj napriek tomu, že Boh chcel, aby sa poslanstvo šírilo ďalej, nebolo to Jeho načasovanie, správna kniha ani vydavateľstvo. Okrem toho ani moja motivácia nebola správna; chcel som byť známy, čo môžeme identifikovať ako *pýchu života* – vyhľadával som postavenie a dobrú povesť.

Moja túžba vydávať knihy s týmto slávnym vydavateľstvom bola taká silná, že som úplne zanedbal jasný Boží zámer a rady mojej manželky, ako aj mnoho iných znamení o tom, že niečo nie je v poriadku. Vnútorne varovanie Ducha Svätého postupne utíchlo, až bolo nakoniec nahradené podvodom mojej veľkej túžby.

Toto vydavateľstvo bolo v inom štáte. Keďže mi okolnosti nedovoľovali letieť k nim a podpísať zmluvu, rozhodli sme sa, že za organizáciu poletí Lisa. Ráno, v deň odletu, jeden z našich synov ovracal koberec na celom schodisku po druhé poschodie nášho domu. Ako sme to upratovali, Lisa sa na mňa pozrela a rozhorčene povedala: “John, ty nevidíš, že Boh nechce, aby sme do toho išli?”

Trúfalo som jej odpovedal: “Nie, to sa nás nepriateľ snaží zastaviť a znechutiť.” Možno by som mal pravdu, keby sa už viac takýchto vecí nedialo. Lenže toľko vecí nevychádzalo, že to bolo až neskutočné, a ja som to nevidel. Bol som oklamán silou môjho hriechu.

Lisa v ten deň odletela a podpísala zmluvu. Nasledovné tri mesiace prevzal chaos vládu nad mojím životom. Opustil ma pokoj, a kontrolu prevzali problémy a námaha. Tri mesiace som bol chorý, bojoval som s rôznymi vírusovými ochoreniami, nádchou a inými fyzickými ochoreniami. S vydavateľstvom sme sa nevedeli na ničom dohodnúť. Bola to hrozná spolupráca a naša služba stratila tisíce dolárov.

Odlišoval som sa od Bileáma v tom, že som si nakoniec uvedomil, ako mi moja silná túžba zastrela zrak pred tým, čo je Božia vôľa. Prežíval som Božie odsúdenie (výchovu). Pripomeňme si Pavlove slová: “Preto je medzi vami veľa slabých a chorých a viacerí umierajú. Keby sme však sami seba súdili, neboli by sme súdení. Tým však, že nás súdi Pán, vychováva nás, aby sme neboli odsúdení so svetom” (Prvý list Korintňanom 11:30-32; SEB). Prešli sme niekoľkými zbytočnými ťažkosťami, kým som si uvedomil, že som si vytvoril modlu. Činil som pokánie zo svojej tvrdohlavosti a všetko sa takmer hneď zmenilo. Krátko nato nás vydavateľstvo informovalo, že chcú ukončiť našu spoluprácu.

Približne o rok neskôr prišla ďalšia ponuka od iného známeho vydavateľstva, ktoré sa rozhodlo vydať jedno z mojich posolstiev o slobode z priestupkov. Boh ku mne prehovoril a povedal: “To predchádzajúce vydavateľstvo bol tvoj nápad, tento vydavateľ je Môj nápad.” Môj postoj sa zmenil vďaka náprave, ktorou som rok predtým prešiel. Vášnivo som túžil poslúchnuť Boha, aby mohli ľudia zažiť skutočnú slobodu. Toto posolstvo túžil Boh zdieľať so svojimi deťmi a dodnes sa predalo takmer dva milióny kópií knihy s názvom *The Bait of Satan (Satanova návnada)*.

Rád by som povedal, že som sa z tejto situácie poučil a už nikdy takúto hlúposť nezopakoval. Jednako, keď som mal štyridsať rokov, znovu som zanedbal Božiu jasne zjavenú vôľu a radu mojej manželky, a členov v našom tíme. Klamstvo, ktorému som teraz uveril, bolo omnoho silnejšie a výchova bola plná utrpenia, bolesti a trápenia, ktorá pretrvávala takmer osemnásť mesiacov. Znovu som však rozpoznal modlu, ktorú som si vytvoril, činil som pokánie, ale stálo ma to mnoho zármutku a trápenia.

Som absolútne presvedčený o tom, že Bileámovi by sa z dlhodobého hľadiska veľmi darilo, ak by prijal Božie srdce. Lenže nikdy sa skutočne nevzdal modloslužby, a preto zomrel Božím odsúdením (pozri Jozua 13:22).

Drahý priateľu, netúžim po tom, aby si sa to naučil tvrdou cestou ako ja. Dúfam, že toto silné posolstvo ťa bude vystríhať od zbytočnej bolesti a utrpenia, ktoré som zažil.

Aplikácia

Ak nebudeme predkladať naše túžby Bohu, budú nás viesť preč od Neho a Boh nás dokonca môže ponechať napospas týmto túžbam. Na viacerých príkladoch z Písma vidíme, že Boh jasne zjavil svoju vôľu, no keď Boží ľud túžil po niečom inom, dal im to, aj keď im to prinieslo utrpenie.

Boh bude robiť to isté aj v našom živote. Dá nám naše túžby, aj keď sú v rozpore s Jeho vôľou, ale nepovedú nás k požehnaniu, ktoré sme očakávali. Povedie to k výchove, ktorá bude bolestivá a neprijemná.

My to však nemusíme zažiť. Namiesto toho môžeme dôverovať Bohu a robiť to, čo je pre nás dobré. Často má pre nás pripravenú cestu, ktorá vedie k našim túžbam, a to cestu spravodlivosti. Bude nás viesť cestou požehnaní, ak Ho budeme nasledovať, ale naša túžba sa naplní v Jeho správnom čase. Odovzdaj dnes svoju cestu

Pánovi. Pozvi Ho, aby ťa viedol cestou Jeho túžob, nie tvojich. Pýtaj si od Neho konkrétne kroky, ktoré môžeš začať robiť už dnes k tomu, aby si sa priblížil k Nemu. Napíš si ich a potom ich aplikuj.

SME POVOLANÍ STAŤ
SA SKUTOČNÝMI
SUPERHRDINAMI
TEJTO GENERÁCIE.

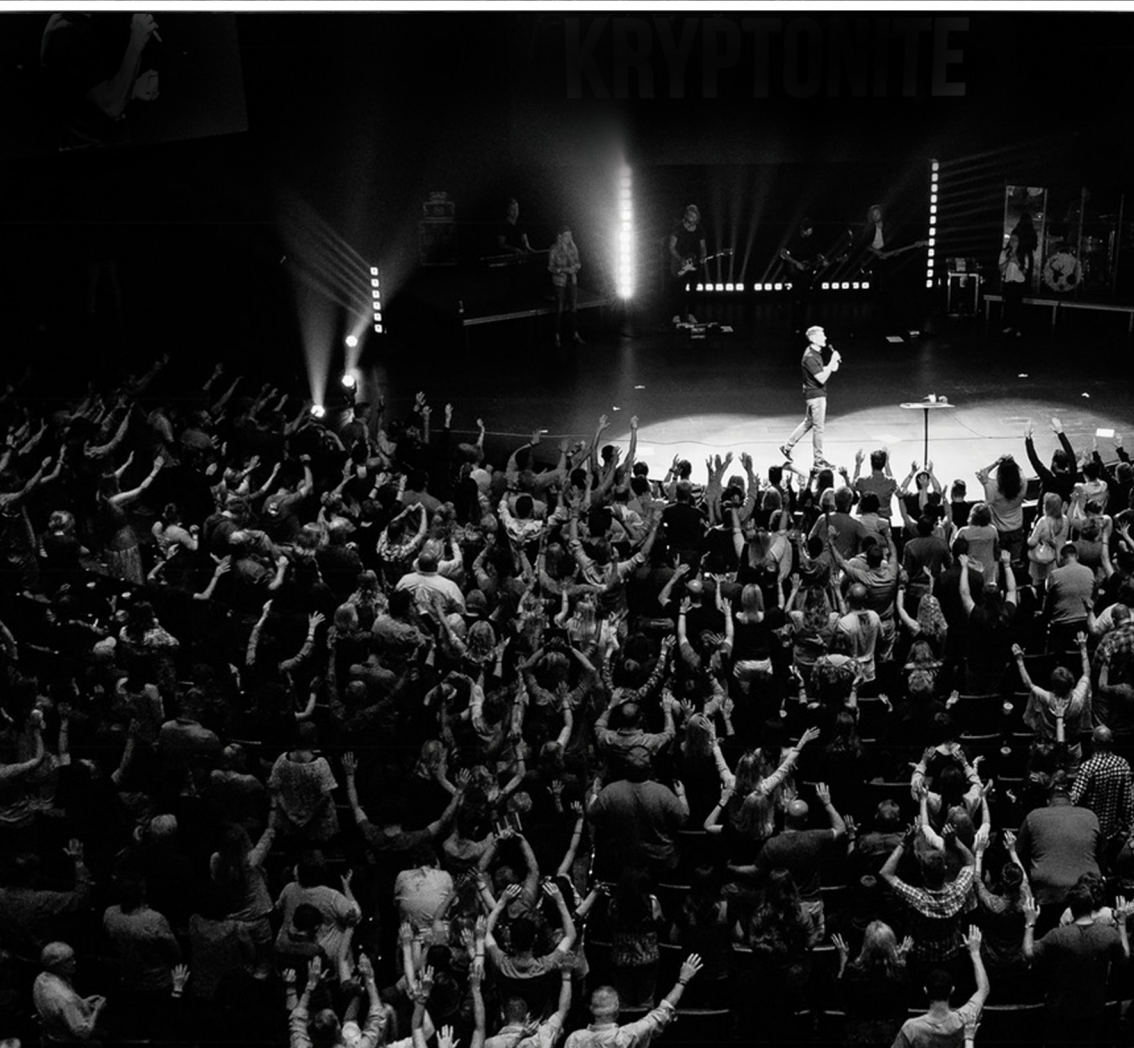

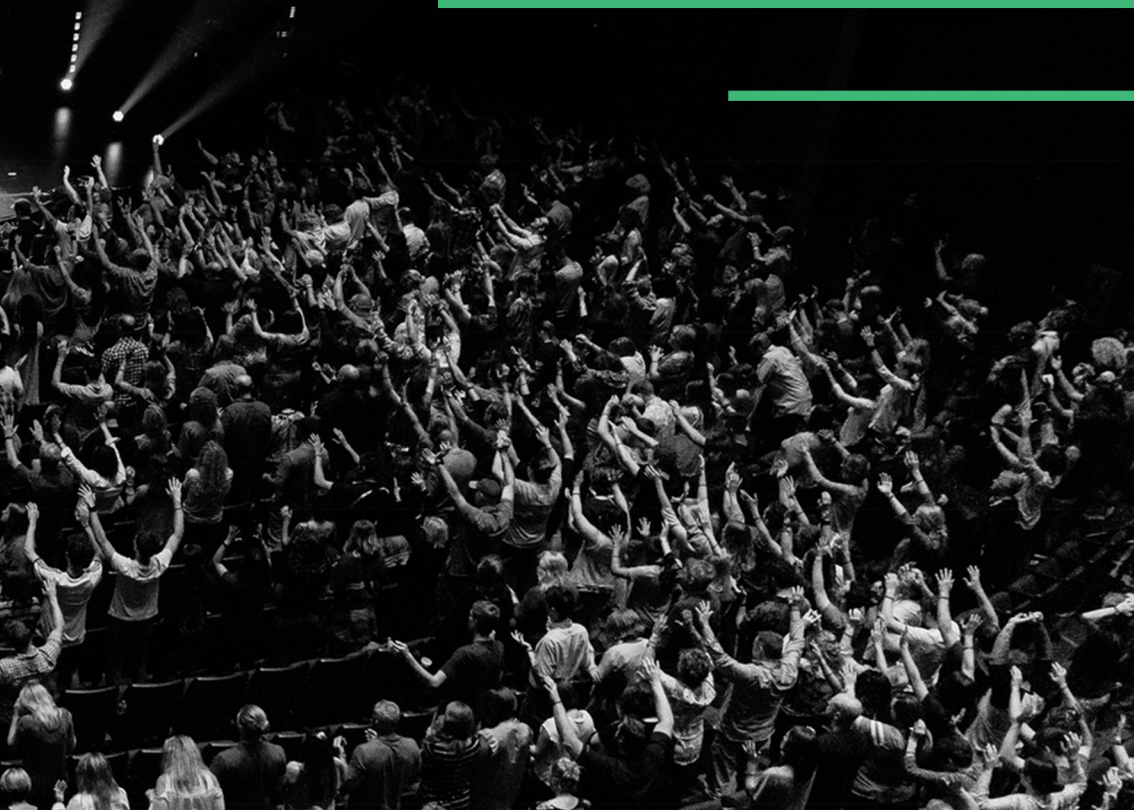
DÔKAZOM TOHO,
ŽE SME PRIJALI
BOŽIU MILOŠŤ,
JE NAŠA PREMENA
ZVNÚTRA VON.

SME POVOLANÍ
OVPLYVNIŤ
TENTO SVET
A NIE BYŤ
OVPLYVŇOVANÍ NÍM.

BOH NÁS MILUJE
TAKÝCH, AKÍ SME.
TO VŠAK NEZNAMENÁ,
ŽE NÁS TAKÝCH NECHÁ.
PRÁVE NAOPAK...

MILOŠTOU NÁS
ZMOCŇUJE ŽIŤ
ŽIVOT VO SVĀTOSTI.

NÁŠ VÝNIMOČNÝ BOH
NESTVORIL
SVOJE DETI NA TO,
ABY BOLI OBYČAJNÝMI.

Stiahnite si tieto a iné materiály na [CloudLibrary.org](https://www.CloudLibrary.org)

ZVEDENÝ

Aby sme zostali v obraze, je potrebné si stručne zopakovať, že v centre modloslužby je rozhodnutie ľudí, či už veriacich alebo neveriacich, oddeliť sa od toho, čo Boh jasne zjavil len preto, aby uspokojili vlastné túžby a žiadostivosti, ktoré sú v rozpore s Jeho vôľou. Práve kvôli tomu Pavol hovorí:

“Veď dobre viete, že nijaký smilník ani nečistý alebo lakomec, ktorý je modlárom, nemá dedičstvo v Kristovom a Božom kráľovstve. Nech vás nikto nezvedie prázdnyimi rečami, lebo na neposlušných synov za to prichádza Boží hnev. Nemajte s nimi nič spoločné.”
(List Efežanom 5:5-7; SEB)

Boží hnev príde na neveriacich, ale Boh vychováva veriacich, ktorí sú v modloslužbe (žiadostivosti), aby ich priviedol späť k Jeho srdcu. Avšak, ak veriaci naďalej vo svojej tvrdohlavosti neposlúchajú Boha, tak ako Bileám, ich následky môžu byť veľmi vážne, ba dokonca smrteľné. Pavol varuje veriacich: “lebo ak žijete podľa tela, zomriete” (List Rimanom 8:13; SEB). Aj apoštol Jakub nás varuje slovami: “Žiadostivosť potom, keď počne, porodí hriech a vykonaný hriech splodí smrť. Nemýľte sa, bratia moji milovaní” (Jakubov list 1:15-16; SEB).

Modloslužba by mala byť známa ako jed, ktorý pomaly zabíja; je to duchovný kryptonit. Nemôžeme si dovoliť zahrávať sa s ním.

Pavučina modloslužby, do ktorej sa pomaly zamotávame je veľmi nenápadná, no silná – kúsok jej sily sme videli aj pri Bileámovi, no zoberme to ešte o krok ďalej. Pozorne si prečítaj Božie varovanie pre starších Izraela:

“A stalo sa slovo Hospodinovo ku mne povediac: Synu človeka, títo mužovia (vzložili svojich ukydaných bohov [modly] na svoje srdce) a závalu padnúť do svojej neprávosti položili pred svoju tvár. Či by sa ma tí mali pýtať, a ja im odpovedať?”

(Ezechiel 14:2-3; ROH; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom a v [] doplnené podľa SEB prekladu Biblie)

Opäť jasne vidíme, že modloslužba nie je limitovaná len na sochy, oltáre alebo chrámy. Boh nenecháva nič na náhodu, keď jasne hovorí, že “vzložili svojich ukydaných bohov [modly] na svoje srdce.” To nie sú nejaké figúrky pod stromom, na námestiach či v chrámoch. Nie, hovorí o modlách, ktoré si postavili vo svojich srdciach. Oni si v srdci uchovávali túžby, ktoré neboli v súlade s Božou vôľou. Boh ďalej pokračoval:

“Preto hovor s nimi a povedz im: Takto vraví Pán, Hospodin: Každému z domu Izraela, ktorý prijal modly do srdca a tým si položil pred seba previnenie, aby sa potkol a potom príde za prorokom, tomu ja, Hospodin, odpoviem primerane podľa množstva jeho modiel.”

(Ezechiel 14:4; SEB)

Keď je človek zamotaný do modloslužby (lipne na túžbach, ktoré nie sú v súlade s Božím slovom) a príde si od služobníka pýtať smerovanie, radu alebo akékoľvek biblické vyučovanie, je možné, že odpoveď dostane, no nebude v súlade s Božou vôľou. Jeho odpoveď bude podobná odpovedi, ktorú dostal Bileám. Anglický preklad Biblie *The New American Standard Bible* zaznamenáva Ezechielove slová takto: “Ja, Hospodin, prídem a dám mu odpoveď v tejto oblasti, pričom zohľadním množstvo jeho modiel.”

Vypočujme si teraz varovanie, ktoré dostali starší Izraela, ktorí sa vyhýbali konfrontovaniu modloslužobníkov a radšej sa s nimi rozprávajú, akoby bolo všetko v poriadku (v Starom zákone boli služobníkmi proroci a kňazi; odteraz budem používať novodobé pomenovanie pre služobníkov).

“Ak by prorok odpovedal tomuto mužovi podľa jeho túžob [a tak sa rozhodol stať sa spoluúčastníkom na hriechu (modloslužbe) tohto muža], ja Hospodin sa postarám o to, aby bol sám prorok oklamáný jeho odpoveďou.”

(Ezechiel 14:9; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *Amplified Bible*, Clasic Edition; v [] doplnené autorom)

V modlitbe som buď plakal, alebo žialil nad mnohým vyučovaním, ktoré v dnešnej dobe moderná služba presadzuje, a to najmä na západe. Modlil som sa a prosil Boha, aby mi zjavil, čo sa skrýva za týmito evanjelizačne slabými kázňami. Duch Boží ma viedol do 13. a 14. kapitoly Ezechiela. Tieto kapitoly odhaľujú, čo sa skrýva za slabým vyučovaním a kázaním, ktoré zanedbáva konfrontáciu praktizovaného hriechu, ktorým je *modloslužba*. Ak služobník nekomunikuje evanjelium v plnom rozsahu preto, aby nestratil svojich nasledovníkov alebo svoju slávu, jeho problémom nie je nič iné ako zamaskovaná žiadostivosť. Práve preto v období, kedy sa falošným učiteľom darí, Jeremiáš hovorí:

“Ved’ všetci, od najmenšieho až po najväčšieho, sú veľkí ziskuchtivci, od proroka až po kňaza, všetci [a prevracajú pravdu].”

(Jeremiáš 6:13; SEB; pozn. prekladateľa v [] doplnené z anglického prekladu Biblie *The Message*)

Začal som si všímať hlbšiu prácu očividnej duchovnej slabosti – kryptonitu – vo väčšine moderných spoločností. Videl som nespokojnosť mnohých veriacich, ktorým sa vynárala otázka:

“čo v živote chýba” (vo väčšine prípadoch nešlo o skutočnú potrebu, ale skôr o túžby žiadostivosti).

Títo zblúdili vodcovia, taktiež zvedení žiadostivosťou, kázali Písmo, ktoré zdanlivo prehliadalo alebo potvrdzovalo hriešny životný štýl veriacich. Zároveň sa pohodlne vyhýbali Písmu, ktoré konfrontovalo bezbožné správanie. Takáto modloslužba otvára dvere do života kazateľa, ako aj veriaceho pre posolstvo a radu, ktorá priamo podporuje ich túžby a posilňuje ich žiadostivosť a modly.

V Novom zákone Pavol prorokuje, podobne ako Jeremiáš a Ezechiel, o budúcom časovom období:

*“Lebo bude čas, keď neznesú zdravého učenia,
ale (podľa vlastných žiadostí) budú si hromadiť učiteľov,
lebo ich budú svrbieť uši.”*

(Druhý list Timotejovi 4:3; ROH; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Vitaj v tom časovom období! Jediné, čo je nevyhnutné k tomu, aby veriaci počuli to, čo chcú, je nájsť “služobníkov”, ktorí sú taktiež opantani žiadostivosťou.

Na druhej strane, nijaký bohobojný vodca sa neodchýli od Božieho Slova. Pridržiava sa Písma v plnom rozsahu, nielen vybraných častí. Takýto vodca sa nebojí priniesť nápravu a konfrontovať, ako aj povzbudiť ľudí.

Vodcovia, o ktorých hovorí Pavol, sa budú zaoberať vlastnou reputáciou, výzorom, rastom a programom. Tým správnym výsledkom či odmenou ich môžeme ovplyvniť, a budú kázať vo svetle túžob poslucháčov namiesto toho, aby prehlasovali Božie Slovo, či už sa to ľuďom páči alebo nie.

Iba jeden služobník prehlasoval pravdu

Judský kráľ Jozafat bol spriaznený s Izraelským kráľom Achabom skrze manželstvo ich detí. Pre Jozafata to nebol dobrý krok, keďže bol bohabojný muž a Achab bol modloslužobník. Po nejakom čase Jozafat odišiel do Samárie, aby Izraelského kráľa navštívil.

Achab požiadal Jozafata zhromaždiť Judsko, aby sa spojili s Izraelom vo vojne a spolu zaútočili na Sýriu. Jozafat povedal: “A prečo nie! Ty a ja sme bratia a moji vojaci sú ti k dispozícii. Jasně, že sa pripojíme do boja.” Jozafat potom dodal: “Ale najprv podme zistiť, čo na to hovorí Pán” (pozri Druhá kniha kroník 18).

Nato kráľ Achab zhromaždil štyristo prorokov a služobníkov Izraela. Toto neboli služobníci Baala, Aštarati, Kemoša či iných falošných bohov, boli to služobníci Pána Boha (hovorili v mene *Yahweh*). Achab sa ich pýtal, či má alebo nemá vstúpiť do vojny.

Títo služobníci jednohlasne povedali: “Chod', Boh ho vydá do moci kráľa” (Druhá kniha kroník 18:5; SEB). Títo vodcovia boli vedení k tomu, aby hovorili len pozitívne a povzbudzujúce posolstvá tým, ktorí ich počúvajú, hlavne tým v dôležitom postavení. Dokonca aj služobníci Hospodina, *Yahweh*, sa poddali žiadostivosti – modloslužbe.

Jozafat sa z ich rady necítil pohodlne aj napriek tomu, že to boli vážení vodcovia Izraela a ich posolstvá boli pôsobivé. Vďaka jeho bázni pred Hospodinom bol schopný správne rozsudzovať ich rady. Spýtal sa: “Nie je tu ešte nejaký Hospodinov prorok, na ktorého by sme sa obrátili o radu?” (verš 6; SEB) Vedel, že títo proroci hovorili v mene *Yahveh*, no niečo sa mu na tom nezдалo.

Achab mu odpovedal: “Je tu ešte jeden muž, skrze ktorého by bolo možno opýtať sa Hospodina; ale ja ho nenávidím, lebo mi nikdy neprorokuje dobrého, ale vždycky zlé. Je to Micheáš, syn

Jimlu” (verš 7; ROH). Modloslužobníkovi, ale aj spoločstvu veriacich, ktorí si zvykli na lichôtky, sa často môže zdať skutočný služobník evanjelia negatívny a odrádzajúci.

Micheáš bol iný ako ostatní proroci, pretože nechcel veľa nasledovníkov a nechcel nič ani od Achaba. Bol to bohabojný muž, ktorý túžil viac po Božom uznaní ako po úspechu. Vedel, že *Yahweh* je jeho zdroj a že radšej bude potešovať Jeho, ako kráľa, ktorý je pod vplyvom kryptonitu. Toto ho držalo v čistote a slobode od podvodov, v ktorých iní služobníci slúžili.

Achab teda poslal po Micheáša. Zatiaľ, čo čakali na dôveru vyhodného Božieho muža, služobníci Izraela naďalej prorokovali pred týmito kráľmi. Jedným z nich bol aj židovský muž menom Cidkija z rodu Benjamína, ktorý si zhotovil železné rohy a volal: “Takto vraví Hospodin (*Yahweh*): Nimi budeš klať Sýrčanov, kým ich nezničíš” (verš 10; SEB). Pridali sa všetci proroci a prorokovali: “Vyras proti Ramót-Gileádu. Budeš mať úspech, lebo Hospodin (*Yahweh*) ho vydá do moci kráľa” (verš 11; SEB).

Určite sa môžeme spoľahnúť na radu mnohých vodcov, nie? Ešte povzbudzujúcejšia však bola zhoda týchto prorociev. Bolo to jasné potvrdenie! Áno, potvrdili *túžby* Achabovho srdca a hovorili priamo do jeho túžby po zisku – modlárstvo!

Zatiaľ čo ministri jednomyselne radili kráľom, posol našiel Micheáša a povedal: “Hľa, slová prorokov, ako by jednými ústami, predpovedajú kráľovi dobré veci; nech je tedy, prosím, tvoje slovo ako slovo niektorého z nich, a hovor dobre” (Druhá kniha kroník 18:12; ROH).

Ja sám som počul podobné slová, keď som bol pozvaný kázať do niektorých známych spoločstiev. “John, povzbud’ ľudí. Káž pozitívne posolstvo. Pozdvihni a uteš ich. Ukončíme bohoslužby s radostnou piesňou, takže by si mohol ukončiť kážeň pozitívne.

Chceme, aby odchádzali s dobrým pocitom.” Akoby prostý posol mohol manipulovať s posolstvom Kráľa! Ak by sme manipulovali s Jeho posolstvom, už viac nehovoríme Božie zjavenie ako veľvyslanci, ale používame Jeho pozitívne slová z rôznych častí Nového zákona ako prostí ľudia, len aby sme poukázali na to, čo my sami chceme.

Micheáša si však lichôtkami nekúpil a veľmi rázne odpovedal: “Akože žije Hospodin, budem hovoriť len to, čo mi povie môj Boh.”
(verš 13; SEB)

Otče, pošli nám vodcov, ktorí by takto reagovali aj dnes!

Keď prišiel Micheáš pred Achaba, položili mu tú istú otázku, ako všetkým predošlým služobníkom. Micheáš sarkasticky odpovedal: “Chodte a budete mať úspech, padnú vám do rúk.”
(verš 14; SEB)

Achab sa nahneval, že ho Micheáš zosmiešňoval. Micheáš potom prehovoril Božie slovo ohľadom tejto situácie: “Videl som všetok Izrael rozptýlený po vrchoch ako ovce bez pastiera. Hospodin povedal: Tí nemajú pána! Každý sa môže pokojne vrátiť domov.”
(verš 16; SEB)

Achab sa obrátil k Jozafatovi a povedal: “Nevravel som ti, že mi nebude prorokovať nič dobré, ale zlé?”
(verš 17; SEB)

Potom Micheáš pokračoval a Achabovi povedal o tom, čo sa skutočne deje a čo sa stane:

“Ten však pokračoval: Preto čujte slovo Hospodina: Videl som Hospodina sedieť na tróne a celé nebeské vojsko mu stálo po pravici i ľavici. Hospodin sa spýtal:

*Kto navedie izraelského kráľa Achába,
aby šiel na výpravu a pri Ramót-Gileáde padol?
Odznali rôzne návrhy. Tu predstúpil akýsi duch,
zastal si pred Hospodinom a povedal: Ja ho navediem.
Hospodin sa spýtal: Čím? Odpovedal: Pôjdem a stanem
sa lživým duchom v ústach všetkých jeho prorokov.
Povedal: Tebe sa ho podarí naviesť. Choď a urob to!
Ako vidno, Hospodin vložil teraz lživého ducha do úst
týchto tvojich prorokov, kým on sám ti
predpovedá nešťastie.”
(verše 18-22; SEB)*

Boh Achabovi odpovedal podľa modloslužby (žiadostivosti), ktorú mal v srdci. Tu je znázornená pravda, o ktorej hovoril Ezechiel. Nielenže Boh hovorí priamo do modloslužby, ktorá je v Bileámovom srdci, ako sme videli v predchádzajúcej kapitole a do Achabovej modloslužby, ako sme videli v tejto kapitole, ale podobne jedná aj s tými, ktorí toto posolstvo priniesli.

Achab prijal posolstvo, ktoré chcel počuť, ale odmietol skutočné slovo Božie, ktoré by im prinieslo ochranu a slobodu. Achab nakoniec do vojny išiel. Aj napriek tomu, že sa do boja pustil v prestrojení, aby ho Sýrčania nespoznali, nejaký vojak natiahol svoj luk nevediac na koho cieľi a zasiahol Izraelského kráľa, ktorý pred koncom dňa zomrel. Môžeš sa skryť pred ľuďmi, no pred Bohom sa nikdy neschováš!

A čo dnes? Túžime po ochrane, zabezpečení a slobode, ktorú nám Hospodin zaslúbil alebo chceme, aby nám polichotil? Túžime počuť slova “pokoja”, aj keď sa v skutočnosti blížime do nebezpečenstva kvôli klamstvu, ktorému sme uverili?

Môžeme o tom premýšľať vo svetle Písma? Čo je lepšie – dlhotrvajúca ochrana, keď sa podriadime Božiemu Slovu v plnosti alebo krátkodobé povrchné požehnanie, kedy nás za rohom čaká Božia výchova či odsúdenie?

Aplikácia

Mnoho kresťanov chce počuť len to, čo im prináša dobrý pocit a mnohí služobníci sú ochotní hovoriť to, čo povzbudí ich nasledovníkov kvôli vlastnej žiadostivosti alebo strachu z ľudí. V takom prípade ich slová znejú úžasne, ale nie sú ucelené a vedú vodcov, ako aj ich nasledovníkov na nežiadúce miesto.

Musíme počuť pravdu, aj keď to na začiatku bolí. Bez ohľadu na to, ako bolestivé môže počúvanie pravdy byť, vždy je to ďaleko menej bolestivé než utrpenie, ku ktorému bežíme, keď žijeme v klamstve.

Môžeš byť človekom, ktorý vyhľadáva pravdu.

Začni tým, že poprosíš Boha, aby ti hovoril pravdu o tvojom živote. Pozvi Ho, aby ti zjavil akékoľvek miesto, kde si bol nevedomky podvedený. Zapiš si tieto pravdy, aby si nad nimi mohol v nasledujúcich dňoch a týždňoch premýšľať. Potom popros Boha, aby ti dal silu hovoriť pravdu, aj keď to nebude populárne alebo politicky správne. Nemusíme sa hádať, stačí, ak jednoducho zareagujeme ako Micheáš: “Akože žije Hospodin, budem hovoriť len to, čo mi povie môj Boh” (verš 13; SEB).

NAPODOBENINA JEŽIŠA

Napodobenina Ježiša – Zamýšľal sa nad tým, o čom by to mohlo byť? Táto kapitola odhaľuje nepatrný kľúčový element, ktorý veriacich priťahuje do modloslužby. Toto odhalenie nám pomôže odomknúť záhadu o tom, prečo sú mnohí moderní kresťania ľahkou korisťou duchovného kryptonitu, ktorý okráda cirkev a jednotlivcov o silu.

Priviedol som vás k sebe

Ako som už spomenul, odchod Izraela z Egypta je symbolom našej spásy – náš odchod zo sveta. Mojžiš viedol Izraelitov na Sinaj, kde sa stretol s Bohom v horiacom kre. Mojžiš chcel, aby ľud zažil niečo podobné. Prečo by ich chcel priniesť do zaslúbenej krajiny predtým, ako im predstaví Toho, kto im ju zaslúbil? Keď teda prišli na Sinaj:

“Mojžiš vystúpil k Bohu. Hospodin ho oslovil z vrchu a povedal mu: Toto povieš domu Jakoba a oznámiš synom Izraela: Sami ste videli, čo som urobil Egyptanom, ako som vás niesol na orlích krídlach a (priviedol k sebe).”

(Exodus 19:3-4; SEB; pozn. prekladateľa
v () zdôraznené autorom)

Všimni si Jeho slová “priviedol k sebe”. Tieto slová zahŕňajú Božie srdce pre našu záchranu zo sveta. Boh ťa priviedol k sebe. Chce ťa, túži byť s tebou a chce mať s tebou otcovsko-synovský vzťah.

Dokážeš si predstaviť, ako veľmi sa Boh tešil na stretnutie s týmito ľuďmi, ktorí boli stovky rokov v zajatí? Pamätám si na to, keď bola Lisa tehotná s každým z našich synov. Nevedel som sa dočkať momentu, kedy sa narodia. Čakal som deväť dlhých mesiacov. Chcel som ich držať vo svojom náručí, sledovať ako rastú, počuť ich hlas, objavovať ich osobnosť a vybudovať s nimi otcovsko-synovský vzťah. Jednoducho povedané, túžil som po nich.

Toto bol aj Boží postoj, až na to, že On musel čakať oveľa dlhšie ako deväť mesiacov!

Ľudia sa museli dobre pripraviť na to, aby toto stretnutie bolo úspešné. Boh povedal Mojžišovi: ”Chod' k ľudu a dnes i zajtra ich posväť a nech si vyperú odevy. Nech sa pripravia na tretí deň, lebo tretí deň zostúpi Hospodin pred očami všetkého ľudu na vrch Sinaj” (Exodus 19:10-11; SEB).

Hospodin hovoril svojmu ľudu: “Túžim byť s vami, ale nato, aby ste mohli skutočne zažiť moju prítomnosť, musíte očistiť vaše oblečenie zo špiny, ktorá sa na vás nalepila v Egypte. Som vaším Otcom, no taktiež som aj Svätý Boh a nechcem mať s vami len povrchový vzťah.”

Nie je možné mať hlboký a zmysluplný vzťah s niekym, ak sme sebeckí. Boh nám dal samého seba v plnosti; preto nemôže dopustiť, aby sme sa správali ako tento svet, využívali ľudí k tomu, aby sme uspokojili vlastné túžby alebo naše ego.

Na vrchu Sinaj už prešli dva dni a na začiatku tretieho dňa prišiel Hospodin, aby sa predstavil. Keď to urobil, ľud sa chvel strachom a ustúpil. Povedali Mojžišovi: “Ty s nami hovor a my budeme počúvať. Nech s nami nehovorí Boh, aby sme nezomreli” (Exodus 20:19; SEB).

Mojžiš zostal zarazený. Ako by sa mohli utiahnuť od Toho, ktorý ich zachránil z otroctva? Ako to, že nechceli počuť hlas ich Stvoriteľa? Dokážeš si predstaviť Božie sklamanie? Túžobne očakával na tento moment. Túžil ich poznať tak, ako poznal Mojžiša. No oni odmietli Jeho prítomnosť.

Neviem si predstaviť, ako by som sa cítil, keby mi jeden z mojich synov povedal: Oci, nechcem aby si hovoril priamo ku mne. Chcem počuť to, čo mi chceš povedať od jedného z mojich bratov.” Aké zdrvivé slová!

Ustanovené kňazstvo

Boh sa rozhodol ustanoviť kňazstvo, keďže ľud nechcel komunikovať priamo s Ním. Kňaz hovorí s Bohom v mene ľudu. Židia už mali proroka, Mojžiša, ktorý hovoril ľudu v Božom mene. Avšak Boh musel ustanoviť kňazstvo, aby mohol udržiavať vzťah s ľuďmi.

Hospodin potom povedal: “Teraz zostúp, potom vystúpiš spolu s Áronom” (Exodus 19:24; SEB). Áron sa mal stať prvým kňazom, toto však nebol Boží prvotný plán. On túžil po tom, aby každý jeden z nich bol kňazom. Keď prišli na vrch Sinaj úplne prvýkrát, povedal: “A vy mi budete kráľovstvom kňazov a svätým národom. To sú tie slová, ktoré budeš hovoriť synom Izraelovým” (Exodus 19:6; ROH). Boh túžil po tom, aby s Ním mohol komunikovať celý Izrael.

Boh povedal Mojžišovi, aby priviedol Árona na vrch. Avšak nemáme zmienku o tom, že Áron na vrch vyšiel. Z nejakého

dôvodu sa Áron ocitol dole s utáboreným ľudom a Mojžiš zostal na vrchu sám štyridsať dní a štyridsať nocí. Prečo s ním Áron nešiel? Našiel potešenie u ľudí namiesto toho, aby ho našiel u Boha? Báł sa byť s Bohom osamote? Odpoveď nepoznáme, ale vieme, že to, čo sa Áron chystal urobiť bolo naozaj udivujúce.

Napodobenina Hospodina (Yahweh)

“Keď ľud videl, že Mojžiš dlho nezostupuje z vrchu, zhromaždil sa k Áronovi.”
(Exodus 32:1a; SEB)

Čo sa to tu deje? Po prvé, ľudia mali svoje túžby, ktoré chceli mať naplnené a potrebovali Božieho muža, aby im v tom vyhovel. Po druhé, Áron mal dar vodcovstva, ktorý ľudí priťahoval. Toto je dôležitý bod, pretože ľudia tiahnu k silným vodcom, či už Boha poslúchajú alebo nie. To, že vodcu nasleduje veľký zástup neznamená, že je v súlade s Bohom. Sleduj, čo ľud povedal Áronovi:

“Vstaň, urob nám bohov, ktorí pôjdu pred nami. Ved' nevieme, (čo je s Mojžišom), s mužom, ktorý nás vyviedol z Egypta”
(Exodus 32:1b; ROH; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Prvá vec hodná povšimnutia je, že ľud nepovedal: “nevieme, čo je s Bohom.” Toto je dôležitý bod, ku ktorému sa o chvíľu vrátíme.

Po druhé, všimni si, že hovoria: “sprav nám bohov.” Hebrejské slovo pre bohov je elohiyim. V Starom zákone sa toto slovo nachádza viac ako 2600-krát. Viac ako 2250-krát sa nachádza v spojení s Bohom Všemohúcim. Nájdeme ho napríklad tridsaťdvakrát hneď v prvej kapitole Genezis. Úplne prvý verš Biblie hovorí: “Na počiatku stvoril elohiyim nebo a zem.”

Ďalší príklad nájdeme v Deuteronómiu 13:5: “Nasledujte Hospodina (*Yahweh*), svojho Boha (*elohiym*), bojte sa ho, zachovávajte jeho príkazy, počúvajte jeho hlas, slúžte mu a pridržujte sa ho!” (SEB; pozn. prekladateľa v () doplnené autorom). V Písme môžeme vidieť, že meno Hospodina je dané “*Yahweh*” a neskôr poukazuje na Neho ako na nášho *elohiym*. On je náš Boh, naša zvrchovaná autorita a hlavný zdroj.

Avšak viac ako 250-krát sa v Starom zákone používa *elohiym* pri opise falošného boha ako je Dagón (Prvá kniha Samuelova 5:7) alebo Baal (Prvá kniha kráľov 18:21). Preto potrebujeme poznať kontext, aby sme vedeli o kom sa hovorí.

Áron odpovedá na požiadavku ľudu tak, že ich žiada, aby zhromaždili zlato z ich náušníc. Roztopil zlato a zhotovil povestné teľa. Keď bolo hotové, ľud povedal: “To je tvoj *boh*, Izrael, ktorý ťa vyviedol z Egypta” (Exodus 32:4; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New King James Version* a v kurzívach zdôraznené autorom). Hebrejské slovo *boh* je opäť *elohiym*. Avšak máme tu nápovedu, ktorá nám upresňuje o kom tu hovoria, keď povedali: “ktorý ťa vyviedol z Egypta.” Vedeli, kto ich vyviedol – neboli hlúpi. Nasledovný verš to potvrdzuje:

“Keď to videl Áron, vystavil oltár pred ním, a Áron volal a riekol: Zajtra (bude) slávnosť (Hospodinova).”
(Exodus 32:5; SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Slovo “*Hospodinova*” v tomto verši hovorí o *Yahweh*. *Complete Word Study Bible* uvádza:

“Toto slovo sa vzťahuje na meno skutočného Boha Izraela, je to predovšetkým meno, ktorým sa Hospodin zjavil Mojžišovi (Exodus 6:2,3). Božie meno sa tradične nevyslovovalo, hlavne z úcty k jeho posvätnosti. Až do obdobia renesancie bolo v hebrejskom texte Starého zákona písané bez samohlások ako *YHWH*.”

Okrem tejto jednej výnimky sa v celej Biblii toto slovo nikdy nepoužíva ako označenie falošného boha. Niet pochýb o čo v tejto situácii ide. Je takmer neuveriteľné, že keď sa Áron a ľud pozreli na teľa nazvali ho *Yahweh*. Nepomenovali ho Baal, Dagón, Aštara, Rá, Neftis ani žiadnym iným Egyptským menom bohov. Nepovedali: “Toto je tvoj boh Rá, ktorý ťa vyviedol z Egypta.”

Vyššie sme spomenuli, že sa vyjadrili slovami: “nevieme, čo je s *Mojžišom*.” Nepovedali, že “nevieme, čo je s *Bohom*.” Oni vlastne nepopierajú existenciu *Yahweh* ani Jeho prítomnosť v ich živote. Stále potvrdzujú, že je to Jehova (alebo Jahve), kto ich zachránil, vyslobodil, uzdravil a staral sa o nich. Oni len zmenili Jeho skutočný výzor na manipulovateľný obraz *Jahveho*, ktorý im dá, čo len budú chcieť.

Tu je príklad, ako by to mohlo vyzeráť v súčasnosti: Spolu s Lisou veľa cestujeme a máme úžasný tím ľudí, ktorý s nami slúži v Messenger International. To, čo budem písať je hypotetický príbeh, pretože by to naši vedúci nikdy neurobili. Ako vodcovia sme nastavili niekoľko prevádzkových a kultúrnych princípov, ktoré neustále zdôrazňujeme, keďže sú pre nás dôležité. Niektoré z nich sú: Vyžadujeme od nášho tímu deväť hodín produktivity za osem hodín. Chceme radostné pracovné prostredie, kde môžeme pracovať s dokonalosťou, mať radi a slúžiť akejkoľvek osobe, partnerovi alebo vodcovi, ktorý nás kontaktuje, spĺňať stanovené denné a týždenné ciele, a ten zoznam pokračuje. Náš prevádzkový riaditeľ (COO), ktorému dáme vymyslené meno Tim, je zodpovedný za to, aby sa tieto prevádzkové a kultúrne princípy zachovávali.

Predpokladajme, že sme s Lisou na cestách a nielen to, aj náš prevádzkový riaditeľ je preč. Ďalším zodpovedným v poradí je náš finančný riaditeľ (CFO) Jordan (taktiež vymyslené meno). O chvíľu nato, čo Tim odíde, príde Jordan a povie ľuďom v tíme: “Počujte ľudia, John a Lisa chcú, aby sme tu mali radostnú atmosféru.

Čo keby sme si najali DJ-a, pripravme si tanečný parket s nejakým dymostrojom a svetelnou technikou, a bavme sa týchto pár dní.”

Počas celej zábavy ľudia v tíme “priznávajú”, že robia presne to, čo od nich žiadame. Opakovane nás akceptujú slovami: “Toto je Johnova a Lisina túžba; oni chcú, aby sme mali radostné pracovné prostredie.” Potom jeden z členov tímu vykrikuje: “Hej, ľudia! Telefonujem s Johnom a hovorím mu o našej párty; má z nás takú radosť!” To by samozrejme bolo klamstvo, pretože ak by som s niekym telefonoval a vedel o tom, čo sa deje, veľmi by som sa na nich nahneval.

Povedzme, že sa náš prevádzkový riaditeľ vráti do kancelárie skôr, ako Lisa alebo ja. Aj on by bol veľmi rozčúlený. Vypol by hudbu, vrátil svetlá aj s dymostrojom a riadne im naložil. “Toto nie je to, čo John a Lisa chcú,” povedal by im. “Zle ste ich pochopili!” A potom by vyhodil vedúcich, ktorí vytvorili túto falošnú kultúru.

Pozrime sa teraz na správanie Izraela po tom, čo vytvorili tento obraz “*Jahveho*”:

*“Na druhý deň včasráno vstali, priniesli spaľované obety
i obety spoločenstva. Lud sa posadil, jedol a pil;
potom vstali a zabávali sa.”*
(Exodus 32:6; SEB)

Toto je hostina pre Yahweh. Vodcovia a ľudia Mu prinášajú dary, potom sa odviažu. Sú presvedčení o tom, že robia len to, z čoho sa ich “*Yahweh*” teší. Myslia si, že nemá žiadne problémy s ich obžerstvom, zabávaním a hýrením (čo pravdepodobne zahŕňalo aj smilstvo). Pripísali takéto správanie ako prijateľné Hospodinovi (*Yahweh*), pričom pre Neho vôbec nebolo potešujúce.

Teraz vstúpili do tej najklamlivejšej formy modloslužby. Vytvorili si napodobeninu Yahweh, ktorá sa nezhoduje s tým, kto On v skutočnosti je. Toto im dáva oprávnenie žiť podľa vlastných

túžob a robiť to dokonca s Božím súhlasom. V zásade to nie je v ničom odlišné od pohanských národov, ktoré odmietli uctievať (poslúchať) Boha. Opäť Pavol hovorí: “Začali vymýšľať pochabé nápady, o tom, aký bol Boh” (List Rimanom 1:21; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation*). Jediným rozdielom je, že pohanské kultúry nazývali svojich bohov menami ako Dafón, Baal, Hapi, Ammit, Sopdu a tak ďalej, zatiaľ čo Izrael nazýval svoje božstvo *Yahweh*.

Boh potom povedal prevádzkovému riaditeľovi Mojžišovi: “Hospodin povedal Mojžišovi: Zostúp dolu! Tvoj ľud, ktorý si vyviedol z Egypta, sa zvrhol. Veľmi rýchlo odbočili z cesty, ktorú som im určil” (Exodus 32:7-8; SEB).

Mojžiš sa vrátil a bolo potrebné vyrovnať účty. Najprv s Áronom, ktorý bol za nich zodpovedný, potom s vedúcimi a neskôr s ľudom. Čítame: “Mojžiš videl, že ľud sa správa neviazane, lebo Áron im povolil uzdu na škodoradosť ich protivníkov. Mojžiš sa postavil do brány tábora a zvolal: Kto je za Hospodina, ku mne!” (Exodus 32:25-26; SEB) Oni, tak ako aj my, si nevybrali Pánovu stranu tým, že jednoducho prehlasovali Jeho meno alebo Mu spievali piesne. Vyberáme si Jeho stranu tým, že sa rozhodneme žiť v súlade s tým, čo povedal.

To prináša niekoľko veľmi dôležitých otázok:

Vytvorili sme v súčasnej dobe “Ježiša”, ktorý nám dá čokoľvek po čom naše pomýlené žiadosti túžia?

Sme si vedomí toho, že Jeho krv tiekla za nás a vyslobodila nás z tohto sveta?

Spievame piesne pre Neho, o Ňom a o tom, že pre nás sprístupnil nebesia, no v skutočnosti “náš Ježiš” nie je Ježišom, ktorý sedí po pravici Boha Otca?

Vytvorili sme si napodobeninu Ježiša?

Je mnoho ľudí v cirkvi oklamáných tak ako Izraeliti, keď vyšli z Egypta?

Ďalšia otázka je: Kto sú tí prevádzkoví riaditelia ako Mojžiš, ktorí zostúpia z Božieho vrchu a postavajú sa zoči voči oklamánym so srdcom plným ohňa a lásky?

V prípade, ak nepovstanú, bude naše klamstvo narastať a kryptonit nás bude aj naďalej ovplyvňovať slabosťou, dokonca až do bodu smrti.

Aplikácia

Na západe je ľahké povedať, že veríme v Ježiša. Avšak mnohí ľudia na západe sú z kresťanstva unavení, pretože medzi kresťanmi a svetom je len malý rozdiel. Kresťania prehlasujú meno Ježiš. Hovoria, že si Boha ctia, zatiaľ čo žijú hriešny život, ktorý On neschvaľuje. Ako Mojžiš vyhlásil, keď zvolal Izrael k zodpovednosti: “Kto je za Hospodina, ku mne!” Nastal čas, aby povstali praví kresťania a vyzvali bratov a sestry do pravdy.

Nasledovanie Ježiša nás stojí všetko. Naše životy nepatria nám. Naša vôľa je podriadená Bohu alebo On nie je skutočne našim Pánom. Veríme, že v Ňom máme všetko, čo potrebujeme. Toto je pravé pozvanie do kresťanstva – áno, máme prístup k spaseniu, ale musíme zomierať nášmu starému životu a stať sa novým stvorením.

Premýšľaj o skutočnom poslaní kresťanstva. Zapiš si svoje myšlienky o tom, v čom je podobné a v čom odlišné od vyučovania, ktoré si prijal. Potom nájdí niekoho z rodiny alebo spoločenstva a povedz mu o tom. Podel sa s nimi o túto pravdu.

MIESTO ZAČIATKU

Je zjavné, že Mojžiš zišiel z Božieho vrchu, Izrael sa oddal modloslužbe, aj napriek tomu, že stále uznával *Yahweh*, ktorý ho vyslobodil z Egypta. Ako sme už spomínali, modloslužba je zakorenená v neposlušnosti voči tomu, čo nám Boh jasne zjavil. Najklamlivejšia forma modloslužby je, keď vyznávame, že Ježiš Kristus je Pán a Spasiteľ, no evidentne neposlúchame Jeho autoritu.

Vráťme sa do nášho hypotetického príkladu o našom tíme v *Messenger International*. Keby sa náš prevádzkový riaditeľ Tim vrátil späť do kancelárie a videl divokú party, bol by nahnevaný na nášho finančného riaditeľa Jordana. Avšak Jordan by mu úplne kludne mohol povedať: “Ale veď robíme presne to, čo chce John a Lisa, aby sme robili! Vytvorili sme radostné prostredie!”

Ako by mu odpovedal Tim? “Áno, John a Lisa chcú, aby sme pracovali v radostnom prostredí, ale čo tie ďalšie nariadenia, ktoré nám dali – deväť hodín práce v osem hodinovom pracovnom dni, naša dostupnosť pre každého, kto nás kontaktuje, splnenie dnešných cieľov a všetky ostatné? Vyčlenili ste len jeden princíp a na ten ste sa zamerali, a všetky ostatné inštrukcie ste zanedbali.”

Urobili sme niečo podobné aj v modernej cirkvi? Osobne si myslím, že sme našli určité inštrukcie v Novom zákone, ktoré sa nám páčia. Prehlasujeme, že sme spasení milosťou skrze vieru,

nevieme urobiť nič preto, aby sme túto milosť získali, je to Boží dar. Prízvukujeme, že je potrebné milovať sa navzájom, užívať si život, slúžiť si navzájom, spievať Hospodinovi novú pieseň, byť relevantní, byť dobrým vodcom a budovať zdravé spoločenstvo. Toto všetko horlivo prehlasujeme. Sú to všetko dobré veci podložené Novým zákonom.

Avšak je možné, že zanedbávame dôležitosť pokory, svätosti, sexuálnej čistoty a abstinencie od iných hriechov ako je napríklad pornografia?

Varovali sme ľudí, na ktorých nám zaleží, aké je dôležité utiecť od homosexuality, smilstva, opilstva, vulgárnych vtipov, prázdnych a pochabých slov, neodpustenia, horkosti, ohovárania a mnohých iných dôležitých prikázaní, inštrukcií a varovaní z Nového zákona?

Môžeme sa výlučne sústrediť na Ježišove slová, ktoré sú v rozpore so štandardmi našej zvrátenej spoločnosti?

Môžeme si vytvoriť Ježiša, ktorý nebude konfrontovať bezbožnosť našej kultúry?

Môžeme sa vyhýbať určovaniu tém, ktoré On nenávidí a prehlasovať iba tie pravdy z Jeho slova, ktoré spoločnosť považuje za obdivuhodné?

Môžeme rozšíriť cestu a bránu, ktorá vedie do života?

Môžeme veriť tomu, že človek je automaticky spasený, ak odrecituje zopár magických slovíčok?

Vytvorili sme si napodobeninu Ježiša, ktorá je odlišná od identity, ktorá nám je zjavená v plnosti Písma? Ak sa vrátíme späť k cirkvi v Korinte, ktorá bola pod vplyvom duchovného kryptonitu, uvidíme nasledovné Pavlove slová:

“Bojím sa však, aby sa vaše zmýšľanie neodvrátilo od úprimnosti a čistoty voči Kristovi tak, ako zvedol had Evu svojou lstivosťou. Keď k vám niekto príde a zvestuje vám (iného) Ježiša, než sme vám hlásali my.”

(Druhý list Korintánom 11:3-4; SEB;
pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Toto telo veriacich bolo ľahko oklamané, nie falošným bohom alebo náboženstvom, ktoré odmietalo Ježišovu existenciu, ale ich vierou v iného Ježiša – v napodobeninu Ježiša. Nezabudnime na to, že napodobenine Jahveho, vo forme zlatého teľaťa, bola pripísaná zásluha ich vyslobodenia, záchrany a zabezpečenia pre Izrael... ale aj tak dovoľovala a niekedy dokonca aj povzbudzovala správanie, ktoré bolo v rozpore s Božou prirodzenosťou, ktorá je zjavená v Jeho Slove. Vytvorili sme si aj my napodobeninu Ježiša, ktorá podporuje a umožňuje to isté aj nám? Vyhybame sa zámerne náročným témam Nového zákona?

Pavol povedal niečo, čo by nikto z nás nemal ignorovať:

“Preto vám v dnešný deň vyhlasujem, že som bol verný. Nie je to mojou vinou, ak by niekto utrpel večnou smrťou, lebo som vám (ohlasoval všetko), čo Boh chce, aby ste vedeli.”

(Skutky apoštolov 20:26-27; pozn. prekladateľa
v () preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation*)

Pavol neprehlasoval len radostnú zvesť evanjelia, ale uistil sa, že *prehlásil* všetko, čo Boh chce, aby sme vedeli. Nebol ako náš finančný riaditeľ, ktorý nášmu tímu povedal len tie radostné princípy, ktoré Lisa a ja túžime v našej službe vidieť. V anglickom preklade Biblie *New King James Version* sú Pavlove slová zaznamenané nasledovne: “Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej.” V preklade Biblie *Amplified Clasic* sú zapísané jeho slová takto: “Nikdy som neutiahol ani nevynechal, ani neprehlasoval nič iné ako celý zámer a plán rady Božej.”

Ak sa vyhýbame zdieľaniu nepohodlného vyučovania Nového zákona, nemôžeme ako Pavol povedať: “Nie je to moja vina, ak niekto trpí večnou smrťou.” Môže byť človek skutočne obrátený, ak vynecháme kľúčové časti Nového zákona? Bolo v našich silách zdieľať celú pravdu, ale vyhli sme sa tomu. Obávali sme sa, že sa nebudú chcieť vrátiť na naše ďalšie bohoslužby alebo skupinku?

V našej kresťanskej kultúre sa už roky vyhýbame dôležitým charakterovým vlastnostiam, ktoré vidíme v Písme a teraz žneme úrodu našej ľahostajnosti. Je smutné, že mnohí kráčajú cestou márnosti. V súvislosti s týmto bodom by som mohol uviesť nespočetné množstvo príkladov. Jedným z nich je aj veľmi vplyvná služobníčka, známa spisovateľka a populárna rečníčka na konferenciách. V roku 2016 prehlásila, že jej manželstvo je kompletne (nech to už znamená čokoľvek). Rozviedla sa so svojim manželom a v čase, kedy píšem túto knihu, žije a je zasnúbená so ženou.

Pravidelne píše svojim nasledovníkom o ich spoločnom živote. V jednom z príspevkov uverejnila fotografiu, na ktorej ju jej partnerka vášnivo bozkáva. K príspevku napísala, že ju životná cesta priviedla k tomuto “svätému” vzťahu. Takto by to Biblia neopísala. Moje srdce je pre ňu zlomené. Je to “služobníčka evanjelia”, ktorá skutočne verí, že je zmierená s Bohom, túži pomáhať, slúžiť a milovať ľudí, ibaže je skutočne oklamaná.

Ešte znepokojujúcejšie je však nespočetné množstvo podporujúcich a priaznivých komentárov od stovky tisícov jej nasledovníkov. Jej príspevky naznačujú, že reprezentuje Hospodina a jej nasledovníci s ňou súhlasia. Celou touto situáciou jej popularita rástla, neubúdala. Je to naozaj srdcervúce, bolestivé, tragické a strach vyvolávajúce.

V inej tragickej situácii, jeden z najznámejších evanjelikálnych vodcov v Amerike nedávno oznámil všetkým svojim

nasledovníkom a cirkvi ako takej, že by sme mali plne akceptovať homosexuálne páry ako autentických nasledovníkov Ježiša. Povedal, že jeho rozhodnutie pochádza z množstva času stráveného s homosexuálnymi párami, kedy zistil, že ich vzťah funguje podobne ako vzťah medzi mužom a ženou. Jedinou možnosťou, ako možno prísť k takémuto záveru, je vedomé ignorovanie Nového zákona a celého posolstva Biblie. Rovnako ako aj v Áronom prípade so zlatým teľaťom, mnohí sa odklonia od pravdy na základe jeho prehlásenia.

Toto je naozaj tragický podvod. Kvôli napodobenine Ježiša, ktorá sa vyvinula z našej západnej filozofie o službe, je pre stratených ľudí stále ťažšie nájsť skutočného Spasiteľa. Musíme sa spýtať: “Je toto skutočný Ježiš? Je toto Božia láska? Je pravá láska definovaná iba dobrotivosťou, trpezlivosťou a dávaním?” Každá z týchto vlastností je pravdivá a populárna v dnešnej dobe. No môžeme len tak odignorovať definíciu Božej lásky v Písme: “Lebo láska k Bohu je v tom, že zachováme jeho prikázania” (Prvý Jánov list 5:3; SEB)?

Uspokojili sme sa len s čiastočnou definíciou lásky z Nového zákona?

Nevyhnutnosť pokánia

Je toto svojhlavé evanjelium dôsledok neprítomnosti pokánia? Povedal niekto tejto spisovateľke a služobníčke, pastorovi či mnohým ďalším, aby sa odvrátili od hriechu a nasledovali Ježiša? Alebo sa len jednoducho modlili modlitbu, ktorá sa pre nás stala štandardnou: “Ježiš, príď do môjho života a urob ma kresťanom”?

Počuj, čo povedal Pavol:

“Nezamlčal som vám nič užitočné, ale ohlasoval a učil som vás verejne i po domoch, vydával som svedectvo Židom aj Grékom – (nevyhnutnosť) činiť pokánie

*z našich hriechov, aby sa obrátili k Bohu
a uverili v nášho Pána Ježiša.”*

(Skutky apoštolov 20:20-21; pozn. prekladateľa v
() preklad anglického prekladu Biblie *New Living
Translation*)

Len jedno poslanstvo! Prvý krok je *nevyhnutnosť* činiť pokánie z našich hriechov! Pokánie je *povinné* k tomu, aby sa človek stal Božím dieťaťom, nie je to dobrovoľné rozhodnutie. Napriek tomu sa často nevyskytuje v našich zvyčajných výzvach k spásu.

Pred niekoľkými rokmi som v prvý deň pôstu počul, ako mi Duch Svätý hovorí: “Prečítaj si prvú kapitolu Evanjelia podľa Marka.” S nadšením som prečítal celú kapitolu a nevidel som tam nič, čo by som si tam v minulosti nevšimol. Duch Svätý mi povedal: “Prečítaj si to znovu.” Prečítal som to a opäť nič nezvyčajné. To isté mi povedal tretí, štvrtý a piatykrát. Čítal som to niekoľkokrát... a stále nič. Toto sa udialo asi sedemkrát. Nakoniec som to čítal slimačím tempom a vtedy mi do očí udreli tieto slová:

“Začiatok evanjelia Ježiša Krista, Božieho Syna...”
(Evanjélium podľa Marka 1:1; SEB)

Nasledovné slová boli veľmi kľúčové. “...Hľa, posielam pred tebou svojho posla, aby ti pripravil cestu.” Tento posol bol Ján Krstiteľ. Jeho služba spočívala hlavne “v krste pokánia”. Krst znamená úplné ponorenie, nielen čiastočné. Jánovo poslanstvo o úplnom pokání je začiatkom evanjelia. Nikto nemôže prísť do autentického vzťahu s Ježišom bez toho, aby činil autentické pokánie.

Duch Svätý ku mne potom prehovoril: “Jánova služba je na úplnom začiatku každého evanjelia. Jeho služba nie je zaznamenaná v Starom zákone, pretože jeho poslanstvo je dôležitou časťou evanjelia Nového zákona.

Potom ma Duch Svätý viedol k Ježišovým slovám:

“Ved’ všetci proroci i zákon prorokovali až po Jána.”
(Evanjelium podľa Matúša 11:13; SEB)

Vyskočil som zo stoličky a zakričal: “Wow, to je naozaj pravda!” Ježiš nepovedal: “Ved’ všetci proroci i zákon prorokovali až po mňa (Ježiša Krista).” Nie, pretože Jánovo poslanstvo o úplnom pokání je začiatkom evanjelia Nového zákona. Nevstúpil si do vzťahu s Ježišom, ak si neučinil úplné pokánie zo svojich hriechov.

Pokánie predstavuje prvé dvere!

Pripomeňme si príbeh Justina a Angely s jej podivnou myšlienkou o manželstve. Nikdy sa skutočne nevzdala svojich starých priateľov. Justina skutočne milovala, bol jej najobľúbenejším a túžila s ním tráviť väčšinu svojho času. Avšak nikto jej nepovedal, že nato, aby s Justinom vstúpila do manželstva bude *nevyhnutné*, aby prestrihla väzby – mentálne, emocionálne a fyzicky – so všetkými jej predošlými priateľmi. Toto rozhodnutie by bolo *začiatkom* pre to, aby mohla vstúpiť do zmluvného vzťahu s Justinom.

Bola v šoku z toho, že sa nahneval za to, že chcela ísť von s Tonym. *Prečo sa tak hnevá?* Neustále premýšľala, *žiarli?* Áno, veľmi žiarlil, a právoplatne. Boh žiarli na nás, a to právoplatne. Uzavreli sme s Ním zmluvu – ako do tohto vzťahu môžeme prinášať iných milencov?

Je to náhoda, že Jánove prvé slová v Písme sú:
“(Čiňte pokánie!) Lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.”
(Evanjelium podľa Matúša 3:2; ROH;
pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Je Ján jediný, kto to hovorí? Je jeho poslanstvo ojedinelé, nespomína ho nikto iný v Novom zákone? To v žiadnom prípade nie! Prvé Ježišove pokyny boli:

“(Čiňte pokánie!) *Lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo*”
(Evanjelium podľa Matúša 4:17; ROH;
pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Náš Pán a Kráľ vedel, že pokánie je nevyhnutný a rozhodujúci krok pre trvalý vzťah s Bohom. Úžasné je to, že tieto podmienky rozhodovali o tom, či niekto patrí k Bohu alebo nie.

Potom Ježiš karhal mestá, kde urobil mnoho zázrakov, práve preto, že neučinili *pokánie zo svojich hriechov* a neobrátili sa k Bohu (pozri Evanjelium podľa Matúša 11:20).

Ak by to, čo človek musí urobiť, aby bol zachránený, bolo ‘obrátiť sa k Bohu’, potom by to bola jediná vec (všetko), ktorú by Ježiš zdôraznil.

Avšak tak ako aj Angela musela opustiť svojich bývalých priateľov nato, aby sa mohla celá oddať Justinovi, aj my musíme činiť pokánie z našich hriechov nato, aby sme sa odovzdali Ježišovi.

Toto posolstvo vidíme opakovane v Písme, pretože je to hlavné poslanie Ježišovej služby. Vyhlásil: “Prišiel som volať ... tých, ktorí vedia, že sú hriešni a (potrebujú činiť pokánie)” (Evanjelium podľa Lukáša 5:32; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation* a v () zdôraznené autorom). Zoberme do úvahy slovo “*potrebujú*”. Pokánie nie je dobrovoľné rozhodnutie. Skupine ľudí Ježiš povedal: “Aj vy zahyniete, *ak nebudete činiť pokánie zo svojich hriechov* a neobrátite sa k Bohu” (Evanjelium podľa Lukáša 13:3; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation* a v kurzívach zdôraznené autorom).

Toto je pravda: *Nemôžeme sa obrátiť k Bohu bez toho, aby sme činili pokánie.*

Podme ďalej a pozrime sa na to, ako Ježišovi učenici zdieľali evanjelium. Toto hlásali, keď boli sami na ich prvej misii: “Učenici

vtedy vyšli a každému, koho stretli kázali, aby činili pokánie zo svojich hriechov a obrátili sa k Bohu” (Evanjelium podľa Marka 6:12; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie New Living Translation a v kurzívach zdôraznené autorom).

Zoberme do úvahy slová *každému, koho stretli*. Keďže niet spasenia bez pokánia, je nevyhnutné, aby o tom všetci vedeli! Dokonca aj ten bohatý muž, ktorý horel v pekle, poznal nevyhnutnosť pokánia z hriechov:

*“A bohatý muž odpovedal: Nie, otec Abrahám!
Ale keby niekto z mŕtvych išiel k nim,
(činili by pokánie zo svojich hriechov)
a obrátili sa k Bohu.”*

(Evanjelium podľa Lukáša 16:30; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation* a v () zdôraznené autorom)

A čo po vzkriesení? Zmenilo sa toto posolstvo? Lukáš zaznamenal Ježišovo zjavenie pred učeníkmi. Napomína ich za ich zatvrdené srdcia a potom im otvorí oči. Potom cituje, čo o Ňom napísali proroci:

*“Je napísané, že v autorite jeho mena sa bude všetkým
národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať odpustenie
hriechov (všetkým, ktorí učinia pokánie).”*

(Evanjelium podľa Lukáša 24:47; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation* a v () zdôraznené autorom)

Proroci predpovedali, že odpustenie možno nájsť iba v Spasiteľovi, ak je najprv prítomné pokánie. Pozrime sa na slová apoštola Petra adresované horlivým hľadajúcim o tom, ako môžu byť zachránení v deň Letníc.

“Každý z vás musí (činiť pokánie zo svojich hriechov) a obrátiť sa k Bohu, a pokrstí sa na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov.”

(Skutky apoštolov 2:38; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation* a v () zdôraznené autorom)

Znovu vidíme, že nie je možné obrátiť sa k Bohu bez pokánia. A čo Pavol? Zmenil svoje poslanstvo pre pohanov? Vôbec nie:

“Poslúchol som nebeské videnie. Hlásal som najprv tým, čo sú v Damasku, potom v Jeruzaleme aj v celej judskej krajine, i pohanom, lebo všetci musia činiť pokánie zo svojich hriechov a obrátiť sa k Bohu – aby dokázali, že sa zmenili dobrými skutkami, ktoré činia.”

(Skutky apoštolov 26:19-20; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation* a v () zdôraznené autorom)

Všimni si slová “všetci musia”, nie “mali by” ani “bolo by dobré, keby.” V žiadnom prípade! Čo hovorí je, že “všetci musia činiť pokánie zo svojich hriechov.”

Pavol vysvetľoval, ako dal Boh túto podmienku pre spásu všetkých, Židov či pohanov:

“Boh prehliadol nevedomosť ľudí v tejto veci a teraz im hlása, aby všetci a všade činili pokánie zo svojich hriechov a obrátili sa k Nemu.”

(Skutky apoštolov 17:30; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation* a v () zdôraznené autorom)

Ak sa pozrieme na základ vyučovania Ježiša Krista, nie je nijakým prekvapením, že na začiatku zoznamu je, hádaj čo?

“Preto nechajme teraz začiatky učenia o Kristovi a venujme sa tomu, čo vedie k dokonalosti. Nekladme znova základy o pokání z mŕtvych skutkov a o viere v Boha.”

(List Hebrejom 6:1; SEB)

Nepokryl som všetky časti z Nového zákona, kde sa o tomto príkaze hovorí, ale uviedol som dosť nato, aby sme videli nevyhnutnosť pokánia z hriechov. Nemôžeme vkladať našu vieru v Pána Ježiša Krista, ak najprv neučiníme pokánie z vedomej neposlušnosti voči Bohu.

Takže sa nemôžeme stať kresťanom, ak sa vedome pridržame pornografie.

Nemôžeme sa stať veriacim, ak sa odmietame vzdať sexuálneho vzťahu s našim priateľom alebo priateľkou.

Nemôžeme sa stať kresťanom, ak sa odmietneme odvrátiť od homosexuality.

Nemôžeme sa stať veriacim, ak odmietame prestať podvádzať na daniach.

Nemôžeme sa stať nasledovníkom Ježiša, ak sa pridržame pohlavnej zvrátenosti.

Nemôžeme sa stať kresťanom, ak odmietneme odísť od neodpustenia. A tento zoznam sme ešte ani z ďaleka nevyčerpali.

Ak trváme na tom, že sa chceme pridržať iba vybraných príkazov Nového zákona, tak sme si vytvorili “napodobeninu Ježiša”. Nechali sme sa oklamať v našom srdci a naša viera je len imaginárna. Vidíme varovanie: “Budte činiteľmi slova, nielen poslucháčmi, ktorí klamú sami seba” (Jakubov list 1:22; SEB).

Ako to ľudia môžu vedieť, ak to my neprehlasujeme? Predpokladáme ako vodcovia, že na to nejako prídu? Ak je naša jediná výzva pre nich: “Si ďaleko od Boha? Čaká, kým sa vrátiš domov. Modli sa so mnou” – preukazujeme im tým našu skutočnú lásku?

Ak je toto náš prístup, sme ako rodičia a ľudia v Angelinom živote, ktorí ju neinformovali o skutočnom manželstve. Neinformovali ju o tom, že nato, aby si mohla Justina zobrať, sa musí vzdať svojich bývalých priateľov. Predpokladali, že jej to snád jedného dňa dôjde? Angela je teraz zmätená a Justin, ktorý ju skutočne miluje a chce s ňou vstúpiť do manželskej zmluvy, je nahnevaný.

Nezáleží na tom, kto je poslucháčom, existuje len jedno pravé evanjelium, ktoré musí byť prezentované takto: Najprv *čiň pokánie* zo svojich vedomých hriechov a obráť sa k Bohu. Pretože skutočná viera bez *pokánia* neexistuje.

Súčasný spôsob komunikovania evanjelia je priniesť ľudí k viere, modliť sa s nimi a potom ich viesť k odvráteniu sa od ich vedomého hriechu – o niekoľko týždňov, mesiacov alebo dokonca rokov neskôr. Je možné, že neskôr stratia motiváciu k pokániu, pretože budú veriť tomu, že sú už spasení?

Angela ľutovala, že jej nikto nepovedal pravdu predtým, ako sa rozhodla vziať si Justina za manžela. Aj my prinášame len návštevníkov cirkvi, keď im nepovieme celú pravdu o tom, čo je potrebné urobiť preto, aby boli spasení.

Aplikácia

Nový zákon zvestuje jasné posolstvo. Bez pokánia z hriechov nie je možné byť spasený. Nemôžeš si zobrať Ježiša za manžela, kým si vo vzťahu so svetom. Musíš zomrieť svojmu starému životu preto, aby si mohol začať nový život.

Ak by ste strávili akýkoľvek čas ako komunikátor, rýchlo by ste zistili, že tie najdôležitejšie body musia byť veľmi jasne odkomunikované. Ak by to tak nebolo, je veľmi pravdepodobné, že by vás ľudia zle pochopili a úplne by sa vytratil účel vášho posolstva. Boh to vie. Preto tak jasne komunikoval, že musíme činiť pokánie!

Určite si niekoľkokrát činil pokánie, zatiaľ čo si čítal túto knihu, avšak ako táto kapitola zosilňuje dôležitosť pokánia? Ako to, že o tom vieš, mení tvoj život? Ako to mení tvoju interakciu so svetom, s blíždymi alebo so stratenými? Popros Boha, aby ti zjavil jeden konkrétny skutok, ktorý môžeš aplikovať v tvojom živote ako reakciu na nevyhnutnosť pokánia. Vždy si zapíš, čo ti Boh hovorí a napíš si aj plán, akým chceš tieto skutky dosiahnuť.

POKÁNIE

V predchádzajúcej kapitole sme z Písma opätovne počuli: “Čiň pokánie a obráť sa k Bohu.” Pozrime sa na pokánie detailnejšie, keďže to nie je dobrovoľné rozhodnutie, ale *nevyhnutnosť* na prijatie večného života. Keď sa zahľadíme do tejto pravdy, zistíme (v ďalších kapitolách), že pre kresťanov je *pokánie* nevyhnutným základom pre udržiavanie vzťahu s Bohom.

Po prvé, je veľmi dôležité uvedomiť si, že pokánie v Novom zákone je odlišné od pokánia v Starom zákone. Boží ľud v Starom zákone nosil vrecovinu a popol, keď činil pokánie. Svoje pokánie preukázali nariekaním a tvárou obrátenou k zemi vyronili mnoho slz. Bol to vonkajší prejav ľútosti a obrátenia sa k poslušnosti voči Bohu. Zistíme, že v Novom zákone sa dôraz nekládol na vonkajší prejav, ale na stav srdca.

Pokánie v Novom zákone

Podstatné meno “pokánie” (*metanoia*) a sloveso “činiť pokánie” (*metanoēō*) sa v Novom zákone nachádzajú dvadsaťštyri a tridsaťštyrikrát v tomto poradí. Najznámejšou a najuznávanejšou definíciou je “zmena myslenia”. Lenže, ak zostaneme len pri tom, stratíme silu pravého významu tohto slova.

Anglická Biblická encyklopédia *The Baker Encyclopedia of the Bible* uvádza, že pokánie je “doslovná zmena myslenia,

nejedná sa o plány, zámer či presvedčenie jednotlivca, ide skôr o zmenu *celej osobnosti* z hriešneho spôsobu života k Božiemu” (pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom).

Páči sa mi to slovné spojenie *celej osobnosti*. Môžem zmeniť moje myslenie a nebyť o tom plne presvedčený. Týmito slovami učenci poukazujú na to, že ide o viac ako len zmenu myslenia. Anglický teologický slovník *The Lexham Theological Wordbook* ide ešte hlbšie a hovorí, že pokánie je “proces, v ktorom jednotlivec preorientuje svoju myseľ a vôľu – od hriechu k Bohu.”

Pokánie jednoznačne zahŕňa našu myseľ, no ide hlbšie až do našej vôľe a emócií. Preniká do hĺbky nášho srdca, kde sme pevne presvedčení o podstate nášho bytia. Ježiš povedal:

“Zo (srdca) totiž pochádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, falošné svedectvá a rúhania. To sú veci, ktoré človeka poškrvňujú.”

(Evanjelium podľa Matúša 15:19-20; SEB;

pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Správanie, či už spontánne alebo pravidelne opakujúce sa, pochádza z nášho najhlbšieho vnútra. Ak by na pokánie stačila len zmena našej mysle, tak by Ježiš povedal, že toto správanie pochádza z našej mysle. V Biblii sa však píše: “Lebo ako zmýšľa vo svojom srdci, taký je” (Príslovia 23:7; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New King James Version*). Spôsob, akým hlboko vo vnútri vnímame život, udáva smer našim skutkom a reakciám, ktoré nás charakterizujú.

Možno sa zamýšľaš: “*Nechcem, aby ma charakterizovalo moje správanie.*” Súhlasím s tebou v tom, že táto pravda nie je príjemná, ale nemôže ignorovať Ježišove slová: “Po ovocí ich poznáte, to znamená, podľa toho, ako sa správajú” (Evanjelium podľa Matúša 7:16; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation*). Pravdou je, že sme poznaní podľa nášho správania, nie podľa našich úmyslov.

Táto pravda sama o sebe ilustruje silu evanjelia, pretože zahŕňa zmenu nášho najhlbšieho zmýšľania, čo premieňa naše správanie. Cesta k životu, ktorý je skutočne poznačený evanjeliom, nevedie skrze zmenu zmýšľania alebo reakcie poháňané emóciami, ale hlbokou zmenou nášho vnímania a presvedčenia sprevádzaného autentickou nápravou správania.

Pokánie nastane vtedy, keď sa prebudíme k pravde a sme v hĺbke nášho vnútra presvedčení o tom, že naše zmýšľanie alebo správanie je v rozpore s našim Stvoriteľom. Takéto úprimné uvedomenie vedie nielen k zmene pohľadu, ale aj našich túžob a správania. V našom najhlbšom vnútri sa pevne rozhodneme odvrátiť od vecí, po ktorých túžime, ktoré milujeme, ale sú v rozpore s Božím Slovom – dokonca ich až znenávidíme. Pokánie je skutočná pokora a pokora otvára dvere do nezaslúženej Božej milosti, ktorá nám umožňuje žiť zbožný život.

Neveriaci

Pokánie sa týka rovnako veriacich, ako aj neveriacich, ale mierne odlišným spôsobom. Pozrime sa najprv na neveriacich.

V predchádzajúcej kapitole sme neustále počuli od Jána Krstiteľa, Ježiša a Jeho učeníkov: “Čiňte pokánie a obráťte sa k Bohu.” Obidva tieto príkazy sú v skutočnosti úzko prepojené a závislé jeden na druhom. Inými slovami, nie je možné mať jedno bez druhého, pretože reprezentujú rôzne strany tej istej mince. Biblické pokánie spočíva v obrátení sa k Bohu vo všetkých aspektoch. Ten, kto skutočne prichádza ku Kristovi, prehlasuje:

“Žil som ako ten, kto rozhoduje o tom, čo je najlepšie pre mňa, ale teraz viem, že som sa úplne mylil. Od tohto momentu budem veriť a prijímať celým svojím srdcom, myslou a správaním to, čo Boh hovorí, že je pre mňa to najlepšie.”

Táto osoba sa v srdci rozhodne činiť Božiu vôľu (čo zahŕňa intelekt, emócie aj vôľu). Požehnanie, ktoré s tým prichádza, je schopnosť počuť Boží hlas. Opäť nám Ježiš pripomína: “Ak niekto chce plniť jeho vôľu, spozná, či je toto učenie z Boha, alebo či hovorím sám od seba” (Evanjelium podľa Jána 7:17; SEB). Skrze pokánie sa neveriaci odvráti od vlastnej kontroly nad svojim životom k absolútnej podriadenosti voči Bohu, čím otvára svoje srdce preto, aby mohol počuť Jeho hlas.

Keď neveriaci činí skutočné pokánie, zriekne sa modloslužby a zaujme postoj úplného podriadenia sa a poslušnosti voči Božej autorite. V podstate prehlási: “Už sa viac nebudem sústreďovať na myšlienky, presvedčenia, úvahy alebo tvrdenia, ktoré sa povyšujú nad Božie slovo.” Pavol smelo prehlásil:

“Používame mocné Božie zbrane, nie svetské, aby sme zbúrali pevnosti ľudského zmýšľania a aby sme (zničili) falošné tvrdenia. (Ničíme) každú prekážku, ktorá udržuje ľudí od poznania Boha. Zajímame ich vzdorovité myšlienky a učíme ich poslušnosti Krista.”
(Druhý list Korintánom 10:4-5; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation* a v () zdôraznené autorom)

Božou zbraňou je Jeho Slovo, múdrosť a rada. Svetské zbrane sú filozofia spoločnosti, kultúra, zvyky, zákony alebo životný štýl, ktorý je v rozpore s Božím Slovom. Možno sa pýtaš: “Svet má zbrane?” Veruže áno, neustále prebieha útok pekla, ktorý sa prostredníctvom systému tohto sveta snaží ohroziť veriaceho aj neveriaceho človeka.

Všimnime si dva pojmy vo vyššie uvedenej stati z Písma, “zbúrali” a “zničili”. Tieto isté slová sú často použité aj v Starom zákone, keď sa ľudia odvrátili od modloslužby. Izrael *zbúral*, rozbil, zdemoloval alebo *zničil* zhotovené modly. (Majme na pamäti to, čo v skutočnosti robili; koreňom modloslužby je pravidelne opakujúci sa vedomý hriech. To je to, čo v skutočnosti ničili, nielen sochy.)

Princíp, o ktorom Pavol hovorí, sa v ničom neodlišuje. Používame Božie Slovo, aby sme konfrontovali tieto modloslužobné myšlienky v mužoch i ženách, ktorí sú odcudzení Kristovi. Keď to ľudia počujú, činia pokánie (zbúrajú a zničia) z každého ľudského presvedčenia, tvrdenia či neposlušnosti voči Božej autorite. Toto znamená činiť pokánie z praktizovaného hriechu. Týmto skutkom sa človek obráti k Bohu a On ho oslobodí.

Filozofické rozdielnosti

To nás privádza k jednému z veľkých filozofických rozdielov v službe dnešnej doby, najmä na Západe. Obrovské množstvo vodcov v dnešnej modernej kultúre si osvojilo zmýšľanie, podľa ktorého je potrebné sústrediť naše kázne na oblasti evanjelia, ktoré nie sú konfrontačné na to, aby sme oslovili neveriacich. Inými slovami, musíme zostať pozitívni a vyhýbať sa identifikovaniu hriechov, ktoré vyžadujú pokánie. S takýmto prístupom sa stávame, či už vedome alebo podvedome, predavači, ktorí sa snažia presvedčiť kupujúceho o výhodách nášho produktu, pričom zatajíme akékoľvek nevýhody. Je smutné, že tento spôsob myslenia sa stal takmer štandardným v stratégiách získavania stratených pre Božie kráľovstvo.

Existujú dve zjavné výhody tejto bludnej filozofie služby. Prvou z nich je to, že vynecháme čokoľvek, z čoho by ľudia mohli mať zlý pocit. Zákonníctvu chýba súcic, v dôsledku čoho je viac zamerané na literu zákona. Pramení z túžby mať pravdu, kontrolovať správanie iných a z túžby byť uznaný za autoritu. Kvôli svojej krutosti za sebou zákonníctvo zanecháva zranené duše, ktoré netúžia hľadať Boha práve preto, že ich jednotliviec alebo inštitúcia, ktorá reprezentovala Ježiša "ubila". Zákonníctvo môže byť príčinou odklonu väčšieho počtu ľudí od pravého vzťahu s Bohom.

Ježiš identifikoval následky zákonníckej "služby": "Zatvárate nebeské kráľovstvo pred ľuďmi. Sami doň nevchádzate, a tým, čo by chceli vojsť, nedovoliťe" (Evanjelium podľa Matúša 23:13; SEB).

Takže naša túžba po odstránení zákonníctva je správna, ale nemôžeme ísť do úplne opačného extrému. Mali by sme sa vyhýbať pravej Novozákonnej službe zo strachu, že sa vrátíme k tomu, čo kedysi skazilo ľudí? Vyhýbame sa konfrontácii hriechu a kázaniu pokánia, aby sme zabránili možnému náznaku zákonníctva? Vyhadzujeme to, čo je cenné spolu s tým, čo je súčasťou na vyhodenie?

Musíme sa venovať týmto otázkam, pretože to, čo sa teraz stalo normou v evanjelizácii je nebiblické. Ako môžeme hlásať spásu bez akéhokoľvek pokánia, keď Biblia jasne poukazuje na *nevyhnutnosť* pokánia? Sú ľudia, ktorí počujú len určitú časť evanjelia, skutočne spasení?

Druhá “výhoda” vyhýbania sa pokánia je jednoduchšie získavanie veľkého počtu obrátených ľudí, a tak môžeme vybudovať väčšiu službu, cirkev alebo skupinku. Zabudli sme, že väčšina nasledovala Árona v jeho zlyhaní? Veľkosť našich nasledovníkov neurčuje správne smerovanie za Božím srdcom. Pravda, nie členstvo je určujúcim faktorom.

Zabudli sme na cenu nasledovania Ježiša? Prehliadli sme Jeho opakované inštrukcie zanechať hriech (poprieť sami seba) a vziať svoj kríž (úplne odhodlanie poslúchať Ho)?

Ak nebudeme konfrontovať hriech, človek, ktorý prijme Ježiša, bude žiť aj naďalej podľa noriem stanovených našou spoločnosťou, namiesto toho, aby žil podľa Božieho Slova. V našej spoločnosti je úplne normálne žiť a spávať s partnerom mimo manželstvo, byť v homosexuálnom vzťahu až do takej miery, že je to nesprávne označené za *manželstvo*; opíjať sa; byť pod vplyvom omamných látok; zabávať sa na nemravných, neúctivých, korumpovaných programoch, videách alebo filmoch; a ďaleko viac. No každé takéto správanie je v rozpore s prikázaniami Nového zákona.

Nebeské štandardy

V Novom zákone sú prikázania? Naozaj? To teda áno, dokonca je v Novom zákone viac ako päťsto zákonov, ktoré hovoria o opustení rôznych myšlienok a spôsobov správania. Apoštol Pavol, muž, ktorému Boh dal najväčšie zjavenie milosti napísal: “Obriezka nie je nič, ani neobriezka nie je nič, ale zachovávanie Božích prikázaní” (Prvý list Korintťanom 7:19; SEB).

Napríklad Boh hovorí, že sexuálny život mimo manželstva je zakázaný, a dokonca za to budú ľudia odsúdení. Toto nie sú prázdne slová:

“Veď dobre viete, že nijaký smilník ani nečistý v myšli a skutku... nemá dedičstvo v Kristovom a Božom kráľovstve. Nech vás nikto nezvedie prázdnyimi rečami (a) nepodloženými tvrdeniami, lebo za to prichádza Boží hnev na neposlušných synov.”

(List Efezanom 5:5-6; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *Amplified Bible, Classic Edition* a v () zdôraznené autorom)

Na inom mieste čítame:

“Boh bude isto súdiť ľudí, ktorí žijú nemorálne a tých, ktorí páchajú cudzoložstvom.”

(List Hebrejom 13:4; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation*)

To, čo sme práve čítali, sa zaoberá nielen sexom mimo manželstva, ale samozrejme zahŕňa aj pornografiu a iné sexuálne nečistoty. Ako to budú ľudia, ktorí hľadajú Boha vedieť, ak to neprehlásime my? Naozaj im prejavujeme lásku tým, že im zatajujeme tieto pravdy?

Boh veľmi jasne hovorí, že mnoho ľudí, ktorí sa dopúšťajú cudzoložstva, homosexuality, krádeží, opilstva (čo zahŕňa aj požívanie drog) a iného správania, ktoré je v našej spoločnosti prijateľné, nebudú dedičmi Božieho kráľovstva:

“Neviete vari, že nespravodliví nebudú dedičmi Božieho kráľovstva? Nemýľte sa! Ani smilníci, ani modloslužobníci, ani cudzoložníci, ani prostitúti mužov, ani ich súložníci, ani zlodeji, ani lakomci, ani opilci, ani rúhači, ani vydierači nebudú dedičmi Božieho kráľovstva.”

(Prvý list Korinťanom 6:9-10; SEB)

Zákonníci spôsobili obrovskú škodu svojim nedostatkom lásky a súcitu. Použili slová Nového zákona spolu s ich vlastnými presvedčeniami a pravidlami, aby si podmanili ľudí k správaniu, ktoré schvaľovali. Odmietli sme to až natoľko, že sa úplne stránime prehlasovať Ježišove prikázania – či už sú to priamo Jeho slová alebo záznamy apoštolov?

Nedávno som v jednom veľkom populárnom spoločenstve kázal na túto pasáž z Prvého listu Korinťanom. Keď som dokázal na prvej z niekoľkých bohoslužieb, prišiel za mnou pastor a povedal mi, aby som v nasledujúcich bohoslužbách vynechal tému homosexuality. Najväčšou iróniou bolo to, že v rovnakom čase jedna policajtká, ktorá bola v homosexuálnom vzťahu viac ako dvadsať rokov, prišla k nášmu stolíku a so slzami povedala: “Potrebujem knihu, z ktorej dnes večer John hovoril; *Dobro alebo Boh?* Veľmi ku mne hovorilo to, čo hovoril.”

Ako budú ľudia poznať nebeský štandard, keď budeme naďalej pokračovať v našej súčasnej filozofii služby? Pozrime sa na poslanstvo Jána Krstiteľa. Jeho učenie konfrontovalo hriechy, ktoré v tej dobre prevládali v spoločnosti. Povedal tým, ktorí si zhromažďovali bohatstvo, aby dávali chudobným. Tým, ktorí kradli, aby prestali kraďnúť. Tým, ktorí zastrašovali, aby prestali

zastrašovať a pracovníkom, aby sa uspokojili so svojou mzdou (pozri Evanjelium podľa Lukáša 3:10-14). Ľudia cestovali do krutej divočiny, aby ho počuli, pretože túžili po pravde. Vyznávali svoje hriechy po tom, čo počuli jeho slová. Neboli v ničom iní než táto policajtká na bohoslužbách, ktorá si bola vedomá vážnych následkov svojho životného štýlu.

Ján Krstiteľ verejne hovoril k Herodesovi, kráľovi Judska, ktorý porušil Božie slovo, keď sa vyspal s manželkou svojho brata a za vyučovanie tejto pravdy Ján neskôr prišiel o hlavu. Ján Krstiteľ sa nesnažil potešiť vplyvného kráľa, aby získal rešpekt. Žil by dlhšie, ak by verejne nekonfrontoval Herodesov hriech. Ale berme do úvahy dlhodobé dôsledky: Ježiš si neskôr uctil Jána Krstiteľa pred veľkým zhromaždením (pozri Evanjelium podľa Matúša 11:7:15) a môžeme si len predstaviť večnú odmenu, ktorej sa mu dostane v súdny deň. Ján Krstiteľ verne nastavoval nebeský štandard pre stratených.

Pavol nasledoval jeho príklad, keď kázal a písal to isté poslanstvo. Jeho poslanstvo pre stratených ľudí bolo jasné: “všetci musia činiť pokánie a obrátiť sa k Bohu – a dokázať, že sa zmenili svojimi dobrými skutkami” (Skutky apoštolov 26:20; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation*). Poveril Timoteja: “Ako kazateľ Slova ukáž ľuďom v akej oblasti života žijú nesprávne” (Druhý list Timotejovi 4:2; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *Amplified Bible, Clasic Edition*). Ďalšiemu služobníkovi povedal: “Napomínaj a karhaj s celým právom rozkazovať” (List Títovi 2:15; ROH).

Pavol nenechával priestor na kompromis. Pri jednej udalosti mal úžasnú príležitosť kázať evanjelium veľmi bohatému a vplyvnému vodcovi národa menom Felix a jeho manželke Drusile. Tento veľký apoštol im nepovedal povzbudzujúcu správu, ktorá by ich nekonfrontovala. Čítame:

“O niekoľko dní prišiel Félix so svojou manželkou Drusillou, ktorá bola Židovka, poslal po Pavla a počúval ho, čo hovorí o viere v Krista Ježiša. Keď začal hovoriť o spravodlivosti, zdržanlivosti a budúcom súde, Félix sa nalakal a povedal: Nateraz odíd, zavolám ťa, až budem mať čas.”

(Skutky apoštolov 24:24-25; SEB)

Anglický preklad Biblie *The Amplified Bible, Clasic Edition* to opisuje nasledovne: “Keď ďalej hovoril o bezúhonnosti, čistote života (udržiavanie vášne pod kontrolou) a budúcom súde, Félix zostal znepokojený a vydesený, a povedal: Chod' preč” (pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom).

Keď si prečítame celý ten príbeh, zistíme, že Félix poslal pre Pavla, aby sa dozvedel o Bohu a posmrtnom živote. Tento vodca určite chcel mať vzťah so svojim Stvoriteľom. Mohli by sme ho prirovnať k hľadajúcemu neveriacemu človeku, ktorý navštívi naše bohoslužby. Pavlova kázeň zrejme Félixu usvedčila z jeho hriechov, ktoré nebol ochotný pustiť a keďže sa *vydesil*, poslal Pavla preč.

Dnes by sme ho mohli porovnať s vplyvným neveriacim človekom, ktorý by zo stretnutia odišiel so slovami: “Sem sa nevrátim, toto poslanstvo ma vydesilo!” Prečo by ho to malo vydesiť? Môže to byť kvôli jeho neochote vzdať sa hriechu, s ktorým bol v kázni konfrontovaný?

Ak by Pavol kázal v súlade s našou západnou filozofiou služby, jeho poslanstvo by znelo takto: “Félix, Boh ťa miluje. Poslal Ježiša, ktorý za teba zomrel, aby si mohol byť zachránený. Chcel by si Ho prijať do svojho srdca? Ak áno, môžeš po mne opakovať túto modlitbu ‘Ježiš, prídi do môjho srdca a urob ma Božím dieťaťom.’” A tam by to skončilo.

Avšak Pavlove slová v skutočnosti nahnali Félixovi strach. Pavol vedel, že jediná cesta pre Félixu stať sa kresťanom, bola

skrze pokánie z jeho vedomých hriechov. Ak by sa Pavol pomodlil s Félixom *modlitbu spasenia* po povzbudivej, nekonfrontačnej kázni, Félix by bol oklamáný. Veril by, že je *znovuzrodený*, no v skutočnosti by stále bol *nespasený modloslužobník*. Pavol by tak vytvoril cestu duchovnému kryptonitu do cirkvi. Avšak Pavol ako verný služobník Ježiša Krista s tým nechcel mať nič spoločné.

Viem, že z tohto potrebujeme vytriezviť a ako veľvyslanci evanjelia sa nemôžeme dnes odlišovať od Pavlovho príkladu.

Aplikácia

Väčšina dnešných spoločenstiev vznikla na základe získavania nových ľudí po “modlitbe spasenia” - jednoduchej modlitbe, v ktorej vyznáme, že sme si vedomí Ježišovej obety za naše hriechy a pozveme Ho do nášho srdca. Ako by vyzeralo tvoje spoločenstvo, keby vodcovia volali ľudí do pokánia z hriechov a k obráteniu sa k Bohu? Koľko ľudí by v tomto spoločenstve zostalo?

Tento koncept môže byť pre nás, najmä pre našich vodcov, ťažko predstaviteľný. Avšak predstav si, akí by boli ľudia, ktorí zostali. Prvé veľké prebudenie bolo známe tým, že prebudeneckí kazatelia chodili po spoločenstvách a kázali pokánie. Ľudia, ktorí toto posolstvo počuli, začali padať na kolená, plakať a činiť pokánie, prosili Boha o záchranu. Ľudia, ktorí zmenili svet boli tí, čo činili pokánie – tisíce a tisíce ľudí. Celé mestá sa odvracali od hriechu k Bohu.

Hlásanie pokánia môže naše spoločenstvá vyprázdniť alebo pravdepodobnejšie naplniť. Popros Boha, aby ti ukázal potenciál pokánia a modli sa, aby to uvoľnil v tvojom živote a v tvojom spoločenstve.

TRAJA KRÁLI

Čítanie šiestich kníh v Starom zákone ma inšpirovalo k tomu, aby som napísal túto knihu. V priebehu posledných štyridsiatic rokov som čítal a študoval Prvú a Druhú knihu Samuelovu, Prvú a Druhú knihu kráľov, Prvú a Druhú knihu kroník. Nedávno som ich postupne čítal a modlil som sa tak ako ešte nikdy predtým. Bol som ohromený, keď mi Boh otvoril oči a uvidel som niečo, čo som si predtým nikdy nevšimol.

Čo bude nasledovať sa môže zdať viac akademické, možno dokonca nudné. Avšak, ak by som iba skonštatoval záver môjho zistenia a nezdieľal aj krátku osnovu kráľov zo Starého zákona, zmiernilo by to dopad môjho zistenia. Sumarizáciou ich životov odhalíme mocnú pravdu, ktorá nie je zjavná, ak týchto šesť kníh nie je prečítaných v ich úplnom rozsahu – kvôli všetkým dejovým líniam, ktoré sú cez tieto knihy popretkávané.

Vždy, keď som si predtým tieto knihy čítal, som predpokladal, že sú dve základné kategórie kráľov – tí, ktorí “robili, čo je správne v očiach Hospodina” a tí, ktorí boli “modloslužobníci”. Ibaže odvtedy som si uvedomil, že sú vlastne *tri* skupiny kráľov.

Pravdou je, že žiadny z Izraelských kráľov naozaj nerobil to, čo je správne v Hospodinových očiach s výnimkou Jehua, ktorý,

žiaľ, pri konci svojho života tiež išiel svojhlavo. Takže pozrime sa na Judsko. Okrem Saula, Dávida a Šalamúna v Judsku vládlo dvadsať kráľov. Modloslužobní králi boli Rechabeám, Abijám, Jorám, Achajza, Atalja (kráľovná), Achaz, Menašše, Ámon, Jehoachaz, Jójakím, Jójáchín a Cidkija. Pod vedením tých kráľov Judsko trpelo ojedinelými ťažkosťami a útokmi od svojich protivníkov, nad ktorými často nevedeli zvíťaziť a ktorí urobili veľké škody tomuto národu.

Potom tu boli králi, ktorí robili to, čo bolo správne. (David a Šalamún robili to, čo bolo správne, aj keď Šalamún v neskorších rokoch ochabol.) Keď sa toto kráľovstvo rozdelilo, vládli títo spravodliví králi: Ása, Jóšáfát, Joas, Amaziáš, Uzzija, Jotám, Ezechiáš a Joziáš. Avšak tento zoznam ôsmich kráľov možno rozdeliť do dvoch ďalších kategórií. Do prvej spadajú králi, ktorí robili to, čo je správne v očiach Hospodina v ich osobnom živote, ale neriešili a nezbúrali miesta, kde ľudia, ktorých viedli, uctievali modly.

V tej druhej skupine to bolo naopak. Do tejto skupiny spadajú králi, ktorí robili, čo je správne v očiach Hospodina v ich osobnom živote, ale tiež zničili a zbúrali miesta, kde ľudia, ktorých viedli, uctievali modly. Úspech národa pod vplyvom týchto kráľov bol značne odlišný od tých, ktorí nekonfrontovali miesta modloslužby. Pozrime sa na každého z nich.

1. Dávid. Počas jeho vlády v národe nebola žiadna modloslužba. Vášnivo povzbudzoval ľudí, aby slúžili Hospodinovi celým svojím srdcom, myslou, dušou a telom. Neprehrával vojny a jeho kráľovstvo sa stalo veľmi bohaté. Svojmu synovi, na začiatok jeho vlády, prenechal kráľovstvo v dobrom stave.
2. Šalamún. Väčšinu svojej vlády kráľoval Šalamún po stopách svojho otca Dávida. Výsledky jeho poslušnosti boli pozoruhodné v jeho osobnom živote, ale aj v živote ľudí,

ktorých viedol. Čítame: “Po všetky dni Šalamúnove, Júda a Izrael bývali bezpečne. Od Dána až po Béršebu na juh každá rodina mala svoj dom a záhradu” (Prvá kniha kráľov 4:25; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation*). Zamysli sa nad tým: Nikto nepotreboval pomoc od štátu, pretože národ oplýval blahobytom. Jeho vláda bola taká veľká, že: “A prichádzali zo všetkých národov, aby počuli múdrosť Šalamúnovu, od všetkých kráľov zeme, ktorí počuli o jeho múdrosti” (Prvá kniha kráľov 4:34; ROH). Neskôr dokonca čítame: “Ludia celej zeme hľadali vidieť tvár Šalamúnovu, aby počuli jeho múdrosť, ktorú dal Boh do jeho srdca” (Prvá kniha kráľov 10:24; ROH). Taktiež o ňom čítame: “šťastne sa mu vodilo, a poslúchal ho celý Izrael” (Prvá kniha kroník 29:23; ROH). Národ bol veľmi úspešný: “A kráľ nahromadil striebra a zlata v Jeruzaleme ako kamenia a cédrového dreva nahromadil ako sykomôr, ktorých rastie na rovine množstvo” (Druhá kniha kráľov 1:15; ROH). Lenže, ako čas ubiehal, Šalamún neposlúchol Boha a vzal si mnoho žien z iných národov. Obrátili jeho srdce k iným bohom (vedomý praktizovaný hriech). Následne vzbudil Hospodin protivníkov, ktorí bránili Šalamúnovmu napredovaniu a v kráľovstve začali problémy (pozri Prvá kniha kráľov 11:14, 23). Výsledkom jeho vedomej neposlušnosti bolo rozdelenie kráľovstva. Jeho syn si ponechal dva kmene a ostatných desať sa stratilo.

Odteraz budem menovať len Judských kráľov:

3. Rechabeám. Nerobil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.
4. Abijám. Nerobil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.

5. Ása. Hospodina vášnivo nasledoval. Nielenže robil to, čo bolo správne v Hospodinových očiach vo svojom osobnom živote, ale taktiež hľadal a ničil modloslužbu v ľuďoch, ktorý viedol. Vyhodil zasvätených smilnej bohoslužby, zničil všetky modly a zosadil svoju starú mamu Maachu z jej pozície ako kráľovskej matky, pretože dala zhotoviť Ašérove ohnivú modlu (pozri Prvá kniha kráľov 15:11-13). Taktiež odstránil oltáre cudzích bohov, aj výšiny a roztriedil modlárske stĺpy, rozsekal Ašérove stĺpy, odstránil pohanské výšiny a slnečné obrazy zo všetkých miest Júdov. V podstate Ása volal Judský ľud do pokánia z ich vedomých hriechov. Prikázal im, aby hľadali Hospodina a poslúchali Jeho zákon a prikázania (pozri Druhá kniha kroník 14:2-4).

Hovoriť ľuďom, aby odišli z praktizovaného hriechu malo aj svoje výhody: “a tak bolo kráľovstvo pred ním na pokoji” (Druhá kniha kroník 14:5; ROH). Počas tých rokov pokoja sa mu podarilo vybudovať a opevniť mestá po celom Judsku. Počas tohto obdobia sa nikto proti nemu nesnažil bojovať. Neskôr, miliónová armáda zaútočila na Ásu a Judsko, ale čítame: “A Hospodin porazil Etiopov pred Azom a pred Júdom, takže utekali Etiopi. A Aza ich prenasledoval i ľud, ktorý bol s ním ” (Druhá kniha kroník 14:13; ROH). Nielen, že bola nepriateľská armáda porazená, ale Judsko z tohto útoku veľmi zbohatlo.

Jasne vidíme požehnanie vodcu, ktorý nielenže poslúchal Boha v osobnom živote a oddelil sa od vedomého praktizovaného hriechu, ale vyžadoval od ľudí, ktorým vládol, aby robili to isté.

6. Jósáfát. Bol tiež kráľom, ktorý robil to, čo bolo správne v Hospodinových očiach vo svojom osobnom živote, ale aj vo svojom vodcovstve. Volal ľudí do pokánia

z modloslužby (vedomého praktizovaného hriechu), vyhodil z krajiny zvyšok zasvätencom smilnej bohoslužby (pozri Prva kniha kráľov 22:47). Taktiež odstránil aj výšiny i háje z Júdu (pozri Druhá kniha kroník 17:6). V treťom roku jeho vlády vyslal veliteľov, ktorí vzali kópie zákona Hospodinovho, učiť ľud po všetkých Judských mestách.

Aké boli výsledky Jóšáfátovej vlády? “A bol strach Hospodinov na všetkých kráľovstvách zemí, ktoré boli vôkol Judska, a nebojovali proti Jóšáfátovi. A z Filištínov donášali rôzne dary ... A tak Jóšáfát prospieval a rástol až vysoko” (Druhá kniha kroník 17:10-12; ROH). Potom čítame: “Jóšáfátovi sa zapáčilo veľké bohatstvo a vysoké postavenie” (Druhá kniha kroník 18:1; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation*). Armády vyšli proti nemu a Judsku, ale Boh ich zničil a Judsko získalo obrovský zisk.

Potom čítame:

“Preto Hospodin upevnil kráľovstvo v jeho ruke, a dali všetci obyvatelia Júdovi Jóšáfátovi dary, takže mal hojne bohatstva a slávy. A keď sa povznieslo jeho srdce na cestách Hospodinových, odstránil ešte aj výšiny i háje z Júdu.”

(Druhá kniha kroník 17:5-6; ROH)

Jeho najväčšou chybou bolo spriatelenie sa s Achabovou rodinou, pretože boli modloslužobníci. Toto mu takmer prinieslo smrť a skazilo jeho syna. Prorok menom Jehu ho konfrontoval: “Či si mal ísť pomáhať bezbožnému a tých, ktorí nenávidia Hospodina, budeš milovať?” (Druhá kniha kroník 19:2; ROH). Celkovo však Jóšáfát a Judsko veľmi prosperovali z jeho poslušnosti, čo rozhodne zahŕňa aj konfrontáciu praktizovaného hriechu v ľude (modloslužbu).

7. Jehorám. Nerobil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.
8. Achajza. Nerobil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.
9. Atalja (kráľovná). Nerobila to, čo bolo správne v očiach Hospodina.
10. Joas. O ňom je napísané: “robil to, čo je spravodlivé v očiach Hospodinových” (Druhá kniha kroník 24:2; ROH). Avšak jeho vláda bola už celkom iný príbeh. Neničil vysoké modlárske miesta. Inými slovami, nevolal ľudí k pokániu zo svojich hriechov. Nakoniec čítame: “Kniežatá Júdove ... ho presvedčili, aby počúvol ich radu. A tak opustili dom Hospodina ... a slúžili ašerám a modlám” (Druhá kniha kroník 24:17-18; pozn prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation*).

Ludia, ktorých mal ovplyvniť, nakoniec ovplyvnili jeho; čítame: “prišiel hnev Boží na Júdu a na Jeruzalem, pre ten ich hriech” (verš 18; ROH). Prišiel k nemu prorok so slovami: “Prečo prestupujete prikázania Hospodinove? Nepovedie sa vám dobre” (verš 20; ROH). A nakoniec: “A stalo sa na konci roka, že prišlo hore proti nemu sýrske vojsko, a prišli do Judska a do Jeruzalema a zahubili všetky kniežatá ľudu z ľudu, a všetko to, čo ukoristili u nich, poslali kráľovi Damašku. Lebo hoci v malom počte mužov prišlo sýrske vojsko, Hospodin jednako vydal do ich ruky veľmi veľiké vojsko, pretože opustili Hospodina, Boha svojich otcov, a nad Joasom vykonali súdy” (verše 23-24; ROH). Bol zranený sýrskymi vojakmi a potom zavraždený. Joasova vláda je príkladom vodcu, ktorý nekonfrontoval praktizovaný hriech a jeho neodvratiteľné dôsledky.

11. Amaziáš. Čítame, že “robil to, čo je spravodlivé v očiach Hospodinových, lenže nie celým srdcom” (Druhá kniha kroník 25:2; ROH). Ďalej vieme, že “výšiny však nezmizli, ľud na nich stále obetoval a pálil tymian” (Druhá kniha kráľov 14:4; ROH). Následky tiež neboli pre kráľovstvo dobré. Amaziáš porazil Edom a bol na seba veľmi hrdý. To ho viedlo k vyzvaniu Izraelského kráľa Joáša do boja. Joáš ho varoval, aby si s jeho národom nezačínal. Amaziáš neposlúchol a bol “riadený” Izraelskou armádou. Bol zajatý. Potom Izrael zbúral 183 metrov Judskej steny v Jeruzaleme a odniesol všetko zlato a striebro, a všetky predmety z chrámu Hospodinovho. Izrael zobral poklady kráľovského paláca spolu so zajatcami. Amaziáš bol zavraždený (pozri Druhá kniha kroník 25:11-28). Opäť vidíme, že si kráľ nevodil dobre, hoci začal robiť to, čo bolo v Hospodinových očiach dobré, ale nekonfrontoval praktizovaný hriech ľudí, ktorých viedol.
12. Uzzija. Robil to, čo bolo správne v Hospodinových očiach. Kým hľadal Hospodina, Boh dopustil, aby sa mu darilo. Stal sa veľmi mocným a úspešným. Aj keď nie je nič napísané o tom, čo robil vo vzťahu k modloslužbe, vieme, že zomrel na malomocenstvo kvôli svojej pýche.
13. Jotám. O tomto kráľovi sa veľa nepíše. Robil to, čo bolo správne v Hospodinových očiach, kým hľadal Hospodina, no ľudia žili skorumpovaným spôsobom života. Je smutné, že “výšiny ešte nezanikli. Ľud stále obetoval a pálil na výšinách tymian” (Druhá kniha kráľov 15:35; ROH). Jeho následky teda boli, že “v tých dňoch začal Hospodin posielat' na Júdu Rezína, sýrskeho kráľa, a Pekacha, syna Remaliášovho” (Druhá kniha kráľov 15:37; ROH).
14. Achaz. Nerobil to, čo bolo správne v Hospodinových očiach.

15. Ezechiáš. Ezechiášov otec Achaz, bol veľmi zlý kráľ. Achaz zavrel dvere do chrámu a zrušil pravé uctievanie. Prvá vec, ktorú Ezechiáš urobil, bolo znovu otvorenie chrámu Hospodinovho, vyhodil všetko poškvrené a opravil budovu. Píše sa o ňom, že “Robil to, čo uznáva Hospodin za správne, presne podľa vzoru svojho praotca Dávida. Odstránil výšiny, rozmlátil posvätné stĺpy, zoťal posvätný kôl a rozbil bronzového hada, ktorého zhotovil Mojžiš. Až dovtedy mu totiž Izraeliti páľili tymian a nazvali ho Nechuštán” (Druhá kniha kráľov 18:3-4; SEB). Znovu ustanovil slávnosť Pesach. Bola to obrovská udalosť, a keď ľudia odišli a vrátili sa do “do judských miest a rozmlátili kamenné stĺpy, postínali ašery a úplne zbúrali výšiny i oltáre v celom Judsku, na území Benjamína, Efrajima a Menašeho (Druhá kniha kroník 31:1; SEB). O Ezechiášovi sa píše, že sa “Pevne pridržiaval Hospodina, neodstúpil od neho, ale zachovával prikázania, ktoré dal Hospodin Mojžišovi. Hospodin bol s ním, takže mal úspech v každom svojom podujatí. Asýrskemu kráľovi sa vzoprel a nepoddal sa mu” (Druhá kniha kráľov 18:6-7; SEB). Asýrčania prišli proti nemu, ale nakoniec anjel Hospodinov išiel do asýrskeho tábora a zabil 185 000 vojakov. Vzhľadom k tomu, že Ezechiáš jednal s vedomým praktizovaným hriechom ľudu, vodilo sa jemu aj celému národu veľmi dobre.
16. Menašše. Nerobil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.
17. Ámon. Nerobil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.
18. Joziáš. Bol radikálne poslušný kráľ v jeho osobnom živote, ajako vodca. Píše sa o ňom: “Potom vyšiel kráľ hore do domu Hospodinovho i všetci muži Judska i všetci obyvatelia Jeruzalema s ním, i kňazi i proroci i všetok ľud, od malého až do veľkého. A čítal v ich prítomnosti, tak aby počuli,

všetky slová knihy zmluvy, ktorá bola nájdená v dome Hospodinovom” (Druhá kniha kráľov 23:2; ROH). Potom obnovil zmluvu a prikázal kňazom, aby odstránili všetko z chrámu Hospodinovho, čo bolo použité na uctievanie Baala, Ašeri a všetkých mocností nebies. Spálil ich a popol umiestnil na hroby ľudí, ktorí boli modloslužobníkmi. Je veľa toho, čo tento kráľ urobil pre to, aby zničil všetku vedomú praktizovanú neposlušnosť. V mojej Biblii som si zakrúžkoval každú časť, v ktorej sa píše: “odstránil, spálil, zničil, rozbil, zbúral, zboril” a akékoľvek iné slovo použité, aby konfrontoval vedomý hriech v Judsku. Len v 23. kapitole Druhej knihy kráľov sa tieto slová nachádzajú dvadsaťpäťkrát. O tomto kráľovi je napísané: “A nebolo jemu rovného kráľa pred ním, ktorý by sa bol tak obrátil k Hospodinovi celým srdcom i celou svojou dušou a celou svojou silou podľa celého zákona Mojžišovho, ani po ňom nepovstal jemu rovný” (Druhá kniha Kráľov 23:25; ROH). Darilo sa jemu, aj jeho ľudu.

19. Jehoachaz. Nerobil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.
20. Jójakím. Nerobil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.
21. Jójáchín . Nerobil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.
22. Cidkija. Nerobil to, čo bolo správne v očiach Hospodina.
Zhrňme si príbeh týchto kráľov: Z dlhodobého hľadiska sa darilo vodcom, ktorí žili bohobojným životom a konfrontovali praktizovaný hriech (modloslužbu) svojich nasledovníkov. Toto však nebolo pravdou pre národ, keď ich kráľ žil bohobojný život, ale vyhýbal sa konfrontácii s praktizovaným hriechom svojho ľudu.

Z tohto by sme sa ako cirkev mali poučiť. Smerujeme k ťažkostiam, ak ľuďom ponúkame iba výzvu k modlitbe spasenia bez volania k pokániu. Čo ak sa “novoobrátení ľudia” v našom

spoločenstve neplánujú odvrátiť od ich hriechov? V tom prípade do nášho spoločenstva pozývame modloslužobníkov.

Ako vodcovia môžeme žiť zbožne v našich osobných životoch, ale ak nekonfrontujeme hriech, ktorý je medzi ľuďmi, budeme za to niesť následky a tie budú podobné týmto kráľom. Možno máme krátkodobý úspech, ale nemusí to skončiť dobre. Mnohí z kráľov, ktorí nekonfrontovali hriech svojho ľudu, začali dobre, ale nedostatky v ich vodcovstve ich nakoniec dobehli.

Ak sa vyberieme cestou, na ktorej sa vyhýbame konfrontácii pri hlásaní evanjelia, skončíme s modloslužobníkmi, ktorí úprimne veria, že ich vzťah s Bohom je v poriadku. V podstate sme vystavili naše spoločenstvo voči duchovnému kryptonitu.

Aplikácia

Je to tak bežné, že ľudia strácajú nadhľad, zatiaľ čo sa sústreďujú na detaily – máme o tom jedno príslovie, ktoré hovorí – kvôli stromom sme si nevšimli les. Toto sa môže stať aj pri štúdiu Božieho Slova, najmä ak sa sústreďujeme na dlhé obdobie histórie. Avšak, keď sa na to pozrieme akoby na časovej osi, tak ako sme to urobili v tejto kapitole, odhalíme určitý vzor, ktorý by sme si predtým nevšimli. Ten nám dáva nadhľad.

Nadhľad v histórii Izraela a Judska je v tom, že Boh doprial blahobyť kráľom, ktorí nielenže mali svoj osobný život pod kontrolou, ale prevzali aj skutočnú zodpovednosť za všetko, čo im Boh zveril.

Možno nie si kráľ alebo kráľovná. Možno nie si ani manažér či majster vo svojej práci. Ale aj tebe dal Boh autoritu nad niektorou oblasťou. To, ako prevezmeš zodpovednosť za túto oblasť, nielen za tvoj osobný život, bude mať značný vplyv na to, ako bude Boh skrze teba konať. Pros Boha, aby ti odhalil túto oblasť a dal ti múdrosť, ako prevziať zodpovednosť za spravodlivosť v tejto oblasti. Zapiš si, čo ti povie, naplánuj si, ako to dosiahneš.

ODSTRÁNENIE KRYPTONITU

「ŠTVRTÁ ČASŤ」

KONFRONTÁCIA

Začnime cestu k odstráneniu kryptonitu v našom individuálnom živote, ako aj v našom spoločenstve tým, že začneme konfrontovať následky zanedbávania tejto smrtiacej látky.

Na strednej škole sme museli absolvovať dvojdnový prevenčný kurz o nelegálnych drogách, ktorý odhalil desivé následky užívania drog – strach z týchto následkov ma uchránil od ich nástrah.

Existuje aj nezdravý strach, z ktorého nás Ježiš vyslobodil. Avšak existuje aj bázeň, zbožný strach podobný tomu, čo som zažil v škole, ktorý nás chráni pred tým, čo by mohlo zničiť naše životy. V Biblii sa píše: *“Bojme sa teda, aby azda o niekom z vás neplatilo, že zaostal, pokým trvá prislúbenie, že možno vojsť do jeho odpočinku”* (List Hebrejom 4:1; SEB; pozn prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). A *“milosrdenstvo a vernosť zotiera vinu, bázeň pred Hospodinom odvracia zlo”* (Príslovia 16:6; SEB).

Aj v tejto kapitole budem hovoriť ku kresťanským vodcom. Avšak toto posolstvo by malo varovať nás všetkých, pretože veriacich Hospodin *“ustanoví za hlavu, nie za chvost”* (Deuteronomium 28:13; SEB). Každý jeden z nás je povolaný byť veľvyslancom Božieho kráľovstva, a to je dôležitá pozícia vodcovstva.

Zamysleli sme sa nad našou dnešnou stratégiou služby vo svetle Písma? Prečo sa zdráhame konfrontovať výšiny hriechu? Ľudia, ktorí túžia poznať Boha rátajú s tým, že im povieme pravdu. Napriek tomu zanedbávame konfrontovať to, čo im bráni vstúpiť do autentického vzťahu s Ním. Chránime ich? Zamysleli sme sa niekedy nad tým, že ľuďom, ktorí hľadajú Hospodina z dlhodobého hľadiska ubližujeme, keď im nehovoríme celú pravdu? Prečo by sme zavádzali a klamali ľudí, ktorí prišli, aby počuli pravdu o večnom živote?

Nelíšia sa od Angely, ktorá sa ocitla v zúfalej a zložitej situácii vo svojom manželstve kvôli tomu, že jej nikto priamo nepovedal pravdu. Prečo by sme chceli, aby si ktokoľvek myslel, že do vzťahu s Ježišom môže priniesť aj svoj praktizovaný hriech? To predsa nie je možné. Ponúkame im teda vzťah, ktorý v skutočnosti neexistuje? Je to napodobenina skutočného spasenia?

Pozrime sa na to z viacerých uhlov pohľadu. Pozrieme sa na následok hľadajúcich ľudí, vodcov, ktorí sa zdráhali určiť kryptonit a nakoniec na následok, ktorý dostihne spoločenstvo. Z dlhodobého hľadiska sú následky devastujúce pre všetky tri skupiny.

Ľudia hľadajúci Boha

Musíme si uvedomiť, že nie málo ľudí ani zopár, ale *mnohí* prídu k Ježišovi v deň posledného súdu s úplným presvedčením, že im bude umožnený vstup do nebeského kráľovstva, avšak budú počuť slová: “Nikdy som vás neznal. Odíďte odo mňa, páchatelia nepravosti!” (Evanjelium podľa Matúša 7:23; ROH)

Kto sú títo ľudia? Sú to nejakí spiritualisti? Sú to ľudia vyznávajúci iné náboženstvá? Sú to ľudia zapletení v okultizme? Ak sa pozrieme na Ježišove slová, zistíme, že títo ľudia sú v našom strede; prichádzajú do našich spoločenstiev a priznávajú sa ku kresťanskej viere. Začína slovami: “Nie každý, kto mi hovorí:

Pane, Pane! vojde do nebeského kráľovstva, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach” (Evanjelium podľa Matúša 7:21; ROH). Ježiš ich označil ako ľudí, ktorí prehlasujú, že On je Pán. Nehovorí to Josephovi Smithovi, Mohamedovi, Budhovi, Hare Krišne, Konfuciusovi, Ra-ovi, Sikhovi ani nijakému inému falošnému prorokovi či bohovi. Nie, ľudia, ktorým je tu zamietnutý prístup, nazývali Ježiša Krista svojim “Pánom” a horlivo Ho oslavovali.

Prečo opakuje “Pane” v tomto verši? Tak, ako som už uvádzal v predchádzajúcich kapitolách, nie je náhoda, ak sa slovo alebo fráza v písme dvakrát opakuje. Autor tým kladie dôraz na to, čo komunikuje. Avšak v prípadoch ako je tento, sa nejedná len o dôraz, ale aj o intenzitu emócií.

Pozrime sa napríklad na odpoveď kráľa Dávida, keď sa dozvedel o poprave jeho syna Joábovou armádou: “A kráľ zakryl svoju tvár a kričal veľikým hlasom: Môj synu, Absalome, Absalome, môj synu, môj synu!” (Druhá kniha Samuelova 19:4; ROH) S najväčšou pravdepodobnosťou Dávid nevyslovil slová “môj synu” dvakrát; ide skôr o to, že jeho výkrik smútku bol v agónii. Opakovaním týchto slov chcel autor komunikovať dôraz na jeho emócie.

Rovnako ako Pán komunikuje silné city týchto ľudí voči Nemu. Nielenže akceptovali vyučovanie Ježiša Krista ako Božieho Syna, ale sú s Ním aj citovo zainteresovaní a horliví vo svojej viere. Hovoríme o ľuďoch, ktorí sú nadšení z toho, že môžu byť kresťania, najpravdepodobnejšie o tých, ktorí s nadšením hovoria o svojej viere.

Nielenže v hĺbke svojho srdca veria v Krista, ale sú zapojení v Jeho službe:

“Mnohí mi povedia v ten deň: Pane, Pane, či sme v tvojom mene neprorokovali? Nevyháňali sme v tvojom mene démonov? Nerobili sme v tvojom mene mnoho mocných činov?”

(Evanjelium podľa Matúša 7:22; SEB)

Títo ľudia boli aktívne zapojení a podporovali prácu v spoločenstvách. Taktiež otvorene komunikovali ich presvedčenie o evanjeliu – “či sme v tvojom mene neprorokovali”. V podstate menili životy iných ľudí.

Väčšina prekladov zvolila slovo “mnohí”, no v anglickom preklade Biblie *The Message* sa píše, že “tisíce mi povedia v deň súdu.” Grécke slovo *polus* môžeme definovať ako “väčšina, množstvo, počet;” často je toto slovo použité v zmysle “väčšina”. Nech je to už akokoľvek, vieme, že Ježiš to nehovorí o malej skupinke, ale o veľkej skupine – dokonca to môže byť väčšina prítomných ľudí.

Zhrnieme to takto: Ježiš hovorí o ľuďoch, ktorí veria evanjeliu – nazývajú Ho Pánom, sú citovo zainteresovaní, hlásajú poslanstvo Ježiša a sú aktívne zapojení v službe. Celkom ľahko by sme ich definovali ako kresťanov. V čom sa teda líšia od autentických veriacich? Ježiš hovorí: “Nikdy som vás nepoznal. Odídte od mňa, páchatelia neprávosti!” (Evanjelium podľa Matúša 7:23; SEB)

Kľúčové slová sú pre nás “páchatelia neprávosti”. Čo je nepravosť? V tomto verši je použité grécke slovo *anomia*. Definícia gréckeho slovníka *Thayer's Greek Dictionary* je nasledovná: “stav, kedy sme bez zákona, kvôli našej nevedomosti alebo kvôli porušeniam.” Jednoducho povedané, ten, kto činí nepravosť sa nepridržá autority Božieho Slova. Ona alebo on hreší na pravidelnej báze bez autentického pokánia. Takto je človek novodobý modloslužobník.

Nepravosť je teda *forma kryptonitu*.

Títo muži a ženy sa nepotkávajú pravidelne. Skôr sa opakovane vyhýbajú, ignorujú, zanedbávajú a neposlúchajú Božie Slovo. Bezbožný životný štýl si osvoja ako každodenný. Príčinou je, že niektorí veria, že určité časti Písma naozaj neznamenajú to, čo hovoria. Iní si myslia, že niektoré časti Písma nie sú v dnešnej dobe relevantné. Väčšina však verí, že sú prikrytí nebiblickou milosťou.

Domnievam sa, že jedným z dôvodov, prečo zotrývajú v hriechu, je nedostatočná konfrontácia a volanie k autentickému pokániu zo strany vodcov. Nikto im nepovedal, že si nemôžu priniesť svojich “modloslužobných milencov” do zmluvného vzťahu s Ježišom Kristom. Ak by boli skutočne spasení milosťou nielen, že by pohrdali myšlienkami starého života, ale rozhodli by sa odvrátiť od opakovaného vedomého hriechu. Ukrižovali by svoje telo s jeho vášňami a túžbami, a usilovali by sa o zbožný charakter a život, ktorý prináša ovocie. Toto charakterizuje pravého veriaceho.

Všimnime si Ježišove slová: “Nikdy som vás nepoznal.” Slovo “poznal” pochádza z gréckeho slova *ginosko*, čo znamená “intímne [osobne] poznať.”

V skutočnosti s Ním nikdy nemali osobný vzťah. Aj napriek tomu, že ho volali “Pane”. Bolo to len oslovenie, pretože Ho neposlúchali. Dôkaz, že niekto má skutočný vzťah s Bohom spočíva v tom, že dodržiava Jeho Slovo:

“Podľa toho vieme, že sme ho poznali, keď zachovávame jeho prikázania. Kto hovorí: Poznám ho, ale nezachováva jeho prikázania, je klamár a niet v ňom pravdy.”
(Prvý Jánov list 2:3–4; SEB)

Tieto slová sa dokonale zhodujú so slovami, s ktorými Ježiš toto vyučovanie otvoril: “Podľa skutkov poznáme ľudí” (Evanjelium podľa Matúša 7:20; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation*). Skutky, o ktorých tu Ježiš hovorí, nie sú o službe kresťana, o hovorení posolstva či návštevnosti cirkvi. Tieto vlastnosti budú mať aj ľudia, ktorí nevojdu do nebeského kráľovstva. Väčšina ľudí v dnešnej dobe považuje za Božie dieťa osobu, ktorá volá Ježiša svojim “Pánom”, verí v Jeho učenie, je citovo zainteresovaná a aktívne sa podieľa na bohoslužbách. Z Ježišových slov sme však jasne videli, že to nie sú rozhodujúce vlastnosti úprimne veriaceho človeka.

Dovoľte mi povedať to takto: Určite nájdeme tieto vlastnosti aj pri úprimných veriacich. V skutočnosti bez nich človek nemôže byť úprimne veriaci. Avšak tieto vlastnosti nezaručujú, že človek je skutočne Božím dieťaťom. Rozhodujúca otázka znie nasledovne: Činili pokánie z vedomého praktizovaného hriechu a snažia sa s nadšením poslúchať Boha? Dôležitým testom je, či: *Berú Ježišove slová “Už nehreš viac,” ako dobrovoľné alebo povinné rozhodnutie?* (pozri Evanjelium podľa Jána 5:14)

Komunikátor

Podme teraz zvážiť dlhodobé následky vodcov a komunikátorov evanjelia. Súd, opísaný v Písme nad človekom, ktorému Boh zveril zvestovanie Božieho Slova bude krutý, ak zlyhá v komunikovaní konfrontačných aspektov pravdy. Pozorne čítaj slová, ktorými Boh varuje poslov Jeho Slova:

“Keď ja (poviem) bezbožnému: Určite zomrieš, a ty ho nebudeš varovať a nepovieš nič, aby si varoval bezbožného pred jeho bezbožnou cestou, aby sa zachoval nažive, ten bezbožný zomrie pre svoju nepravosť, ale za jeho krv budem volať na (zodpovednosť) teba. Ak (napomenieš) bezbožného, ale on sa neodvráti od svojej bezbožnosti a od svojej bezbožnej cesty, on zahynie pre svoju nepravosť, (ale ty si zachrániš život). Keď sa však spravodlivý odvráti od svojej spravodlivosti a dopustí sa nepravosti, a ja mu spôsobím taký pád, že zomrie, ak si ho (nevaroval), zomrie pre svoj hriech a nebudú sa pripomínať jeho spravodlivé skutky, ktoré robil, ale za jeho krv (budem volať na zodpovednosť teba). Ak napomenieš spravodlivého, aby spravodlivý nehrešil, a on by nehrešil, určite bude žiť, pretože sa dal napomenúť, (a ty si zachrániš život). (Ezechiel 3:18-21; SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Prosím, všimni si v týchto veršoch výskyt slov “poviem, nepovieš, napomenieš, nenapomenieš.” Dovoľ mi položiť jednu úprimnú otázku pastorum, vodcom a všetkým veriacim; všetkým, ktorí sú povolani zachraňovať stratených. Zároveň aj s láskou konfrontovať tých, ktorí žijú v hriechu. Chceš niesť zodpovednosť za tých ľudí, ktorí skrze teba veria, že sú zmierení s Bohom, pretože si ich nenapomenul, aby sa odvrátili od svojich hriechov? Žijú s falošnou domnienkou svojej spásy, pričom kvôli nedostatočnému *napomenutiu zotrývajú* v hriechu a v deň najväčšieho súdu budú počuť slová: “Odídte odo mňa.”

Môže to byť dôvodom, prečo je o skutočnom kázaní evanjelia napísané: “vo všetkej múdrosti *napomínáme* a učíme každého človeka, aby sme každého človeka predviedli pred Boha ako dokonalého v Kristovi” (List Kološanom 1:28; SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). Nielen, že máme vyučovať, ale aj *napomínať*.

Zamysli sa nad tým, čo Boh jasne komunikuje v hore uvedených veršoch: “ale za jeho krv budem *volať na zodpovednosť teba*.” Uvažoval si niekedy nad tým, že vo večnosti si budeme vedomí nášho zanedbania? Izaiáš hovorí o tom, že v nových nebesiach a na novej zemi

“stane sa, že pri každom novmesiaci a dni sobotného odpočinku sa každý príde pokloniť pred o mňa, hovorí Hospodin. Vyjdú a budú hľadiť na mŕtvoly mužov, ktorí sa postavili proti mne. Áno, ich červ neumrie a oheň nevyhasne. Každému budú odpudzujúci.”
(Izaiáš 66:23-24; SEB)

Myslíš si, že tí, ktorí sú “zodpovední”, jednoducho zabudnú na to, že ľudia, ktorí horia v ohnivom jazere sú tam kvôli tomu, že ich nenapomenuli?

Aký si myslíme, že bude konečný výsledok našej práce na zemi, ak naša filozofia bude spočívať v prijímaní ľudí takých, akí sú, prinášaní spasenia v jednoduchej “modlitbe spasenia” bez pokánia? Touto filozofiou im vlastne dávame falošnú nádej nebeského dedičstva. Ak sme dali našim poslucháčom falošnú istotu a oddialili ich motiváciu k pokániu, je samozrejmé, že budeme “zhrozene” pozeráť na ľudí, ktorým sme nekomunikovali celú pravdu.

Pamätáš si Pavlove presvedčivé slová: “Preto vám v dnešný deň vyhlasujem, že som bol verný. *Nie je to mojou vinou*, ak by niekto utrpel večnou smrťou, lebo som vám ohlasoval všetko, čo Boh chcel, aby ste vedeli” (Skutky apoštolov 20:26-27; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation*). Pavol si bol plne vedomý toho, čo Boh povedal skrze Ezechiela akémukoľvek komunikátorovi Jeho Slova. My budeme niešť zodpovednosť za ľudí, ak budeme v kázaní ukracovať z Jeho Slova – bude to naša vina. To mohlo byť dôvodom, prečo apoštol Jakub napísal:

“Bratia moji, nechcete mnohí byť učiteľmi, veď viete, že budeme prísnejšie súdení.”
(Jakubov list 3:1; SEB)

Tieto slová v Písme by sme nemali brať na ľahkú váhu, či ich dokonca ignorovať. Boh nás žiada, aby sme nezjednodušovali Jeho Slovo, aby sme pokánie nebrali na ľahkú váhu. Hovorí to, aby varoval vedúcich ako aj hľadajúcich. Miluje nás, ale je svätý a nestrpí prítomnosť hriechu vo svojej blízkosti. Vytvoril pre nás cestu. Zaplatil vysokú cenu za naše oslobodenie a zmocnenie odvrátiť sa od hriechu. Ako unikneme Božiemu súdu, ak nebudeme vyučovať, či prijímať tak úžasné spasenie?

Naozaj nám stojí za to ignorovať toto evanjelizačné vyučovanie, ktoré jasne vidíme v Novom zákone? V záverečných slovách poslednej knihy Nového zákona čítame: “A keby niekto *ubral zo*

slov tejto prorockej knihy, tomu Boh odníme podiel zo stromu života i zo svätého mesta, z toho, o čom sa píše v tejto knihe” (Zjavenie Jána 22:19; ROH; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). Ako môžeme ignorovať toto varovanie? Ako môžeme zatajiť prvý krok ku skutočnej spáse, ktorým je pokánie z hriechov tým, ktorí nás vyhľadávajú, aby počuli pravdu?

Myslíme si, že vieme viac ako Boh? Myslíme si, že je dôležitejšie, aby sa tento hľadajúci človek vrátil do nášho spoločenstva? Myslíme si, že niekedy v budúcnosti sa odvráti od svojich hriechov? Akoby však mohol neskôr cítiť naliehavosť k pokániu, ak sme tomuto človeku komunikovali, že je spasený, ak sa modlil modlitbu spasenia a bol privítaný “do rodiny”?

Charles G. Finney bol veľkým evanjelistom. Jeho služba bola tak mocná, že na viac než jednej príležitosti sa doslova zastavilo celé mesto. V jednom prípade, v meste Rochester v New Yorku, sa zatvorili obchody kvôli mocnému vplyvu na jeho stretnutiach. Na týchto stretnutiach kázal o pokáaní z hriechu a urgoval záchranu ľudí v publiku večer čo večer. Toto sa dialo dovtedy, kým ľudia hľadajúci Boha nevenovali celú svoju pozornosť tomuto úžasnému posolstvu. Ešte sa nemodlil za ich spasenie. Nakoniec, po niekoľkých večerných stretnutiach, povedal niečo takéto: “Ak zvažuješ, že by si sa chcel stať kresťanom, po dnešnom stretnutí na to vytvoríme priestor.”

Tisíce ľudí boli na jeho stretnutiach spasení. Z historických záznamov vieme, že viac ako deväťdesiat percent z nich zostali verní svojej viere. V súčasnej dobe sú podobné štatistiky oveľa nižšie. Jeho úspech bol veľký, pretože zostal verný učeniu Nového zákona; vedel, že to sú tie najlepšie metódy!

Spoločenstvo

Teraz prichádza na svetlo to, o čom som hovoril na začiatku tejo knihy.

Ak ponúkame spásu tým, ktorí aj naďalej praktizujú hriechy život, dovoľujeme kvasu, aby sa šírila celým spoločenstvom. Podobne ako kryptonit v Supermanovi, aj úmyselný hriech sa rýchlo šíri a ovplyvňuje rovnako jednotlivca ako aj spoločenstvo.

Ak zanedbávame konfrontáciu hriechu, oslabujeme naše spoločenstvá a našu spoločnosť. Ako dôsledok nie sú naše mestá a národy schopné vidieť Božiu slávu. Raná cirkev menila celé mestá, a dokonca aj regióny vďaka sile, ktorú mali z Božej slávy. Prečo ešte nemeníme naše komunity v dvadsiatom prvom storočí? Technológia v porovnaní s ranou cirkvou skutočne pokročila, a tak môžeme efektívnejšie oslovovať ľudí.

Prečo je potrat, cudzoložstvo, smilstvo, homosexualita a zámena pohlavia tak úspešná v Amerike a zvyšku západného sveta? Dôvodom nie je progres našej spoločnosti. Tento istý trend *nepravosti* v cirkvi vidíme aj vo štvrtom a piatom storočí. Ako sa kresťanská viera stala populárnejšou v Rímskej spoločnosti, cirkev chcela zapadnúť do sveta a jej účinnosť klesala až natolko, že toto obdobie je dnes známe ako Temné obdobie.

Ja osobne nechcem, aby sa to stalo znovu. Viem, že je mnoho ďalších vodcov, ktorí so mnou súhlasia. Nebudeme sa zdráhať prehlasovaniu úplnej pravdy v láske a so súcitom.

Prosím, pridaj sa aj ty k zvestovaniu pravdy, či je to dnes populárne alebo nie. Prehlasuj Božie slovo, ktoré prináša zmenu do životov ľudí, do obcí, do miest a do národov. Ak robíme čokoľvek iné, v skutočnosti odmietame milovať svojich blížnych.

Aplikácia

Neexistuje žiadna rola v tele Kristovom, kde môžeme skrývať následky hriechu. Nielenže to ublíži tým, ktorí sú vo vedení, ale môže sa to rozšíriť od jediného človeka, ktorý vpustí hriech do svojho života. Naše mlčanie v oblasti hriechu môže poslať ľudí do večného zatratenia a zodpovednosť za ich smrť budeme niesť my.

Prečítaj si tú poslednú vetu znovu a osvoj si ju – moje mlčanie v oblasti hriechu môže poslať ľudí do večného zatratenia a zodpovednosť za ich smrť budem niesť ja. Prečítaj si to niekoľkokrát nahlas, kým sa tá myšlienka nevstrebe do tvojho vnútra. Dovoľ tejto pravde spočinúť v tvojej mysli a na tvojom srdci.

Ty budeš niesť zodpovednosť pred Bohom. Nemôžeme prehliadať hriech. Ako to môže vyzerať v tvojom živote? Ako to zmení tvoje manželstvo alebo rodičovstvo? Ako sa zmení spôsob, akým budeš hovoriť s ľuďmi v tvojom domácom spoločenstve? Popros Boha, aby zodpovedal tieto otázky, až kým nebudeš mať jasnú predstavu o tom, ako budeš žiť s touto pravdou. Potom si nájdi priateľa, ktorému môžeš dôverovať a hovor s ním o tom, ako budeš aplikovať túto pravdu.

TOLERANCIA

Pozrime sa na slová nášho vzkrieseného Kráľa.

V poslednej knihe Biblie dáva Ježiš sedem posolstiev pre sedem spoločenstiev v Ázii. Ak by boli Jeho slová určené len pre tieto historické spoločenstvá, tak by neboli zaznamenané v Písme. Skutočnosť, že zaznamenané sú, hovorí o ich prorockej aplikácii. Inými slovami, sú rovnako užitočné pre nás dnes, ako boli pre spoločenstvo, ktorému boli adresované.

Božie Slovo je živé. Preto sa pozrieme na Ježišove slová, ako keby boli napísané nám. Ak ti topánka sadne, kľudne ju nos – môžeme byť posilnení Jeho chválou alebo pokarhaní Jeho milujúcou výchovou.

Kto je Jezábel?

Historická cirkev, na ktorú sa zameriame je Tyatír. Ježiš začína slovami, ktoré opisujú Jeho osobu: “Toto hovorí Boží Syn, ktorý má oči ako plameň ohňa a nohy ako lesklý kov” (Zjavenie Jána 2:18; SEB). Tieto slová by sme mohli vyložiť nasledovne: Jeho oči sú ako laserové lúče, ktoré vidia priamo do jadra situácie. Jeho nohy sú ako jemný bronz, ktorý opisuje Jeho všemocnú silu.

Záčina veľmi príjemne: “Znám tvoje skutky aj tvoju lásku aj službu aj vernosť aj trpezlivosť aj tvoje skutky, aj tie posledné,

ktorých je viac ako prvých” (Zjavenie Jána 2:19; ROH). Je nad slnko jasné, že neopisuje mŕtve spoločenstvo, skôr naopak, živé a neustále rastúce.

Záčina ocenením a uznaním našej lásky. V zomierajúcom spoločenstve alebo službe zvyčajne láska zomiera prvá, a to láska rovnako k Bohu ako k ľuďom. V takomto tragickom štádiu postupne väčšinou odumiera aj ďalšie ovocie spravodlivosti.

Niet divu, že sa Pán hneď na začiatku zamerl na určenie tejto témy v spoločenstve v Efeze – stratili prvú lásku. To však nie je pravda o Tyatíre. Ježiš chváli lásku, ktorá je v tomto spoločenstve. Vyzdvihol spoločenstvo veriacich, v ktorom sa o seba starajú, a to je v Božích očiach dôležité. Osobne si myslím, že práve preto chváli Ježiš našu lásku skôr než našu vieru, službu a trpezlivosť.

Ďalšou úžasnou skutočnosťou je to, že toto spoločenstvo *rástlo* v láske, viere, službe a trpezlivosti. To je vskutku pozoruhodné! “Údržba” nie je slovo, ktoré identifikuje toto telo veriacich. Neustále napredujú v oblastiach, na ktorých záleží. Anglický preklad Biblie *The Message* to opisuje naozaj krásne: “Vidím všetko, čo pre Mňa robíte. Pôsobivé! Vašu lásku a vieru, službu a vytrvalosť. Áno, veľmi pôsobivé! Každý deň sa v tom zlepšujete.” Každý vedúci alebo člen zboru by rád počul tieto slová od Hospodina.

Ale zrazu sa Jeho chvála obráti k náprave:

“Ale mám niečo málo proti tebe: že necháš ženu Jezábel, ktorá hovorí o sebe, že je prorokyňou, učiteľ a zvádzať mojich sluhov, aby smilnili a jedli obetované modlám.”
(Zjavenie Jána 2:20; ROH)

V týchto slovách je mnoho vecí, ktorým potrebujeme porozumieť. Ale pozrime sa najprv na meno Jezábel. Je to skutočné meno ženy z histórie? Väčšina komentárov sa zhoduje, že nie je. V *The New American Commentary: Revelation* sa píše:

“V Grécko-Rímskej literatúre tej doby sa nevyskytuje meno Jezábel ... že by Žid pomenoval svoju dcéru Jezábel je tak pravdepodobné, ako keby kresťan dal meno Judáš svojmu synovi, alebo aby Židia dali meno Ježiš svojmu dieťaťu v období po prvom storočí.” Je evidentné, že prekladatelia anglického prekladu Biblie *The New Living Translation* s týmto vyučovaním súhlasia. Dosvedčujú to Ježišove slová, keď ju nazýva “tá Jezábel”.

Takéto vyjadrenie mena je porovnateľné so situáciou, kedy by sme nazvali človeka, ktorý je neustále vtipný, “ten vtipkár”. Nie je to ich skutočné meno. Ide skôr o opis osobnosti na základe bežného správania.

Môžeme preto povedať, že sa tu jedná o vplyvnú ženu z histórie, ktorá bola označená ako “Jezábel”. To však nebolo jej pravé meno. Bola to veľmi vplyvná žena. Skupina vodcov nakoniec pokračovala vo vyučovaní jej poslstva. V dnešnom svete to môže byť muž alebo žena, či skupina vodcov, ktorí propagujú odvetvie tohto učenia. Akokoľvek to už je, dôležitou informáciou je, že táto filozofia služby ovplyvňuje celú cirkev.

Prečo by ju Pán takto pomenoval? Ovocie jej služby bolo pravdepodobne podobné ovociu Jezábel, manželky kráľa Achaba v starovekom Izraeli, o ktorom čítame v Prvej a Druhej knihe kráľov. O tejto historickej kráľovnej by sme mohli mnoho povedať, avšak pozrime sa ne jej vplyv v Izraeli.

Bola zástankyňou modloslužby, v dôsledku čoho bolo umlčané Slovo Hospodinovo v Izraelskom národe. Vodcovia boli ticho a zvyšok národa zlenivel až do tej miery, že boli otupení. Až na jedného muža, Eliáša, ktorý nabral odvahu proti tomu prehovoriť.

Vplyv Jezábel je evidentný, keď Eliáš konfrontoval národ a postavil ich pred rozhodnutie výberu medzi poslušnosťou voči Bohu alebo zotrúvaní v hriechu. Túto výzvu vykonal pred

“služobníkmi”, ktorí boli na jej strane, prorokmi Baala a Ašeri. V Eliášovej dobe boli títo muži ako médiá, záujmové skupiny, zákonodarcovia, právnici atď. Národ sa zhromaždil a v prítomnosti týchto “elít” Eliáš vyzval ľud:

*“Dokedy budete preskakovať zo strany na stranu?
Ak je Bohom Hospodin, nasledujte ho, ak je ním Baal
[praktizovaný hriech], choďte za ním! Rozhodnite sa!”*
(Prvá kniha kráľov 18:21; pozn. prekladateľa preklad
anglického prekladu Biblie *The Message*;
v [] pridané a zdôraznené autorom)

Nasledovanie Boha si vyžaduje viac ako len tichú vieru. Máme prehlasovať Jeho Slovo. Sme povolaní byť veľvyslancami. Ale ako? Pavol to hovorí jasne:

*“Zvestuj a káž Slovo! Udržuj si svoju naliehavosť
[buď pohotový, buď k dispozícii, buď pripravený],
či už je tvoja príležitosť priaznivá alebo nepriaznivá.
[či už je to vyhovujúce alebo nevyhovujúce, či už je
vítané alebo nevítané, ty ako kazateľ Slova ukáž ľuďom,
v ktorej oblasti v ich živote nežijú správne].*
(Druhý list Timotejovi 4:2; pozn. prekladateľa preklad
anglického prekladu Biblie *Amplified Bible*,
Clasic Edition)

Eliáš bol jediný muž v Izraeli, ktorý miloval ľudí natoľko, aby im ukázal, v ktorej oblasti ich života nežijú správne.

Vplyv Jezábel nahnal vodcom a spoločnosti strach. Boli umlčení, ľahostajní, zastrašení a viac o *Yahweh* nehovorili. Praktizovaný hriech prevzal kontrolu a Božie Slovo bolo ignorované. V Novom zákone sa v cirkvi začína diať niečo podobné. Ježiš to nepovoľuje, a tak našiel služobníka, apoštola Jána – ktorý rovnako ako Eliáš – bude hovoriť pravdu.

Skutočný problém

Musíme sa spýtať, či v prípade cirkvi v Tyatíre Ježiš hovorí o členoch, ktorí boli fyzicky zapojení do sexuálnej nemravnosti a jedli jedlo obetované modlám? Možné to je, avšak ja by som sa odklonil od tohto výkladu, pretože jedlo obetované modlám Pavol neodsudzoval, keď písal do dvoch spoločenských listov (pozri List Rimanom 14 a Prvý list Korinťanom 10). Prečo by Ježiš poukázal na túto oblasť ako na zlú, keď ju Pavol vedený Duchom Svätým schvaľoval? Jeden uznávaný biblický komentár uvádza: “Pokiaľ ide o zvädzanie ľudí do smilstva, nemálo prekladateľov sa domnieva, že skutočná sexuálna promiskuita je nepravdepodobná, pretože to by určite nebolo tolerované v cirkvi. Skôr sa jedná o duchovnú alebo doktrínálnu neveru” (*The New American Commentary: Revelation*).

Nech už je to akokoľvek, žiadna z týchto skutočností nie je Ježišovým zámerom pre nápravu. To, na čo v tejto časti Písma Ježiš naráža a čomu by sme mali venovať svoju pozornosť je tolerancia. Hovorí: “*nechávas*”. Grécke slovo, ktoré je tu použité, je *eao*. Podrobnú definíciu tohto slova nájdeme v *A Handbook on the Revelation to John*: “Význam môže byť vyjadrený pozitívne, “povolíš”, “dovolíš” alebo negatívne “nezakazuješ”, “nezastavuješ” a “nezabraňuješ”.

Keď sa nad tým zamyslíme, je to fascinujúce. Ježiš už nerieši vinníka alebo v našom prípade vinníkov, ktorí pokračujú vovyučovaní, ktoré zvädza Jeho ľud do modloslužby (praktizovaného hriechu). Jasne hovorí: “A dal som jej čas, aby učinila pokánie zo svojho smilstva, ale neučinila pokánia” (Zjavenie Jána 2:21; ROH). Je zrejmé, že tu boli predchádzajúce varovania, ktoré, žiaľ, zostali nepovšimnuté.

Takže namiesto toho, aby riešil vinníka, rázne napráva každého, kto takéto správanie povoľuje alebo inými slovami toho, kto

nekonfrontuje tento problém. Naďalej vyučujeme len z pekných, povzbudzujúcich a pozitívnych častí Nového zákona. V podstate sme ticho a neodlišujeme sa od Izraelského národa z čias Jezábel. Môžeme to porovnať aj s nasledovnou situáciou: Každý z nás je uväznený v horiacej budove, ale nikto z nás nerobí nič preto, aby sme sa zachránili alebo pomohli k záchrane niekomu inému. Naďalej sa len povzbudzujeme v tom, akí sme požehnaní a prejavujeme si navzájom lásku, zatiaľ čo sa rúca strecha a steny budovy.

Podobná dilema

Apoštol Júda čelil podobnej dileme. Chcel napísať iným kresťanom, aby ich povzbudil o zázraku našej spásy, no nemohol. Tento dom horel. Musel konfrontovať kryptonit, ktorý sa zakrádal do cirkvi. Pozrime sa na jeho slová:

“Milovaní, veľmi som sa usiloval napísať vám o našej spoločnej spásy; teraz pokladám za nevyhnutné napísať vám a napomenúť vás, aby ste bojovali za vieru raz navždy odovzdanú svätým. Vkradli sa totiž medzi vás niektorí ľudia, o ktorých bol už dávno napísaný súdny výrok. Sú to bezbožníci, ktorí zamieňajú milosť nášho Boha za výstrednosti a zapierajú jediného vládcu a nášho Pána, Ježiša Krista.

(Júdov list 3-4; SEB)

Tento Boží muž skutočne túži písať tým, ktorých miluje o výhodách, požehnaniach a zaslúbeniach v našom živote v Kristovi. Chce hovoriť o povznášajúcich a povzbudzujúcich veciach tak ako mnohí vodcovia.

Osobne sa viem stotožniť s jeho dilemou. Jedným z najväčších emocionálnych bojov, ktorým často čelím pri písaní alebo kázaní, je túžba povedať niečo “povzbudzujúce”. Mám to rád – kto by nemal? Avšak pôsobenie Ducha Svätého nás vedie k určovaniu oblastí, ktoré sa snažia zničiť vzácne Božie deti.

Preto Júdu núti nefalšovaná láska k písaniu ochranných výstrah. Čo sa tu deje? Je to trochu iné ako v Tyatíre. Títo bezbožníci, ktorí sú preoblečení za pastora, vedúcich či veriacich, vyučujú alebo s väčšou pravdepodobnosťou svojim životným štýlom modelujú to, čo nazývame “milosť tolerancie”, namiesto autentickej “zmocňujúcej milosti”. Inými slovami, milosť tolerancie nás nechráni pred kryptonitom, dokonca nás ani nezmocňuje k tomu, aby sme od neho odišli. Práve naopak, dovoľuje nám žiť s minimálnymi, ba dokonca žiadnymi zbožnými hranicami. To otvára cestu spoločnosti diktovať náš životný štýl. Takže v podstate zraniteľní veriaci môžu slobodne nasledovať túžby svojej hriechnej prirodzenosti, ako to modeluje naša kultúra. To však spôsobuje, že sa stávame zraniteľnejšími pre kryptonit. To nie je zámerom Božej milosti.

Júda sa neuspokojuje s *tolerovaním* kvasu, ktorý si postupne vytvorí cestu do cirkvi. Je skutočný otec a chráni svoje deti pred nezmyselným životným štýlom, ktorý ich ťahá smerom preč od Boha. Ježiš by nemusel naprávať jeho správanie, ako to bolo v Tyatíre; skôr by Júdu pochválil.

Pavol, ďalší starostlivý otec, ktorý sa rozhodol, že nebude mlčať, keď nastali rozpory, hádky, nemravnosť, súdne spory, žiadostivosť a iné bezbožné správanie medzi ľuďmi v cirkvi. Miloval ich až príliš na to, aby sa nepostavil proti kvasu, ktorý by sa rozniesol celým telom. Jakub a Peter mu boli podobní.

Ak si čítame posolstvá raných cirkevných otcov, zistíme, že používali zbraň, zaznamenané a prehlasované Božie Slovo, aby konfrontovali hriech v Božom ľude. Vyjadrovali sa a zavrhovali názory kultúry, ktoré boli proti biblickému vyučovaniu. Títo vodcovia neboli zastrašení vymáhačmi Jezábel, keď búrali kultúrne modly!

Ticho prejavuje súhlas

Pokiaľ ide o vodcovstvo, ticho je forma neverbálnej komunikácie. Komunikuje a udeľuje súhlas slovami: “To, čo robíš je v poriadku.” Existuje staré talianske príslovie: “Ticho prejavuje súhlas; mal prehovoriť, keď mal možnosť.” Ani jeden z raných cirkevných otcov alebo vodcov nemlčal, keď sa kryptonit pokúšal votrieť do životov ľudí, ktorých milovali a za ktorých niesli zodpovednosť. Prehovorili, pretože videli deštruktívne, jedovaté a smrteľné následky. Vedeli, že sa to môže rozšíriť ako kvas.

Apoštol Ján hovorí: “Vieme, že sme z Boha a že celý svet je v moci Zlého” (Prvý Jánov list 5:19; SEB). V spoločnosti vidíme nepretržitý tok zla. Najnebezpečnejším z nich je *zlo v utajení*. Áno, je zamaskované *dobrom*. Tento podvodný prúd je označený ako “kurz tohto sveta” (List Efežanom 2:2; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New King James Version*).

Pozrime sa na to takto: V rieke je potrebné pádlovať proti prúdu, aby sme sa pohli smerom hore. Žijeme vo svete, ktorý má prúd a tieto prúdy sú priamo v rozpore s Božím kráľovstvom. Oveľa nebezpečnejšia je však ich prefíkanosť – sú zamaskované *dobrom*. Naše mlčanie môžeme porovnať so zdvihnutím našich vesiel a byť unášaní prúdom rieky. Stále môžeme byť nasmerovaní smerom hore a môžeme stále vyzeráť a komunikovať ako kresťania, ale v skutočnosti sme unášaní morálkou novodobej spoločnosti, pričom strácame našu efektivitu.

Zdvihnutím nášho vesla sa vyhýbame konfrontácii, ale to, čo nekonfrontujeme sa nezmení. Edmund Bruke napísal: “Všetko, čo je potrebné k tomu, aby zlo zvíťazilo je, aby dobrí ľudia nič neurobili.” Modly tejto kultúry sa držia silnejšie na srdciach a myšliach veriacich, keď vodcovia mlčia.

Klamstvo, ktoré tolerujeme, tlmí našu prácu v Božom kráľovstve. Začneme súcitiť, a dokonca spolupracovať s tým, čo podlamuje našu nadprirodzenú silu. Už viac nie sme v kontraste s kultúrou, ale stávame sa subkultúrou. Máme nálepku “kresťanstva”, ale skutočne nie sme *veľvyslancami moci*, ale *agentmi zmätku*. Svet okolo nás sa pýta: “Vidíme vaše spoločenstvá, počujeme vašu hudbu a vyučovanie o láske a milosti, ale kde je ovocie Všemohúceho Boha?”

Pavol odvážne vyhlásil o ľuďoch, ktorí vyznávajú kresťanstvo, ale plávajú s prúdom tohto sveta za nepriateľov kríža. Áno, nepriateľov!

“Lebo mnohí, o ktorých som vám často hovoril a teraz aj s plačom hovorím, žijú ako nepriatelia Kristovho kríža. Ich koniec je záhuba, ich bohom je brucho, slávou hanba, lebo myslia iba na to, čo je pozemské. Ale naša vlasť je v nebesiach, odkiaľ očakávame aj Spasiteľa, Pána Ježiša Krista.”

(List Filipanom 3:18-20; SEB)

Pozorne si prečítaj ten verš. Po prvé, je ich *mnoho*. Po druhé, nie ich slovami sa stali nepriateľmi, pretože vyznávali meno Ježiš. “Vyznávajú, že znajú Boha, a skutkami ho zapierajú ohavní súc a neposlušní, k niktoremu dobrému skutku nedokázaní” (List Títovi 1:16; SEB). Sú zamaskovaní zbožným výzorom, ale skutkom dokazujú, že sú nepriateľmi. Často ich poháňajú hriešne túžby – žiadostivosť, rozkoš, status, popularita, sexuálna zvrátenosť, ohováranie a iné.

Pavol prehovoril – konfrontoval a netoleroval takéto správanie. Keď si prečítaš jeho listy uvidíš, ako často upozorňuje a napráva bezbožné a svetské správanie. Pamätajme však na to, že to je Božie Slovo, ktoré Pavol píše aj nám.

Priama konfrontácia prehlasovaním Božieho Slova je jediný spôsob, ako môžeme zbúrať tieto pevnosti. Ak sa proti ním nepostavíme s Písmom, dovoľme týmto filozofickým pevnostiam rásť v srdciach a myšliach veriacich, aj neveriacich ľudí. Otvárame dvere vplyvom kryptonitu, keď im odmietame čeliť.

Opačné výsledky

Aké sú záverečné slová Ježiša pre našu cirkev? Rozhodne to nie je nič pre ľudí so slabým srdcom. Jasne hovorí o ľuďoch, ktorí uveria falošnému učeniu, že budú veľmi trpieť, ak nebudú činiť pokánie. Toto bude znamením pre všetky cirkvi, aby spoznali, že On skúma naše myšlienky a úmysly, a každý dostane to, čo si zaslúži (pozri Zjavenie Jána 2:22-23).

Dobrá správa však je, že tým, ktorí nebudú v moci kryptonitu, ktorí sa silno pridržajú Božieho Ducha a Slova, Boh dá autoritu nad národmi. Dá im tú istú autoritu, ktorá bola Otcom daná Ježišovi.

Tieto výsledky sú naozaj opačné: jeden prináša hrozivé následky a druhý neopísateľnú odmenu. Môžeme si dovoliť nevenovať našu pozornosť týmto inštrukciám, obzvlášť, keď pochádzajú priamo z úst nášho vzkrieseného Kráľa?

Aplikácia

Jezábel presvedčila Božích prorokov, aby mlčali, a dokonca mnohých z nich aj zabila. Iba jeden z nich bol ochotný hovoriť v mene Pánovom a Boh bol ochotný zastať sa ho. Ochraňoval ho, staral sa o neho, podporoval ho nadprirodzenými znameniami, ktoré nás ohromujú dodnes.

Boh stále hľadá ľudí, ktorí sa postavia za pravdu. Nejde o to, aby sme kritizovali. Nie sme lovci-hriešnikov. Ale zároveň sa nemôžeme nechať zastrašiť k mlčaniu. Nemôžeme sa obávať toho, že nás ľudia budú brať ako zaostalých či netolerantných.

Prvým krokom je aplikovanie tohto varovania v našom osobnom živote. Nech už to stojí čokoľvek, vyslobod' sa z hriechu, do ktorého si sa v minulosti zamotal. Keď zažiješ slobodu, začni privádzať druhých do slobody. Varuj ľudí o nebezpečenstve hriechu. Pavol nás vyzýva, aby sme boli "hotoví potrestať každú neposlušnosť, kým vaša poslušnosť nebude úplná" (Druhý list Korinťanom 10:6; SEB).

Ak je konfrontácia niečo, čo robíš nerád, popros Boha, aby ti dal lásku k ľuďom, ktorá ťa bude poháňať k tomu, aby si im konfrontáciou pomohol. Stanov si to ako svoj cieľ, ktorý potrebuješ prekonať a potom budeš z Božej milosti pomáhať druhým prekonávať ich hriech.

LÁSKA A PRAVDA

Teraz sa dostávame k najkritickejšim aspektom eliminácie kryptonitu - motívu jeho odstránenia. Absencia mocnej sily na zničenie kryptonitu je s najväčšou pravdepodobnosťou hlavným dôvodom pre veľkú zmenu v spôsobe komunikovania evanjelia a našej filozofie služby. Mocná sila, o ktorej tu hovorím je *Božia láska*. Pavol hovorí:

“Aby sme už neboli nedospelí, sem-tam hádzaní a zmietaní závanom hocijakého učenia — ľudskou úskočnosťou, chytráctvom a lstivým zvádzaním na blud. Budme (pravdiví v láske), aby sme vo všetkom dorastali v Krista. On je hlava.”
(List Efezanom 4:14-15; SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Falošné učenie, podobné tomu, ktoré Ježiš adresoval v Tyatíre a vo svojich listoch opisoval Júda, Peter, Ján a Pavol, je tak dobre zamaskované, že si ho môžeme zmyliť s pravdou. Nepriateľ je omnoho múdrejší, než si myslíme. Keď sa mu podarilo oklamať Evu uprostred dokonalého prostredia plného Božej prítomnosti, o čo jednoduchšie sa mu podarí oklamať nás v porušenom prostredí. Čo nás môže uchrániť pred tým, aby sme uverili falošnému učeniu?

Odpoveď je pravda, ale nielen samotná pravda – *pravda komunikovaná v láske*. Pravda bez lásky nás nasmeruje na cestu “litery zákona”, ktorá zabíja: *zákonníctvo*. Zákonníctvo, v konečnom dôsledku, klamstvu napomáha a podporuje ho. Stáva sa príčinou nášho vyhybania sa alebo odstránenia biblických napomenutí, ktoré sú nevyhnutné pre zdravie cirkvi.

Zákonníctvo nás ubíja, je ohavné, kruté a odporné. Na to, aby sme odstránili jeho krutosť, potrebujeme zdôrazňovať lásku. Avšak láska komunikovaná bez pravdy v skutočnosti nie je láska. Je to len napodobenina. Je to forma láskavosti, súcitu, nehy, trpezlivosti a zdá sa, že by to mohla byť zbožná láska. Keď sú však tieto vlastnosti bez pravdy, skončíme opäť na ceste klamstva.

Buďme úprimní, vyhýbame sa komunikovaniu niektorých biblických právd, pretože ich nevnímame ako súčasť lásky, po ktorej úprimne túžime. Pravda, ktorej sa vyhýbame, volá ľudí k zmene životného štýlu. Považujeme volanie mužov a žien k pokániu za nedostatok súcitu, nehy, milosrdenstva a lásky. Zvážme však tento príklad: Vidím slepca, ktorý smeruje priamo k útesu, kde mu hrozí istá smrť. Môžem dopustiť, aby sa toto nešťastie stalo, pretože môj zásah do tejto situácie môže byť vnímaný ako negatívny alebo nerešpektujúci smerovanie, pre ktoré sa tento muž rozhodol. Ak ho nezastavím a nezmením jeho smerovanie, istotne zomrie. Ak by som ho povzbudzoval pozitívnymi slovami, ale nenapravil smer jeho cesty, jediné čo spravím je, že mu spríjemním posledné kroky a nakoniec aj tak skončí mŕtvy na dne rokliny. Je niečo z tohoto skutočná láska?

Ludia v spoločnosti a mnohí v cirkvi vnímajú takúto lásku ako fanatickú a nenávistnú. Táto pevnosť sa objavila aj u mnohých veriacich ako dôsledok vnímania života z perspektívy sedemdesiatich alebo osemdesiatich rokov na zemi, namiesto toho, aby sa na život pozerali z pohľadu večnosti. Zvážme tento príklad: Ak sa pozerám na šťastie z perspektívy jedného dňa,

v tom prípade môžem ísť na svadbu rovno k stolu so zákuskami a ochutnať z každého jedného. Bude to veľmi príjemný a veselý deň. Avšak, ak sa na život pozerám z perspektívy šiestich mesiacov, tak sa k tomu stolu postavím s iným postojom. Dám si len jeden dezert alebo skôr žiadny. Jednoducho nechcem mať na druhý deň bolesti brucha ani nadbytočné štyri kilá, ktoré by som v nasledovných dňoch pribral, keby som zjedol toľko dezertov. Z dlhodobého hľadiska by som tým ohrozoval svoje zdravie.

Musíme sa pozerieť na život z perspektívy večnosti, aby sme porozumeli skutočnej láske. Láska z perspektívy života tu na zemi bude prijímať ľudí takých, akí sú a bude sa vyhýbať povolávaniu k zmene životného štýlu. Chceme len, aby ich posledné kroky pred večnou priepasťou boli spríjemnené. Skutočná láska z perspektívy večnosti hovorí: “Záleží mi na tebe natoľko, aby som ti povedal aj o veciach, ktoré ťa na moment znepokoja, aby som ťa uchránil od večného trápenia, bolesti a utrpenia, ktoré je neopísateľné.”

Peklo je skutočné miesto. Nie je to obrazné pomenovanie ani metafora, ani dočasné miesto trestu. Ľudia, ktorí tam skončia “budú mučení vo dne v noci na veky vekov” (Zjavenie Jána 20:10b; SEB). Môžeme ignorovať Ježišove slová, keď hovorí: “A títo pôjdu do večného trápenia, ale spravodliví do večného života” (Evanjelium podľa Matúša 25:46; SEB). Alebo slová apoštola Pavla: “Za trest sa dostanú do večnej záhuby, ďaleko od Pánovej tváre a od slávy jeho moci” (Druhý list Tesaloničanom 1:9; SEB).

Večnosť znamená *navždy* – k tomu neexistuje žiadny iný výklad. Neopísateľné mučenie, bolesť a trest nikdy neskončia. Ešte horšia však je skutočnosť, že títo ľudia sú oddelení od Božej prítomnosti, a to nielen v budúcom, ale aj terajšom živote. V krátkosti sa budem zdieľať o tejto skutočnosti.

Boh nestvoril peklo pre ľudí, ale pre diabla a jeho anjelov (pozri Evanjelium podľa Matúša 25:41). Satan podviedol ľudstvo a zajal nás ako väzňov jeho vlastného osudu. Ježiš pohnutý láskou prišiel, aby nás zachránil od odsúdenia, do ktorého sme sa zamotali sami. Akoby sme mohli brať na ľahkú váhu cestu k úteku z takého hrozného osudu, keď sa On podujal na našu veľkolepú záchranu?

Vráťme sa k nášmu príkladu o svadbe. Moje rozhodnutie zjesť len jeden alebo žiadny zákusok nesie so sebou odsúdenie. Ľudia mi môžu povedať: “Ale no ták John, sú to dobré zákusky, veľmi chutné, urobia ťa šťastným, užívajme si život.”

Nie, tieto slová sú ďaleko od pravdy, iba sa ma snažia oklamať. Vôbec nejde o “užívanie si života”, ale “užívanie si dnešného dňa”. Pravdou však je, že si život užijem ďaleko viac, ak sa na naň budem pozeráť z dlhodobej perspektívy. To isté platí, aj keď ide o Božie kráľovstvo.

Prečo si myslíš, že apoštol Pavol znášal kameňovanie, pätnásobné bičovanie, trojnásobné palicovanie, dni a noci trpel súžením, a mnohým ďalším utrpením? Myslíš, že to urobil preto, aby si urobil dobré meno, aby z neho bol populárny rečník na konferenciách, aby priťahoval davy, aby sa stal známym spisovateľom? Nie, to Božia láska ho poháňala. Pozeral sa na život z perspektívy večnosti a mal srdce plné lásky. Nechcel sa uspokojiť s popularitou. Pravda bola pre neho dôležitá, pretože miloval ľudí, ktorých mal priviesť ku Kristovi.

Čo je skutočná láska?

“Boh je láska” (Prvý Jánov list 4:8; SEB). Nielenže by mal lásku, On je samotná podstata lásky. Ako by sme teda mali túto lásku definovať?

Boh prehovoril do môjho srdca, keď som sa nedávno modlil: “Synu, Môj ľud sa zameriava na lásku len okrajovo namiesto toho, aby išli do hĺbky jej definície.”

Zamyslel som sa nad tým, že *láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadúva*, a nad jej ďalšími vlastnosťami z Prvého listu Korinťanom a celej Biblie. Duch Svätý mi potom ukázal, že keby sme učili malé dieťa rozlišovať medzi mužom a ženou, ako by sme to urobili? Keby sme povedali iba to, že: “žena má dve nohy, dvojce očí, nos, ústa a dve ruky” - bol by to presný opis?

Avšak s takým všeobecným popisom sa dieťa môže pozrieť na muža a povedať, že “je to žena”. To sa môže stať, keď nepodáme presný opis, ktorý odlišuje muža od ženy. Nepovedal si: “To, čo robí ženu odlišnou od muža je ...”

Existuje “láska”, z ktorej má svet radosť. Je taktiež trpezlivá, dobrotivá, nezávidí a má mnohé iné vlastnosti podobné Božej láske. Avšak definícia, ktorá bezodkladne odlišuje Božiu lásku od lásky tohto sveta, je opísaná v tomto verši: “Lebo láska k Bohu je v tom, že zachovávame jeho prikázania” (Prvý Jánov list 5:3; SEB).

Ak by sme si nevšimli túto dôležitú pravdu v prvom liste Jána, taktiež známeho ako apoštola lásky, tak ju napísal aj vo svojom druhom liste: “A to je láska: žiť podľa jeho prikázaní. To prikázanie, ktoré ste počuli od začiatku, je aby ste žili v láske” (Druhý Jánov list 6; SEB).

V tomto sa líši od “lásky” opísanej v prvom Pavlom liste Korinťanom. Ján neuvádza vlastnosti lásky, ale ponúka hlavnú definíciu, ktorá odlišuje Božiu lásku od akejkoľvek inej formy lásky. Láska spočíva v tom, že dodržiavame Ježišove prikázania. Pán to hovorí jasne aj pri poslednej večeri s učeníkmi:

*“Kto prijal moje prikázania a zachováva ich,
ten ma miluje.”*

(Evanjelium podľa Jána 14:21; SEB)

Takže, ak budem láskavý, trpezlivý, nežný, ak nebudem žiarliť, ak sa nebudem nadúvať, ak sa budem chovať slušne, ak sa nebudem rozhorčovať – ale pravidelne klamem na daňovom priznaní a podvádžam svoju manželku – tak nekráčam v Božej láske.

Ak budem láskavý, trpezlivý, nežný, ak nebudem žiarliť, ak sa nebudem nadúvať, ak sa budem chovať slušne, ak sa nebudem rozhorčovať, a budem schvaľovať a podporovať homosexualitu, ktorá je schvaľovaná a podporovaná svetom, tak nebudem kráčať v Božej láske.

V skutočnosti som oklamáný a nachádzam sa na oveľa nebezpečnejšom mieste ako človek, ktorý je hrubý, žiarlivý, nadutý, rozhorčený, pretože on pravdepodobne vie, že je vzdialený od Boha. Ja si mylne myslím, že som zmierený s Bohom, pretože sa so mnou niekto modlil “modlitbu spasenia”, ale nikdy som nečinil pokánie z môjho vedomého hriechu. Jednoducho povedané, nedodriavam Ježišove prikázania.

Dovoľ mi zastaviť sa, aby som v tomto bode zdôraznil nasledovné: Nekráčam v poslušnosti voči Božím prikázaniam preto, aby som bol spasený. Dodriavam ich preto, lebo som spasený a Jeho láska zostáva vo mne. Moja poslušnosť je znakom toho, že som Mu skutočne odovzdal svoje srdce a život.

Opäť platí, že akákoľvek forma lásky, ktorá je v priamom rozpore s Božím Slovom a Jeho cestami, nie je láska, ktorá trvá naveky. Je len dočasná. Spôsobí v ľuďoch dobrý pocit, dokonca pocit obety. Taktiež im poskytne pocit prijatia, ktorý však nebude večný. Nevedie do života vo večnosti. Jedného dňa spadnú z útesu do večného ohnivého jazera.

Prečo je teda táto láska, ktorá sa zdá byť tak dobrá, dočasná? Adam a Eva zhodnotili, že ovocie zo stromu poznania dobra a zla je pre nich dobré a že z neho budú múdrejší.

*“A žena videla, že je strom (dobrý) ... je žiadosťou
očiam a že je to prežiadúcný strom,
aby urobil človeka (rozumným).”*
(Genezis 3:6; ROH; pozn. prekladateľa
v () zdôraznené autorom)

Eva sa s najväčšou pravdepodobnosťou na začiatku zamýšľala nad tým: Prečo by nám milujúci Boh povedal, aby sme nejedli to, čo je pre nás “dobré”? Veď to nedáva zmysel. Rozhodla sa prijať to “dobré”, čo im dá “múdrost”, aj keď to bolo mimo Božej vôle. Chceli by sme poznať odpoveď na otázku “prečo”, ale dovoľte mi povedať na rovinu: Boh chce, aby sme Ho v istých veciach poslúchli, aj keď tomu nerozumieme. Dokážeme veriť, že nás miluje, aj keď nám hovorí, aby sme sa vzdialili od vecí, ktoré sa zdajú byť dobré? Môžeme dôverovať Jeho charakteru? Alebo chceme byť tí, ktorí budú súdiť, čo je pre nás dobré ako Adam a Eva v záhrade Eden?

Existuje mnoho príkladov o Božích záhadách alebo odpovedí na naše “prečo”, ale uvediem len jeden. Takmer štyridsať rokov som nestretol človeka, ktorý by mi vedel odôvodniť, prečo Boh povedal prorokovi: “V Hospodinovom slove som dostal príkaz: Nesmieš jesť chlieb ani piť vodu, ani sa vrátiť predošlou cestou” (Prvá kniha kráľov 13:9; SEB). Tento prorok neposlúchol tento zdanlivo nezmyselný príkaz, ale nakoniec kvôli svojej neposlušnosti prišiel o život.

Úprimne povedané, niekedy sa nám môže zdať, že pravá láska nám nedáva pocit lásky. Prečo inak by Pavol napísal do spoločenstva v Korinte: “Ja však veľmi rád vynaložím všetko, ba vydám aj seba samého za vaše duše. Ak vás ja tak veľmi milujem, mám byť menej milovaný?” (Druhý list Korintčanom 12:15; SEB) Nedáva to zmysel, aby táto skupina veriacich nevnímala Pavla ako milujúceho! Osobne verím, že odpoveď je v tom, že videli Pavla ako neústupného, zákonnického vodcu, ktorý ich chcel mať pod kontrolou. Možno ich mienka o ňom zašla až tak ďaleko, že si mysleli, že je zaujatý. To však vôbec nebola pravda. On ich miloval

večnou láskou, nie verziou lásky tohto sveta. Konfrontoval ich pravdou, napomínal ich a volal k pokániu, čo sa jeho poslucháčom mohlo zdať neláskavé. Jeho slová však preukazovali skutočnú Božiu lásku.

Hovor pravdu v láske

Pozrime sa teraz na význam a popis pravej lásky.

Láska je trpezlivá.

Láska je dobrotivá.

Láska nezávidí.

Láska sa nevystatuje.

Láska sa nenadúva.

Láska sa nespráva neslušne.

Láska nehľadá svoj prospech.

Láska sa nerozčuľuje.

Láska nepočíta krivdy.

Láska sa neraduje z nepravosti.

Láska všetko znáša a vydrží.

Lebo láska k Bohu je v tom, že zachovávame jeho prikázania.

Ak hovoríme pravdu, no nie sme vlúdni a trpezliví, ale skôr závistliví, vystatovační, pyšní, drzí, presadzujúci si svoje vlastné spôsoby, a ak sa necháme ľahko vydráždiť, počítame krivdy, nedokážeme odpustiť, tešíme sa z nepravosti a vzdávame to s ľuďmi, nežijeme podľa Jeho prikázaní. Takže kážeme o pokání, o viere v Ježiša Krista a na všetky ďalšie témy z Písma, ale nevykonávame to v pravej láske. Vstupujeme tak do oblasti zákonníctva a zraňujeme ľudí skôr, než by sme ich priviedli k Pánovi.

Jedného dňa za mnou prišiel mladý muž a povedal: “Som povolaný do služby, v ktorej pôsobíte. Som povolaný prinášať nápravu do cirkvi!”

V srdci som vedel, že jeho motivácia nie je správna. Duch Svätý ma viedol, aby som mu položil otázku: “Chcel by si vedieť, ako pôsobiť v skutočnej prorockej službe?”

Jeho tvár sa rozžiarila a povedal: “Áno, veľmi rád by som sa to dozvedel.”

“Po celý čas, ako kážeš o náprave, tvoje srdce horí láskou voči ľuďom, ku ktorým hovoríš,” povedal som.

Chvíľu stál v nemom úžase. “Wow, Boh na mne musí ešte zapracovať.”

Povedal som mu: “Som na teba hrdý. Takéto slová si vyžadujú pokorného muža. Máš citlivé srdce.”

Láska je, keď ti záleží na inej osobe viac ako na sebe samom. Láska je, keď ti záleží na niekom natolko, aby si ho upozornil, že smeruje k útesu. Láska je, keď z teba vyžarujú vlastnosti z Prvého listu Korintánom 13. kapitoly a zároveň sa neodchyľuješ od prikázaní nášho Spasiteľa a Hospodina.

Láska je naozaj dôležitá. Je to podstata života. Modli sa, aby Boh naplnil tvoje srdce Jeho láskou, aby ti skutočne záležalo na iných vôkol teba. Vieme, že Duch Svätý vlieva túto lásku do našich sŕdc. Môžeme si pýtať hĺbku, dĺžku a výšku jeho životodarnej lásky.

Pýtaj si ju znovu a pros Ho, aby naplnil tvoje srdce Božou, večnou láskou.

Aplikácia

Musíme sa postaviť voči hriechu, ktorý sa snaží preniknúť do cirkvi. Potrebujeme to však robiť v láske, inak naše napomenutia neprinesú požadovaný výsledok. Boh nás v Biblii neustále

napomína. Vo svojej láske k nám urobil ďaleko viac, keď poslal svojho Syna, aby zaplatil cenu za naše hriechy, pred ktorými nás varoval.

Túto lásku musíme mať aj my k ľuďom, ktorých varujeme pred hriechom. Existuje len jeden zdroj lásky a tou je Boh. Boh je láska. Ak chceme rásť v láske, potrebujeme rásť v našom vzťahu s Bohom.

Nedokážem ani opísať, ako dôležité je pre nás pravidelne tráviť čas s Bohom a hľadať Jeho tvár, aby v nás rozhojnil Jeho lásku. Láska vyženie strach z konfrontácie. Zapáli v nás túžbu zakročiť pre dobro ľudí okolo nás a napomínať, keď si to situácia bude vyžadovať. Božia láska nás oslobodí a zmocní k prinášaniu slobody iným. Urob si dnes čas, aby si sa horlivo modlil, aby ťa Boh naplnil svojou láskou. Povzbudzujem ťa, aby si to nevzdal rýchlo.

ZNIČENIE KRYPTONITU

Tri scenáre sužujú veriacich, keď ide o hriech.

Po prvé, sú to ľudia, ktorí sa rozhodnú prehliadnuť hriech pre ich zatvrdené srdcia. Nie sú si vedomí zlomenosti Božieho srdca z ich skutkov. Boh nad nimi smúti. “A či sa azda hanbia, že páchajú ohavnosť? Ani hanbiť nehanbia sa, ani sa nevedia stydiť” (Jeremiáš 8:12; ROH). Ich svedomie je oslabené, niekedy priam až otupené.

Po druhé, v rovnakom nebezpečenstve sú ľudia, ktorí uverili klamstvu. Veria, že sme hriešni od prirodzenosti a krv Pána Ježiša má moc nás oslobodiť od trestu, ale nie natoľko, aby nás oslobodila z otroctva hriechu. Pevne sa pridávajú pravdy, že v Ježišovi sme svätí, avšak uverili klamstvu, že nie je nevyhnutné, aby žili posvätený život. Takéto vyučovanie sa hlásalo v cirkvi v Tyatíre. Pavol konfrontoval práve toto zmýšľanie, keď napísal:

*“Čo teda povieme? Máme zotrvať v hriechu,
aby sa rozmnožila milosť? Určite nie!
Mohli by sme my, ktorí sme zomreli hriechu,
v ňom ešte žiť.”*

(List Rimanom 6:1-2; SEB)

V prvých dvoch scenároch vieme jasne identifikovať kryptonit, ktorým je vedomý, praktizovaný hriech. Tento hriech oslabuje veriaceho, ako aj spoločenstvo veriacich. Ľudia, ktorí spadajú do týchto dvoch kategórií, majú tendenciu padať do hriechu. Sú to práve oni, ktorí budú v deň posledného súdu počuť od Ježiša: “Odídte odo mňa” (pozri Evanjelium podľa Matúša 7:20-23; SEB).

V tretej skupine sú ľudia, ktorým sa nedarí vyslobodiť z hriechu. Chcú sa z toho dostať, ale hriech sa ich stále pevne drží. Ešte stále v Božom Slove neobjavili, ako môžu vo svojom živote uplatniť slobodu skrze vieru. Boha milujú a majú zlomené srdce vždy, keď zhrešia. Činia pokánie, ale za nejaký čas opäť zhrešia. Smutné je to, že jedna z vecí, ktorá ich drží v zajatí je vina a odsúdenie plynúce z hriechu, ktorý ich drží v zajatí. Od slobody im bráni ich vlastná hanba za vykonaný hriech.

Ak sa nachádzaš v tejto tretej skupine, prosím, počúvaj ma. Ježiš nám hovorí: “Ak sa tvoj brat prehreší, pokarhaj ho! Ak robí pokánie, odpusť mu! A čo by sa aj sedem ráz za deň proti tebe prehrešil a sedem ráz sa k tebe vrátil a povedal by: ‚Lutujem!‘, odpusť mu!” (Evanjelium podľa Lukáša 17:3-4; SEB) Dôvod, prečo nám náš Pán hovorí, aby sme odpustili niekomu, kto zhreší, ale niekoľkokrát denne činí pokánie je ten, že máme odpúšťať ako náš nebeský Otec odpúšťa nám (pozri List Efezanom 4:32; SEB). Prosím, ver mi, keď hovorím, že ak si niekoľkokrát zhrešil, no vždy úprimne prichádzaš v pokání so zlomeným srdcom za Bohom, On ti odpúšťa a krv Pána Ježiša ťa očistí tak, ako keby si ani nezhrešil. Neuberaj z veľkoleposti krvi Pána Ježiša tým, že budeš trestať seba samého. Ty nemôžeš brať spravodlivosť do vlastných rúk, to ti odpustenie ani spasenie nezaručí. Odpustenie je milostivý dar od Boha.

V tejto kapitole by som sa rád venoval tretej skupine. Chcel by som s vami zdieľať môj príbeh o tom, ako ma Božie Slovo vyslobodilo.

Nevedel som vojsť do slobody

Moji priatelia mi ukázali pornografický časopis, keď som mal dvanásť rokov. Onedlho nato sme si tieto časopisy medzi sebou vymieňali. Netrvalo dlho kým som sa na nich stal závislý.

Začalo to s miernejšou pornografiou, ale rýchlo som pokročil k hard-core materiálom. Táto cesta viedla k sexuálnym predstavám, ktoré boli v mojej mysli nekontrolovateľné. Na strednej škole som sedel v triede a pozeral som sa na dievčatá, s ktorými som si predstavoval rôzne sexuálne zážitky. Bol som zaujatý sexuálnou žiadostivosťou.

Odovzdal som svoj život Ježišovi Kristovi, keď som mal devätnásť rokov na jednom stretnutí na internáte. Mnohé hriechy v mojom živote okamžite stratili moc: opilstvo nadávky, nevhodné správanie voči dievčatám, vulgárne správanie, a iné bezbožné správanie akoby zaniklo. Avšak pornografia a vášnivé túžby v mojom živote nestratili svoju moc. Bol som stále poviazaný a neschopný odvrátiť sa od týchto vecí. Zakaždým, keď som podľahol tomuto hriechu, som hneď činil pokánie a úprimne prosil Boha o odpustenie.

Predtým, než som bol spasený, som sa nezamýšľal nad sexuálnou žiadostivosťou, jednoducho som sa jej poddal kedykoľvek v mojom vnútri vznikla táto túžba. Potom čo som uveril, som sa ocitol v krutom boji. Nechcel som sa pozerieť na pornografiu, pretože som vedel, že je to v rozpore so zbožným správaním, ale zdalo sa, že je to silnejšie ako moja sila odolať.

V roku 1982 som mal dvadsaťtri rokov a oženil som sa s Lisou. Myslel som si, že sa táto sexuálna žiadostivosť vytratí, veď som si predsa zobral ženu mojich snov. To sa však nestalo. V skutočnosti sa to iba zhoršilo. Ťahalo ma to vždy, keď som niekde v mojom okolí uvidel pornografiu. Bolo to skoro, ako keď sú oceľové hoblíny priťahované k magnetu. Ovplyvnilo to môj vzťah s Lisou a to nielen v posteli, ale aj v iných oblastiach našej intimity.

V roku 1983 som vstúpil do služby a naďalej bojoval s pornografiou. Moje presvedčenie o tom, že je to zlé, bolo stále silnejšie. Mojou službou v našom spoločenstve bolo starať sa o nášho pastora, jeho rodinu a hostí, ktorí prichádzali slúžiť. Naše spoločenstvo bolo jedným z najuznávanejších spoločenstiev v Amerike a často k nám prichádzali významní pastori a rečníci. Jeden z nich bol známy službou vyslobodenia. Niekoľko rokov slúžil v Ázii a príbehy o tom, ako boli ľudia vyslobodení z hriechov a od démonov boli fenomenálne, niekedy až ohromujúce. Boh si ho používal mocným spôsobom. Volal sa Lester Sumrall.

Na jeseň v roku 1984 prišiel robiť štvordňový seminár do nášho spoločenstva a ja som bol opäť jeho hosťiteľ. Už som ho celkom dobre poznal z jeho predchádzajúcich návštev. Keď som ho šiel vyzdvihnúť, boli sme tentokrát v aute len my dvaja. Bol to vhodný čas na to, aby som sa otvoril a zdieľal s ním môj boj so sexuálnou žiadostivosťou. Pokoril som sa a bol som tak otvorený, ako sa len dalo, pretože som sa z toho chcel naozaj vymotať! Lester hovoril prísne, ako by to urobil ktorýkoľvek naozajstný duchovný otec. Pozorne som počúval každé slovo a napokon som ho zúfalo poprosil: “Prosím, modli sa za moje vyslobodenie.”

Pomodlil sa veľmi mocnú modlitbu, no moje sklamanie prišlo v nasledujúcich týždňoch a mesiacoch, pretože som nezažil žiadnu zmenu. Stále som bojoval so sexuálnou žiadostivosťou.

Približne o deväť mesiacov neskôr mi bolo ponúknuté používanie kondomína, aby som mal priestor pre modlitbu a post. Nikdy nezabudnem na ten deň, bol to štvrtý deň pôstu 6. mája v roku 1985. Bol som hlboko vnorený v modlitbe a vyslobodený z ducha sexuálnej žiadostivosti. Duch Svätý ma viedol, aby som v autorite rozkázal týmto túžbam, aby opustili môj život. Urobil som to v takej autorite, akú som nikdy predtým nezažil. Dodnes som z tohto otroctva slobodný, vďaka Bohu!

Prečo neskôr?

Ako som kráčal v tejto slobode niekoľko rokov, povstala v mojom vnútri otázka, ktorú som v modlitbe predkladal Bohu. “Otče,” spýtal som sa, “nerozumiem tomu. Pokoril som sa pred Lesterom, veľkým Božím mužom. Mnohí boli vyslobodení, keď sa za nich modlil, tak prečo som nebol aj ja oslobodený v ten deň? Prečo to trvalo ešte ďalších deväť mesiacov?”

Pán mi začal ukazovať môj život v tomto časovom období. Na jeseň v roku 1984, keď Lester prišiel kázať, som sa každé ráno modlil deväťdesiat minút. Robil som to už niekoľko rokov. Vstal som o 5:00 ráno, z domu som odišiel o 5:30 a modlil sa do 7:00. Moje modlitby v tej dobe boli: “Pane, použi si ma, aby som priviedol mnohých k Ježišovi, aby chorí boli uzdravení, aby boli ľudia vyslobodení. Otče použi si ma k tomu, aby vplyv Ježiša siahal k národom.” Túto modlitbu som sa modlil stále dookola, každý jeden deň. Prosil som Boha, aby si ma použil v službe, aby otvoril dvere, ktoré nikto nezatvorí. Modlil som sa za to s horlivosťou!

V tom istom období som sa jedného dňa modlil, volal som na Boha tak, ako som to mal vo zvyku každý deň už niekoľko rokov. V tom zrazu ku mne Duch Svätý prehovoril a povedal: “Synu, môžeš získať zástupy pre Ježiša, priniesť mnohých do slobody, uzdraviť chorých a navždy skončiť v pekle.”

Bol som zmätený. *Ako sa to mohlo stať? Naozaj počujem Ducha Svätého?* Trochu som pochyboval o tom, čo som práve počul a v tom opäť zaznel Jeho hlas: “Synu, Judáš opustil svoju prácu, aby ma nasledoval, kázal evanjelium, v Mojom mene uzdravoval chorých, v Mojom mene vyslobodil mnohých, a je v pekle.”

Vyrastal som ako katolík a znovuzrodený veriaci som bol len päť rokov, takže to, čo sa chystám opísať bolo pre mňa veľmi neznáme. Triasol som sa v duchu, keď som počul Jeho slová. Chvel som

sa a bál sa prehovoriť. Zároveň som bol úplne zmätený, ale vedel som, že ku mne hovorí Boh. Zažíval som bázeň v Jeho prítomnosti.

Nakoniec som pozbieral silu a pokorne sa spýtal: “Tak čo si mám najviac pýtať? Čo je najdôležitejšie?”

Jeho odpoveď som počul veľmi jasne: “Najdôležitejšie je, aby si Ma dôverne poznal.”

Po tomto stretnutí som si počas môjho osobného štúdia Biblie uvedomil, že to bola najväčšia túžba Dávida, Mojžiša, Pavla a ďalších ľudí, ktorí mali úspešný život. Pavol hovorí:

“A vôbec, všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista.”

(List Filipanom 3:8; SEB)

Usiloval sa o to, aby Ježiša poznal dôverne a z tohto poznania plynula služba v moci. Naháňal som sa za službou namiesto toho, aby som poznal Ježiša dôverne. Všetko sa však zmenilo v tento deň.

Moje každodenné ranné modlitby sa zmenili a teraz znejú asi takto: “Pane, chcem Ťa poznať tak dôverne, ako je človeku možné. Chcem Ti prinášať radosť tak, ako je človeku možné. Ukáž mi, čo je v Tvojom srdci. Zjav mi, čo je a čo nie je pre Teba dôležité. Nauč ma kráčať po Tvojej ceste, aby Ti môj život prinášal radosť...”

Takže odpoveď na moju otázku: “Prečo som nebol oslobodený, keď sa za mňa Lester Sumrall modlil?” sa približovala do centra pozornosti. Boh potom ku mne prehovoril a povedal: “Evanjelistovi si sa otvoril preto, lebo si sa bál, že ťa táto hriechna sexuálna žiadostivosť diskvalifikuje od služby, do ktorej vieš, že som ťa povolal. Tento zármutok sa zameriaval na teba; bol to svetský zármutok.”

Pokračoval slovami: “Stalo sa to o deväť mesiacov neskôr, pretože si volal na Moje meno a túžil Ma dôverne poznať. Tvoje srdce bolo zlomené, pretože si cítil bolesť Môjho srdca nad tvojím hriechom. Vedel si, že som zomrel, aby si bol slobodný z tohto hriechu. Nenávidel si to, keď si sa zúčastňoval na veciach, ktoré Ma poslali na kríž. Trápil si sa kvôli Mne, a to bol zármutok podľa Božej vôle.”

Pavol hovorí cirkvi v Korinte:

“Teraz sa však radujem — nie preto, že ste sa zarmútili, ale že vás zármutok priviedol k pokániu. Bol to zármutok podľa Božej vôle, a tak sme vám v ničom neuškodili. Veď (zármutok podľa Božej vôle) prináša pokánie na spásu, a to netreba ľutovať. (Zármutok podľa sveta) však prináša smrť.”
(Druhý list Korintánom 7:9.10; SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Grécke slovo pre “spasenie” v tomto verši nevyhnutne neznamená znovuzrodenie. Je tu použité slovo *soteria*, ktoré je definované ako “bezpečnosť, vyslobodenie, záchrana pred nebezpečenstvom alebo zničením” (WSNTDICT pozn. prekladateľa Slovník slov z Nového zákona). Zoberme si slovo “vyslobodenie” z tejto definície a vložme ho do tohto verša: “Veď zármutok podľa Božej vôle prináša pokánie na *vyslobodenie*.” Bol som vyslobodený a dvere k tejto slobode otvoril zármutok podľa Božej vôle.

Dva typy zarmútenia

Existujú dva typy zármutku, jeden podľa Božej vôle a druhý podľa sveta. V čom sa odlišujú? Skúsenosti kráľa Saula a kráľa Dávida vyobrazujú tento rozdiel veľmi dobre. Ako som už písal v predchádzajúcej kapitole, Saul neposlúchol Boha v boji proti Amalékom. Svoje skutky popiera, keď je zavolaný, aby predstúpil

pred proroka Samuela, avšak Samuel je neústupný. Saul teda hádže vinu na ľud. Až po naliehaní proroka konečne Saul povedal: “Zhrešil som.” Potom, čo sa priznal, rýchlo povedal Samuelovi: “Zhrešil som. Teraz mi však preukáž úctu pred staršími môjho ľudu a pred Izraelom” (Prvá kniha Samuelova 15:30; SEB). Saulov zármutok sa zameriaval na neho. Samuel ho zahanbil, keď ho konfrontoval pred jeho vodcami a ľuďom. Chce, aby bola jeho úcta obnovená.

Na druhej strane, kráľ Dávid veľmi zhrešil.. Spáchal cudzoľožstvo s manželkou iného muža a zariadil vraždu jej manžela, aby zakryl svoj hriech. Prorok Nátan ho konfrontuje pred jeho vodcami a ľuďom. Vo chvíli, keď hriech vyšiel na svetlo, padol Dávid k zemi a povedal: “Zhrešil som proti Hospodinovi” (Druhá kniha Samuelova 12:13; SEB).

Saul povedal: “Zhrešil som.” Dávid povedal: “Zhrešil som *proti Hospodinovi.*” V tom je ten rozdiel. Dávidovo srdce je zlomené, pretože zranil srdce Toho, ktorého miluje. Jeho zármutok nebol zameraný na neho samého tak ako u Saula. To sa potvrdilo, keď Dávid ležal celú noc pred Pánom a sedem dní sa postil. Je mu veľmi ľúto, čo urobil proti Bohu. To je absolútne jasné, keď volá k Hospodinovi:

“Proti tebe samému som zhrešil a učinil som to, čo je zlé v твоjich očiach, aby si bol spravodlivý, keď hovoríš, a čistý, keď súdiš.”
(Žalm 51:6; ROH)

Zármutok sveta sa zameriava na nás. Aké z toho plynú dôsledky? Budem súdený? Budem diskvalifikovaný? Budem trpieť kvôli môjmu hriechu? Čo si o mne ľudia myslia? A tak ďalej. Zármutok podľa Božej vôle sa zameriava na Ježiša. Zranil som srdce Toho, ktorého milujem a bez ohľadu na to, ako sa rozhodne: *Jeho spravodlivosť je férová a ozajstná, a ja sa skláňam pred Jeho milosťou.*

Začni to žiť

Už som bol slobodný, ale moja myseľ potrebovala byť obnovená. To trvalo dva alebo tri roky. Krátko pred májom v roku 1985 som nemohol odolať pornografii, keď bola niekde v mojom okolí. Teraz som bol schopný odolať a dokázal som sa od toho odvrátiť. No keď pekná žena v obtiahnutom oblečení prešla okolo mňa, musel som fyzicky odvrátiť svoj zrak, aby som nedal mojim myšlienkam príležitosť zísť zo správnej cesty. To však nie je sloboda v plnosti, ktorú máme v Ježišovi. Moje oslobodenie ešte nebolo zavŕšené.

Je v tom rozdiel byť *prepustený na slobodu* a byť *skutočne oslobodený*. Bol som oslobodený 6. mája, ale Ježiš povedal: “Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí” (Evanjelium podľa Jána 8:32; SEB). Cieľom je byť *skutočne oslobodený*. To si vyžaduje pravdu, ktorá nás presahuje.

Aj naďalej som zotrúval v Božom Slove a na modlitbách. Moja myseľ postupne začínala vnímať ženy v mojom okolí tak, ako ich videl Boh. Prvá zmena nastala, keď moje srdce zaplavilo vedomie, že všetky ženy sú dcéry. Viem, že to neznie ako hlboké zamyslenie, ale pre mňa to naozaj bolo hlboké uvedomenie. Duch Svätý mi ukázal, že každá žena je dcérka nejakej mamičky a nejakého otecka. Nie je to len kus mäsa, ako som ich videl pred mojím vyslobodením.

Neskôr do môjho srdca prišlo ešte väčšie uvedomenie. Uvedomil som si, že všetky ženy sú stvorené na Boží obraz a korunované slávou a úctou (pozri Genezis 1:26-27, Žalm 8:6). Opäť to možno neznie ako hlboká myšlienka, ale pre mňa to bolo život-meniace zjavenie.

Teraz sa mi protiví akákoľvek pornografická vizualizácia! Áno, to z čoho som bol kedysi očarený ma vlastne odpudzuje.

Teraz už nemusím otáčať hlavu, keď okolo mňa prejde nejaká atraktívna žena. Dokážem sa jej pozrieť do očí a pozdraviť sa jej bez akýchkoľvek nevhodných túžob.

Objavil som silu milosti Ježiša Krista. Uvedomujem si, že väčšina kresťanov vidí milosť ako spasenie, odpustenie hriechov a nezaslúžený dar. Ale pre väčšinu to tu aj končí. Uvedomil som si, že Božia milosť zahrňa všetky tieto úžasné veci, ale aj zmocňuje veriacich k zmene. Zmocňuje nás žiť život, do ktorého nás volá pravda.

Môžeme veriť tomu, že dar Pána Ježiša nás oslobodzuje z večného trestu za hriech, ale nie je dostačujúci na to, aby nás oslobodil z *otroctva hriechu*? O tom mňa nikto nepresvedčí.

Viem to! Zažil som Jeho život-meniacu milosť a teraz som slobodný. Som tak vďačný, že to pre mňa urobil a som tak vďačný za to, že to isté urobí pre teba! Bol to boj, nie prechádzka ružovou záhradou. Vyžadovalo si to vytrvalosť a vrúcne modlitby. S najväčšou pravdepodobnosťou si to bude vyžadovať to isté aj od teba. Dobrou správou je, že nemôžeš zlyhať, pretože Božia milosť a láska nemôže zlyhať. Tak ťa povzbudzujem, aby si vytrval a bol skutočne oslobodený.

Aplikácia

Boh je tvojím Spasiteľom, žiadny iný neexistuje. Žiadny návod, ani ľudská snaha, žiadny zoznam pravidiel ťa nemôže zachrániť z otroctva hriechu. To však neznamená, že Boh nás vyslobodí z hriechu, keď nebudeme robiť nič. Boh ťa vyslobodí, ale vyžaduje si to tvoje skutky. Cesta k slobode si vyžaduje správne úmysly: Poznať Ho, nie požadovať od Neho.

Otázkou je, ako dôležitá sloboda pre teba skutočne je. Urobíš si čas na to, aby si mohol hľadať Božiu tvár? Budeš pripravený odísť zo situácie, ak bude treba? Budeš volať na Boha, až kým nenájdeš

Jeho prítomnosť a nechopíš Jeho zaslúbenia? Priblížiš sa k Nemu a dovolíš Mu, aby viedol váš vzťah? Budeš sa usilovať o vyslobodenie z hriechu kvôli vášmu vzťahu a nielen preto, že to bráni životu, ktorý chceš žiť? Pokoríš sa, aby sa za teba mohli zbožní vedúci modliť a hovoriť do tvojho života?

Zrátaj si cenu tvojho otroctva, ale zrátaj si aj cenu tvojej slobody. Potom nasleduj Boha celým svojím srdcom. Čaká na teba, aby ťa mohol dôverne poznať!

HRIECH, KTORÝ NIE JE HRIECH

Zdvihol si obočie, keď si si prečítal názov tejto kapitoly?

Je ešte jedna oblasť modloslužby, o ktorej sme nehovorili, a to je *hriech, ktorý nie je hriech*. Nemôžeme ignorovať túto oblasť, ak chceme ukončiť proces zničenia kryptonitu. Začnime teda podobenstvom.

Jedného dňa okoloidúci spomenul Ježišovi, aká úžasná bude hostina v Božom kráľovstve. Ježiš využije túto príležitosť, aby s ľuďmi zdieľal zásadnú pravdu. Povedal im: “Jeden človek pripravil veľkú večeru a pozval mnohých. Keď prišiel čas večere, poslal svojho sluhu, aby oznámil pozvaným: Podte, už je všetko pripravené. No naraz sa všetci začali *vyhovárať*” (Evanjelium podľa Lukáša 14:16-18; SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom).

Kľúčovým slovom v tomto podobenstve je “*vyhovárať*”.

Stalo sa ti to už niekedy? Poprosíš niekoho o pomoc, alebo ho pozveš na oslavu alebo obed, možno aby urobil nejakú potrebnú úlohu, alebo aby niečo vybavil a jeho výhovorka je úplne pochabá.

Čo vyjadruje výhovorka? Odpoveď je celkom jednoduchá. Výhovorka vyjadruje, že to, čo chcú robiť, je dôležitejšie ako to, o čo si ich poprosil. V skutočnosti tým komunikujú: “moje priority sú dôležitejšie ako tvoje.”

Ježiš hovorí, že tento muž neusporiadal len nejakú opekačku, alebo pripravil nejaké hot-dogy alebo hranolky. Usporiadal veľkú hostinu, bola to dôležitá udalosť. Urobil to preto, aby požehnal tých, ktorých pozval. Pozvánky im vytlačil, zapečatil a poslal každému koho chcel požehnať, ale všetci sa vyhovárali: “Prvý mu povedal: Kúpil som pole a musím si ho ísť obzrieť. Prosím ťa, ospravedlň ma!” (Evanjelium podľa Lukáša 14:18; SEB)

Dôležitou otázkou teda je: Je kúpa poľa hriech? Samozrejme, že nie. Ak by to bol hriech, tak mám problém, pretože som si už v živote kúpil pozemok. Avšak, ak je kúpa pozemku dôležitejšia ako Božie Slovo, je to hriech – “hriech, ktorý nie je hriech.” Presnejšie povedané, je to modloslužba alebo kryptonit.

Pozrime sa na odpoveď ďalšieho muža: “Druhý povedal: Kúpil som päť párov volov a idem ich vyskúšať. Prosím ťa, ospravedlň ma!” (Evanjelium podľa Lukáša 14:19; SEB)

Je nákup volov, alebo na priblíženie k dnešnej dobe, nákup vybavenia pre podnikanie hriech? Samozrejme, že nie – aj ja sám som už v živote kúpil nejaké vybavenie pre podnikanie. Avšak, ak je nákup niečo dôležitejšie ako Božie Slovo, je to hriech. Opäť vidíme hriech, ktorý nie je hriech, ale presnejšie modloslužba alebo kryptonit.

Pozrime sa na odpoveď ďalšieho hosta:

*“Ďalší zas povedal: Oženil som sa,
preto nemôžem prísť”*
(Evanjelium podľa Lukáša 14:20; SEB)

Opäť dovoľte, aby som sa spýtal: Je hriech, ak sa niekto ožení? Ak je to tak, v tom prípade má veľa mužov, vrátane mňa, problém. Samozrejme, že to nie je hriech. Avšak, keď sa žena stáva dôležitejšia ako Božie Slovo, to je hriech. Opäť platí, že je to hriech, ktorý nie je hriech alebo presnejšie, je to modloslužba alebo kryptonit.

Myslím si, že rozumieme tomu, že keď kohokoľvek alebo čokoľvek uprednostňujeme pred Božím Slovom, čo nie je hriech, sa stáva hriechom.

Odhalenie môjho kryptonitu

Ako som už predtým spomenul, Ježiša Krista som si zamiloval, keď som bol v druhom ročníku na Purdue University. V roku 1981 som Ho na internáte prijal ako svojho Spasiteľa. Bol som pre Neho zapálený!

O niekoľko mesiacov neskôr začala na Purdue sezóna amerického futbalu. Ako študent som mal sezónny lístok na všetky domáce zápasy. Za posledné dva roky som nevynechal ani jeden zápas. Ibaže teraz som bol tak nadšený z Ježiša, že namiesto toho, aby som šiel na zápas, som si študoval Bibliu. Na internáte bolo ticho, pretože všetci chalani išli na zápas. Mal som príležitosť stráviť skvelý čas na modlitbách. Užíval som si čas strávený s Bohom viac ako tieto zápasy.

Nikto mi nepovedal: “Nemal by si chodiť na zápasy amerického futbalu.” Nikdy som si nemyslel, že ísť tam by bolo nesprávne. Dokonca som na mnohé z nich v mojom poslednom ročníku išiel.

Hneď potom, ako som absolvoval Purdue University, som sa presťahoval do Dallasu v Texase a o niekoľko mesiacov neskôr prijal pozíciu v mojom lokálnom spoločenstve. Vzhľadom na vplyv našej služby sme mali viac ako štyristo zamestnancov.

V tom období bol futbalový tím Dallas Cowboys jedným z najlepších tímov v národnej futbalovej lige. Nebol som ich veľkým fanúšikom, pretože som vyrastal v Michigane, ale každý pondelok som počul mojich kolegov, ako o nich rozprávajú. Oduševnene sa rozprávali o detailoch hry z predošlého dňa. Rozprávali sa o štatistikách, významných hráčoch a, samozrejme, o potenciálnom zápase v play-off.

Zo zvedavosti som začal sledovať ich zápasy. Na začiatok som sledoval len jednu alebo dve štvrtiny. Pozeral som to rád, pretože to bolo vzrušujúce a pretože mi to otvorilo príležitosť rozprávať sa na túto tému s kolegami v práci.

Ako čas plynul ďalej, môj záujem o Cowboys narastal a začal som pozeráť celé zápasy. Pristihol som sa, ako sa horlivo rozprávam s televízorom, ako povzbudzujem a niekedy kričím na hráčov. Dospelo to až do takého bodu, že som nikdy nevynechal ich zápas ani len určitú časť. Dokonca aj mimo sezónu sme sa s kolegami rozprávali o tom, ako skvelo budú Cowboys hrať v nasledujúcej sezóne. Stal som sa ich oddaným fanúšikom!

Bol som nadšený, keď konečne začala nová sezóna. Každú nedeľu po zhromaždení som sa ponáhľal domov, aby som zapol televízor, ani som sa nestihol prezliecť – a to som v tej dobe ešte nosil do zhromaždenia oblek. Niekedy som tam len sedel s očami nalepeným na televízore, aj napriek tomu, že som sedel v nepohodlnom oblečení, či potreboval ísť na toaletu. Nechcel som, aby mi niečo ušlo.

V polčase som sa išiel prezliecť. Lisa mohla zabudnúť na to, že by som jej s niečím pomohol. Povedal som: “Zlato, veď hrajú Cowboys.” Už som v práci konverzáciu inicioval ja. V našom spoločenstve boli ľudia, ktorí mali sezónne lístky a prijal som každú ponuku ísť na zápas priamo na štadión. Nikdy som nemal *pochabú výhovorku*, prečo nemôžem ísť.

Pretočme čas do ďalšej sezóny. Krátko predtým som sa modlil zdanlivo jednoduchú a nevýznamnú modlitbu. Vtedy som ešte nevedel, ako mi to zmení celý život. Mojou modlitbou bolo: “Pane, túžim po tom, aby si očistil moje srdce. Túžim byť svätý a oddelený pre Teba. Ak je niečo v mojom živote, čo Tebe neprináša radosť, prosím odstráň to z môjho života.”

Sezóna sa schyľovala ku koncu a blížili sme sa k play-off. Bol to deň veľmi významného zápasu. Cowboys hrali proti Philadelphia Eagles, a víťaz tohoto zápasu sa posúval do play-off. Moje oči boli nalepené na televízore, ani som nesedel na pohovke, ale stál rovno pred televízorom. Do konca zápasu zostávalo už len osem minút. Cowboys prehrávali o štyri body, avšak ich najlepší obranca ich posúval smerom vpred. Prechádzal som sa zo strany na stranu, kričal a rozčuľoval sa nad ich chybami alebo reagoval nesmiernou radosťou. To napätie bolo vzrušujúce.

Zrazu, z ničoho nič, ma Duch Svätý viedol k tomu, aby som sa išiel modliť. Premohla ma naliehavá výzva – *modli sa, modli sa, modli sa!* Toto bremeno bolo veľmi silné a zakorenené hlboko v mojom srdci. Uvedomil som si, že ma Duch Svätý volá, aby som sa vzdialil a modlil.

Povedal som nahlas: “Pane, zostáva len osem minút do konca zápasu. Budem sa modliť, keď to skončí.”

Ten naliehavý pocit pretrvával naďalej.

Prešlo niekoľko minút. V snahe nájsť úľavu som opäť povedal: “Pane, budem sa modliť päť hodín, keď skončí tento zápas. Zostáva už len päť minút!”

Cowboys postupovali v zápase správnym smerom a ja som vedel, že môžu zvrátiť výsledok tohto dôležitého zápasu. Avšak naliehavosť do modlitby neopúšťala moje srdce. V skutočnosti

sa len zosilňovala. Bol som frustrovaný. Nechcel som sa vzdialiť od tohto zápasu.

Povedal som opäť nahlas: “Pane, budem sa modliť po zvyšok dnešného dňa, kludne aj celú noc, ak si to žiadaš!”

Pozeral som ten zápas do konca. Cowboys samozrejme vyhrali, a keďže som to Bohu sľúbil, hneď som televízor aj vypol. Išiel som do kancelárie, zatvoril som dvere, klačal som na koberci a modlil som sa. Ale tá naliehavosť modliť sa v mojom vnútri už nebola. Už som necítil žiadne bremeno ani len malý náznak. Necítil som vôbec nič.

Snažil som sa modliť, ale moje slová boli bezvýznamné a suché. Netrvalo dlho, kým som si uvedomil, čo sa stalo. Vybral som si zápas namiesto Božej túžby. *Pochabá výhovorka* zvíťazila nad Jeho túžbou.

Tvárou obrátenou ku kobercu som nariekal a povedal: “Bože, ak by sa ma niekto spýtal: ‘Kto je pre teba dôležitejší, Boh alebo tím Dallas Cowboys?’ Bez váhania by som odpovedal: ‘Samozrejme, že Boh!’. Avšak moje skutky práve dokázali, kto je pre mňa dôležitejší. Potreboval si ma a ja som si vybral futbalový zápas. Prosím, odpusti mi!”

Hneď som v srdci počul: “Synu, Ja nechcem tvoju obeť päť hodinových modlitieb! Ja túžim po poslušnosti.”

Akákoľvek oblasť života

Takýto druh modloslužby sa môže objaviť v akejkoľvek oblasti života. Spomínam si, že v rovnakom období som si jedno ráno nalieval mlieko do misky s cereáliami. Mám rád cereálie na raňajky! Avšak v to ráno som počul, ako mi Boh tichým hlasom povedal: “Dnes sa namiesto raňajok postí.”

Pamätám si ten pohľad na moje cereálie, ako veľmi som ich chcel zjesť. Povedal som: “Pane, budúci týždeň pôjdem do trojdňového pôstu.” Ďalšia *pochabá výhovorka*, prečo neposlúchnuť Jeho hlas. Skrze to mi ukázal, že aj jedlo je modlou v mojom živote. Prišiel som o niekoľko vzácnych momentov s Ním len preto, že som túžil po jedle viac, ako som túžil po Jeho prítomnosti a po Jeho Slove.

Podobným spôsobom ku mne Duch Svätý prehovoril, keď moja láska ku golfu už bola problém. Povedal mi, aby som dal moju celú golfovú výbavu inému pastorovi (pre neho to nebol problém).

O rok a pól potom, čo som prestal hrať, položil Pán na srdce jednému profesionálnemu golfovému hráčovi, aby mi daroval svoju niekoľko tisícovú golfovú výbavu. Bol som zmätený. O niekoľko mesiacov neskôr za mnou prišiel pastor a povedal, že Boh mu dal na srdce, aby mi dal jeho sadu golfových palíc. Už som bol naozaj zmätený!

Keď som bol neskôr sám, spýtal som sa Pána: “Čo mám robiť s celou touto golfovou výbavou?”

“Choď hrať golf,” povedal mi.

“Ale veď pred rokom a pól si mi povedal, aby som tento šport zanechal a daroval moju golfovú výbavu.”

“Golf už viac nie je problémom v tvojom živote,” povedal mi. “Teraz je to pre teba zábava a potešenie.”

Odvtedy sa znovu venujem golfu. Boh to požehnáva ako miesto môjho odpočinku a občerstvenia. Je to tiež miesto služby, kde môžem prinášať stratených ľudí k spaseniu. Je to taktiež spôsob, ako môžem tráviť čas s mojimi synmi, vodcami z nášho spoločenstva a spolupracovníkmi v službe. Dokonca viac ako päť miliónov dolárov bolo venovaných na evanjelizačnú službu pre *Messenger*

International skrze mojich golfových priateľov a partnerov na našich Messenger Cup golfových turnajoch. To by nebolo možné, ak by som golf úplne odrezal z môjho života. Golf už viac nebol mojim kryptonitom.

Existuje hriech, ktorý nie je hriech v istých oblastiach nášho života. To sa môže diať v podnikaní, službe, športe, vo vzťahoch, vo veciach, ktoré nám robia radosť, dokonca to môžu byť aj veci, ktoré sú pre náš život dôležité. Tento list je nekonečný a zahŕňa veci, aktivity, vzťahy a pozície.

Boh túži po tom, aby sme si život užívali. Apoštol Pavol povedal jednu úžasnú vec:

*“Boh, ktorý nám hojne zabezpečuje všetko,
aby sme z toho mali pôžitok.”*

(Prvý list Timotejovi 6:17; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *The Amplified Bible*, Classic Edition)

On túži po tom, aby sme zažili všetko úžasné požehnanie, ktoré pre nás má. Túži po tom, aby sme si užívali život. Od nás žiada len to, aby bol našou prioritou číslo jedna. To znamená, že On a Jeho túžby sú nadradené kedykoľvek, kdekoľvek a čomukoľvek.

Žiadne pochabé výhovorky!

Nezmeškaj hostinu

Vráťme sa k záveru Ježišovho podobenstva. Čítali sme o troch pozvaných hosťoch, ktorí pozvanie odmietli kvôli pochabým výhovorkám. Čítajme ďalej:

*“Keď sa sluha vrátil, oznámil to svojmu pánovi.
Vtedy sa pán domu rozhneval a povedal svojmu sluhovi:
Vyjdi rýchlo na cesty a do ulíc mesta a prived' sem*

chudobných a mrzákov, slepých a chromých!
Sluha povedal: Pane, stalo sa, ako si rozkázal,
ale ešte je miesto. Nato pán povedal sluhovi: Vyjdi na
poľné cesty a medzi ohrady! Koho stretneš, donúť ho
vojsť, aby sa naplnil dom. Lebo hovorím vám, že ani
jeden z tých, čo boli pozvaní, neokúsi moju večeru.”
 (Evanjelium podľa Lukáša 14:21-24; SEB)

Toto podobenstvo jednoznačne hovorí o Baránkovej svadobnej hostine. O hostine, ktorú na konci usporiada nebeský Otec svojmu Synovi. Každý jeden z nás je pozvaný. Avšak vyplýva z toho princíp, ktorý je aplikovateľný aj dnes, a práve tu. Keď nás Boh pozve do niečoho, čo narúša našu každodennú rutinu alebo veci, ktoré máme radi, znamená to, že On má pre nás niečo ďaleko lepšie. Nazývame to nadprirodzené stretnutie, ktoré bude zakončené hostinou nad Jeho Slovom, múdrosťou, prítomnosťou, zaobstaraním, radou, mocou a ďalším úžasným požehnaním, ktoré nám môže dať len On sám.

Mal pre mňa niečo ďaleko väčšie ako bol posledný zápas Dallas Cowboys. Jedného dňa sa dozviem čo to bolo. Som si istý, že našiel niekoho, kto bol “na ceste v uliciach mesta alebo na poľných cestách a medzi ohradami,” kto obdržal požehnanie, ktoré mal v ten deň pripravené pre mňa. Ja som o to prišiel.

Nie som však za to odsúdený, pretože som Ho žiadal o odpustenie a Jeho milosť je veľká. Ale poučil som sa z toho a z ďalších chýb, ktoré som urobil. Nikdy nechcem prísť o nejaké požehnanie, ktoré pre mňa Boh má len preto, že sa pridžmam kryptonitu.

Keď prídu tieto nečakané pozvania prijať Jeho Slovo alebo múdrosť a vypustíme všetky výhovorky, ktoré nám v tom bránia, budeme posilnení. Pamätaj na to, že kryptonit nás len oslabuje.

Je smutné, že niektorí sa budú vyhovárať aj naďalej. Nikdy nebude Boh pre nich prioritou číslo jedna a môžu prísť o veľkú

hostinu. Dúfam, že nie, pretože v Jeho dome je stále miesto a my všetci sme pozvaní.

Prosím, modli sa aj ty túto jednoduchú modlitbu, ktorú som sa modlil ja pred mnohými rokmi: *“Otče, v mene Ježiša Krista, svojho Pána, ťa žiadam o to, aby si očistil moje srdce. Chcem byť svätý, oddelený pre Teba. Prosím, zjav mi, ak je niečo v mojom živote, čo Ti neprináša radosť alebo je mojou prioritou číslo jedna a pomôž mi to odstrániť z môjho života. Nechcem prísť o žiadnu Tvoju hostinu!”*

Aplikácia

Dúfam, že si sa modlil modlitbu na konci tejto kapitoly. Ak áno, Boh začne pracovať v tvojom živote v najbližších dňoch, týždňoch a mesiacoch. Počas toho sa k Nemu priblížiš a On ti zjaví veci, ktoré ťa držia ďaleko od Neho. Začni už dnes prosieť Boha, aby k tebe hovoril o veciach, ktoré sa stali výhovorkou kvôli ktorej nerobíš to, čo ti hovorí Jeho Slovo. Zapiš si, čo ti zjaví a pár minút sa za to modli. Pýtaj si na tú oblasť Boží pohľad a napíš si, čo ti o tom povie.

Ak si sa nemodlil modlitbu na konci tejto kapitoly, vyhrad' si teraz čas na to, aby si sa modlil. Popros Boha, aby ti dal ochotné a odvážne srdce, aby si bol schopný sa modliť. Zapiš si čokoľvek, čo ti dá Boh na srdce, keď sa budeš modliť.

DVERE NA HOSTINU

Ježiš povedal pozoruhodné vyhlásenie jednému spoločenstvu v knihe Zjavenia Jána. Jeho slová sú podobné tomu, čomu sme sa venovali v predchádzajúcej kapitole:

“Hľa, stojím pri dverách a klopem. (Ak niekto počuje) môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.”

(Zjavenie Jána 3:20; SEB; pozn prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Hostina s Ježišom! Je to hostina spoločenstva s Pánom. Tam prijímeme Jeho Slovo, múdrosť, radu, silu alebo akékoľvek iné nádherné požehnanie z Jeho prítomnosti. Dúfajme, že takáto hostina vyvoláva hlad, očakávania a radosť, ktorú od Neho môžeme prijať. To je to, čo nás posilní – hostina pripravená Ježišom je pravým opakom kryptonitu. Môžeme to prirovnať Supermanovej sile nadobudnutej zo slnka. Ježiš je živé Slovo, pravý Chlieb z neba a Jeho prítomnosť nás posilňuje, a môžeme odolať kryptonitu.

Otázka však znie: “Na aké dvere klope?” Mnoho služobníkov používa túto stať z Písma, keď volajú ľudí ku spásu, a to je skvelé. Avšak pamätajme na to, že to hovorí spoločenstvu veriacich, Jeho nasledovníkom a nie ľuďom, ktorí Ho nikdy nepoznali. No v tomto Ježišovom odkaze pre cirkev nie sú dvere kľúčovým slovom. Mali by sme sa skôr zamerať na slová “Ak niekto počuje.”

Keď som doma a počúvam hudbu veľmi nahlas, tak nebudem počuť dôležitého hosťa, ktorý klope na dvere a kričí moje meno. Nakoniec tento hosť odíde.

Dôležitejšia otázka teda znie nasledovne: “Čo nám bráni v tom, aby sme počuli Jeho hlas?” Ak nepočujeme, prichádzame o hostinu. Pozrime sa teda spolu, aká je odpoveď na túto dôležitú otázku.

Svätosť

Ludia často zaradia spiatočku alebo rýchlo zmenia tému, keď v súčasnosti spomenieme v cirkvi slovo “svätosť”. Už to nie je moderné pre tých, ktorí sú “progresívni” a údajne to obmedzuje život. Až príliš často je svätosť vnímaná ako synonymum pre získanie spasenia skrze skutky alebo je vnímaná ako zákonníctvo.

Avšak je to jediný opis cirkvi v Novom zákone, pre ktorú si Ježiš príde. Nepíše sa, že si príde pre “vodcovsky-ladenú” cirkev alebo “relevantnú” cirkev, alebo pre cirkev, ktorá má silné “spoločenské vzťahy”. Každá z týchto vlastností je dôležitá pre rast a úspech v cirkvi. Ani jedna z nich však nie je charakteristickou vlastnosťou nevesty Kristovej.

Žiaľ, vzhľadom k zákonníckemu kázaniu v minulosti sa mnoho spoločenstiev rozhodlo nehovoriť o svätosti. Zdá sa, že ak chceme mať veľký zbor, musíme sa tejto téme doslova vyhýbať. Všímaví vodcovia však vedia, že o svätosti sa píše v celom Novom zákone, a musíme riešiť aj túto tému. Preto sa niektorí kazatelia rozhodli spraviť túto tému ako prijateľnejšiu doktrínu, ktorá hovorí niečo takéto: “Nemusíme mať obavy zo svätosti. Nie je to naša osobná zodpovednosť, keďže Pán Ježiš je naša svätosť.” Je to správna doktrína, ale nie je úplná, pretože v Novom zákone vidíme dve stránky svätosti. Príliš veľa moderného vyučovania a kázania obidve stránky hádže do jedného vreca.

O prvej stránke svätosti je napísané:

*“Ako si nás v ňom vyvolil pred založením sveta,
aby sme boli (svätí) a (bezvadní) pred ním, v láske.”*

(List Efezanom 1:4; ROH; pozn. prekladateľa
v () zdôraznené autorom)

Boh sa rozhodol predtým, ako sme urobili čokoľvek hodné večného zaslúbenia. So svojim rozhodnutím si vyvolil nás a prehlásil, že sme svätí. V Jeho očiach sme bezúhonní. Toto je “pozičná svätosť”. V Božích očiach sme sa stali svätými v deň, kedy sme prijali Pána Ježiša a nikdy nemôžeme byť viac svätí. O dvadsaťpäť miliónov rokov budeš tak isto svätý, ako si bol v deň, keď si prijal Ježiša do svojho života.

Priblížim vám to jedným príkladom. V júni 1981 som stretol Lisu Toscano. Zamiloval som sa do nej a krátko potom som sa rozhodol si ju vziať, a 2. októbra 1982 sa naozaj stala mojou manželkou. Nie je o nič viac mojou manželkou dnes, ako ňou bola pred tridsiatimi piatimi rokmi, keď som si ju zobral. Nebude o nič viac mojou manželkou ani po našom sedemdesiatom výročí. Jej pozícia sa nemení, stále je manželkou Johna Bevera. Nemusela si to nijako zaslúžiť, odpracovať alebo kúpiť. Ona je mojou manželkou, pretože som si ju vybral.

O takejto svätosti vyučujú niektorí vedúci a je to pravda, ale nie je to všetko. Znovu použijem príklad nášho manželstva, aby sme porozumeli tejto druhej strane svätosti.

Predtým, ako ma Lisa stretla, rozdávala svoje telefónne číslo, flirtovala a randila s mužmi, ktorí pre ňu boli zaujímaví. Keď sme sa vzali, prestala flirtovať a obzerať sa za inými mužmi. Teraz jej *správanie* zodpovedá *pozícii*, ktorú ako moja manželka zastáva.

Pozrime sa na slová apoštol Petra:

“Musíte žiť ako poslušné Božie deti. Neúpadajte späť do starého spôsobu života, aby ste uspokojili vaše vlastné túžby. Vtedy ste nič lepšie nepoznali.

Ale teraz musíte byť svätí vo všetkom, čo robíte, rovnako ako je svätý Boh, ktorý si vás vyvolil.”

(Prvý Petrov list 1:14-15; pozn. prekladateľa preklad anglického prekladu Biblie *New Living Translation*)

Zdôraznil som niekoľko slov v tejto stati Písma. Po prvé, všimnite si slovo *musíte*. To, čo Peter hovorí o správaní nie je dobrovoľné rozhodnutie. Po druhé, Peter nehovorí o našom postavení v Kristovi, ale skôr o tom, čo *robíme*. Anglický preklad Biblie *The Amplified Bible* to opisuje celkom pekne: “Vy sami buďte tiež svätí vo všetkom vašom správaní a spôsobe života.” Toto je *reálna* svätosť, nie *pozičná* svätosť. Môžeme to prirovnať k zmene správania Lisy potom, ako sme sa zobrali. Naše správanie (naša reálna svätosť) musí odzrkadľovať našu pozíciu.

Na tomto mieste začína konflikt. Pred nejakým časom som sa vo svojom kresťanskom živote opakovane snažil žiť svätý život a opakovane som zlyhal. Vždy som z toho bol prinajmenšom sklamaný. Potom som spoznal Božiu milosť. Zistil som, že Božia milosť je nezaslúžené zmocnenie, ktoré nás uschopňuje robiť to, čo sme z vlastných síl nedokázali robiť. Sám som sa nedokázal vyslobodiť z pornografie a ďalších hriechových zvykov, ale bol som schopný kráčať v slobode, keď som objavil milosť.

Naša služba robila pred niekoľkými rokmi prieskum. Výsledok nášho prieskumu bol skutočne zarmucujúci. Išli sme do rôznych spoločností, ktoré predstavujú rôzne doktrinálne učenia a denominácie. Pýtali sme sa päťtisíc znovuzrodených kresťanov po celej krajine. Poprosili sme zúčastnených, aby nám dali tri alebo viac definícií Božej milosti. Výsledky prieskumu ukázali, že takmer každý z nich spájal Božiu milosť so spasením, s odpustením hriechov, s nezaslúženým darom, ktorý sme zadarmo prijali a s Božou láskou. To však bola ešte dobrá správa. Tragickým

výsledkom bolo zistenie, že menej ako dve percentá z veriacich vedeli, že Božia milosť ich *zmocňuje*. Sám Boh však hovorí: “Stačí ti moja *milosť*, lebo *sila* sa dokonale prejavuje v slabosti” (Druhý list Korinťanom 12:9; SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). Tu opisuje Jeho milosť ako Jeho zmocnenie.

Peter píše: “Milosť a pokoj nech sa rozhojňuje medzi vami ... Jeho božská moc nám darovala všetko potrebné pre život a nábožnosť” (Druhý Petrov list 1:2-3). Peter hovorí o Božej milosti ako o božskej moci, ktorá nás *zmocňuje* žiť zbožne - sväto.

V skutočnosti však nemôžeme od Boha prijímať nič, ak neveríme. Nie je možné veriť tomu, čo nepoznáme. Ak by približne dve percentá kresťanov v Amerike vedelo, že nás milosť *zmocňuje*, znamená to, že zhruba deväťdesiatosem percent kresťanov v Amerike sa snaží žiť sväto z vlastných síl, čo nie je možné. Určite budú nasledovať sklamanie, porážka, depresie, odsúdenie a vina.

Je zjavné, prečo kresťanskí rečníci hádžu každý aspekt svätosti do *pozičnej* kategórie svätosti. Priveľa kresťanov je odradených od nedostatočnej schopnosti žiť zbožne z vlastnej sily. Milosť nie je len Božia odpoveď na spasenie a odpustenie, je to Jeho *zmocňujúce* zaopatrenie žiť svätý život! V Liste Hebrejom sa uvádza:

*“Usilujte sa o pokoj so všetkými a o posvätenie,
bez ktorého nikto neuvidí Pána. Dbajte o to,
aby nikto nepremeškal Božiu milosť.”*

(List Hebrejom 12:14-15; SEB)

Tak mnoho sa skrýva v týchto dvoch veršoch. Po prvé, všimnime si slovo “*usilujte sa*”. Grécke slovo, ktoré tu je použité, je *dioko*, ktoré definujeme ako “nasledovať alebo vyvíjať úsilie, snažiť sa so všetkou vážnosťou a bdelosťou za účelom získania” (WSNTDICT pozn. prekladateľa Slovník slov z Nového zákona). Iný slovník uvádza: “Urobiť niečo s veľkou snahou a s jednoznačným zámerom alebo cieľom” (LOUW-NIDA pozn. prekladateľa Grécko-Anglický slovník).

Po prečítaní týchto dvoch definícií by sme sa mali spýtať, či je to *pozičná svätosť* alebo *reálna svätosť*? Odpoveď je jednoznačná: Musí byť reálna. Pozrime sa na to takto: Čo keby niekto povedal mojej manželke: “Lisa Bevere, teraz potrebuješ vyvinúť veľké úsilie na to, aby si získala pozíciu manželky Johna Bevera.”

Zasmiala by sa a povedala: “Ja už som jeho manželka.”

Naša pozícia je v tom, že my už sme svätí. Nemusíme vyvíjať mimoriadnu snahu preto, aby sme ju získali. Takže pisateľ Listu Hebrejom musí hovoriť o *reálnej svätosti*.

Mali by sme sa usilovať o *reálnu svätosť*. Ak sa o to nebudeme usilovať, budeme “zaostávať od milosti Božej.” Ako môžeme zaostávať od milosti Božej, ktorá je kázaná dnes v našich spoločenstvách? To predsa nie je možné. Avšak, keď porozumieme, že milosť je Božie zmocnenie k dosiahnutiu reálnej svätosti, uvedomíme si, že je naozaj možné nedosiahnuť Božiu milosť.

Pisateľ Listu Hebrejom končí kapitolu slovami: “Zachovávajme si milosť a pomocou nej slúžme Bohu s úctou a bázňou, aby sme sa mu páčili” (List Hebrejom 12:28; SEB). Milosť nás zmocňuje slúžiť Bohu spôsobom, ktorý sa Jemu páči a taktiež žiť život v svätosti.

Teraz prichádzame k dôležitej časti. Čítame: “Usilujte sa o pokoj so všetkými a o posvätenie, bez ktorého nikto *nevidí Pána*” (List Hebrejom 12:14-15; SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). O čom tento autor hovorí? Ježiša nevidí každý? Je jasne napísané: “Hľa, prichádza v oblakoch a *uvidí ho každé oko*, aj tí, čo ho prebodli” (Zjavenie Jána 1:7; SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). Ako je potom možné, že sa v Liste Hebrejom píše, že “bez posvätenia nevidíme Pána?” Čo to znamená?

Vidieť Ježiša

Dovoľ mi objasniť, čo znamená, že “neuvídime Pána”, ak sa nebudeme usilovať o svätosť. Za päťdesiat osem rokov, čo som občanom Spojených štátov amerických sa v krajine vystriedalo dvanásť prezidentov. Bol som pod právomocou a vodcovstvom každého jedného z nich a ich rozhodnutie ovplyvnilo môj život. Často som sa o každom z nich vyjadroval slovami: “Náš prezident”. No nikdy som ich osobne *nevidel*. Existujú aj ďalší občania Spojených štátov amerických, ktorí vidia prezidenta na pravidelnej báze, pretože sú jeho priateľmi alebo pre neho pracujú. Títo privilegovaní ľudia ho *vidia* a sú často v jeho *prítomnosti*.

Tak isto za tie roky poznám aj množstvo informácií o prezidentoch USA, ako napríklad čo zastávajú, aké rozhodnutia robia, ich osobnú minulosť a iné informácie dostupné pre verejnosť. Nezažil som však žiadne osobné stretnutie s týmito vodcami. Takže nepoznám intímne oblasti ich životov, oblasti, ktoré nie sú dostupné pre verejnosť. A taktiež som nemal tú výsadu byť blízkym priateľom jedného z nich.

Podobne je to aj s kresťanmi, ktorí sú pod právomocou Ježiša Krista. Keďže On je ich vodca, Jeho rozhodnutia ovplyvňujú ich život a nazývajú Ho “Pánom”, ale nevidia Ho a nie sú v Jeho prítomnosti. Možno o týchto slovách pochybuješ, ale dovoľ mi potvrdiť túto pravdu slovami Pána Ježiša:

“Kto prijal moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto mňa miluje, toho bude milovať aj môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého [dovolím, aby ma (videl jasne), aby som bol pre neho skutočný].”

(Evanjelium podľa Jána 14:21; SEB; pozn. prekladateľa v [] preklad z anglického prekladu Bible Amplified Bible, Clasic Edition a v () zdôraznené autorom)

Pozrime sa na Jeho slová “dovolím, aby ma *videl* jasne.” Prijatť a zachovávať Ježišove prikázania si vyžaduje kráčanie v reálnej svätosti. Tí, ktorí to robia, *uvidia Pána*, pretože sa im On sám zjaví. On im zaručuje prístup do Jeho *prítomnosti*. Tento vzťah postupne presahuje z úrovne podriadenosti voči Jeho panstvu do úrovne priateľstva s naším Kráľom.

“Vy ste moji priatelia, (ak) robíte, čo vám prikazujem.”
(Evanjelium podľa Jána 15:14; SEB; pozn. prekladateľa
v () zdôraznené autorom)

Prosím, všimni si v tomto výroku slovo “ak”. Spievame piesne, píšeme knihy, vyučujeme a kážeme o tom, že Ježiš je našim Priateľom. Ale to slovo “ak” znamená, že jeho priateľstvo je *podmienené*. Priateľstvo s Ježišom je podmienené našou reálnou svätosťou a ľudia, pre ktorých je to prioritá, sú povýšení zo *sluhu* na *priateľa*. Ježiš povedal mužom, ktorí zostali verní: “Už vás nenazývam *sluhami*” (Evanjelium podľa Jána 15:15; SEB; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). Keďže použil slovo “už”, znamená to, že pred nejakým časom boli považovaní za sluhov a nie priateľov.

V skutočnosti Boží sluha nie je zlá pozícia a je to určite oveľa lepšie, než s Ním nemať vôbec žiadny vzťah. Služobník však nepozná „prečo“ a „za čo“, ale priateľ áno.

Môžeš mi protirečiť, že všetci sme Božími “synmi a dcérami”. Áno, ale musíme si uvedomiť pravdu, o ktorej hovorí Pavol: “Po celý čas, dokiaľ je dedič nedospelý, v ničom nie je rozdielny od *sluhu*” (List Galaťanom 4:1; ROH; pozn. prekladateľa v kurzívach zdôraznené autorom). Kým je syn alebo dcéra dieťaťom, bežne nepozná “dôvod prečo”, je mu známe iba “čo” Boh robí.

Je to úžasná udalosť pre rodiča aj dieťa, keď sa syn alebo dcéra stanú priateľom svojho rodiča. To isté platí aj v Božej rodine. Zmena je zjavná v dynamike vzťahu, pretože náš Otec nám odhaľuje

svoje tajomstvá. Zmena nastáva aj v nás. Žijeme zanietennejšie preto, aby sme Ho nesklamali, čo je ďaleko viac, ako žiť len, aby sme Ho poslúchali. Stále sa usilujeme Ho poslúchať, ale to nie je to, čo poháňa naše srdce. To, čo nás poháňa je skutočnosť, že Ho nechceme sklamať.

Dvere

Svätosť nie je náš konečný stav, ako to opisujú zákonníci. Je to vchod do skutočnej intimity s Ježišom. Teraz objavíme, že “dvere”, o ktorých Ježiš hovorí sú srdce veriaceho. Výsledkom zanedbávania našej snahy o svätosť je neschopnosť počuť a reagovať. Následne sme stratili výsadu stolovania s Ním. Môžeme to prirovnať k domu, ktorý je tak hlučný, že nepočujeme, keď nám niekto dôležitý klope na dvere. Po opakovanom klopaní, a dokonca volaní nášho mena, sa náš hosť rozhodne odísť.

Blokujeme cestu, ktorá vedie do intimity s našim Kráľom, keď sa vyhýbame vyučovaniu o svätosti, po ktorej túži každý veriaci zo všetkého najviac! Naša stratégia o vyučovaní *milosti, ktorou sme prikrytí*, bez vyučovania o milosti, ktorá nás zmocňuje, v podstate zatvorila a zamkla tieto dvere. Podcenili sme milosť, pretože nás rovnako *prikryva*, ako aj *zmocňuje*! Avšak zmocnenie nám pomáha užívať si vzťah s našim Pánom.

Lisa a ja máme sobášny list vydaný v štáte Indiana, takže sme právoplatnými manželmi. Zvážme nasledovný prípad: Vezmem náš sobášny list a prídem za ňou so slovami: “Hej, Zlatko, sme manželia a zo zákona vyplýva, že patríme jeden druhému, ale mám vzťah aj s inými ženami.” Formálne môžeme byť manželia, ale Lisa so mnou určite nebude zdieľať tie najhlbšie túžby a sny. Naša intimita sa vytratí. Už nebudeme priatelia, pretože som túto výsadu stratil. Je to úžasný spoločný život? Pre takýto život sme vstúpili do manželstva? Ak budem týmto spôsobom života pokračovať aj naďalej, nakoniec prídem aj o naše manželstvo.

Povzbudzovali sme podobné správanie v našom vyučovaní v cirkvi? Poukazujeme na niektoré state z Písma, ktoré neberieme v kontexte celého Nového zákona, aby sme poukázali na to, že všetko je v poriadku bez ohľadu na to, ako sa správame? Môžeme skočiť do postele zo svetom, zatiaľ čo Ježišovi hovoríme: *“Modlil som sa modlitbu spasenia, milosťou som spasený a Tebe patrí!”* Skutočne veríme, že nám ukáže tie najintímnejšie časti Jeho srdca?

Moja motivácia nepodvieť Lisu spočíva v tom, že nikdy nechcem stratiť tie úžasné chvíle intimity, keď sú naše hlavy tvárou v tvár na vankúši a pošepká mi niečo, čo by nikdy nikomu inému nepovedala. Nechcem prísť o chvíle strávené s mojou mimoriadnou manželkou.

Vo vzťahu s Ježišom to nie je o nič iné. Dôvod, prečo Ho nepodvádzam je ten, že nechcem stratiť svoju blízkosť a prísť o náš vzťah. Žiadna pozícia, žiadne bohatstvo či potešenie, žiadna činnosť ani popularita, žiadny hriech, nič nie je lepšie ako intímny vzťah s Ježišom.

Nedokážem si prestaviť život bez Jeho zaslúbenia “oznámim ti veľké a neprístupné veci, ktoré nepoznáš” (Jeremiáš 33:3; SEB). Alebo bez vedomia, že “On odhaľuje hlboké a skryté veci” (Daniel 2:22; SEB). Neviem si predstaviť život bez Ježišovho sľubu “už nebudem hovoriť v obrazoch, ale budem vám o Otcovi rozprávať otvorene” (Evanjelium podľa Jána 16:25; SEB). A už vonkoncom nie bez zaslúbenia Ducha Svätého, ktorý nám zvestuje, čo príde (pozri Evanjelium podľa Jána 16:13).

Svätosť nie je negatívna, práve naopak, je to tá najpozitívnejšia pravda v Novom zákone. Keď skutočne porozumieme potenciálu svätosti, túžime to vykričať do sveta, aby o tom každý vedel.

Aplikácia

Svätosť nie je zlé slovo, je to heslo. Je to cesta k otvoreniu dverí tvojho srdca preto, aby si počul Boží hlas. Bez svätosti nebudeš počuť ani to, ako sa ti prihovára. Svätosť nie je len niečo, čo ti Boh dáva vďaka Ježišovej obeti na kríži. Je to niečo, čo *musíš* žiť myslou, slovom i skutkom.

Boh ťa nechá bojovať samého za svätosť. To je dôvod, prečo nám dáva milosť! Jeho milosť robí oveľa viac než len to, že nám dáva spásu, aj keď už len to je úžasné. Božia milosť nás zmocňuje žiť život v svätosti z nášho vnútra von, a to prináša Bohu radosť!

Vytvor si teraz čas na to, aby si hľadal Boha. Už nečakaj dlhšie. Využi tento čas na to, aby si volal k Bohu a pýtal si Jeho milosť. Pomenuj oblasť tvojho života, kde potrebuješ milosť najviac a modli sa, aby ťa Boh naplnil milosťou, ktorá prekoná všetko to, čo ti bráni počuť Jeho hlas.

POVSTAŇ

Prečo sú filmy o superhrdinoch tie najobľúbenejšie filmy všetkých čias? Zamysli sa nad tým: Tieto Hollywoodské produkcie majú v kinách viac návštevníkov ako vojnové filmy, westernové filmy, trileri o špiónoch a dokonca aj romantické filmy. A nie je to len chlapská záležitosť. Neustále stretávam ženy, ktoré hovoria o tom, ako veľmi sa im tieto filmy páčia. Prečo je to tak? Vieme, že sme boli stvorení re viac a naši superhrdinovia odzrkadľujú naše nevy povedané vnútorné túžby.

Zamyslime sa nad Supermanom. Ak nastane zdrvujúce nešťastie a všetko sa zdá byť beznádejné, vyklízne Clark Kent zo svojej práce v *Daily Planet*, vojde do telefónnej búdky a o malú chvíľu má namierené k záchrane. Milujeme to napätie, keď prekoná zdanlivo nezastaviteľných nepriateľov. Sme nadšení, keď je nespravodlivosť zastavená, obeť vyslobodená a spoločnosť sa vráti do normálu.

Vyžívame sa v tom, keď naši superhrdinovia zvíťazia nad zlom, pretože to naplňa naše najvnútornejšie túžby. Vieme, že od počiatku Boh stvoril človeka na svoj obraz, a tak odzrkadľuje Božiu prirodzenosť (pozri Genesis 1:27). Taktiež vieme, že “Hospodin je bojovník” (Exodus 15:3; SEB). Zamyslel si na nad tým niekedy? Táto Božia prirodzenosť sa často nespomína. Ako keby sme nevedeli, ako túto pravdu uchopiť. Avšak Izaiáš prehlásil:

“Hospodin vyjde ako hrdina, ako muž boja zobudí svoju horlivosť; bude kričať, áno, revať, vrhne sa na svojich

nepriateľov a zmôže ich ako junák.”
(Izaiáš 42:13; ROH)

Bojovníci, ktorí bojujú proti nespravodlivosti sú hrdinovia. Ježiš je však skutočný superhrdina. On je Víťaz.

Jozua Ho videl dávno predtým, ako Izaiáš napísal tieto slová. Náš Kráľ v rukách nedržal baránka, ale meč a povedal o sebe, že je “knieža vojska Hospodinovho” (Jozua 5:14; ROH).

Apoštol Ján Ho videl dávno potom, čo Izaiáš napísal tieto slová a opísal Ho úžasnými slovami: “Jeho oči boli ako plameň ohňa” a “Z úst mu vychádza ostrý meč” (pozri Zjavenie Jána 19:12-15).

On je bojovník! Väčšina z nás vie, že bojovník nie je mierny, utlmený alebo melancholik od prírody. Nie, bojovník je uprostred boja sústredený, odhodlaný a neľútostný.

Teraz obráťme našu pozornosť na nás. Uvažoval si niekedy o tom, čo Ježiš hovorí všetkým siedmim cirkvám v knihe Zjavenia: “Toho, kto zvíťazí...?” Ako môžeme byť víťazmi, ak by sme nemali nad čím zvíťaziť? Ako môžeme zvíťaziť, ak sa nezúčastníme boja?

Mnoho ľudí podceňuje toto povolanie. Hovoria, že naša identita víťaza je v Kristovi. Inými slovami povedané, keďže On je *Víťaz* aj my sme automaticky víťazmi v Kristovi. Vzhľadom na našu pozíciu v Kristovi je to pravda, ale nie úplná. Prečo by Ježiš povedal siedmim cirkvám, že “Toho, kto zvíťazí,” ak je nám to automaticky pridané so spásou?

Vo vesmíre je Lex Luthor a jeho meno je satan. Má celý rad padlých anjelov, ktorí nie sú hlúpi a ich prioritou číslo jedna je zastaviť ťa, zajať ťa a ovládať ťa. Za týmto účelom chodí satan po zemi 24/7. Bol však odzbrojený. Jeho autorita a moc nad tvojím a mojím životom mu bola odobratá!

Podobným spôsobom bol Lex Luthor bezmocný proti mužovi z ocele. Avšak svojou diabolskou myslou objavil a použil kryptonit vo svoj prospech. Umožnilo mu to zajať a ovládať Supermana. Podobne aj satan používa duchovný kryptonit, aby vytvoril rovnaké podmienky. Vytvoril ho ešte v nebi, keď bol pomazaný cherub (pozri Ezechiel 28:14-16). Z prvej ruky vie, ako to oslabí a zneutralizuje našu kráľovskú moc.

Satan (skutočný Lex Luthor) vie, že ak by sme videli vplyv duchovného kryptonitu, tak sa mu z ďaleka vyhýbame, preto ho šikovne zamaskoval. Všimol si si niekedy, čo sa deje v tvojom vnútri, keď tomu podľahneš? Môže to priniesť krátkodobú radosť a potešenie, ale okrem tvojho oslabenia zanecháva tvoje túžby nenaplnené. Odpojiš sa z tvojej vífaziacej prirodzenosti a stáva sa z teba vyschnutá tráva bez vlhky a slnka. Zistíš, že každým okamihom vnútorne vysycháš.

Záblesk

Drahé Božie dieťa, vráť sa k svojej pravdivej identite. V reálnom živote si povolaný byť superhrdinom pre našu generáciu. Máš v sebe všetko, čo je potrebné na vífazstvo. To nie je výmysel. Mám tú výsadu cestovať po svete a vidieť telo Kristovo ako celok. Videl som záblesk toho, čo je možné pre spoločenstvá a životy jednotlivcov.

Mohol by som vymenovať niekoľko príkladov. Rád by som však zdieľal niekoľko z nich. Bol som v najľudnatejšej islamskej krajine na svete a kázal niekoľkokrát v cirkvi, ktorá má viac ako stoštyridsaťtisíc členov a viac ako polovica z nich sú bývalí moslimovia. Do hlavnej sály sa zmestí tridsaťpäťtisíc ľudí, napriek tomu musia mať niekoľko nedelňých bohoslužieb. Možno by som tomu neveril, keby som tam nebol osobne a nevidel to na vlastné oči. Je to skutočne efektívne spoločenstvo, ktoré napreduje v tak ťažkých podmienkach. Bojovníci v tomto zbore sú hrdinami a vífazmi.

Druhorodený syn pastora v tomto spoločenstve mal od narodenia mozgovú poruchu. Doktori im povedali, že nebude hovoriť ani chodiť. Odborníci informovali jeho a jeho ženu, že ich syn bude vo vegetatívnom stave po zvyšok svojho krátkeho života.

Boh povedal pastorovi: “Kde som?”

“Na tróne v nebesiach,” odpovedal.

“Nie, ja žijem v Tebe,” povedal Hospodin. “Preto chcem, aby si povedal mozgu tvojho syna, aby sa stvoril nový tak, ako som Ja slovom stvoril všetko, čo dnes vidíš.”

Pastor poslúchol Boha a každý deň hovoril v mene Ježiš mozgu svojho syna. Jeho syn nakoniec začal rozprávať. Potom ho Pán viedol, aby robil to isté s jeho nohami. Začal chodiť, keď mal šesť rokov. Hral som s týmto synom golf, a dnes je ženatý a má tri deti.

Tento pastor je víťaz, ktorý sa nenechal zastaviť kryptonitom.

Nedávno som bol pozvaný do jedného národa, aby som hovoril k pastormom a vedúcim hnutia v ich krajine. Priviezli ma do arény, kde som mal rečniť a bol som ohromený publikom v počte 12 500 vodcov. Boli zapálení a ich vášeň bola nákazlivá.

Na druhý deň som išiel na obed s hlavnými vedúcimi. Zistil som, že v ich sieti zborov bolo viac ako tristotisíc ľudí. Spýtal som sa ich, kedy toto hnutie začalo. Myslel som si, že pravdepodobne trvá jednu alebo dve generácie. Povedali mi, že to začalo jedným mužom pred šesťnástimi rokmi.

Zostal som v nemom úžase. “Ako sa vám toto podarilo v krajine prvého sveta?” spýtal som sa.

Vedúci, ktorý vedel najlepšie po anglicky mi bez váhania povedal: “Učíme našich ľudí, aby žili pre večnosť.”

Nemal som slov.

“Bol som v mnohých zboroch v Amerike,” pokračoval “a všimol som si, že kresťania v Amerike žijú s perspektívou sedemdesiatich či osemdesiatich rokov. Naši ľudia žijú s perspektívou večnosti.”

Vďaka tomuto postoju sú si viac vedomí duchovného kryptonitu.

S Lisou sme rečnili v Yerevan v Amerike pred 3500 pastormi a vodcami. Mnohí z nich pochádzali z Iránu. Medzi stretnutiami nám jedna mladá žena povedala o tom, ako jej za ten krátky čas mimo krajinu volala Iránska polícia, aby skontrolovala jej miesto pobytu.

“Tak prečo ideš naspäť, keď je tvoj život v takom nebezpečenstve?” vyhrkol som.

Veľmi rýchlo mi odpovedala slovami: “Kto povie ľuďom v Iráne o Ježišovi, ak sa nevrátim?” Chcel som sa prepadnúť pod zem. Očividne si udržuje veľký odstup od kryptonitu.

Pred rokmi sme v zbere mali denne stretnutia po dobu dvoch mesiacov a každú noc sa týchto bohoslužieb zúčastnilo 4000 ľudí. Na tieto stretnutia prišlo každý večer štyritisíc ľudí. Tisíce z nich prijali spasenie, skutočné uzdravenie a oslobodenie. V jeden večer sa objavil Ježiš. Mnohí si Ho všimli a volali na Neho. Trvalo to len krátku chvíľu, keď však odišiel, zanechal dôkaz o svojej prítomnosti. Na stene tejto miestnosti zostal odtlačok Jeho tváre 2,5 x 2 metre. Vyzeralo to podobne ako Turínske plátno. Zostal tam osem mesiacov a potom postupne vybledol, až kým úplne nezmizol.

Počas iného večera prišla sanitka k dverám spoločenstva. Záchranári priviezli do hľadiska muža na nosidlách. Zostávalo mu menej ako dvadsaťštyri hodín života. Božia moc bola tak silne

prítomná, že tento muž bol úplne uzdravený a neskôr v ten večer sám odtlačil svoje nosidlá.

Všetky tieto informácie mám z prvej ruky. Nielenže som bol na každom stretnutí, ale v tom čase som bol výkonným asistentom pastora v tomto spoločenstve.

Videl som, ako sa nekontrolovateľné požiare smerujúce priamo ku kanceláriám v zbere zázračne zastavili. Videl som búrky, ktoré sa utíšili alebo zmenili smer a zázraky, ktoré boli nevysvetliteľné. Videl som, ako hluchí ľudia znovu počuli, slepí videli a chromí začali chodiť. Mám priateľa, ktorý v Mexiku a v Strednej Amerike vzkriesil mnoho ľudí z mŕtvych. Bol som na mieste, kde sa Božia prítomnosť prejavila tak mocne, že viac ako osemtisíc ľudí nemohlo stáť na nohách počas mocných zázrakov, a životy boli navždy zmenené.

Napriek tomu, že som sám nič takéto osobne nevidel, poznám zopár pravdivých príbehov o tom, ako boli celé domorodé kmene a komunity spasené, čo úplne zmenilo ich kultúru. V dnešnej dobe sú takéto prípady skutočne ojedinelé, osobne si však myslím, že smerujeme k obdobiu, kedy sa stanú bežnými udalosťami v našich spoločenstvách, podobne ako to bolo aj v ranej cirkvi, ale v ešte väčšom rozmere.

S Ježišom

Všetci títo ľudia a ich skúsenosti majú niečo spoločné s ranou cirkvou. Vidíme to v evanjeliách a skutkoch apoštolov, a môžeme to mať aj my dnes. Zhrniem to do troch slov: *autorita, moc a odvaha*.

Vidíme, že Ježiš už len svojou prítomnosťou menil mestá a atmosféru v nich. Jedným príkladom je, keď vošiel do synagógy a o chvíľu nato “žasli nad jeho učením [*v autorite*], lebo ich učil ako ten, čo má moc, a nie ako zákonníci” (Evanjelium podľa Marka 1:22; SEB; v [] doplnené a v kurzívach zdôraznené autorom).

Potom bez akejkoľvek výzvy: “Práve vtedy bol v ich synagóge človek posadnutý nečistým duchom. Ten vykrikol: Čo ťa do nás, Ježiš Nazaretský? Prišiel si nás zahubiť?” (verše 23-24; SEB) Ježiš im však prikázal: “Mlč a vyjdi z neho! Vtom nečistý duch človekom zalomcoval a s veľkým krikom z neho vyšiel. Všetci sa čudovali a boli ohromení Jeho autoritou, mocou a odvahou. Dopad toho bol taký veľký, že Ježiša na druhé ráno hľadalo celé mesto” (pozri verše 21-38). V evanjeliách je opísaných mnoho udalostí takéhoto rozmeru.

Úžasné na tom všetkom je to, že Ježiš na konci svojho času na zemi povedal: “Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás” (Evanjelium podľa Jána 20:21; SEB). Ak to nie je prekvapujúce, dosť jasne hovorí: “Amen, amen, hovorím vám, že aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie” (Evanjelium podľa Jána 14:12; SEB). Rovnaké skutky, a dokonca ešte väčšie! Je to vôbec možné? Ak to povedal On, tak rozhodne áno! Raná cirkev to do veľkej miery zažila. Kráčali v takej autorite, moci a odvahe, že za pár dní celé mestá prichádzali k Ježišovi. To isté je pravda aj v súčasnosti v situáciách, ktoré som zažil alebo o nich počul.

Ak v prípade ranej cirkvi zoberieme do úvahy len Jeruzalem, zistíme, že v meste nezostal nikto, kto by nebol ovplyvnený Božou prítomnosťou. Počas niekoľkých dní sa stala jedna z týchto troch udalostí: Občania boli buď ohúrení mocnými udalosťami, rozhnevaní z ohlasovania Ježiša alebo boli ľudia vtiahnutí do kráľovstva. Cirkev exponenciálne rástla, konala vo veľkej moci a zažila niekoľko pozoruhodných zázrakov. V jednom prípade muž ochrnutý od narodenia, ktorého každý deň prinášali na stretnutia, bol uzdravený. V momente začal skákať a kričať, zhromaždila sa značná časť mesta a ľudia boli ohromení!

Peter a Ján boli zatknutí v snahe zmariť budovanie pohybu hnutia. Boli postavení pred členov veľrady, ktorá uzniesla:

“Keď videli Petrovu a Jánovu (odvahu) a uvedomili si, že Peter i Ján sú neučení a prostí ľudia, veľmi sa čudovali a spoznávali, že sú to tí, čo (boli s Ježišom).”
(Skutky apoštolov 4:13; SEB; pozn. prekladateľa v () zdôraznené autorom)

Je to odvaha, čo upútalo pozornosť tejto veľrady. Bolo by to oveľa jednoduchšie, keby Peter a Ján spustili mierovú propagandu pred najvplyvnejšími mužmi v meste. Nemuseli sa zúčastniť tejto konfrontácie. Avšak rozhodli sa čeliť tvárou v tvár veľkému nebezpečenstvu.

Aká sila a odvaha! Odkiaľ pochádzala? Odpoveď nachádzame v nasledovných slovách: “to sú tí, čo boli s Ježišom.” Títo muži kráčali v prítomnosti Pána. Konali skutky, aké On konal, čoho dôsledkom boli zmenené mestá. Boli to muži svätosti. Raná cirkev sa stránila od kryptonitu a rozhodla sa pridržať pri Pánovi, odkiaľ pochádzala ich sila. Preto mohli kráčať vo veľkej odvahe, autorite a moci.

Žiaľ, z histórie vidíme, že cirkev v Korinte neovplyvnila ich mesto tak, ako učeníci v Jeruzaleme a neskôr v Samárii, Joppe, Lyddii, Sharone, Antiochii, a na ďalších miestach v Judsku a v Ázii. Cirkev v Korinte bola ich protikladom. Boli oslabení a nedokázali ovplyvniť svoje mesto. Cirkev v Korinte verila a používala dary Ducha Svätého. Aj napriek tomu, že sa tu v malej miere diali zázraky medzi veriacimi, postrádali to, čo bolo potrebné na ovplyvnenie ich mesta.

Aká je naša túžba pre našu generáciu? Je možné znovu vidieť celé mestá ovplyvnené a zmenené? Som pozývaný rečniť v mnohých mestách a radujem sa veľkej účasti v mnohých spoločenstvách, ale zároveň som zarmútený pre väčšinu, niekedy aj milióny ďalších ľudí, ktorí nie sú ovplyvnení kráľovstvom. Prečo nemôžeme ovplyvniť aj veľké mestá a regióny? Je možné, že kryptonit získal nadvládu?

Boh zjavil náš osud cez život jedného sudcu v Starom zákone. Volal sa Samson. Koketoval s neposlušnosťou, až kým sa nestala súčasťou jeho života. Nakoniec Samson zaplatil veľmi vysokú cenu, keď kryptonit ukradol jeho silu. Už viac nedisponoval nadprirodzenými schopnosťami, ktoré kedysi mal. Avšak po dlhom utrpení činil pokánie a jeho sila sa navrátila. Jeho výsledky boli väčšie ako počas všetkých rokov predtým, ako stratil svoju silu.

Prorok Daniel predpovedal generáciu, ktorá sa v posledných dňoch nevráti späť do žiadnej protivnosti:

*“No, ľudia (znajúci svojho Boha), sa zmocnia
a vykonajú hrdinstvo.”*

(Daniel 11:32; ROH; pozn. prekladateľa
v () zdôraznené autorom)

Kľúčom k úspechu a moci tejto armády je to, že dôverne “poznali svojho Boha.” Kľúčom k Jeho blízkosti je ich snaha o skutočnú svätosť.

Záverečné slová

Tak a je to. Si Bohom povolaný stať sa hrdinom, šampiónom, ktorý v živote vyhrá a urobí rozdiel vo svojej zóne vplyvu. Buď silný a odvážny, priblíž sa ku Kráľovi, pretože On po tebe túži. Túži ti byť blízko a zmocniť ťa. On je tu pre teba. Verí v teba a najdôležitejšie je, že ťa miluje večnou láskou.

Si jedným zo skutočných superhrdinov na tejto zemi. Väčší je Pán, ktorý je v nás ako Lex Luthor, ktorý je vo svete. Čerpaj silu z Neho a zmeň mnoho životov. Nebudeš plne poznať svoj vplyv až do dňa, keď budeš stáť pred trónom Kráľa. Budeš mať radosť z toho, že si nepodľahol kryptonitu.

Takže znič kryptonit a nenechávaj mu vo svojom živote žiadne miesto ani mierne otvorené dvere. Bol si stvorený pre veľkú slávu a silu. Udatný hrdina, Boh ťa stvoril so zámerom a tento svet potrebuje, aby si ho naplnil.

Aplikácia

Boh je bojovník a my sme boli stvorení na Jeho obraz. To je dôvod, prečo v hĺbke nášho vnútra máme radi filmy so superhrdinmi. Vieme, že sme sa narodili, aby sme boli veľkolepí!

Preto ťa Boh stvoril. V celej histórii vidíme svedectvá ľudí, ktorí robili obdivuhodné činy pre Boha, keď nenechali žiadny priestor pre kryptonit, vedomý hriech vo svojom živote. Mestá boli zmenené za niekoľko dní Božou mocou a odvahou Jeho ľudu. Boh ťa volá, aby si vykročil a stal sa toho súčasťou aj dnes.

Popros Boha, aby ti ukázal, ktorý boj máš bojovať. Do ktorého mesta, regiónu, teritória alebo národa ťa volá? Zapiš si, čo ti povie a modli sa, aby vyliat na teba Svoju milosť, aby si naplnil Jeho zámer práve na tom mieste. Upriam svoj zrak na večnú odmenu, zaslúbenie všetkého, čo má pre teba pripravené za tvoju vernosť a službu, a pusti sa do toho. Boh ťa povolal, aby si sa stal hrdinom!

DISKUSNÉ OTÁZKY

Ak túto knihu čítaš v rámci svojej skupinky (čo je veľmi dobrý nápad!), odporúčam, aby ste si spolu pozreli video ku každej príslušnej kapitole, ktoré nájdete na priloženom DVD alebo na CloudLibrary.org a zodpovedali príslušné diskusné otázky. Lekcie na videu budú paralelné a zintenzívnia hlavné témy z tejto knihy, takže je ideálne, ak všetci účastníci sledujú lekcie a čítajú knihu.

Užite si to!

1. Lekcia: Náš potenciál

Zdôrazňuje témy v kapitolách 1–3

1. Nebudeš motivovaný využívať akýkoľvek potenciál, ktorého si nie si vedomý. Všimol si si vo svojom živote túto pravdu? Aké nové produkty, technológie či presvedčenie si prijal, keď si zistil, čo pre teba môže urobiť? Ako sa to podobá tomu, čo si sa naučil ty?
2. Náš potenciál v Bohu zahŕňa priam nepredstaviteľné možnosti. Ako ťa táto lekcia nadchla pre skúmanie potenciálu tvojej identity v Kristovi? Ktoré oblasti si vo svojom zmýšľaní podcenil?

3. Prečo myslíš, že sa o našom potenciáli v Kristovi dnes v našich spoločenstvách nevyučuje? Ako by sa zmenila cirkev, ak by sme boli vedení k tomu, že toto všetko je možné? Ako sa mení tvoj pohľad, keď premýšľaš nad týmito možnosťami?
4. Keď nedosahujeme potenciál, ktorý by sme ako kresťania mohli mať, ovplyvňujeme tým aj to, ako svet vníma kresťanstvo a Boha. Ako by sa pozeral svet na kresťanstvo, ak by sme žili v plnosti nášho potenciálu? Ako by sa pozeral svet na Boha, ak by sme žili v plnosti nášho potenciálu?

2. Lekcia: Moc jednoty

Zdôrazňuje témy v kapitolách 4–7

1. Pavol písal, že práve kvôli neúcte Korinťanov voči telu Kristovmu (cirkvi) bolo medzi nimi mnoho slabých, chorých a viacerí predčasne umierali. To pre nás platí aj dnes. Dokonca hovorí, že to ovplyvnilo mnohých ľudí. Ako sa to líši od vyučovania, ktoré si v cirkvi počul? Prečo je dôležité, aby tomu rozumel každý veriaci aj dnes?
2. Mnohí v tele Kristovom nedosiahnu svoj potenciál, kvôli vedomému hriechu v cirkvi, ale nie je to jediným dôvodom, prečo sú kresťania slabí, chorí a predčasne umierajú. Prečo je tak dôležité, aby sme porozumeli tomuto rozdielu? Aké sú niektoré z ďalších dôvodov utrpenia v cirkvi?
3. Na západe máme veľmi individualistické zmýšľanie. Videli sme, že celý Izrael bol ovplyvnený, keď Achán zhrešil proti Bohu, pretože boli jedno telo. Ako táto pravda ovplyvňuje spôsob, akým sa pozeráš na úlohu, ktorú zohrávaš ty v tele Kristovom?

4. Duchovný kryptonit je vedomý hriech. Achán vedel, že bolo nesprávne ponechať si cennosti, rovnako ako cirkev v Korinte vedela, že opilstvo, obžerstvo a sebeckosť pri večeri Pánovej bol hriech. Obidva prípady spôsobili oslabenie a smrť z pomedzi tých, ktorí sa nijako neprehrešili. Prečo si myslíš, že Boh berie hriech v tele Kristovom tak vážne? Prečo myslíš, že kladie taký veľký dôraz nielen na životy jednotlivcov, ale na telo ako celok?

3. Lekcia: Kryptonit

Zdôrazňuje témy v kapitolách 8–10

1. Dokážeš si predstaviť, že by si sa ocitol v podobnej situácii ako Justin a Angela? Jasně, že nie. Aké podobné črty vidíme v živote niektorých kresťanov v ich vzťahu s Bohom? Ako by si reagoval na človeka, ktorý sa takto správa k svojmu partnerovi? Ako by si reagoval na človeka, ktorý sa takto správa k Bohu?
2. Vedomý hriech je duchovný kryptonit a duchovný kryptonit je modloslužba. Čo to znamená, že tak veľa ľudí, ktorí chodia do spoločenstva, sú v skutočnosti modloslužobníci? Ako vyzerá modloslužba v krajine, kde sa fyzicky neskláňame k sochám a modlám?
3. O modloslužbe sa v cirkvi bežne nevyučuje. Čo ťa oslovilo najviac pri čítaní tejto lekcie o modloslužbe? Prečo myslíš, že ťa najviac oslovilo práve toto?
4. V Božom Slove je modloslužba neustále prirovnávaná k cudzoložstvu. Otázka znie, prečo si myslíš, že to tak je? Čo to hovorí o vzťahu s Bohom, ktorý nám ponúka?
5. Modloslužba nastáva vtedy, keď uctieваме stvorenie namiesto toho, aby sme uctievali Stvoriteľa. Ako reaguje

Boh na takéto správanie? Prečo sa Boh vzdáva od tých, ktorí si Ho nevyberú? Prečo myslíš, že sympatia voči homosexualite je znamením toho, že sa spoločnosť otvorila voči modloslužbe?

6. Nato, aby sme rozpozнали modloslužbu, potrebujeme pochopiť pravé uctievanie. Pravé uctievanie je poslušnosť voči Božím prikázaniam, nielen spievanie pomalej piesne. Ako toto porozumenie uctievania zmení spôsob, akým premýšľaš o kresťanskom živote? Kto ti dal najlepší príklad životného štýlu uctievania Boha?

4. Lekcia: Moderná modloslužba

Zdôrazňuje témy v kapitolách 11–14

1. Saulova neposlušnosť v boji proti Amalékom nám ukazuje koreň modloslužby v cirkvi. Ako sa Saulova žiadostivosť rovná modloslužbe?
2. Samuel povedal Saulovi, že tvrdohlavosť je tiež modloslužba. Keď lipneme na tom, čo chceme viac ako na Božej vôli. Ako sme mohli vidieť, v Saulovom živote to otvorilo dvere do oveľa väčšieho hriechu. Ako môže byť tvrdohlavosť modloslužba? Prečo vedie k väčšiemu hriechu?
3. Žiadostivosť nás privádza k modloslužbe. V podstate je žiarlivosť sama o sebe modloslužbou. Ale spokojnosť je to, čo nás privádza k zbožnosti. Prevláda v tvojom živote žiadostivosť alebo modloslužba, keď zoberieš do úvahy svoje osobné ciele, priority a zvyky? Ako môže tvoj život smerovať k väčšej spokojnosti?
4. Spokojnosť je nevyhnutná pre život každého kresťana a nemôžeme si ju mylíť s vlastným uspokojením. Opíš

vlastnými slovami, ako sa tieto dve vlastnosti odlišujú? Ako by si vedel, či je niekto spokojný alebo uspokojený vlastným pričinením?

5. Ďalšou dôležitou pravdou, ktorú potrebujeme mať na pamäti je to, že modloslužba nie je to, keď veriaci padne do hriechu. O modloslužbe hovoríme v prípade, že sa veriaci poddá hriešnemu spôsobu života. Ako môžeš medzi tým rozpoznať rozdiel na základe všetkého, čo si sa z týchto lekcií naučil?
6. Ak máme správne porozumieť tomu, že úmyselný hriech je duchovný kryptonit, musíme tiež pochopiť, že Boh nám ponúka úplne nový život s novou prirodzenosťou – Jeho prirodzenosťou. Uvedomil si si niekedy, že je možné nemať sklon k hriechu, ale namiesto toho byť naklonený k spravodlivosti? Aké pocity v tebe vyvoláva pravda toho, že takáto transformácia je možná, priam očakávaná od tvojho života?

5. Lekcia: Napodobenina Ježiša

Zdôrazňuje témy v kapitolách 15–18

1. Boží zámer s tvojou spásou je priviesť ťa k Nemu. Túži po intímnom vzťahu s tebou. To si však vyžaduje tvoje očistenie sa od vecí tohto sveta, pretože On túži po autentickom vzťahu s tebou. Čo to znamená? Ako si môžeš byť istý, že si to spravil?
2. Predstav si Božie sklamanie, keď ľudia, s ktorými Boh túži byť, odmietajú prichádzať do Jeho prítomnosti, dokonca aj keď tvrdia, že sú spasení. Ako by si sa cítil, ak si bol ženatý/vydatá a tvoj partner by odmietal byť s tebou v jednej miestnosti? Čo ak by sa s tebou rozprával len cez nejakú tretiu osobu? Aký vzťah by po tom všetkom medzi vami bol?

3. Áron zostal v tábore, takže môžeme povedať, že sa cítil príjemnejšie medzi ľuďmi ako v prítomnosti Boha na hore. Niektorí ľudia sú takí ako Áron. Cítia sa príjemnejšie v cirkvi ako v Božej prítomnosti. Ako reaguješ, keď vnímaš Božiu prítomnosť?
4. Izrael mal veľkňaza, ktorý vyhlásil, že Yahweh ich vyslobodil z Egypta. Uctievali Hospodina Yaweh spaľovanými obeťami a pritom zameriavali svoju pozornosť smerom k zlatému teľatu – v záujme presadzovania svojich vlastných túžob. Ak Izrael mohol nazývať všetky tieto veci pravým menom, a aj napriek tomu bolo ich uctievanie falošné a Hospodinovi ohavnosťou, je možné, že by sme robili to isté aj my v dnešnej cirkvi? Ako by to vyzeralo?
5. Izrael poslúchol niektoré z Božích prikázaní, ale zanedbával ostatné. Cirkev po celom svete robí to isté. Vyberá pasáže, ktoré sa im páčia, zatiaľ čo ignoruje tie, ktoré nás vyzývajú žiť život v svätosti, v úplnom oddaní sa Bohu. Ako môžeme vedieť, že uctieваме pravého Ježiša a nie Jeho napodobeninu?

6. Lekcia: Miesto začiatku

Zdôrazňuje témy v kapitolách 19–21

Ako sa napodobenina Yahweh vyvíjala v Izraeli a ako sa napodobenina Ježiša vyvíja v cirkvi dnes? Oboje sú výsledkom zatvrdnutých sŕdc z nedostatku skutočného pokánia.

1. Táto lekcia zahŕňa pokánie: nevyhnutnosť pokánia. Úlohu, ktorú zohráva v evanjeliu a čo to vlastne znamená. Ako je to podobné alebo odlišné od toho, ako si v minulosti premýšľal o pokání? Mení to spôsob, akým dnes premýšľaš o evanjeliu? Ak áno, ako?

2. Každé jedno z evanjelií začína príbehom Jána Krstiteľa, ktorý kázal pokánie z hriechov. To znamená, že evanjelium Ježiša vždy začína s pokáním. Aké pocity v tebe toto vyhlásenie vyvoláva? Prečo je pokánie dôležitou súčasťou evanjelia?
3. Neexistuje žiadna pravá viera v Ježiša Krista bez pokánia z vedomých hriechov. Nechali sme sa oklamať, ak sa pridržame hriechu a tvrdíme, že sme kresťania. Prečo myslíš, že Bohu záleží na tom, ako žijeme?
4. Spomeň si na príbeh Justina a Angely, ako Angela netušila, že bude musieť zanechať svojich milencov, keď sa vydá za Justina. Ako by mohli všetci títo ľudia, ktorí nepoznajú Ježiša vedieť, že je potrebné činiť pokánie, ak im to nepovieme my? Čo by sa mohlo stať, keby sme ľuďom povedali, aby prestali hriechne žiť? Prečo je dôležité zväziť, čo nás zdieľanie celého evanjelia bude stáť?
5. Nie náš zámer, ale naše skutky určujú, kto sme. Sila evanjelia je preukázaná v tom, že dokáže zmeniť človeka. Ako táto skutočnosť dokazuje, že pokánie je pozitívne a dobré? Vysvetli vlastnými slovami, ako nám Božia požiadavka na pokánie vlastne preukáže Jeho milosť.

7. Lekcia: Pravda, tolerancia a láska

Zdôrazňuje témy v kapitolách 22–24

1. Júda túžil napísať povzbudivé veci o našom spasení, avšak namiesto toho musel naprávať správanie ľudu, ktorý obrátil Božiu milosť na oprávnenie k hriechu. Zanedbával si Božie varovanie preto, aby si mohol hovoriť o povzbudivých veciach? Prečo je dôležité, aby si sa pridržal Božieho varovania v tvojom živote a reči?

2. Dôvodom, prečo sme v cirkvi začali tolerovať hriech je ten, že máme nesprávne porozumenie skutočnej Božej lásky. Skutočná láska si vyžaduje pravdu a pravda je vždy perspektívou večnosti. Ako udržiavanie perspektívy večnosti mení to, čo je dôležité v tvojom živote?
3. Božia láska spočíva v tom, že dodržiavame Jeho prikázania. To je rozdiel medzi kresťanskou a svetskou láskou. Ako by si opísal rozdiel medzi Božou láskou a svetskou láskou bez Božích prikázaní?
4. Láska bez Božej pravdy nie je skutočná láska. Je to len napodobenina lásky. Naša kultúra sa odklonila od pravej lásky, a preto sa cirkev prikláňa k napodobenine Ježiša. Aké pocity zažívaš, keď hovoríš pravdu v láske? Prečo toľko ľudí nemá dobrý pocit z pravdy?

8. Lekcia: Zničenie kryptonitu

Zdôrazňuje témy v kapitolách 25–28

1. Niektorí veriaci prehliadnu hriech vo svojom živote, pretože si nie sú vedomí skutočnosti, ako ich hriech ubližuje Božiemu srdcu. Iní kresťania uverili klamstvu, že máme hriešnu prirodzenosť a krv Pána Ježiša je dostatočnou odplatou za naše hriechy, ale nie je dostačujúca k tomu, aby nás vyslobodila z otroctva hriechu. Toto sú ľudia, ktorí majú kryptonit (vedomý hriech) vo svojom živote. Ako tieto zistenia ovplyvnili tvoj život? A ako ovplyvnili život iných veriacich?
2. Tretiu skupinu veriacich tvoria autentickí kresťania, ktorí sú si vedomí svojho hriechu, avšak je to pre nich neustály boj. Ich túžbou je vyslobodiť sa, ale v Božom Slove ešte neobjavili spôsob, ako žiť bez hriechu. To, čo ich drží v hriechu je hanba z toho, čo vykonali. Ktoré pravdy z tejto

lekcie by ste zdieľali s veriacimi, ktorí sa nachádzajú v tomto stave?

3. V tejto lekcii som sa zdieľal s mojím svedectvom o tom, ako ma Boh vyslobodil zo sexuálnej žiadostivosti a pornografie. Čo ťa na tomto svedectve inšpirovalo najviac? Prečo? Čo ťa najviac vyzvalo? Prečo?
4. Sloboda od hriechu pochádza zo zármutku podľa Božej vôle, nie zo zármutku podľa sveta. Zármutok podľa Božej vôle nám dovoľuje uvedomiť si, že náš hriech ubližuje Bohu. Zármutok podľa sveta pochádza zo strachu, ako náš hriech ovplyvní našu budúcnosť. Prečo myslíš, že by nás Božia milosť oslobodila z jedného typu smútku a z druhého nie? Dokážeš rozoznať rozdiel medzi týmito dvoma zármutkami v tvojom osobnom živote?
5. Tak veľa superhrdinovských príbehov upúta našu pozornosť, pretože odzrkadľujú naše nevypovedané vnútorné túžby. Raní veriaci boli superhrdinami ich doby. Ako sa môžeme stať superhrdinami našej doby? Ako by to zmenilo spôsob, akým sa svet pozerá na Boha?
6. Boh je bojovník a my sme boli stvorení na Jeho obraz. Ježiš povolal všetkých sedem cirkví v Zjavení Jána, aby boli víťaznými. To znamená, že všetci sme povolani k víťazstvu a máme nepriateľa, ktorého potrebujeme prekonať. Ako zmenilo toto posolstvo spôsob, akým premýšľaš nad tým, čo ťa Boh povolal prekonať? Ako sa zmenil tvoj pohľad na seba samého, druhých veriacich a cirkiev ako celok?

PRÍLOHA

SPASENIE JE DOSTUPNÉ PRE VŠETKÝCH

“Pretože ak svojimi ústami vyznáš Ježiša ako Pána a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený. Lebo srdcom veríme v spravodlivosť, ale ústami vyznávame spásu”
(Rimanom 10:9-10; SEB)

Boh túži po tom, aby si žil život v plnosti. Miluje ťa a má plán pre tvoj život. Avšak je len jediná cesta, ako môžeš začať kráčať k plánu, ktorý pre teba Boh má. Ak prijmeš spasenie skrze Božieho Syna, Ježiša Krista.

Skrze smrť a vzkriesenie Ježiša vytvoril Boh pre teba cestu, ktorou môžeš vstúpiť do Božieho kráľovstva ako milovaný syn alebo milovaná dcéra. Obeť Pána Ježiša na kríži ti umožňuje prístup k večnému životu v hojnosti. Spasenie je Boží dar pre teba. Nemôžeš urobiť nič preto, aby si si ho zaslúžil.

Nato, aby si mohol prijať tento vzácny dar si v prvom rade potrebuješ uvedomiť svoj hriešny spôsob života. Svoju nezávislosť od svojho Stvoriteľa, pretože to je koreňom každého hriechu, ktorého si sa kedy dopustil. Pokánie je dôležitá súčasť pre spasenie. Peter to jedného dňa povedal veľmi jasne, keď sa obrátilo päťtisíc ľudí: “Čiňte pokánie a obráťte sa, aby boli zotrené vaše hriechy” (Skutky apoštolov 3:19; pozn. prekladateľa preklad anglického

prekladu Biblie *New King James Version*). Biblia hovorí, že každý z nás sa narodil ako otrok hriechu. Toto otroctvo je zakorenené v Adamovom hriechu, ktorý začal udávať smer úmyselnej neposlušnosti. Pokánie je rozhodnutie odvrátiť sa od poslušnosti sebe samému alebo satanovi, otcovi klamstva a obrátiť sa k svojmu Pánovi, Ježišovi Kristovi – Tomu, ktorý dal svoj život za teba.

Musíš dať Ježišovi panstvo nad svojim životom. Urobiť Ježiša “Pánom”, znamená dať Mu vlastníctvo nad svojim životom (duch, duša a telo), všetko, kto si a čo máš. On nadobudne absolútnu autoritu v tvojom živote. V momente, keď to urobíš, ťa Boh vyvedie z tmy do svetla Jeho slávy v kráľovstve nebeskom. Jednoducho odídeš zo smrti do života a staneš sa Jeho dieťaťom!

Ak chceš prijať spasenie skrze Ježiša, môžeš sa modliť tieto slová:

Bože na nebesiach, som si vedomý, že som hriešnik a nespĺňam Tvoj štandard spravodlivosti. Zaslúžim si byť odsúdený na večnosť kvôli môjmu hriechu. Ďakujem Ti za to, že si ma nenechal v tomto stave, pretože verím, že si poslal Ježiša Krista, jednorodeného Syna, ktorý sa narodil z Márie panny, aby zomrel za mňa a niesol na kríži moje odsúdenie. Verím, že tretieho dňa vstal z mŕtvych a teraz sedí po Tvojej pravici ako môj Pán a Spasiteľ. Dnes teda činím pokánie zo svojej nezávislosti na Tebe a celý svoj život poddávam Ježišovmu panstvu.

Drahý Ježiš, vyznávam, že si môj Pán a Spasiteľ. Vstúp do môjho života prostredníctvom svojho Duchu svätého a premeň ma na Božie dieťa. Zriekam sa vecí, ktoré sú v tme a ktorých som sa kedysi pridržal. Od dnešného dňa už nebudem žiť pre seba. Z Tvojej milosti budem žiť pre Teba, ktorý si mi dal Seba samého, aby som mohol večne žiť.

Ďakujem Ti, Pane. Môj život je teraz úplne v Tvojich rukách. Nech sa stane podľa Tvojho Slova, nikdy sa nebudem hanbiť.

V mene Ježiš, Amen.

Vitaj v Božej rodine! Povzbudzujem ťa, aby si sa o túto skvelú správu podelil s iným veriacim. Je dôležité, aby si sa stal súčasťou lokálneho spoločenstva, ktoré žije podľa Biblie a aby si nadviazal vzťahy s inými ľuďmi, ktorí ťa budú môcť povzbudiť v tvojej viere.

Vydal si sa na mimoriadne dobrodružstvo. Žehnám Ti, aby si rástol v zjavení, milosti a vzťahu s Bohom každý jeden deň.

Messenger International existuje, aby pomohol jednotlivcom, rodinám, spoločenstvám a národom uvedomiť si a zažiť premieňajúcu moc Božieho Slova.

Výsledkom tohto uvedomenia budú zmocnené životy, premenené spoločnosti a dynamická reakcia voči nespravodlivostiam, ktoré sužujú náš svet.

Cloud Library je online platforma, ktorá umožňuje pastorm a vodcom po celom svete prístup k digitálnym materiálom v ich jazyku.

Navštívte CloudLibrary.org pre viac materiálov od Johna a Lisy Bevere dostupných na stiahnutie vo viac ako 90 jazykoch!

Elektronické knihy, video a audio vyučovania, audio knihy a Biblie...

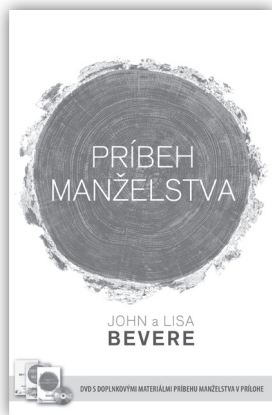
Chcete viac? Oskenujte tento QR kód:

CLOUD LIBRARY

PRÍBEH MANŽELSTVA

RAZ DÁVNO...

Manželstvo bolo navždy. Bola to zmluva, ktorá splietla jedného muža a jednu ženu spolu. Toto puto ich urobilo silnejšími, ušľachtilejšími a vytvorili sa energetickejšie prejavy toho, kým a kto boli. Spolu boli lepší, ako keby boli každý sám.

Manželský obrad bol len začiatkom. Bola to vstupná brána, aby ich životy boli potom šťastne budované. Každá voľba a čin bol navrhnutý, aby skonštruoval život, ktorý ich zväzok reprezentoval. Manžel a manželka vkročili do veľkej neznámej so srdcami, rukmi a hlasmi prepojenými, aby vyjadrili lásku ich Stvoriteľa.

Ako sa to stalo, že sme stratili spojitosť s týmto hlbokým ľubostným príbehom? V knihe *Príbeh Manželstva*, John a Lisa Beverovci ťa pozývajú, aby si znova objavil/a Boží pôvodný plán. Už či si ženatý, vydatá, slobodný/á alebo zasnúbený/á, tvoj príbeh je súčasťou toho Jeho.

Interaktívna kniha zahrňuje:

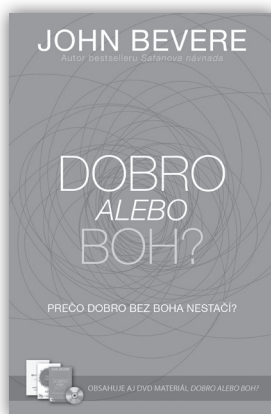
- Denný čas na modlitbu
- Otázky pre skupinovú diskusiu
- Nástroje na mapovanie tvojho vysnívaného manželstva
- Kroky, ako napísať svoj príbeh dobre

CloudLibrary.org **CLOUD
LIBRARY**

DOBRO ALEBO BOH?

Prečo byť dobrým bez Boha nestačí?

AK JE TO DOBRÉ, MUSÍ TO BYŤ BOH. NIE?

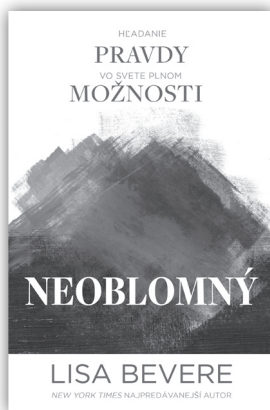
V dnešnej dobe sa slová dobro a Boh stali synonymami. Veríme, že čo je všeobecne prijímané ako dobré, musí byť v línii s Božou vôľou. Štedrosť, pokora, spravodlivosť – dobro. Sebeckosť, arogancia, krutosť – zlo. Rozdiel sa zdá byť dosť jasný.

Ale je toto všetko len o tom? Ak je dobro také zjavné, prečo Biblia hovorí, že potrebujeme rozsudzovanie nato, aby sme ho rozpoznali?

Dobro alebo Boh? nie je ďalšie kniha s posolstvom “pomôž si sám.” Táto kniha urobí viac než len to, že ťa vyzve, aby si zmenil svoje správanie. Zmocní ťa do spojenia s Bohom, na takej úrovni, ktorá zmení každý aspekt tvojho života.

NEOBLOMNÝ

Hľadanie pravdy vo svete plnom možností

Ak by niekedy nastal čas byť neoblomný v láske a pravde, tak je to dnes. Boh je láska. Boh je pravda. Láska aj pravda sú nadčasové, presahujúce naše súčasné trendy a možnosti. Niekedy tá najláskavejšia vec, akú môžeme urobiť je hovoriť pravdu. Avšak, ak chceme pravdu hovoriť, musíme ju najprv začať žiť.

Bestsellerová autorka Lisa Bevere nás prostredníctvom Biblie a príbehov zoberie na cestu k jedinému miestu, kde nielen, že môžeme zostať v neochvejnej Božej pravde a láske, ale kde sa z nás môžu stať neoblomní ľudia, ktorí sú nepohnutelní, rozhodní a neochvejní.

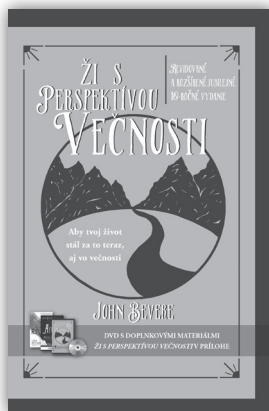
Boh nám zjaví svoj plán, ak budeme zotrvať v ňom. Práve na tomto mieste nás tvaruje a formuje. Ak zostávame v Kristovi, našom pevnom základe, formuje nás k neoblomnosti.

CloudLibrary.org **CLOUD
LIBRARY**

ŽI S PERSPEKTÍVOU VEČNOSTI

Nech tvoj život stojí za to dnes, aj vo večnosti

Jedného dňa sa postavíš pred Boha a budeš sa zodpovedať za svoj život. Najdôležitejšia otázka, ktorú sa už dnes môžeš spýtať samého seba je: Budeš pripravený?

Väčšina kresťanov vie, že ich reakcia na kríži určuje, kde stravia večnosť. Ale vedel si, že to, čo robíš v tomto živote určuje to, ako straviš večnosť?

Boh chce, aby si objavil svoje povolanie. Nesnaží sa držať ťa v tme. Jeho túžbou v skutočnosti je, aby si našiel zmysel a zámer tvojho života, ktorý prichádza, keď si uvedomíš, prečo si na tejto zemi.

Život po tom, keď vydýchne naposledy, je oveľa viac ako destinácia. Nečakaj, až kým bude príliš neskoro. Objav tvoj Bohom daný zmysel života, aby tvoj život stál za to dnes, aj vo večnosti.

BEZKONKURENČNÁ

Objav svoju identitu v dobe,
v ktorej vládne zmätok a boj o uznanie

To, že vnímame druhých ako konkurenčných rivalov a vyčerpávame sa bojom o prestíž, má dôvod. Naša myseľ, vôľa a emócie sú pod neustálymi útokmi nepriateľa, ktorý dúfa, že sa mu podarí obrátiť nás samých proti sebe a jedného proti druhému. Táto vojna ničí vzťahovú intimitu, zahmlieva ľudskú identitu a obmedzuje životné možnosti.

V knihe *Bezkonkurenčná*, nám obľúbená spisovateľka Lisa Bevere ukazuje silu Božej lásky, ktorá dokáže zneškodniť zbrane nepriateľa. Naučí nás, ako skoncovať s rivalitou a vybudovať si vytúžený hlboký vzťah s Otcom – vzťah stratenej blízkosti so Stvoriteľom a obnovenej identity. Lisa nás s humorom a vášňou vyučuje o biblických pravdách a vyzýva k osobnostnej premene. Čitateľom ponúka proročné rady do bežného života. Nastal čas vykročiť a žiť bezkonkurenčný život.

DIEVČATÁ S MEČMI

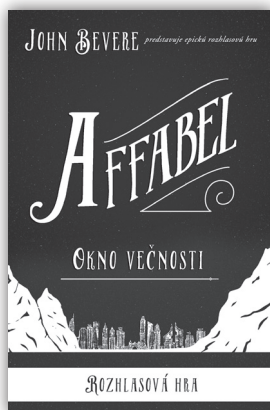
Ženy po celom svete sú objektmi predsudkov, obchodu so sexom, zneužívania a gendercídy. Duchovný nepriateľ sa ženy snaží odzbrojiť na každej úrovni. Lisa Bevere vysvetľuje, ako je Božie Slovo mečom, ktorý by sme mali jednak študovať, no s ktorým by sme mali vedieť aj narábať. Ak niekedy bol čas, aby ženy boli ozbrojené, je to teraz.

V *Dievčatách s mečmi* sa stretnete s tvorivým stvárnením obrazov mečov, Božieho Slova a kríža a prostredníctvom nich sa naučíte:

- Ako na zemi hovoriť jazykom neba
- Čo znamená, prihovárať sa za iných
- Čo znamená, nieť svoj kríž
- Čo znamená, keď človek dokáže rozlišovať
- Ako odzbrojiť nepriateľa
- Prečo sú ženy terčom nepriateľa – a prečo Boh potrebuje, aby sa z nich stali hrdinky

AFFABEL

Rozhlasová hra

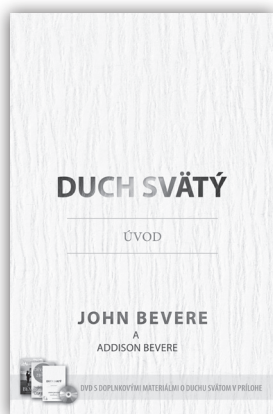

Affabel je ohromná alegória, ktorú napísal John Bevere. Dovoľuje nám nahliadnuť do života presahujúceho našu pozemskú realitu a znázorňuje mnoho právd, ktoré sú charakteristické pre Božie kráľovstvo. Je nevyhnutné, aby veriaci žili s perspektívou večnosti, avšak večnosť je pomerne ťažko uchopiteľná.

Pridaj sa k majestátnemu Kráľovi Jalynovi, temnému pánovi Dagonovi, Láskavej, Nezávislému a ďalším, a preskúmaj zázračnú krajinu Affabel a jej hrozné okrajové časti, ktoré tvorí Ríša Osamelosti. Povedie ťa k zamysleniu, keď hlavné postavy príbehu budú odhaľovať, čo sa nachádza v tvojom srdci.

Jednotlivé časti rozhlasovej hry Affabel sú pútavé na počúvanie a dotvárajú dynamickú a názornú časť posolstva knihy *Ži s perspektívou večnosti*.

DUCH SVÄTÝ

Učeníci strávili s Ježišom tri roky – chodili s Ním a počúvali všetko, čo hovoril. Napriek tomu Ježiš svojim najbližším priateľom povedal, že musí od nich odísť, aby mohol prísť Duch svätý – a že to pre nich bude dobré, keď sa to tak stane (Ján 16,7; 13-14). Ak to platilo pre učeníkov, ktorí s Ježišom boli každý deň, o čo viac potrebujeme dnes my, aby v našich životoch zohrával Duch svätý aktívnu rolu?

Duch svätý je často vykresľovaný ako niečo „čudné“. Avšak Biblia jasne hovorí, že Duch nie je niečo. Je to niekto – osoba, ktorá sľúbila, že vždy bude stáť pri nás. John Bevere vás v tejto interaktívnej knihe pozýva k osobnému objavovaniu najprehliadanejšej a najnepochopenejšej osoby v Cirkvi: Ducha Svätého.

Táto interaktívna kniha obsahuje:

- Každodenné stíšenia
- Otázky pre skupinovú diskusiu
- Bonusovú kapitolu s odpoveďami na niekoľko veľmi ťažkých otázok o Duchu Svätom

ZNIČTE KRYPTONIT

Sada materiálov

Kniha, ktorú práve držíš vo svojich rukách je súčasťou učebného materiálu *Zničte Kryptonit* od Johna Bevereho. Pri čítaní tejto knihy a pomocou podporných výukových materiálov, ktoré sú k dispozícii na priloženom DVD a na stiahnutie z CloudLibrary.org budeš môcť študovať každú časť tohto dynamického a život meniaceho vyučovania. Ak ho budeš riadne študovať, môže mať dopad aj na tvoju kresťanskú púť, čo ťa vyzbrojí robiť viac pre Boha.

Sada materiálov *Zničte Kryptonit* obsahuje nasledovné doplnky:

- **Kniha *Zničte Kryptonit***

Toto je jediný doplnok v tlačenej verzii tejto sady materiálov. Kniha sa nachádza aj na priloženom disku v PDF formáte.

- **DVD s doplnkovými materiálmi *Zničte Kryptonit*:**

Priložený disk obsahuje všetky materiály tejto sady v digitálnej verzii. Toto DVD nie je možné prehrávať na bežnom DVD prehrávači. Všetky súbory je možné načítať a prezeráť vo vašom tablete, počítači alebo smartfóne.

- **Audiokniha *Zničte Kryptonit***

Všetky časti knihy *Zničte Kryptonit* sú načítané vo vašom jazyku v MP3 formáte.

- **Video vyučovanie *Zničte Kryptonit***

Všetkých 6 vyučovanií je v MP4 formáte.

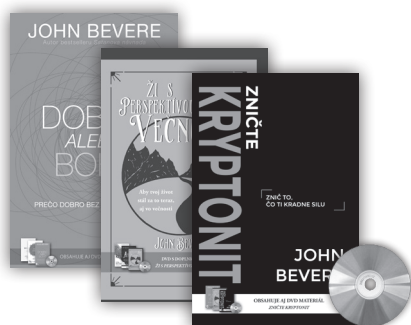
- **Rozhlasová hra *Affabel***

Všetky 4 epizódy rozhlasovej hry *Affabel* v MP3 formáte

- **Bonusové materiály**

DVD obsahuje aj iné knihy a materiály, vrátane rozhlasovej hry *Affabel*, elektronické knihy *Ži s perspektívou večnosti* a *Dobro alebo Boh?*.

Všetky tieto materiály sú darom pre teba!

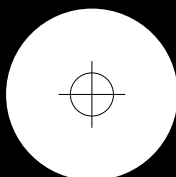
Toto DVD môžete slobodne kopírovať, tiež môžete kopírovať materiály v ňom obsiahnuté, elektronicky ich posilať iným ľuďom, kopírovať a vkladať texty z elektronickej knihy do vašich vlastných textových dokumentov, posilať vyučovanie do vášho spoločenstva a umiestňovať ich na internet. Šírte tieto materiály kdekoľvek je hlad po dobrom vyučovaní Božieho slova a po zmocnenom kresťanskom živote.

Ďalšie informácie o materiáloch ku knihe Zničte kryptonit:

- **Súbory na tomto DVD nie je možné** prehrávať na bežnom DVD prehrávači. Dôvodom sú rôzne formáty dát, napr.: video, audio a textové dokumenty. Všetky súbory je možné prehrávať výlučne na počítači alebo iných digitálnych zariadeniach.
- **MP4 video formát** je možné prehrať na vašom tablete alebo počítači.
- **MP3 audio formát** je možné prehrať na vašom smartfóne alebo počítači.
- **PDF materiál je možné** načítať vo vašom tablete. Môžete ho tak jednoducho čítať, vytlačiť a rozmnožovať.

ZNIČTE KRYPTONIT

DVD S DOPLNKOVÝMI MATERIÁLMI

 MESSENGER
INTERNATIONAL
MessengerInternational.org

Stiahnite si tieto
a iné materiály na:
CloudLibrary.org

Obsah DVD dostupný
iba na počítači.

JOHN BEVERE

Túto sadu materiálov a iné vyučovania od Johna a Lisy Bevere sú dostupné na internetovej stránke organizácie Messenger International, ako voľne stiahnuteľné materiály:

CloudLibrary.org

Ďalšie materiály v mnohých jazykoch sú dostupné na prezretie a stiahnutie na youtube.com a youku.com, a iných stránkach s voľne šíriteľnými médiami.

ROVNAKO AKO SUPERMAN dokáže preskočiť akúkoľvek prekážku a poraziť akéhokoľvek nepriateľa, aj my ako Kristovi nasledovníci máme nadprirodzenú schopnosť prekonať výzvy, ktorým čelíme. Supermanovým a našim problémom je kryptonit, ktorý kradne našu silu.

Samozrejme, že Superman a kryptonit sú fiktívni. Avšak duchovný kryptonit je reálny.

Táto kniha zodpovie, prečo mnohí z nás nezažívajú nadprirodzenú silu, ktorá bola evidentná medzi kresťanmi v prvom storočí.

John Bevere nám vo svojej knihe *Zničte kryptonit* odhaľuje, čo to kryptonit je, prečo ohrozuje naše komunity a ako sa môžeme vymaniť z tohto otroctva.

OBSAHUJE DVD S DOPLNKOVÝMI MATERIÁLMI KU KNIHE *ZNIČTE KRYPTONIT*

John Bevere a jeho manželka Lisa sú zakladateľmi organizácie Messenger International. John, ako služobník a autor bestsellerov, s odvahou a vášňou prináša posolstvo nekompromisnej pravdy. Jeho túžbou je podporovať miestnu cirkev a zabezpečovať zdroje pre vedúcich bez ohľadu na miesto ich pôsobenia, jazyk alebo finančnú situáciu. Za týmto účelom boli jeho materiály preložené do viac ako 100 jazykov a milión kópií bolo strategicky distribuovaných rôznym pastorm a vedúcim po celom svete.

Stiahni si tieto a ďalšie materiály na stránke:
www.CloudLibrary.org

TÁTO KNIHA JE DAROM OD AUTORA
A NIE JE URČENÁ NA PREDAJ

SYLOAM
WWW.SYLOAM.EU

MESSENGER
INTERNATIONAL
MessengerInternational.org

CHCETE VIAC?
OSKENUJTE TENTO
QR KÓD: